

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2001-2002

20 september 2002

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

INHOUDSOPGAVE

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	Blz.
Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering	1915
Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie	1916
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	1930
Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelings-samenwerking	1955
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	1972
Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme	1979
Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw	1990
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Orde-ning	2024
Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid	2045
Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlandse Handel en Huisvesting	2060
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	
Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering	2076
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	2079
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	2092
Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme	2097
Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw	2099
Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlandse Handel en Huisvesting	2100

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 81, 6)

Nihil

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (Reglement artikel 81, 4)

Nihil

REGISTER 2106

**I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN
ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS
(Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)**

**A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de
reglementaire termijn**

PATRICK DEWAELE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING

**Vraag nr. 27
van 28 maart 2002
van de heer JOHAN SAUWENS**

Subsidies Nationale Loterij – Verdeelsleutel

Het Vlaams regeerakkoord van 13 juli 1999 vermeldt onder Deel I (Meer democratie en een beter bestuur), Hoofdstuk 2 (Institutionele vernieuwing), A. (Hervormingen die snel doorgevoerd kunnen worden), ten derde : de autonome besteding van de opbrengsten van de Nationale Loterij op basis van de bevoegdheden (Stuk 31 (1999) – Nr. 1, blz. 20).

1. Wat is hier bij de stand van zaken?
2. Waaraan worden die middelen besteed in het geval van een (gedeeltelijke) overheveling naar de Vlaamse Gemeenschap ?

Antwoord

Op basis van artikel 62bis van de bijzondere financieringswet is de Vlaamse Gemeenschap, sinds 1 januari 2002, bevoegd over een deel van de winst van de Nationale Loterij.

Op 8 maart 2002 keurde de federale regering het voorlopig winstverdelingsplan van de Nationale Loterij goed. De Vlaamse Gemeenschap krijgt 34.053.319,99 euro doorgestort vanwege de Nationale Loterij. Deze middelen zullen bij middel van voorschotten voor maximum 50% en nog eens 30% doorgestort worden op respectievelijk 30 juni en 31 december van elk betrokken begrotingsjaar.

Een interkabinettenwerkgroep heeft een inventaris opgemaakt van de problemen die met de bevoegdheidsoverdracht gepaard gaan. Hierbij komen

zowel juridische, organisatorische als administratieve aspecten aan bod, die de Vlaamse regering zo snel mogelijk wil afhandelen. Aan de secretaris-generaal van het departement Algemene Zaken en Financiën (AZF) werd inmiddels de opdracht gegeven om dit uit te werken.

De regering zal de middelen gebruiken conform wat bepaald is in het aanvullend regeerakkoord (*Stuk 31 (1998) – Nr. 2, blz. 7 – red.*). Dit betekent dat de Vlaamse regering de middelen zal beschouwen als behorende tot de algemene middelen en ze ook aldus zal inschrijven in de middelenbegroting .

Voor het jaar 2002 zullen die middelen verdeeld worden tussen de verschillende departementen op de wijze zoals de verdeling geschiedde in 2001 (advies aan de federale regering).

Het regeerakkoord stelt bovendien dat de verschillende betrokken ministers deze middelen zullen incorporeren in hun beleid. Ofwel worden deze gebruikt voor de uitvoering van decretaal geregelde aangelegenheden (bv. subsidies aan verenigingen en instellingen), ofwel wordt door de betrokken minister een regelgevend kader uitgewerkt met betrekking tot een ander gebruik van deze middelen (bv. experimentele subsidies, eenmalige initiatieven, enzovoort). Arbitraire aanwending van deze middelen wordt vermeden.

**Vraag nr. 30
van 19 april 2002
van mevrouw SONJA BECQ**

Financieringsfonds – Werking

Zie :
Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening
Vraag nr. 112
van 19 april 2002
van mevrouw Sonja Becq
Blz. 2024

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening.

STEVE STEVAERT

MINISTER VICE-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT,
OPENBARE WERKEN EN ENERGIE

Vraag nr. 258
van 4 april 2002
van de heer JOHAN DE ROO

Ontsluiting kusthavens – Maatschappelijke impactstudie

Inzake de maatschappelijke impactstudie (MAIS) voor de ontsluiting van de Vlaamse kusthavens zou ik de minister vice-president volgende vragen willen stellen.

1. Voorlopig werden de betrokken actoren in de regio op 9 mei 2001 geïnformeerd.

Wanneer worden ze nogmaals gecontacteerd ?

2. Op 15 januari 2002 bracht de Brugse MINA-raad (Milieu- en Natuurraad) een advies uit omtrent de impactstudie.

Hoeveel MINA-raden hebben reeds advies uitgebracht omtrent deze studie ?

3. Worden er concrete besprekingen gevoerd inzake de realisatie van bijkomend goederenspoorverkeer tussen enerzijds Brugge en Gent en anderzijds Brugge en Zeebrugge ?
4. Welke maatregelen werden reeds genomen inzake de promotie van zeegaande duwbakken ?

Antwoord

1. De maatschappelijke impactstudie voor de ontsluiting van de Vlaamse kusthavens is afgerond in april 2001 en tijdens een informatievergadering op 9 mei 2001 in Gent voorgesteld aan de betrokken regionale actoren, gemeenten en Streekplatform Meetjesland.

Op 10 mei 2001 heeft een persconferentie plaatsgehad, waarop de resultaten van de studie voorgesteld zijn.

Verder is de studie op 3 september 2001 voorgesteld aan het Streekplatform Brugge en op 11 december 2001 aan de VZW Haven Zeebrugge.

Tevens zijn twee brochures opgesteld waarin de resultaten van de studie kort toegelicht worden. De eerste brochure werd verspreid naar aanleiding van de persconferentie van 10 mei 2001. De tweede wordt eerstdaags verspreid naar de betrokken gemeenten en actoren.

2. Binnen het dossierverloop tot aanleg van haveninfrastructuur is een procedure opgenomen waarbij onder meer het advies van de MINA-raad wordt ingewonnen, evenwel op gewestelijk niveau.

In de huidige stand van zaken van het dossier is men nog ver verwijderd van dit adviesmoment.

3. De maatschappelijke impactstudie heeft enkel betrekking op de binnenvaart. De andere modi dienen nog onderzocht te worden. Het huidige resultaat van de MAIS-studie legt via een beperkte kosten-batenanalyse een eerste verband tussen de afvoermogelijkheden via de waterweg van het zeegoederenverkeer van Zeebrugge en Oostende en de economische verantwoording van bedoelde projectoplossingen (verdere uitbouw bestaande Kanaal Oostende-Gent, zee- gaande duwbakken, kangoeroeschepen, duwvaartkanaal 4.000 of 9.000 ton). Dit resultaat zal dienen te worden getoetst aan de resultaten van het "strategisch plan voor de haven van Zeebrugge" en ook dit van Oostende, om na te gaan in hoeverre dit zeegoederenverkeer binnen de projectperiode zal worden gecreëerd door deze havens en afgevoerd via de binnenvaart. Hierbij zal ongetwijfeld de modal split van dit goederenverkeer over weg, waterweg en spoorweg uitermate van belang zijn.

De resultaten van de toekomstige weg- en spoorwegstudies moeten samen met de strategische plannen voor de havens toelaten om een gefundeerde beslissing te nemen aangaande de ontsluiting van de kusthavens voor de verschillende modi.

Een toetsing is vereist om uit te maken in hoeverre de projecten voorgesteld binnen de MAIS en soortgelijke studies voor weg en spoorweg economisch redelijk verantwoord zijn. Concrete besprekingen over de aanleg van een bijkomend goederenspoor zijn er mijns inziens nog niet. Wel heeft de NMBS de aanleg van een derde spoor tussen Dudzele en Brugge en een derde en vierde spoor tussen Brugge en Gent in haar twaalfjarenplan opgenomen.

4. Mij is niet bekend dat er gewestelijke initiatieven genomen zijn inzake de promotie van zee-gaande duwbakken. De implementatie van de estuaire ontsluiting ligt mijns inziens prioritair bij de private sector. Deze stelling wordt overigens bevestigd door de bestelling van drie estuaire binnenvaartschepen voor rorolading door één van de grootste operators in de haven van Zeebrugge (*roro* : *roll-on-roll-off* – *red*). Maatregelen om de estuaire vaart te bevorderen kunnen bijdragen tot een gunstiger modal split. Ik denk dat dit positief kan zijn vanuit mobiliteits-oogpunt,

Ik sluit niet uit dat opvolging en onderzoek van deze materie door Vlaamse administraties en instellingen zou kunnen leiden tot concrete faciliterende maatregelen, uiteraard rekening houdende met de Europese context.

Vraag nr. 261
van 19 april 2002
van de heer JOS STASSEN

Scheldedijk Hamme – Werken

De locaties van populaire tv-reeksen trekken doorgaans een extra aantal kijklustigen. Mensen willen de fictie van de media zelf toetsen aan de realiteit. Dit is ook zo voor de streek waarin de tv-reeks "Stille Waters" zich afspeelt, de Scheldestreek tussen Dendermonde en Hamme.

Maar ook zonder de belangstelling naar aanleiding van de tv-reeks is dit een streek met een zeer belangrijke toeristische troef, namelijk het wandel- en fietstoerisme langs de dijken en voetveren.

Dat het onderhoud van de dijken ongemakken met zich meebrengt, wordt door iedereen aanvaard. Maar ze moeten wel binnen de perken blijven. Welnu, op het grondgebied van de gemeente Hamme, deelgemeente Moerzeke, is een gedeelte van de dijk ontoegankelijk wegens werkzaamheden die, volgens het infobord van de Vlaamse Gemeenschap, op 31 augustus 2001 beëindigd hadden moeten zijn.

De dijk is ontoegankelijk, de werken zijn niet afgelopen en er is momenteel geen enkele zichtbare activiteit van de aannemer op de werf. Veel voorbijgangers accepteren dit ongemak niet zomaar en negeren de verkeersborden en afsluitingen. Ze rijden de dijk op in zeer oncomfortabele en gevaarlijke omstandigheden. Dit onder meer door een vol-

ledig gebrek aan informatie over de actuele toestand van de werf.

In het zicht van het komende toeristische seizoen en de verhoogde belangstelling naar aanleiding van "Stille Waters", dient dit dringend verholpen te worden.

1. Waaraan is de achterstand van de werkzaamheden te wijten ?

Welke maatregelen heeft de bevoegde dienst genomen en met welk resultaat ?

2. Waarom liggen de werken momenteel stil en welk uitzicht is er op het hervatten ervan ?

3. Wat is de reële vermoedelijke datum waarop de dijk opnieuw kan worden opengesteld voor wandelaars en fietsers ?

4. Waarom worden de mensen niet geïnformeerd over zulke situaties waarbij werken vertraging oplopen ?

Antwoord

1. De achterstand van de werkzaamheden is te wijten aan de zeer slechte ondergrond, die een nieuwe uitvoeringsmethode vereiste.

Op basis van de resultaten van een bijkomend grondonderzoek heeft de aannemer een aantal voorstellen ingediend, die in overleg met het bestuur werden aangepast om de meest voordelige en degelijke constructie te realiseren. Een akkoord over de uitvoeringsmethode werd bereikt en de voorbereidingswerken zijn begonnen op 20 november 2000.

2. De werken liggen niet stil.

Na het bereiken van een akkoord over de uitvoeringsmethode zijn de werken vanaf 20 november 2000 met volle kracht hervat. De realisatie van de nieuwe uitvoeringsmethode is gefaseerd, wat de indruk kan wekken dat er weinig vooruitgang is.

De werken verlopen volgens de planning en bevinden zich nu in de afwerkingsfase.

3. De werken moeten worden gefinaliseerd tegen eind oktober 2002.

Er zijn evenwel nog discussies met de aannemer omtrent de betaling van bepaalde extra werken.

Dit zou de uitvoering en de voltooiing van de werken kunnen vertragen. Er worden evenwel inspanningen gedaan om tot een aanvaardbaar vergelijk te komen.

4. Mijn administratie heeft voortdurend alle geïnteresseerden op de hoogte gehouden van de recente ontwikkelingen betreffende de werken.

Vraag nr. 262
van 19 april 2002
van de heer DIRK HOLEMANS

Schipdonkkanaal – Verbredingsplannen

In de gemeenten langs het Schipdonkkanaal, zoals Zomergem, heerst ongerustheid over mogelijke plannen om dit kanaal te verbreden. Naar verluidt passen deze plannen in een betere afwatering van de regio Leiestreek en Gent.

1. Bestaan er inderdaad concrete plannen om het Schipdonkkanaal te verbreden, eventueel in het kader van het afwateringsbeleid ?

Vormen deze plannen een concrete opdracht van de administratie Waterwegen en Zeewezen ?

2. Zo ja, welke stappen in de besluitvorming moeten nog worden genomen vooraleer deze plannen in uitvoering kunnen worden gebracht?

Antwoord

1. Op het gewestplan is een reservatiezone opgenomen voor de verbreding van het Afleidingskanaal der Leie, ook wel het Schipdonkkanaal genoemd.

Deze verbreding kan zowel voor de waterafvoer als voor de ontsluiting van de Vlaamse kusthavens via de binnenvaart noodzakelijk zijn. Zowel de zorg voor de mobiliteit via de waterweg als de zorg voor de veiligheid tegen overstromingen behoren tot de opdrachten van de administratie Waterwegen en Zeewezen.

2. Inzake de problematiek van de waterafvoer worden door de afdeling Waterbouwkundig Laboratorium en Hydrologisch Onderzoek van de administratie Waterwegen en Zeewezen ver-

schillende studies uitgevoerd of gepland. Deze studies moeten in de eerstvolgende jaren uitsluitel geven aangaande de te nemen initiatieven om een aanvaardbaar veiligheidsniveau te garanderen.

Omtrent de ontsluiting van de Vlaamse kusthavens via de binnenvaart is vorig jaar een maatschappelijke impactstudie voltooid. Deze maatschappelijke impactstudie had enkel betrekking op de binnenvaart. De andere modi dienen nog onderzocht te worden. De resultaten van deze toekomstige studies moeten, samen met de strategische plannen voor de havens, thans in opmaak, toelaten om een gefundeerde beslissing te nemen aangaande de ontsluiting van de kusthavens voor de verschillende modi.

Vraag nr. 263
van 19 april 2002
van de heer DIRK HOLEMANS

De Lijn Gent – Gratisacties

Tijdens de koopjesperiode kerstvakantie 2001-2002 was er in Gent op een aantal dagen gratis openbaar vervoer op de bussen en trams van De Lijn. De stad Gent betaalde De Lijn voor de gedeerde ontvangsten. Daarnaast kregen mensen met een abonnement van De Lijn in december 2001 ter compensatie een gratis eendagskaart, omdat zij op deze dagen van gratis openbaar vervoer toch betalen via hun doorlopend abonnement.

1. Welk bedrag betaalde de stad Gent aan De Lijn voor dit gratis openbaar vervoer tijdens de koopjesperiode ?
2. Is het correct dat de gratis eendagskaart niet goed functioneert, in de zin dat ze niet ontwaard wordt in het ontwaardingstoestel en blijft functioneren tot 30 juni 2002 ?

Antwoord

1. Er was gratis openbaar vervoer in Gent op de volgende data : zaterdag 1 september 2001, zaterdag 8 september 2001, zondag 9 september 2001, zaterdag 22 september 2001, zaterdag 6 oktober 2001, zaterdag 3 november 2001, zaterdag 1 december 2001, zaterdag 8 december 2001, zaterdag 15 december 2001, zondag 16 december 2001, zaterdag 22 december 2001, zondag 23 december 2001, zaterdag 29 december 2001, zondag 30 december 2001.

Voor deze dienstverlening op bovenvermelde dagen betaalde de stad Gent aan de Vlaamse Vervoermaatschappij (VVM) een bedrag van 17.687.104 frank (138.451,86 euro), inclusief 6 % BTW.

Dit bedrag omvat de vergoeding voor derving van de ontwaardingen en een compensatie voor de abonnementen. De kosten verbonden aan de extra inzet van voertuigen en personeelsleden zijn niet inbegrepen.

Deze regeling geldt ook voor alle eerste zaterdagen van de maand, waar de stad Gent om vraagt.

De compensatie wordt niet voorzien voor de netabonnementen. Op 1 juli 2003 worden alle abonnementen netabonnementen en zal dit scenario uitdoven.

2. Bij de aanmaak van de eerste reeks dagpassen was er inderdaad een fout in het programma. Deze fout werd zeer snel ontdekt. De Prodatacode van de verdeelde dagpassen werd ongeldig gemaakt en een nieuwe, correcte werd aangeemaakt.

Via een persbericht werd gevraagd de niet langer geldige dagpassen in te ruilen bij de Lijnwinkels. Deze dagpassen hebben dus geen geldigheid meer. Bij het valideren ervan in een ontwaardingstoestel wordt een foutmelding gegeven, waardoor de reiziger weet dat het vervoersbewijs niet meer geldig is. Bij de chauffeur kan een nieuw worden gevraagd.

**Vraag nr. 264
van 19 april 2002
van de heer JOHAN MALCORPS**

Vademecum "Fietsvoorzieningen" – Opzet

Sinds kort beschikt de administratie Wegen en Verkeer van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap over een vademecum "Fietsvoorzieningen". Dit vademecum bevat normen, richtlijnen en aanbevelingen voor de aanleg en het onderhoud van fietspaden. De bedoeling van dit document is de fietsvoorzieningen in de toekomst veiliger, attractiever en comfortabeler te maken.

Uit het knelpuntenonderzoek (najaar 2000) van de Fietsersbond VZW bleek het belang van goede en veilige fietsinfrastructuur. Vele fietsers gaven aan bepaalde wegen te mijden, omdat de fietspaden te

onveilig werden bevonden. De Fietsbalans van de Nederlandse Fietsersbond toonde dan weer aan dat kwaliteitsvolle infrastructuur meer personen op de fiets kan brengen en/of houden.

De vraag is nu echter of de ontwerpbeisen uit het Vademecum ook afdwingbaar zullen worden gemaakt. Dan kan door :

- de normen voor fietspaden uit het Vademecum als verplicht te volgen normen op te nemen bij openbare aanbestedingen ;
- de hoofdlijnen ervan op te nemen in een gewestelijke stedenbouwkundige verordening. Dergelijke verordening bestaat reeds voor voetgangersinfrastructuur ;
- af te zien van subsidiëring voor de uitvoering van de plannen die worden opgemaakt door gemeenten of externe studiebureaus indien geen rekening wordt gehouden met de richtlijnen uit het vademecum.

Is dit ook de bedoeling van de minister vice-president, of moeten de normen uit het Vademecum toch als veeleer vrijblijvend of hooguit richtinggevend worden beschouwd ?

Antwoord

Het vademecum "Fietsvoorzieningen" bevat een aantal duidelijk afgebakende visies, richtlijnen en aanbevelingen voor de aanleg en het onderhoud van fietsvoorzieningen. Het wordt beschouwd als leidraad voor de gewestwegen en voor alle infrastructuurwerken die door het Vlaams Gewest worden gesubsidieerd. Voor de provincies, steden en gemeenten die fietspaden aanleggen langs wegen onder hun beheer, zijn dit louter aanbevelingen die deze overheden kunnen ondersteunen om kwalitatieve fietspaden aan te leggen.

Het vademecum is in wezen een geheel van aanbevelingen en richtlijnen. De manier waarop deze concreet worden toegepast, is afhankelijk van de plaatselijke situatie en dient te worden ingevuld door de ontwerper. Het vademecum is dan ook niet geschikt om vertaald te worden in een reeks van stedenbouwkundige verordeningen. Er bestaan dan ook geen plannen in die zin.

Voor de fietspaden langs gewestwegen die door de gemeenten aangelegd worden in het kader van de zogenaamde subsidieregeling, is het vademecum eveneens van kracht. Indien een project niet con-

form het vademecum is, zal de Provinciale Auditcommissie de projectnota niet goedkeuren. Pas na de nodige aanpassingen zal het project dan aanbevestigd en gesubsidieerd worden.

Het vademecum is dus niet louter vrijblijvend.

Vraag nr. 265
van 19 april 2002
van de heer JAN VERFAILLIE

Kemmelbeek Zuidschote – Wateroverlast (2)

In september 2001 en begin maart 2002 deden zich overstromingen voor in de vallei van de Kemmelbeek in Zuidschote. Telkens bereikte de Kemmelbeek debieten van 8 m³/s. Aangezien de rivier deze hoge debieten op deze plaats niet aankan, treedt ze buiten haar oevers. In september 2001 kwamen daarbij akkers onder water te staan waarvan de vruchten nog niet waren geoogst.

Nu ligt volgens de landbouwers ter plaatse de oplossing voor de hand :

- de IJzer baggeren, maar beginnen aan de kant van Nieuwpoort ;
- twee pompen plaatsen in Nieuwpoort aan de sluis, zodat er ook water kan worden getrokken bij hoogtij ;
- het peil van de IJzer van oktober tot maart lager houden.

Minister Dua antwoordde mij reeds (vraag nr. 133 van 21 februari 2002) dat de afdeling Water geen ingrijpende werken zal uitvoeren vooraleer de resultaten van een studie (oppervlaktewaterkwantiteitsmodellering) bekend zijn (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 15 van 28 juni 2002, blz. 1627)

1. Waarom gebeurt de aankoop van die twee pompen niet eerstdaags, teneinde het probleem direct op te lossen ?

Blijkbaar moeten de pompen, met of zonder studie, er toch komen.

2. Klopt het dat de Vlaamse Gemeenschap weet dat deze pompen er dringend moeten komen, maar dat er moet worden gewacht op de nodige budgetten om ze te financieren ?

3. Hoe komt het dat men de IJzer is beginnen uit te baggeren vanaf de verkeerde kant ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan minister Dua (vraag nr. 198) en, met het oog op de derde subvraag, eveneens aan minister vice-president Stevaert. (nr. 265).

Antwoord

Eenzijds om budgettaire redenen en anderzijds wegens de afstand tot de bergingslocaties voor de baggerspecie, werden de baggerwerken in twee fasen uitgevoerd.

Eerste fase : Lokanaal en IJzer tussen Fintele en de Franse grens.

Tweede fase : IJzer vanaf Nieuwpoort tot Fintele.

Op het baggerstortterrein Ter Stede in Houthulst was immers onvoldoende capaciteit aanwezig om alle specie te bergen. Het was dan ook evident dat de specie van de eerste fase naar Ter Stede werd afgevoerd. Circa anderhalf jaar later kon de vergunning verkregen worden voor het aquatisch bergen van de specie van de tweede fase in de wachtkom in Nieuwpoort.

In alle vakken werden de baggerwerken uitgevoerd van stroomafwaarts naar stroomopwaarts, wat inderdaad hydraulisch aangewezen is. Alleen het Lokanaal is in de andere richting gebaggerd omwille van de toegankelijkheid van de baggertuigen.

De baggerwerken zijn overigens succesvol uitgevoerd en het gunstige effect op de waterbeheersing kon men reeds in de voorbije winter ervaren.

(Antwoord Vera Dua : blz. 2020 – red.)

Vraag nr. 266
van 19 april 2002
van de heer BOUDEWIJN LALOO

Autosnelwegen naar de kust – Vermelding badplaatsen

Op de maandelijkse vergadering van de kustburgemeesters beloofde de minister dat tegen de zomer van 2002, en zeker tegen 2003, alle namen van badplaatsen zullen worden vermeld op de wegwijzers langs de autosnelwegen naar de kust.

1. Niet alleen de steden en gemeenten, maar ook de deelgemeenten zouden worden vermeld, naast het nieuwe logo van de kust in kleur.

Betreft het alleen de namen van vroegere zelfstandige badplaatsen zoals Wenduine, Oostduinkerke, enzovoort ; of ook Het Zoute, Duinbergen, Raversijde, Mariakerke, Westende, Lombardsijde, Sint-Idesbald, enzovoort ?

2. Vroeger werd langs de gewestweg N49 als eindbestemming "Knokke-Heist" aangegeven. Deze panelen werden vervangen door de vermelding "Zeeuws-Vlaanderen" en "Brugge", en dit zowel op de R1 (Ring van Antwerpen) als op de R2 (komende uit de Liefkenshoektunnel). Dit uiteraard tot ergernis van de toeristische sector in Knokke-Heist.

Worden Knokke-Heist, eventueel Het Zoute en Duinbergen in de toekomst aangegeven op de R1 en R2 en langs de N49 ?

3. Bestaan er plannen om het bord met de vermelding "Zeeuws-Vlaamse stranden" weg te nemen, aangezien het hier geen regionaalstedelijk gebied betreft en evenmin een structuurondersteunend kleinstedelijk gebied zoals bepaald in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan minister Landuyt (vraag nr. 60).

Antwoord

Op vraag van diverse kustburgemeesters en op initiatief van minister Landuyt werd de administratie Wegen en Verkeer van het Vlaams Gewest gevraagd om een voorstel uit te werken met betrekking tot een toeristische bewegwijzering vanaf de autosnelweg E40. Het voorstel van bewegwijzering in het kader van het Kustactieplan heeft de bedoeling om te komen tot een uniforme bewegwijzering voor de verschillende badplaatsen aan de kust door de plaatsing van een specifieke wegsignalisatie. De bewegwijzering naar onze kust is momenteel gericht op functionele verplaatsingen en is geregeld volgens de principes van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV).

Op de concrete vragen van de Vlaamse volksvertegenwoordiger kan ik het volgende meedelen.

1. Zijn eerste vraag verwijst naar dit project, dat ingediend werd voor subsidiëring onder het Kustactieplan.

Het ontwerp van dit project werd voorgesteld op de vergadering van de kustburgemeesters op 21 november 2001. Het werd recentelijk voorgelegd aan de jury voor het Kustactieplan, die zal beslissen over de toekenning van de gevraagde subsidie.

De bewegwijzering vanaf de E40 is geënt op het principe van de kamstructuur van het RSV. Deze signalisatie voorziet in de plaatsing van aparte verwijsborden voor de vermelding van de verschillende badplaatsen. Het gebruikte systeem is geënt op het systeem dat al enkele jaren ter hoogte van de afritten van de E40 aan de Westkust gebruikt wordt. Op de borden die ter hoogte van de diverse afritten geplaatst worden, zijn volgende vermeldingen opgenomen :

- logo "de kust", in kleur ;
- de gewestweg naar waar afgereden wordt ;
- vermelding van de badplaatsen die langs die weg bereikt worden.

De borden ter hoogte van de afrit vermelden de badplaatsen in plaats van de kustgemeenten. Zo zal Brugge niet voorkomen op deze borden, maar wel Zeebrugge-Strand.

De voorontwerpen van de borden, met de te vermelden badplaatsen, werden voor advies voorgesteld aan de kustburgemeesters. Er kwamen noch tijdens, noch na de vergadering suggesties of opmerkingen met betrekking tot de vermeldingen.

2. Gezien de functie van de Antwerpse Ring als draaischijf tussen verschillende autosnelwegen, zijn er talloze bestemmingen die in aanmerking zouden kunnen komen om vermeld te worden op de wegwijzers. Al deze bestemmingen ook effectief vermelden, zou echter leiden tot een overdaad van aanwijzingen, waardoor de leesbaarheid van de borden in het gedrang komt.

Daarom werd ervoor gekozen enkel de hoofdbestemmingen (die welke het hoogst ingeschaald werden in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen) voor elke uitgaande autosnelweg aan te geven op de Ring. Voor de E34 (N49) is dit "Brugge", zijnde het regionaalstedelijk gebied Brugge, met de economische poort "Zeebrugge" op haar grondgebied. Het bewegwijzeringconcept beschouwt het volledige netwerk rond Antwerpen (R1, gedeelte A12 Stabroek-Merksem, R2 en gedeelte E34-N49 Beveren-

Linkeroever) als "Ring Antwerpen". Op deze secties komt in doorgaande richting dus enkel "Brugge" voor als verwijzing naar de N49.

De vermelding "Knokke-Heist" komt ook in de toekomst niet in aanmerking op de Antwerpse Ring.

3. Verkeersborden met de vermelding "Zeeuws-Vlaamse stranden" zijn volgens de inlichtingen waarover ik beschik niet geplaatst langs de gewestwegen.

(Antwoord Renaat Landuyt : blz. 2097 – red.)

**Vraag nr. 267
van 19 april 2002
van de heer JOHAN MALCORPS**

Verkeersveiligheidsinvesteringen – Realisaties 2001

In de begrotingen 2001 en 2002 werden forse bedragen ingeschreven voor investeringen inzake verkeersveiligheid, zo onder meer voor doortochten, fietspaden en de aanpak van zwarte punten. Recentelijk werd bekend dat de minister vice-president de aanpak van zwarte punten nog wil versnellen.

Geregeld wordt echter de vraag gesteld of al de beloofde extra middelen ook effectief besteed worden en hoever het staat met de realisatie op het terrein. Dat is van belang om te kunnen inschatten of de doelstellingen inzake verkeersveiligheid die de Vlaamse regering vooropstelt, effectief haalbaar zijn tegen 2010.

1. Inzake de aanpak van fietspaden

- a) Welke middelen werden in de begroting 2001 bij Openbare Werken ingeschreven voor de aanleg van nieuwe fietspaden (in opvolging van schriftelijke vraag nr. 127 van 15 februari 2001 van de heer Jacky Maes m.b.t. de begroting 2000 ; Bulletin van Vragen en antwoorden nr. 11 van 27 april 2001, blz. 1402) ?
- b) Welke nieuwe fietspaden werden in het jaar 2001 aanbesteed ?
- c) Welke nieuwe fietspaden werden effectief aangelegd in 2001 ?

d) Over hoeveel kilometer nieuwe fietspaden gaat het daarbij telkens (de aanbestede en de effectief aangelegde) ?

e) Wat is het bedrag dat hiervoor in 2001 effectief werd uitgegeven ?

2. Inzake de realisatie van doortochten

- a) Welke middelen werden daartoe in de begroting 2001 bij Openbare Werken ingeschreven ?
- b) Welke nieuwe doortochtprojecten werden aanbesteed ?
- c) Welke doortochtprojecten werden in de loop van 2001 effectief gerealiseerd ?
- d) Wat is het bedrag dat hiervoor in 2001 effectief werd uitgegeven ?

3. Inzake de aanpak van zwarte punten

- a) Welke middelen werden daartoe in de begroting 2001 bij Openbare Werken ingeschreven ?
- b) Welke projecten inzake de sanering van zwarte punten werden aanbesteed ?
- c) Welke zwarte punten inzake verkeersveiligheid werden in de loop van 2001 effectief gesaneerd ?
- d) Wat is het bedrag dat hiervoor in 2001 effectief werd uitgegeven ?

4. Kan de minister vice-president ook eventuele overlappingsen vermelden (bv. fietspaden en doortochten, doortochten en zwarte punten) ?

5. Welke conclusies worden hieruit getrokken voor het tijdspad van investeringen inzake verkeersveiligheid ?

Antwoord

De Vlaamse volksvertegenwoordiger vindt als **bijlage** een overzicht van de projecten die in de loop van 2001 door de administratie Wegen en Verkeer aanbesteed en vastgelegd werden op de begroting 2001. Een afzonderlijke lijst van de subsidiebijaktes die op de begroting 2001 werden vastgelegd, werd reeds eerder aan het Vlaams Parlement ter be-

schikking gesteld, onder meer naar aanleiding van de begrotingsbesprekingen 2002.

Fietspaden worden aangegeven met de rubriekcode "F", doortochten met de rubriekcode "D" en veiligheidsverhogende ingrepen met de rubriekcode "Iv" of "Id". Tevens wordt zowel de geraamde kostprijs vóór de aanbesteding als de werkelijke kostprijs (uitslag van de aanbesteding) aangegeven. Bij het aanbesteden van projecten wordt aan het project een bepaalde rubriekcode toegewezen. De hierboven meegedeelde gegevens bevatten dus geen overlappingsen. Integendeel, het is immers zo dat een project meerdere doelstellingen kan hebben en de rubriekcode dus bij wijze van spreken een beste benadering is. De herinrichting van een doortocht krijgt bijvoorbeeld de rubriekcode "D", terwijl er ook sprake kan zijn van de aanleg van veilige fietsinfrastructuur, die dus niet meegerekend wordt onder de rubriekcode "F". In de praktijk is het echter ondoenbaar om een project kunstmatig op te splitsen in delen die afzonderlijk begroot en toebedeeld kunnen worden aan verschillende rubriekcodes.

Zoals ik reeds vroeger aangegeven heb, is het niet zinvol en zelfs misleidend om een lijst te maken, van werken die in de loop van een bepaald jaar worden afgerond.

Om deze stelling te verduidelijken, kan ik de gesubsidieerde fietspadprojecten als voorbeeld nemen. De projecten die op de begroting werden vastgelegd, zijn definitief verworven. De kredieten zijn immers definitief gereserveerd voor deze projecten en kunnen niet meer voor andere uitgaven worden gebruikt. De uitwerking op het terrein ligt echter volledig in handen van de gemeenten, die hiervoor een beroep kunnen doen op studie bureaus. Sommige projecten zijn omvangrijker dan andere en vergen meer voorbereiding, in sommige gevallen zijn er onteigeningen nodig en in andere niet. Dit alles betekent dat de projecten die dit jaar worden vastgelegd, een verschillende uitvoeringstiming zullen hebben, die volledig in handen is van de lokale overheden. De afwerkingsdatum van het fietspad kan dan ook variëren van 2003 tot 2004 en in sommige gevallen misschien zelfs 2005. Omgekeerd is het daarom ook zo dat de fietspaden die in één bepaald jaar worden afgewerkt, helemaal niet overeenkomen met het fietspadenprogramma van het jaar ervoor. De realiteit is zelfs nog complexer. Indien een fietspad in de eerste helft van het jaar wordt aanbesteed en de uitvoering noodgedwongen wordt stilgelegd tijdens de winter, is het perfect denkbaar dat er al een eerste vak vóór het jaareinde bruikbaar is voor de fietsers, terwijl de aanleg

het volgende jaar wordt voortgezet. Het is dan niet mogelijk om de afwerking van het project correct aan een bepaald jaar toe te wijzen. De betekening van de oplevering van het project aan de aannemer waarbij de uitvoering wordt goedgekeurd, gebeurt zelfs pas een tijd na de openstelling van het project.

Wanneer het budget voor fietspaden wordt verhoogd, is het ook zo dat dit pas later tot uiting komt in de kilometeraantallen, vermits deze bijkomende middelen als een eerste stap in het uitvoeringsproces worden uitgegeven aan onteigeningen.

Dit is niet onbelangrijk als gegeven, want de moeilijke fietspadendossiers die zware onteigeningen vergen, zijn in het verleden steeds doorgeschoven. Ook is het belangrijk om te vermelden dat de subsidieregeling ook toegepast kan worden voor de aanleg van fietsbruggen en tunnels. Een fietsbrug over een autosnelweg kost al snel 1 miljoen euro voor een overbrugging van enkele tientallen meters. Deze projecten, die veel geld kosten en die ook erg belangrijk kunnen zijn, vertegenwoordigen slechts een korte afstand. Dit illustreert dat het perfect mogelijk is dat het budget voor fietsinfrastructuur stijgt, terwijl het aantal aangelegde kilometer fietspaden in eerste instantie niet stijgt, omdat lokale overheden subsidies vragen voor de uitvoering van dure fietsprojecten zoals de aanleg van fietsbruggen en fietstunnels of de aanleg van fietspaden met zware onteigeningen.

Om misverstanden te vermijden en de parlementaire controle toch mogelijk te maken, zal ik daarom alleen maar fietspadenlijsten meedelen met de timing van een financiële verbintenis als uitgangspunt. Dit is het duidelijkst en ook het minst vatbaar voor interpretatie.

Inzake de evolutie van het aantal zwarte punten moet ik stellen dat dit zeker niet de beste maatstaf is om de effecten van een verkeersveiligheidsbeleid op te volgen.

Vijf gevaarlijke punten met een gemiddelde van zes slachtoffers over een zekere periode, betekenen een grotere verkeersonveiligheid dan zes gevaarlijke punten met gemiddeld vier slachtoffers. Daarom moet men niet het aantal gevaarlijke punten opvolgen, maar wel het totaal aantal doden en zwaargewonden die jaarlijks te betreuren vallen. De gevaarlijke punten zijn enkel een geografische toewijzing van de slachtoffers en dus een hulpmiddel om te bepalen waar er eerst ingegrepen moet worden. Mijn beleid dient dus in eerste instantie getoetst te worden aan de evolutie van het aantal ver-

keersslachtoffers zoals meegedeeld door het BIVV (*Belgisch Instituut voor Verkeersveiligheid – red.*).

Niettemin ben ik van plan om het aantal gevaarlijke punten aanzienlijk te verminderen. Daarom wordt vanaf 2003 op het FFEU 100.000.000 euro uitgetrokken voor het versneld wegwerken van de gevaarlijke punten, in nauwe samenwerking met de provincies (*FFEU : Financieringsfonds voor Schuldafbouw en Eenmalige Investeringsuitgaven – red.*). In de loop van dit jaar nog zal er een aanbesteding worden gehouden om deze gevaarlijke punten te screenen met het oog op de uitwerking en selectie van typeoplossingen voor het wegwerken ervan. De gouverneurs zullen daarna in samspraak met het Vlaams Gewest een concreet investeringsprogramma opstellen voor het wegwerken van de geselecteerde gevaarlijke punten.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 268
van 19 april 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse Rand – Eentalige verkeersborden

Tijdens een hoorzitting in de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand liet de minister vice-president verstaan dat een aanvang werd gemaakt met de toepassing van de besluiten van professor Boes inzake taalgebruik op verkeersborden en op de aankondigingsdisplays van De Lijn.

Kan de minister vice-president een overzicht verstrekken van die borden op gewestwegen welke reeds door eentalig Nederlandse borden werden vervangen ?

Antwoord

De huidige tweetalige verkeersborden worden vervangen door ééntalige wanneer de bestaande borden dienen te worden vervangen. Dit kan bijvoorbeeld zijn omdat de bestaande borden in slechte staat zijn, of omdat de vermelding inhoudelijk dient te worden aangepast.

Dit is tot op heden nog niet het geval.

Vraag nr. 269
van 19 april 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

N116 Nijlen – Heraanleg fietspaden

Onlangs werd begonnen met de werken om het fietspad langs de N116, de Broechemsesteenweg, in Nijlen te vernieuwen. Deze werken behelzen evenwel uitsluitend de rechterkant van de weg (gezien vanuit Nijlen) tussen de Molenvaartstraat en de Gebroeders van Raemdonckstraat.

Naar verluidt is er ook een vraag om het fietspad langs de andere kant van de weg te vernieuwen.

Zijn er terzake al concrete afspraken gemaakt ?

Antwoord

De herstelling van het fietspad op het grondgebied van de gemeente Nijlen langs de gewestweg N116 wordt uitgevoerd binnen het kader van een onderhoudsbestek.

De afdeling Wegen en Verkeer Antwerpen is zich ervan bewust dat ook de andere zijde best een onderhoudsbeurt krijgt. De andere zijde zal wellicht volgend jaar volgen. Het gemeentebestuur is op de hoogte van deze aanpak door de afdeling Wegen en Verkeer Antwerpen.

Vraag nr. 271
van 25 april 2002
van de heer JOHAN MALCORPS

De Lijn Antwerpen – Buslijn 33

Lijnbus 33 verzorgt in de Antwerpse regio een ring- of rand-randverbinding van Merksem, via Deurne en Wilrijk, naar Hoboken. Deze buslijn is dus een noodzakelijke aanvulling op de vele verbindingen stad-rand.

De passagiers van lijn 33 maakten onlangs echter hun ongenoegen kenbaar aan De Lijn. 1.500 handtekeningen werden ingezameld. Volgens de gebruikers voldoet de frequentie van lijn 33 niet aan de criteria van het decreet "basismobiliteit" : een loopafstand van 500 meter naar de halte en een frequentie van vier bussen per uur worden niet gehaald, en we spreken hier wel degelijk over een grootstedelijk gebied. Zeker aan het begin- en het

eindpunt (resp. de Volkstuinlei in Merksem en de omgeving van Cockerill Yards in Hoboken) gaat het om wijken met weinig voorzieningen wat diensten en winkels betreft, zodat een vlotte verbinding met andere delen van de stad een sociale functie vervult. Tijdens schoolvakanties rijden er zelfs geen twee bussen per uur meer.

Verder is de dienstregeling bijzonder gebruiksonvriendelijk : de uren van de bus variëren naargelang het een schooldag, werkdag of weekend betreft en naargelang het om spits- of daluren gaat.

In het kader van de realisatie van de criteria inzake basismobiliteit en zeker in het kader van de uitbouw van een goed netmanagement zou de opwaardering van deze verbinding tussen verschillende randidistricten binnen de Antwerpse agglomeratie een absolute prioriteit moeten zijn.

1. Neemt De Lijn inderdaad initiatieven om deze buslijn op te waarderen ?
2. Past dit in een ruimer kader om tangentiële tram- en busverbindingen in en rond de Antwerpse binnenstad versneld uit te bouwen ?

Antwoord

De Lijn is op de hoogte van het gestelde probleem en bevestigt recentelijk het resultaat van de handtekeningenactie in ontvangst te hebben genomen.

In het stedelijk gebied Antwerpen zijn de haltes op minder dan 500 meter van elkaar verwijderd en steeds gepositioneerd in de onmiddellijke omgeving van woonkernen en attractiepolen. Mocht van dit principe worden afgeweken, dan is dit steeds op verantwoorde wijze gebeurd. Het spreekt voor zich dat De Lijn, rekening houdende met de bekende randvoorwaarden, opstaat voor suggesties.

1. Inzake de toepassing van het decreet "persoonvervoer", norm "basismobiliteit", wordt verwezen naar de prioriteitenlijst die opgemaakt werd volgens objectieve criteria. De entiteit Antwerpen verwacht de realisatie hiervan vanaf 2005.

Bij het opmaken van een nieuw exploitatieplan voor deze lijn zal rekening worden gehouden met alle op dat ogenblik beschikbare gegevens, zoals vragen en suggesties van de gebruikers, opmerkingen van het personeel, visie van de beleidsverantwoordelijken, ...

2. Lijn 33 komt alleszins in aanmerking voor een verdere ontwikkeling tot stedelijke tangentiële lijn. Dit is enkel mogelijk indien de stad in afdoende doorstromingsmaatregelen voorziet.

Het mobiliteitsplan van de stad Antwerpen is echter nog niet ver genoeg gevorderd om definitieve uitspraken te doen betreffende de categorisering van de wegen met betrekking tot de prioriteit voor het openbaar vervoer. Dit is noodzakelijk voor de verdere ontwikkeling van deze stedelijke tangentiële lijn. De prioriteit van het openbaar vervoer over het volledige traject is alleszins noodzakelijk om tot een kwalitatieve toegankelijkheid te komen en een vaste cadans te realiseren.

Een snellere realisatie van doorstromingsfaciliteiten voor het openbaar vervoer kan eventueel leiden tot het sneller uitvoeren van dit project.

Vraag nr. 272 van 25 april 2002 van de heer FRANS DE COCK

Kruispunten Geel-Herentals – Heraanleg

In het kader van de "beveiliging van zwarte kruispunten" wordt thans in mijn regio terecht geijverd voor een snelle heraanleg van het kruispunt N13-N152 in Herentals, om de verkeersveiligheid te garanderen van de vele scholieren die dagelijks dit kruispunt dienen te passeren.

Anderzijds zal bij de start van de werkzaamheden voor de bouw van een fly-over aan het verkeersknooppunt Geel-Punt, het verkeer richting Westerlo worden omgeleid langs dit zwarte kruispunt in Herentals.

Ik ben mij bewust van de onvermijdelijke verkeersproblemen die gepaard zullen gaan met de heraanleg van beide kruispunten.

1. Voor wanneer is de heraanleg van het zwarte kruispunt N13-N152 in Herentals gepland en wanneer worden hiervoor de nodige budgetten vrijgemaakt ?
2. Hoe zal de coördinatie van de werkzaamheden aan beide verkeersknooppunten in Geel en Herentals verlopen ?

Antwoord

De heraanleg van het zwarte kruispunt N13-N152 in Herentals is gepland op het driejarenprogramma 2003 en hiervoor is een budget van 1,5 miljoen euro uitgetrokken.

Wat het project in Geel-Westerlo betreft, is er nog geen beslissing over de vorm van de heraanleg. Het is dus nog niet mogelijk om een startdatum voorop te stellen of om aan te geven hoe er kan worden gecoördineerd met werken langs mogelijke verbindingroutes.

Vraag nr. 273
van 25 april 2002
van de heer JOS STASSEN

N70 Melsele – Heraanleg

Volgens mijn informatie staat de heraanleg van de N70 tussen het heraangelegde centrum en de verkeerslichten aan de A. Panisstraat op het investeringsprogramma van de afdeling Wegen en Verkeer.

1. Voor wanneer is deze heraanleg gepland ?
2. Bestaan er reeds uitvoeringsplannen en zo ja, welke ?
3. Wie wordt betrokken bij deze heraanleg ?
4. Gezien het zeer drukke verkeer – mede door de werken aan de E17 – is de leefbaarheid voor de buurt op dit ogenblik zeer moeilijk.

Worden er tussentijdse maatregelen genomen om de verkeersveiligheid voor voetgangers, fietsers en buurtbewoners te verhogen : beperken van zwaar verkeer, verkeersremmers, veilige oversteek plaatsen voor voetgangers ?

Kunnen de buurtbewoners suggesties doen voor deze overgangsmaatregelen ?

Antwoord

De heraanleg van de doortocht in Melsele loopt vanaf de rotonde ter hoogte van Cortewalle tot aan de Snoeckstraat in Beveren (Melsele). De heraanleg is gepland om in 2003 te worden uitgevoerd.

Met het oog op de heraanleg werd een stuurgroep opgericht waarin, behalve de gewone actoren (administratie Wegen en Verkeer, studie bureau, gemeente, De Lijn), ook vertegenwoordigers van

plaatselijke belangengroepen (scholen, senioren, cultuur, handelaars, bewoners, ...) zitting hebben. Op dit ogenblik wordt gewerkt aan de opmaak van een startnota waarin een aantal principiële opties zullen worden opgenomen en voorgelegd aan de Provinciale Auditcommissie. Het ligt in de bedoeling de uitvoeringsplannen tegen eind 2002 te finaliseren.

Vermits de werken op zeer korte termijn opgestart zullen worden, zijn er geen andere overgangsmaatregelen gepland. Ik herinner er de Vlaamse volksvertegenwoordiger ook aan dat er op dit traject reeds drie kruispunten met verkeerslichten uitgerust zijn, waar dus oversteken met beveiliging door verkeerslichten mogelijk is.

Vraag nr. 276
van 3 mei 2002
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Wegenwerken – Omgeleid vrachtverkeer

Met de komst van de lente maken vele gemeenten werk van de herstelling, de verbetering of de aanpassing van de wegen die onder hun bevoegdheid vallen.

Dit maakt het dikwijls niet gemakkelijk voor leveranciers van goederen om hun bestemming te bereiken, bijvoorbeeld op de vele bedrijven- en industriezones die Vlaanderen rijk is. Ze zijn dan verplicht om alternatieve routes te vinden, en dat zijn dan nogal eens wegen waar zwaar vrachtwagenverkeer niet toegelaten is.

Omwonenden klagen dan steen en been omdat de verkeerssignalisatie wordt genegeerd. In de Grimbergse deelgemeente Beigem krijgt op die manier bijvoorbeeld een beschermde kasseiweg veel zwaar vrachtverkeer te verwerken, ondanks het feit dat de politie controles uitvoert. In andere gemeenten in de omgeving worden de snelheidsbeperkingen die gelden in het centrum, elke nacht door zwaar verkeer overtreden.

1. Waarom wordt aan de provinciale administraties voor Wegen en Verkeer geen coördinerende rol toebedeeld voor het uitstippelen en signaleren van alternatieve routes als er werken aan de gang zijn in gemeenten met veel zwaar vrachtverkeer ?
2. Meer en meer vrachtwagens met buitenlandse nummerplaten verschijnen op onze wegen, en men kan zich afvragen of zij wel kennis hebben van de hier geldende reglementering.

Is er geen taak van toezicht op het vrachtverkeer weggelegd voor de provinciale administraties Wegen en Verkeer, in samenwerking met de federale politie ?

3. Worden de lokale besturen vergoed voor de schade die door ingestelde alternatieve routes wordt aangebracht aan het gemeentelijk wegennet ?

Antwoord

1. Wanneer werkzaamheden plaatsvinden langs gewestwegen beheerd door één van onze vijf Vlaamse provinciale afdelingen Wegen en Verkeer, bespreken deze laatste de te volgen omleidingsroutes met de lokale en/of federale politie om een vlotte doorstroming van het verkeer te waarborgen.

Hetzelfde geldt in principe ook voor werkzaamheden langs gemeente- en/of provinciewegen waarbij gewestwegen worden gebruikt op de omleidingsroute. Helaas stellen we vast dat sommige gemeenten verzuimen om de omleidingsroute vooraf te bespreken met alle betrokkenen.

Er worden momenteel initiatieven opgestart om alle soorten werken op alle soort wegen te inventariseren en te coördineren. Het Vlaams Gewest verleent hieraan zijn medewerking.

2. Alle weggebruikers die zich op het grondgebied van een vreemd land begeven, dienen de geldende bepalingen en aanwijzingen van dit land te volgen.

De verkeerstekens (gebods- en verbodsborden) zijn trouwens bijna allemaal identiek volgens de Conventie van Genève.

Het toezicht op het vrachtverkeer gebeurt op dit ogenblik uitsluitend door de politiediensten. Voor de controle van de overlading van de vrachtwagens worden in de toekomst ook wegeninspecteurs van het Vlaams Gewest ingeschakeld.

3. Indien de gemeente dit wenst, wordt voorafgaand aan de werken een vaststelling van de staat van de omleidingsroute opgemaakt in samspraak met gemeente, aannemer en opdrachtgever, om nadien met kennis van zaken een eventuele schadebepaling te kunnen doen.

Vraag nr. 277 van 3 mei 2002 van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

Gewestelijk Expresnet – Tariefintegratie

Nu het investeringsplan van de NMBS 2002-2010 goedgekeurd is, waarin het Gewestelijk Expresnet (GEN) rond Brussel is opgenomen, dient een akkoord te worden bereikt over de tarifiering om dit GEN aantrekkelijk te maken voor tal van pendelaars die vandaag nog de wagen verkiezen.

Wat is de stand van zaken in dit dossier ?

Antwoord

De eerste fase van de tariefintegratie Brussel gaat van start op 1 september 2002. In deze fase zal de reiziger in het bezit van een Prodata-vervoerbewijs (biljet stadsgebied Brussel, stadskaart Brussel, voorstadskaart Brussel, dagpas Brussel) zijn reis kunnen beginnen op om het even welk voertuig, ongeacht de maatschappij die het vervoerbewijs heeft uitgegeven.

Op dit ogenblik is er de beperking dat de reiziger bij de eerste opstap over een kaart dient te beschikken van de maatschappij waarvan hij het voertuig neemt. Een reiziger die een voertuig van De Lijn neemt, dient een stadskaart uitgegeven door De Lijn te hebben. Bij de overstap geldt deze beperking niet.

De Lijn zal voorstellen de tweede fase te laten ingaan op 1 februari 2003, zijnde de datum van de gelijkshakeling van de tariefzones van de vier maatschappijen.

Vraag nr. 278 van 3 mei 2002 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

De Lijn – Taalgebruik

Ik ben onlangs in het bezit gekomen van een brief die een directeur van De Lijn in augustus van vorig jaar aan het college van burgemeester en schepenen van Asse gericht heeft, waarin betrokkene de taalwetgeving in bestuurszaken blijkbaar op een andere wijze interpreteert dan aangegeven in de studie van professor Boes, studie die door de minister vice-president werd onderschreven.

De minister vice-president heeft immers in het verleden toegezegd dat, naarmate elektronische aanduidingen van de bestemming in gebruik worden genomen, rekening zal worden gehouden met de taalwetgeving, die stelt dat in het Nederlandse taalgebied uitsluitend het Nederlands mag worden gebruikt.

De directeur van De Lijn stelt evenwel dat bij dit elektronische procédé de bestemming voortdurend en afwisselend gedurende enkele seconden in de ene en de andere taal vermeld wordt. De directeur stelt daarbij uitdrukkelijk dat de taalwetgeving wordt gerespecteerd.

Aangezien dit duidelijk niet het geval is, zou ik aan de minister vice-president willen vragen of hij ondertussen aan de directie van De Lijn duidelijke richtlijnen heeft verstrekt die ertoe leiden dat De Lijn voortaan met eentalig Nederlandse bestemmingsopgave op het grondgebied van het Vlaamse gewest rondrijdt.

Antwoord

In aansluiting op de herhaalde vragen die hieromtrent in het recente verleden reeds werden gesteld, kan ik toelichten dat op termijn de voertuigen van De Lijn met een GPS-systeem voor filmaanduidingen zullen worden uitgerust, waarbij de films pas tweetalig worden zodra zij de grens van het Brusselse Hoofdstedelijke gewest overschrijden (*GPS: Global Positioning System – red.*).

Vraag nr. 279
van 3 mei 2002
van de heer JAN VERFAILLIE

Heraanleg Dijk Adinkerke – Stand van zaken

Op het indicatief driejarenprogramma staat de heraanleg van de Dijk in Adinkerke vermeld met het oog op een verbetering van de veiligheid van de zwakke weggebruiker en op de verblijfskwaliteit in de omgeving.

1. Wat is de stand van zaken in bovenvermeld dossier ?
2. Wanneer wordt dit project effectief gerealiseerd ?
3. Wat is de geraamde kostprijs hiervan ?

4. Wat is de verhouding gemeentelijk aandeel versus aandeel Vlaams Gewest ?

Antwoord

1. De ontwerpplannen voor de heraanleg van de Dijk in Adinkerke zijn opgemaakt en het bestek is momenteel in opmaak.

Het ontwerp werd besproken in de Provinciale Auditcommissie (PAC) van 21 mei 2002. De externe auditor formuleerde een aantal bedenkingen waaraan het ontwerp zal worden aangepast. Het ontwerp wordt opnieuw voorgelegd op de PAC van 8 juli 2002.

2. Als de procedure normaal verder verloopt, kunnen de aanbesteding tegen begin 2003 en de aanvangsdatum der werken tegen september 2003 (na het toeristisch seizoen) verwacht worden.

3. De geraamde kostprijs is :

- ten laste van Aquafin : 750.000 euro,
- ten laste van het Vlaams Gewest : 1.288.650 euro,
- ten laste van de gemeente De Panne : 433.554 euro.

4. Het gemeentelijk aandeel bedraagt dus 17,5 %.

Vraag nr. 280
van 3 mei 2002
van de heer JAN VERFAILLIE

Heraanleg centrum Gistel – Stand van zaken

Het centrum van de stad Gistel wordt weldra volledig heraangelegd. Het voorontwerp werd reeds uitvoerig in de pers voorgesteld.

De klemtoon wordt gelegd op obstakelvrije en bredere voetpaden en traag doorgaand verkeer. Ook verdwijnt er bijna een derde van de parkeerplaatsen en wordt de markt kleiner.

Kan de minister vice-president antwoorden op volgende vragen, inzonderheid wat het aandeel van het Vlaams Gewest betreft ?

1. Wat is de stand van zaken in bovenvermeld dossier ?
2. Wanneer wordt dit project effectief gerealiseerd ?
3. Wat is de vermoedelijke duur van het volledige project ?
4. Wat is de geraamde kostprijs ?
5. Wat is de verhouding gemeentelijk aandeel versus aandeel Vlaams Gewest ?
6. Hoe wordt het verdwijnen van de parkeerplaatsen opgelost ?

Antwoord

1. De heraanleg van de doortocht N367 in Gistel is een convenantgebonden dossier dat binnen de gemeentelijke begeleidingscommissie door de verschillende betrokken actoren gezamenlijk wordt uitgewerkt.

Conform de voorgeschreven procedure werd op 18 februari 2002 een startnota voorgelegd aan de Provinciale Auditcommissie. Op basis daarvan werd een voorontwerp opgesteld, dat ondertussen ook al een eerste keer aan de bewoners werd voorgesteld.

Het is de bedoeling het ontwerp samen met de verantwoordingsnota in juni 2002 voor te leggen aan de Provinciale Auditcommissie.

2. De werken starten vermoedelijk in de tweede helft van 2003.
- 3, 4 en 5. Kostprijs, kostprijsverdeling en duur van de werken zijn nog niet vastgelegd.
6. Het verminderen van het aantal parkeerplaatsen is een gevolg van een engagement dat genomen werd in het gemeentelijk mobiliteitsplan, dat goedgekeurd werd door de Provinciale Auditcommissie op 19 juni 2000.

In Gistel-centrum voorziet het mobiliteitsplan in een daling van 470 naar 410 parkeerplaatsen. Dit is nodig om tot een ontwerp te komen dat de leefbaarheid van de doortocht daadwerkelijk verhoogt. Door beperking van de parkeerduur in de centrumstraten wordt het langparkeren geweerd. Dit "verlies" wordt opgevangen door

middel van zones voor langparkeren op wandelafstand van het centrum. Het mobiliteitsplan voorziet in dergelijke zone onder andere in de Heyvaertlaan (gerealiseerd).

Ten behoeve van de bewoners kan de gemeente in bepaalde woonstraten met hoge parkeerdruk aanvullend het bewonersparkeren invoeren.

Vraag nr. 281 van 3 mei 2002 van de heer JAN VERFAILLIE

Bedrijventerreinen – Openbaar vervoer

Een goede ontsluiting en een goede bereikbaarheid van een bedrijventerrein fungeren als motor voor initiatieven van de aanwezige bedrijven.

De bedrijventerreinen Blauwe Toren en Herdersbrug in Brugge zijn goed ontsloten ; ze palen aan de expresweg N31 en de Blankenbergse Steenweg. Er werken daar meer dan 3.500 mensen.

Op deze plaats met een concentratie van arbeidsplaatsen zou een optimaal openbaar vervoer aanwezig moeten zijn. De realiteit blijkt echter totaal anders te zijn. De enige volwaardige buslijn Brugge-Blankenbergse (5 la) langs het bedrijventerrein heeft een halte op ongeveer 500 meter en een frequentie van een uur.

In Vlaanderen blijken er meerdere bedrijventerreinen te zijn die wat openbaar vervoer betreft slecht zijn bedeed.

1. Is de minister op de hoogte van deze problematiek?
2. Wordt er gestreefd naar een betere afstemming van het openbaar vervoer op locaties met veel arbeidsplaatsen?
3. Wordt er gedacht aan het opmaken van concrete vervoersplannen voor zulke locaties, op basis van een analyse van woonplaats van de werknemers en gebruikte vervoermiddelen?
4. Is het geen uitgangspunt van De Lijn om voor grote bedrijventerreinen, zoals Brugge Blauwe Toren, een aparte buslijn te creëren, met haltes op meerdere plaatsen op het bedrijventerrein en met een voldoende hoge frequentie (half uur) tijdens piekmomenten ?

Antwoord

1. Ik verwijs naar het antwoord op de interpellatie van de heer Dirk Holemans in de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie op 23 april 2002 (Handelingen Commissievergadering – Nr. 197 van 23 april 2002, blz. 4) over de inspanningen van Vlaanderen tot op heden inzake het verminderen van het autogebruik in het woon-werkverkeer.
2. De Lijn West-Vlaanderen werkt aan een betere afstemming van de lijnvoering naar locaties met veel arbeidsplaatsen. Dit gebeurt in het kader van het exploitatieplan, in het kader van de basismobiliteit en in het kader van netmanagement.
3. Op dit ogenblik werkt De Lijn West-Vlaanderen mee aan een studie in het kader van het Europese programma doelstelling 5b, met als opdrachtouder Traject.

Deze studie heeft tot doel een gemeenschappelijk vervoersplan op te stellen voor de bedrijventerreinen van Ieper, Diksmuide en Veurne.

Daarnaast wordt gedacht aan een samenwerking met de Kamer van Koophandel en Nijverheid West-Vlaanderen om het mobiliteitsgedrag van de werknemers en de bereikbaarheid van de bedrijventerreinen te onderzoeken.

4. In het bestaande exploitatieplan van De Lijn West-Vlaanderen is op korte termijn de bediening van de zones Waggelwater en Blauwe Toren met een vaste lijn opgenomen.

Deze lijn is ook opgenomen in het mobiliteitsplan van Brugge.

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID
EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 132
van 28 maart 2002
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Genotsmiddelenpreventie – Leesboekjes voor kinderen

Preventie lijkt wel het toverwoord in heel wat politieke thema's uit de welzijns- en gezondheidssector. Denk maar aan tabak-, drug- en alcoholpreventie, maar ook aan preventie van ongevallen in huis.

Voor deze laatste preventie is er het boekje Argus van het Vlaams Instituut voor Gezondheidspromotie (VIG). Ik vind het een geslaagd initiatief om jonge kinderen te wijzen op gevaren in huis en tuin. Proefondervindelijk kan ik beamen dat kinderen het boekje ook heel leuk vinden, graag lezen en goed begrijpen.

Op het vlak van preventie inzake genotsmiddelen zou een dergelijk boekje wellicht even welkom zijn.

1. Zit dergelijke opdracht in het convenant ?
2. Zo nee, wordt als nog beslist tot de aanmaak van zo'n boekje ?
3. Heeft de minister zicht op het aanbod van leesboekjes voor jonge kinderen omtrent preventie inzake het gebruik van genotsmiddelen ?

Antwoord

1 en 2. Gezien het ruime beschikbare aanbod aan boeken is een opdracht tot het produceren van een leesboek over genotsmiddelen niet opgenomen in het convenant met VAD en zijn er geen echte aanwijzingen dat dit alsnog moet gebeuren (*VAD : Vereniging voor Alcohol- en andere Drugproblemen – red.*).

3. Overzicht aanbod leesboekjes voor jonge kinderen

Er bestaan vrij veel leesboekjes voor (jonge) kinderen over middelengebruik. We kunnen ze onderverdelen in leesboeken (fictie) en informatieve boeken voor kinderen. Ze richten zich daarenboven tot diverse leeftijdsgroepen. Sommige boekjes zijn gericht op het begrijpen van middelengebruik/-misbruik in de omgeving (vooral gezin), andere op gebruik en misbruik door jongeren.

VAD beschikt over verschillende inventarissen van kinder- en jeugdboeken met betrekking tot dit thema. Deze lijsten zijn evenwel niet exhaustief. (Lijsten worden afzonderlijk toegestuurd. Het gaat in totaal over meer dan 50 fictie- en 28 non-fictiewerken, specifiek voor jongeren, aanvullend met lijsten van boeken voor volwassenen

die ook door jongeren (vnl. adolescenten) kunnen worden gelezen.)

- In de VAD-bibliotheek zijn een beperkt aantal kinderboeken beschikbaar (de bibliotheek richt zich tot intermediairen en professionelen, niet tot het algemene publiek).
- In het kader van het proefproject "Kinderen van alcoholisten" werd een uitgebreide literatuurlijst opgemaakt met kinder- en jeugdboeken over alcohol. De lijst is opgenomen in het projectverslag en het draaiboek van dit project en opvraagbaar bij VAD.
- Het Katholiek Centrum voor Lectuurinformatie en Bibliotheekwerk (dienstverlening voor openbare bibliotheken, sociaal-cultureel werk en onderwijs) publiceert geregeld thematische keuzelijsten, waaronder een lijst over verslaving : drugs, alcohol, ... Hierin staan een overzicht en een korte beschrijving van relevante fictie- en non-fictieboeken over genotsmiddelen.

Niet alle boekjes uit deze lijsten hebben dezelfde kwaliteit ; het zijn niet alle hoogstaande literaire werken ; de preventieve waarde van de boekjes varieert eveneens.

Vraag nr. 137
van 28 maart 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Interculturele bemiddelaars – Onderzoeksresultaten

Op mijn schriftelijke vraag nr. 185 van 14 mei 2001 over interculturele bemiddelaars antwoordde de minister dat er een onderzoeksopdracht gegund werd aan de Katholieke Universiteit Leuven (KU Leuven), Hoger Instituut voor de Arbeid (HIVA), met als strategische doelstelling : "het bevorderen van de toegankelijkheid van de algemene voorzieningen en de welzijnsrechten voor de armen en etnisch-culturele minderheden". Hierin werd onder andere onderzoek naar interculturele bemiddeling als toegankelijkheidsinstrument opgenomen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 1 van 5 oktober 2001, blz. 26).

De opdracht ving aan op 1 december 2000 en zou eindigen op 30 november 2001.

1. Wat zijn de concrete resultaten van deze studie, en dit opgesplitst naar armen en etnisch-culturele minderheden ?

2. Welke besluiten werden er geformuleerd als aanbevelingen aan het beleid ?

Worden deze ook bezorgd aan de leden van de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen ?

3. Welke initiatieven neemt de minister in opvolging van de genomen besluiten ?

Antwoord

Alvorens een antwoord te formuleren op de vragen van de Vlaamse volksvertegenwoordiger, wens ik het onderzoek in zijn context te plaatsen. Het betreft hier het derde deelluik, "Intercultureel bemiddelen als toegankelijkheidsinstrument" binnen de onderzoeksopdracht "Toegankelijkheid van de algemene voorzieningen en de welzijnsrechten voor de armen en etnisch-culturele minderheden". Daar het hier dus gaat om een deelrapport binnen een meer omvattende studie, is het aangewezen om deze gegevens met een zekere omzichtigheid te analyseren en ze te benaderen vanuit een bredere context.

De commissieleden kunnen op vraag het onderzoeksrapport ontvangen.

1. Om op de eerste vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger een antwoord te formuleren moet worden opgemerkt dat de gevraagde opsplitsing in het deelrapport niet wordt gemaakt.

Wat de concrete resultaten van de studie betreft, is een eerste vaststelling dat de interculturele bemiddeling een zeer diverse invulling vertoont. Zij verschilt van sector tot sector, en zelfs binnen één en dezelfde sector is het soms moeilijk om eensgezindheid over de invulling van het concept "intercultureel bemiddelaar" te krijgen. Hoewel dit probleem reeds in het verleden onderkend is, blijft het een verwarrende situatie.

Juist daarom wordt er in de studie ook gepleit voor een eenduidig gebruik van termen. En wordt er geopperd om niet langer te spreken over "interculturele bemiddelaars" als functie, maar over "intercultureel bemiddelen" als methodiek. Een duidelijke omschrijving van wat allemaal onder "bemiddeling" kan ressorteren, moet de diensten een beter beeld geven met betrekking tot waarvoor, wanneer en voor wie bemiddeling aangewezen is. Daarnaast moet een

duidelijke omschrijving van "bemiddeling" een oplossing bieden voor het spanningsveld tussen bemiddeling en hulpverlening. Hieruit kan men dan ook de competenties formuleren die aangeleerd moeten worden tijdens de opleiding.

Een tweede belangrijke vaststelling, vooral naar het beleid, is het feit dat een intercultureel bemiddelaar zeker een meerwaarde heeft, maar dat de vraag ernaar in de praktijk zeer nauw samenhangt met de vraag naar tolken, iets waarvoor de interculturele bemiddelaars niet zijn opgeleid.

2. Wat de tweede vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger betreft, kan het volgende worden gesteld.

- Er moet duidelijkheid komen omtrent het concept "interculturele bemiddelaars".
- In de studie wordt ervoor gepleit om het takenpakket van de interculturele bemiddelaars te reduceren tot taken die met tolken te maken hebben. Dit wordt gemotiveerd vanuit de vaststelling dat het tolken nu het grootste deel uitmaakt van de taken van de interculturele bemiddelaars en de grote behoefte aan tolken op het werkveld. Daar dit ook directe consequenties heeft op het terrein, moeten dus ook maatregelen genomen worden voor de interculturele bemiddelaars die reeds in dienst zijn. De onderzoekers stellen voor om degenen die de drie jaar durende opleiding Interculturele Bemiddeling hebben gevolgd, een intensieve training te geven rond het tolken. Die training moet het mogelijk maken dat de interculturele bemiddelaars die nu in dienst zijn, een nog te creëren A2-diploma Taalbemiddelaar ontvangen.
- Aansluitend hierbij stellen de onderzoekers voor om binnen de tweede en derde graad van het technisch secundair onderwijs een opleiding Taalbemiddeling uit te bouwen. Die opleiding zou zich dan zowel moeten richten naar allochtone als naar autochtone leerlingen.

Daar het in de praktijk wel mogelijk is dat bepaalde regio's plots geconfronteerd worden met nieuwkomers die een taal spreken die geen enkele taalbemiddelaar machtig is, wordt bijkomend voorgesteld om kortere opleidingen te verzorgen die nieuwkomers waarvoor onvoldoende of geen taalbemidde-

laars voorhanden zijn, op zeer korte termijn kunnen trainen tot taalbemiddelaars.

- Bovenstaande aanbevelingen kunnen maar ontplooid worden indien er een interdepartementale samenwerking komt tussen de Vlaamse ministeries van Werkgelegenheid, Onderwijs en Welzijn.
- Het in 1991 opgestarte project "Interculturele bemiddeling" werd in de beginfase gezien als een tewerkstellingsmaatregel en evenzeer als een inspelen op een maatschappelijke behoefte.

In de studie pleit men ervoor om dit totaal los te koppelen, daar het risico bestaat dat het project meer en meer wordt uitgehold om toch maar voldoende mensen naar de arbeidsmarkt te laten doorstromen en hierdoor het uiteindelijke doel voorbijgeschiet.

- Opmaak van een omgevingsanalyse door het beleid en door de sectoren. Deze omgevingsanalyse van Vlaanderen moet voor de beleidsinstanties in kaart brengen voor welke doelgroepen taalbemiddelaars kunnen worden ingezet.
- Ook voor de verschillende sectoren die met taalbemiddelaars zullen werken, is een goed beeld over de behoeften die er binnen hun werkingsgebied bestaan van essentieel belang.
- Aandacht in alle reguliere opleidingen voor interculturaliteit en interculturele competenties. Al te vaak zijn onze opleidingen monocultureel en houden ze geen rekening met de feitelijke multiculturaliteit.

Er moet dus dringend aandacht besteed worden aan de interculturele competentie van alle studenten.

- Het uitbouwen van een duidelijk diversiteitsbeleid op Vlaams niveau. De Vlaamse overheid dient prioritair werk te maken van een duidelijk en goed gestructureerd diversiteitsbeleid.

Er is een grote behoefte aan duidelijke concepten, ondersteuning en vorming omtrent interculturaliteit in de verschillende sectoren.

- Ten slotte stellen de onderzoekers dat het aangewezen is om de bemiddelaars altijd vanuit een externe pool te laten opereren.

Het is volgens hen niet logisch dat tegen een dienst moet worden ingegaan, terwijl men volledig afhankelijk is van die dienst.

3. Om op de laatste vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger te antwoorden, kan ik stellen dat ik het volgende heb besloten.

Het toegankelijk maken van de zorg mag en kan niet alleen gebeuren door de interculturele bemiddelaars. Ook de betrokken voorzieningen moeten hun verantwoordelijkheid opnemen. Ze moeten leren omgaan met diversiteit en complexiteit.

Daarom wordt de interculturalisering van de voorzieningen in het welzijns- en gezondheidslandschap, een gegeven dat ook sterk naar voor kwam bij bovenstaande aanbevelingen, een prioriteit binnen het minderhedenbeleid. De keuze voor interculturaliseren moet binnen organisaties zichtbaar worden in elk onderdeel van de beleidsvoering en in de manier van werken van de organisaties: het personeelsbeleid, vormings-, trainings- en omleidingsbeleid, hoe er omgegaan wordt met cliënten/hulpvragers, ...

Om organisaties binnen het welzijns- en gezondheidslandschap hierbij te begeleiden en te ondersteunen, heb ik besloten een netwerk "interculturalisering" op te starten, dat sectoroverstijgend zal werken. Het is in deze ruimere context en bij het verder voorbereiden van dit netwerk dat ik de aanbevelingen van het onderzoek zal bestuderen.

Ik zal tevens in overleg treden met de ministers bevoegd voor Onderwijs en Werkgelegenheid, wier medewerking terzake noodzakelijk is.

Vraag nr. 138
van 4 april 2002
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

Meningitis C-vaccinaties – Franstalige faciliteitenscholen

In het kader van het vaccinatieprogramma meningitis C (2002) kunnen kinderen van één tot drie jaar door Kind en Gezin een aantal leeftijdscategorieën van leerlingen uit het basis- en secundair onderwijs door het centrum voor leerlingenbegeleiding (CLB), gratis worden gevaccineerd.

Voor de faciliteitengemeenten rijzen een aantal vragen.

1. Hebben de kinderen van Franstalige scholen gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap eveneens recht op deze gratis vaccinaties ?

Zo ja, via welke kanalen gebeurt dit voor de verschillende leeftijdscategorieën ?

2. Door wie wordt de vaccinatie uitgevoerd indien de betrokken school niet samenwerkt met een CLB dat valt onder de toepassing van het decreet van 1 december 1998 betreffende de centra voor leerlingenbegeleiding ?

Kan of moet een IMS/PMS van het Brusselse gewest dat een Franstalige basisschool in een faciliteitengemeente bedient, ook instaan voor de gratis vaccinatie van de betrokken leerlingen ?
(IMS : centre d'inspection médicale scolaire ; PMS : centre psycho-médico-social – red).

Antwoord

1. Kinderen die in Vlaanderen wonen en naar Franstalige scholen gaan, hebben zeker recht op een gratis vaccin. Indien hun school bij een CLB aangesloten is, kan dit via het CLB gebeuren. Anders hebben ze ook de mogelijkheid zich te wenden tot een huisarts of kinderarts in Vlaanderen. Voor de kleine kinderen beneden drie jaar bestaat ook nog mogelijkheid zich te wenden tot Kind en Gezin.

Momenteel komen alle kinderen vanaf de leeftijd van één jaar tot en met de derde kleuterklas in aanmerking voor een gratis vaccin, evenals de jongeren van het derde jaar secundair onderwijs.

2. De door de Vlaamse Gemeenschap aangekochte vaccins worden niet geleverd aan de IMS/PMS. Dit is immers een bevoegdheid van de Franse Gemeenschap.

In tegenstelling tot de IMS/PMS zijn de CLB's verplicht om de vaccinatie tegen meningitis C aan te bieden aan de betrokken doelgroep. Dit is bepaald in het besluit van de Vlaamse regering van 17 maart 2000 tot bepaling van sommige opdrachten van de centra voor leerlingenbegeleiding en in het ministerieel besluit van 3 januari 2002 tot wijziging van het ministerieel besluit van 15 juni 2000 tot bepaling van het vaccinatieschema ten behoeve van de centra voor leerlingenbegeleiding.

Een IMS/PMS van het Brusselse gewest dat een Franstalige basisschool in een faciliteitengemeente bedient, valt niet onder de Vlaamse re-

gelgeving op de CLB's. Het lijkt dan ook duidelijk dat zij geen opdrachten kunnen ontvangen van de Vlaamse overheid in dit kader. Dit heeft ook tot gevolg dat deze diensten, indien zij de inenting willen aanbieden, hun vaccins dienen aan te vragen bij de Franse Gemeenschap.

De leerlingen die niet in Vlaanderen wonen, vallen in principe niet onder de regeling van de Vlaamse Gemeenschap wat vaccinaties betreft. Indien ze echter in een Vlaamse school zitten die samenwerkt met een CLB, spreekt het voor zich dat deze kinderen, als hun ouders dat wensen, samen met hun klasgenoten kunnen gevaccineerd worden met een vaccin dat geleverd wordt via de Vlaamse Gemeenschap. Deze solidariteit is trouwens ook logisch om de groepsbescherming te verbeteren.

Vraag nr. 141
van 4 april 2002
van de heer FELIX STRACKX

Legionella – Controle hotels en restaurants

Recentelijk werd in een Nederlandse tv-uitzending uitvoerig de problematiek besproken van de aanwezigheid van de legionellabacterie in de waterinstallaties van hotels en restaurants.

Ondanks de zorg die aan de installatie van warmwatersystemen wordt besteed, stellen de Nederlandse inspectiediensten in de praktijk vast dat er geregeld verhoogde risico's zijn op legionellabesmettingen.

1. Is er door het departement van de minister een inspectieplan uitgewerkt voor het opsporen van een legionellabesmetting in de waterleidingen van hotels en restaurants in Vlaanderen ?
2. Voert het departement van de minister op systematische wijze controles uit, of gaat het om steekproeven ?
3. In welke mate werden de resultaten van de controles tot op heden in kaart gebracht ?
4. Op welke wijze worden de hotel- en restaurant-eigenaars geïnformeerd over de gevaren van een legionellabesmetting ?
5. Op welke wijze worden de hotel- en restaurant-eigenaars geïnformeerd over de maatregelen om een legionellabesmetting te voorkomen ?

6. Bestaat er een verplichting voor de hotel- en restauranteigenaars om een eigen controle van de waterleidingen op legionella uit te voeren ?

7. Zo neen, bereidt de minister een initiatief in die zin voor ?

Antwoord

Alvorens in te gaan op de specifieke vragen van de Vlaamse volksvertegenwoordiger, wil ik eerst even de problemen van de legionellose situeren.

Legionellose of de veteranenziekte is een ernstige aandoening, gekenmerkt door een atypische longontsteking en veroorzaakt door een waterminnende kiem, de legionellabacterie. De bacterie wordt verspreid via aërosolen, kleine waterdruppeltjes die ingeademd kunnen worden. Mensen met een gedaalde weerstand zijn in de regel het gevoeligst voor de legionellakiem.

Wegens de ernst van het verloop van de veteranenziekte is er in het gezondheidsbeleid ruime aandacht voor de preventie ervan.

Secundaire preventie gebeurt door het opvolgen van en het onmiddellijk reageren op het verschijnen van ziektegevallen. Dit met het oog op het sanneren van eventuele bronnen van verspreiding van legionellakiemen. De spil van deze preventie is de verplichting die artsen en laboratoria hebben om zowel bewezen als vermoedelijke ziektegevallen onmiddellijk aan de Vlaamse Gezondheidsinspectie te melden.

Primaire preventie vindt zijn aangrijpingspunt in het voorkomen dat legionellakiemen zich in waterige milieus kunnen ontwikkelen of dat ze zich van daaruit kunnen verspreiden. Daarbij is er in het beleid prioriteit gegeven aan plaatsen waar veel mensen met een gedaalde weerstand vertoeven, aan plaatsen ook waar er een grotere kans op blootstelling aan aërosolen bestaat en aan plaatsen waar tegelijkertijd op korte tijd zeer veel mensen samenkomen en de mogelijkheid van blootstelling bestaat. Zo zijn er rondzendbrieven verstuurd naar ziekenhuizen en zwembaden en kwam er een Vlaamse wetgeving inzake legionellosepreventie op handelsbeurzen tot stand.

Tevens werd een informatiebrochure verspreid met antwoorden op veel gestelde vragen.

Tenslotte zal er zeer binnenkort, in uitvoering van het decreet betreffende de primaire preventie van

schadelijke effecten bij de mens veroorzaakt door biologische agentia, een ontwerp van uitvoeringsbesluit aan de regering voorgelegd worden over de primaire preventie van de veteranenziekte. Het besluit zal van toepassing zijn in alle voor het publiek toegankelijke plaatsen, inclusief hotels en, voorzover er blootstelling kan optreden, restaurants.

De kern van dit besluit ligt bij structurele maatregelen die contaminatie met en groei van legionella-kiemen in watersystemen minimaliseren. Uitbaters worden ook verplicht om een risicoanalyse en een beheersplan met opvolgmaatregelen voor deze systemen op te stellen en uit te voeren. Temperatuursbeheersing vervult in de structurele en in de functionele aanpak een sleutelrol. Een toezichtsfunctie is opgenomen als taak voor zowel de gemeentelijke overheid als mijn diensten. Wat betreft de legionellose preventiewetgeving, bevinden we ons met andere woorden op een scharniermoment.

Het antwoord op de specifieke vragen van de Vlaamse volksvertegenwoordiger wil ik dan ook formuleren in het licht van deze beleidslijnen en recente ontwikkelingen.

1. In Vlaanderen bestaat er momenteel nog geen permanent toegepast inspectieplan voor het opsporen van een legionellabesmetting in waterleidingen van hotels en restaurants.

Wel is het zo dat bij melding van een geval van legionellose de Vlaamse Gezondheidsinspectie alle nodige maatregelen neemt om onder meer de besmettingsbron op te sporen en te saneren. Binnen de procedures van mijn diensten worden, in het geval van een besmetting in een hotel, ook andere autoriteiten in België en de Europese autoriteiten geïnformeerd over potentiële bronnen van besmetting.

2. en 3. Er worden momenteel nog geen systematische controles uitgevoerd in hotels of restaurants.

Alleen naar aanleiding van het optreden van ziektegevallen worden er stalen genomen en gebeurt er een screening van de installatie.

- 4 en 5. Er is door mijn diensten nog geen systematische informatie naar hotels of restaurants verspreid. Wel is het zo dat de toeristische sector, via de samenwerking met de Vlaamse Gezondheidsinspectie inzake legionellose in hotels, op de hoogte is van de problematiek.

Verder schreven mijn diensten in samenwerking met het Wetenschappelijk en Technisch Centrum voor het Bouwbedrijf (WTCB) een artikel over dit onderwerp voor het februari-maart 2001-nummer van het Infoblad van Toerisme Vlaanderen.

Zoals eerder vermeld, maakte de Vlaamse Gezondheidsinspectie ook een brochure en verspreidde deze naar de gemeentebesturen.

Ten slotte zijn ook installateurs meer en meer op de hoogte van de gevaren van de veteranenziekte. Zo is er in het tijdschrift van het WTCB diepgaand aandacht aan legionella besteed.

- 6 en 7. Er bestaat momenteel geen van kracht zijnde wetgeving die de hotel- en restauranteigenaars verplicht een eigen controle van de waterleidingen op legionella uit te voeren.

Het reeds genoemde besluit betreffende de primaire preventie van de veteranenziekte in voor het publiek toegankelijke plaatsen, zal daar spoedig verandering in brengen.

**Vraag nr. 143
van 19 april 2002
van mevrouw PATRICIA CEYSENS**

Adoptiecentrum Het Fluisterend Zand – Erkenning

Het Fluisterend Zand is een centrum voor adoptiebemiddeling, dat op 18 oktober 2000 een aanvraag indiende tot erkenning als adoptiedienst. Als adoptiedienst wenste het te werken met China. De inspectie van Kind en Gezin gaf een positief advies wegens de zeer degelijk gestoffeerde aanvraag. Op grond van dit inspectieverslag gaf de raad van bestuur van Kind en Gezin op 2 mei 2001 een positief advies.

De minister besliste echter geen erkenning te verlenen, gezien de onzekerheid die bestaat inzake adoptie naar aanleiding van een hangend wetsontwerp in het federale parlement en een voorstel van decreet in het Vlaams Parlement.

Zijn de nakende wets- en decreetswijzigingen inzake adoptie de enige reden waarom de minister het initiatief Het Fluisterend Zand niet erkende als adoptiedienst ?

Zo neen, welke andere redenen lagen aan de grondslag van de weigering van de erkenning ?

Zo ja, waarom werd een erkenning geweigerd aan Het Fluisterend Zand, terwijl andere organisaties die een rol spelen in de huidige procedure van adoptie wel erkend werden ?

Antwoord

Als de VZW Het Fluisterend Zand geen erkenning kreeg om als erkende dienst te bemiddelen met betrekking tot adopties uit China, dan heeft dat enkel te maken met het feit dat deze erkenning zou vooruitlopen op de consequenties van het nieuwe wetgevende kader dat er decretaal en op het niveau van uitvoeringsbesluiten aankomt.

Er zijn, op het niveau van de adoptiediensten, geen andere erkenningen gebeurd.

Vraag nr. 145 van 19 april 2002 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

OPZ Rekem – Forensische afdeling

De Vlaamse regering en de federale overheid slopen een samenwerkingsverband af met betrekking tot het forensisch beleid. Het Openbaar Psychiatrisch Ziekenhuis (OPZ) Rekem krijgt in het kader van dit akkoord naar verluidt een forensische afdeling, gefinancierd door de federale overheid. De Vlaamse overheid moet voor de infrastructuur zorgen.

In juli 2001 was de infrastructuur voldoende klaar, zodat men met 32 bedden kon starten. De financiering voor 2001 en 2002 zou gebeuren door subsidiebesluiten van de federale overheid. Later zou er een definitieve regeling komen.

Bij de begrotingsbesprekingen in december 2001 in de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen stelde ik dat er op federaal niveau nog een dispuut bestond over het toekennen van deze middelen. Volgens mijn informatie is de federale overheid haar financieel engagement tegenover OPZ Rekem nog steeds niet nagekomen voor de financiering van 2001 en 2002. Vanuit de wetenschap dat de financiële situatie van Rekem moeilijk is, kan de uitblijvende financiering alleen maar voor meer problemen zorgen.

1. Welke afspraken zijn concreet gemaakt tussen Vlaanderen en de federale overheid betreffende de forensische afdeling OPZ Rekem ?

Welke timing werd concreet afgesproken voor al deze engagementen ?

2. Werden de afgesproken middelen voor 2001 ondertussen gestort ? Zo neen, hoe wordt de instelling momenteel voor deze opdracht gefinancierd ?
3. Welke federale minister draagt in 2001, 2002 en de volgende jaren financieel bij in de kosten voor deze forensische bedden ?
4. Welke infrastructuurwerken plant de Vlaamse regering nog om dit te verwezenlijken ?

Antwoord

1. Afspraken tussen de Vlaamse en de federale overheid betreffende Rekem

Ik stelde een protocolakkoord op samen met de federale minister van Justitie, waarin de bereidheid opgenomen is om OPZ Rekem de opdracht te geven een forensische afdeling uit te bouwen.

Per 1 juli 2001 werd in Rekem gestart met een project voor 32 geïnterneerde patiënten, gesubsidieerd door het Ministerie van Justitie. De financiering werd geregeld via een subsidiebesluit en liep tot 31 december 2001. Het is evenwel de bedoeling dit project te continueren in 2002.

Per 1 augustus 2001 werd ook een project goedgekeurd door het federale Ministerie van Volksgezondheid voor acht forensische bedden. Dit project zal worden gefinancierd via het onderdeel B4 van de ligdagprijzen.

2. Stand van zaken financiering

De afrekening betreffende de subsidiëring van het project door Justitie voor het werkingsjaar 2001 gebeurde op 24 april 2002.

De afrekening door Volksgezondheid gebeurde nog niet tot hiertoe.

3. Toekomstige organisatie en financiering

Het project van Justitie : het subsidiebesluit werd verlengd voor de maanden januari en februari 2002. Onderhandelingen voor de resterende tien maanden zijn lopende. Het is de bedoeling dat het Ministerie van Justitie in de nodige middelen zal voorzien voor 2002. In de

loop van het jaar zal er gezocht worden naar de mogelijkheid van een overdracht van dit project naar het Ministerie van Volksgezondheid.

Overleg hierover werd recentelijk opgestart (25/4/02). Dit houdt in dat de projecten zouden worden geïntegreerd en beheerd door Volksgezondheid in hun totaliteit vanaf 2003. Er zullen allicht nieuwe modaliteiten geformuleerd worden.

In afwachting van een integratie van beide projecten in 2003 is nu een nieuwe overeenkomst met Volksgezondheid getekend voor 2002, vergelijkbaar met de overeenkomst van het voorbije jaar. Nu gaat het wel om acht T-bedden in plaats van acht A-bedden, zoals wij gevraagd hadden (*T-bed : voortgezette behandeling ; A-bed : observatie en actieve behandeling – red.*).

4. Infrastructuurwerken

Voor OPZ Rekem besliste ik in november 2001 de studiefase te starten voor het masterplan van de forensische kliniek. Het is de bedoeling een masterplan voor te leggen tegen einde 2002. Nieuwbouw is gepland voor 2004-2005, aangepast aan de modernste eisen en inzichten voor deze doelgroep.

Financiering van deze infrastructuur, ten laste van het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA) a rato van 60 % en 40 %, wordt federaal gedragen in de ligdagprijs, dit alles binnen de marges van het plafond van de erkende ziekenhuisbedden.

De noodzakelijke meerprijs ten opzichte van de prijs van een gewoon psychiatrisch ziekenhuisbed is nog niet bekend en werd nog niet toegevoegd.

**Vraag nr. 146
van 19 april 2002
van mevrouw SONJA BECQ**

Expertisecentra voor gehandicapten – Ondersteuning

In 2001 werd beslist drie expertisecentra voor personen met een handicap financieel te ondersteunen. Het gaat om expertisecentra voor autisme, demantie en niet-aangeboren hersenletsel (NAH).

Het blijkt een trend te zijn om de expertise centraal te bundelen, om van daaruit verdere doorstroming mogelijk te maken (cfr. hulpmiddelen Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap).

Men kan zich dan ook de vraag stellen waarom deze drie doelgroepen werden uitgekozen en of ook andere centra die hun deugdelijkheid en expertise aantonen op degelijke ondersteuning zullen kunnen rekenen.

1. Op grond van welke elementen/argumenten werden voormelde drie doelgroepen uitgekozen ?
2. Komen ook andere expertisecentra voor specifieke doelgroepen in aanmerking en aan welke criteria moeten zij daartoe voldoen ?

Antwoord

Binnen de nieuwe middelen 2002 voor gehandicaptenzorg is 495.787 euro (20 miljoen frank) gereserveerd voor een referentienetwerk-kenniscentrum ten behoeve van de verzameling en het ter beschikking stellen van informatie, expertise, knowhow met betrekking tot volgende specifieke doelgroepen : personen met niet-aangeboren hersenletsel, personen met een verstandelijke handicap en ernstig probleemgedrag en personen met autisme.

Deze drie doelgroepen zijn reeds eerder onderkend als prioritaire doelgroepen binnen de zorgverlening aan personen met een handicap, gezien de grotere weerstand bij diensten en voorzieningen om hulp- en dienstverlening op te nemen voor deze doelgroepen. Deze specifieke doelgroepen hebben immers een hoog zorggradatieniveau door hun specifieke problemen op gedragsniveau en waardoor specifieke kennis, expertise en settingkenmerken nodig zijn om ze te kunnen handhaven in hun verblijfssituatie. Gezien de specifieke probleemstelling van deze doelgroepen voor toegang tot en handhaving in de zorgverleningssector, is er in het gehele veld nood aan doorstroming van kennis en ervaring op de verschillende relevante domeinen : preventie / opvang / behandeling / gezinsondersteuning / onderwijs / beroepsopleiding / tewerkstelling ...

De nood aan het verzamelen, bundelen en doorstromen van specifieke kennis en expertise voor deze prioritaire doelgroepen, ontstaat vanuit volgende vaststellingen :

- ervaren gemis aan deskundigheid betreffende problematiek bij de meeste dienstverleners ;

- algemeen tekort aan kennis, door lacune in de basisopleiding, waardoor de diensten met gissen en missen strategieën dienen uit te bouwen ;
- problematiek is complex, de outcome kan verschillen bij elke persoon, het gaat om een variabele problematiek per persoon ;
- de personen zijn verspreid over de diensten, waardoor de instelling niet de mogelijkheid heeft kennis en ervaring op te bouwen ;
- tekort aan correcte informatie bij doorverwijzing, waardoor problemen opduiken die vermeden hadden kunnen worden mits betere samenwerking en uitgebreidere kennis van het personeel ;
- de huidige professionele knowhow is geconcentreerd in enkele professionele settings en blijft meestal afgesloten ;
- zelfs door tweede- en derdelijnhulpverleningsorganisaties worden deze doelgroepen afgeschoven.

Het uitgangspunt van een dergelijk steunpunt voor de voorzieningen/diensten binnen de sectoren die met personen met een handicap werken, is het vergroten van de expertise bij professionelen, zodat zij het op hun beurt mogelijk maken dat gebruikers van de beoogde doelgroepen kunnen (ver)blijven in gewone of alleszins de minst ingrijpende settings.

De doelstelling van het ondersteuningspunt werd als volgt vastgesteld.

Verhoging van de deskundigheid van professionelen van voorzieningen/diensten bij de preventie, de diagnose of de (be)handeling van de beperkingen/problemen in het functioneren van personen met niet-aangeboren hersenletsel, personen met autisme en verstandelijk gehandicapten met ernstig probleemgedrag uit het oogpunt van het optimaliseren van de hulp- en dienstverlening aan deze doelgroepen om ze te kunnen handhaven in of te kunnen verwijzen naar de meest natuurlijke en minst ingrijpende settings. Daartoe stelt het steunpunt op een toegankelijke manier informatie en expertise ter beschikking.

Het zou om één steunpunt gaan, waarvoor de inhoudelijke input wordt aangebracht via een inhoudelijk comité per doelgroep. Een dergelijke structuur laat eventueel ook toe aan het steunpunt een

bijkomend inhoudelijk comité en bijkomende middelen toe te wijzen voor andere specifieke subdoelgroepen van personen met een handicap, indien zou blijken dat de toegang tot de zorgverlening voor de personen met een handicap die tot die doelgroepen behoren, ook moeilijker is door de specifieke problemen die zij veroorzaken.

**Vraag nr. 149
van 19 april 2002
van mevrouw SONJA BECQ**

Particuliere opvanginitiatieven – Financiële steun

Er werd beslist aan particuliere opvanginitiatieven (POI) een financiële ondersteuning te geven mits deze initiatieven voldoen aan de vereiste voorwaarden, onder meer inzake tewerkstelling.

Eén van de doelstellingen was een kwaliteitsvol aanbod in de hand te werken.

Vraag is of de betrokken maatregel aan de beoogde verwachtingen voldoet.

1. Hoeveel van de initiatieven die potentieel in aanmerking komen, vroegen de premie aan (in absolute en relatieve cijfers) en hoeveel ontvingen de gevraagde premie ? Graag een overzicht per arrondissement.
2. Waren er weigeringen voor de premie en zo ja, om welke redenen ?
3. Werd het volledig daartoe bestemde bedrag in de begroting 2001 besteed ?
4. Is er zicht op de aanvragen voor 2002 en tekent zich eenzelfde trend af als in 2001 ?
5. Is er zicht op de redenen waarom de premie in voorkomend geval niet wordt aangevraagd (door gebrek aan informatie – belastbaarheid van de premie – andere redenen) ?
6. Houdt deze maatregel een verhoging van de kwaliteit van de dienstverlening in (door vorming, continuïteit van het personeel, ...) ?

Antwoord

1. Het overzicht van het aantal mini-crèches dat in 2001 in aanmerking kwam voor de financiële ondersteuning wordt gegeven per provincie.

Antwerpen	103
Vlaams-Brabant en Brussel	141
Limburg	24
Oost-Vlaanderen	153
West-Vlaanderen	129
Totaal	550

Het aantal aanvragen dat werd ingediend

Antwerpen	41
Vlaams-Brabant en Brussel	28
Limburg	13
Oost-Vlaanderen	51
West-Vlaanderen	42
Totaal	173
	= 31,8 %

Het aantal dossiers dat werd goedgekeurd. % van aantal mini-crèches dat in aanmerking kwam

Antwerpen	30	23 %
Vlaams-Brabant en Brussel	19	13 %
Limburg	10	24 %
Oost-Vlaanderen	37	24 %
West-Vlaanderen	30	23 %
Totaal	126	22,9 %

2. Ongeveer één derde van de mini-crèches die een aanvraag gedaan hebben, voldoet niet aan de voorwaarden. Er waren verscheidene redenen.

Soms was er een te lage Kwapoi-score. Een mini-crèche moet een gemiddelde van minstens 4 behalen op de Kwapoi-schaal (kwaliteitsinstrument voor POI's) en het gebruik van het zelfevaluatie-instrument kunnen aantonen. Een andere belangrijke reden waarom de aanvraag niet aanvaard werd, is dat de verantwoordelijke(n) niet over de vereiste diploma's of getuigschriften beschikt (beschikken).

3. Neen, het volledig daartoe bestemde bedrag werd niet besteed. Het begroot bedrag in 2001 voor deze ondersteuning was 2.231.041 euro.

Tot op 31 december 2001 werd 586.588,53 euro uitbetaald.

4. Alle mini-crèches die vorig jaar de financiële ondersteuning kregen, hebben hun aanvraag tot

verlenging vóór 1 april 2002 ingediend. Enkele mini-crèches die dit jaar zijn opgestart, deden ook al hun aanvraag en sommige mini-crèches die reeds vóór 1 januari 2002 over een attest van toezicht beschikten, doen pas nu een eerste aanvraag.

Aantal nieuwe aanvragen in 2002 (april 2002) :

Antwerpen	10
Vlaams-Brabant en Brussel	5
Limburg	3
Oost-Vlaanderen	4
West-Vlaanderen	5

5. Redenen voor het niet vragen van de financiële ondersteuning

- a) De gevolgen op fiscaal vlak : de subsidie is immers "tot nader bericht" belastbaar.

Ik heb dit herhaaldelijk gesignaleerd aan Financiën. Ik kreeg evenwel tot op heden geen respons. Ik overweeg in die context dan ook een aanpassing van het besluit van de Vlaamse regering waarbij de financiële ondersteuning, conform de realiteit zoals die ook in deze antwoordcontext wordt geïllustreerd, formeel als kwaliteitskosten wordt gedefinieerd.

- b) De verantwoordelijke beschikt niet over het juiste diploma en/of voldoet niet aan de voorwaarde bijkomend acht uren vorming te hebben gevolgd.

- c) De begeleiders (verantwoordelijke en ander personeel) zijn niet bereid te werken als zelfstandige of in dienstverband.

- d) Mini-crèches in Brussel kunnen als gevolg van de toepasselijkheid van de taalwetgeving de vergoeding niet aanvragen.

- e) Te lage Kwapoi-score.

6. Door de financiële ondersteuning creëert men een structureel beter werkingskader, waardoor uiteindelijk de kwaliteit kan verbeteren omdat meer garanties op continuïteit in personeel kunnen geboden worden. Er dient ook een gemiddelde score van 4 behaald te worden (is meer dan basiskwaliteit) op de Kwapoi-schaal. Voorzeningen worden ook aangezet tot kwaliteitsverbetering via het zelfevaluatie-instrument (ze moeten het gebruik ervan kunnen aantonen aan

inspectie). Eveneens moeten ze jaarlijks acht uren bijscholen.

Belangrijk is ook dat de verantwoordelijke een diploma moet hebben dat toegang verleent tot de gesubsidieerde opvangsector of een getuigschrift van de door Kind en Gezin erkende vormingsorganisaties voor de zelfstandige sector. Ook dat impliceert een kwaliteitsgarantie.

Vraag nr. 150
van 19 april 2002
van mevrouw SONJA BECQ

Vlaams Patiëntenforum – Evaluatie

Naar aanleiding van mijn vraag om uitleg "rechten van gebruikers van welzijns- en gezondheidsvoorzieningen", van 8 februari 2001, beloofde de minister ook te werken aan belangenverdediging van gebruikers in de gezondheidszorg.

Daartoe werd het Vlaams Patiëntenforum als aanspreekpunt voor patiëntenbelangen aangewezen en het wordt daarvoor ook gesubsidieerd (Handelingen Commissievergadering – Nr. 87 van 8 februari 2001, blz. 4 e.v.).

Deze vereniging kreeg in 2000 hiervoor een subsidie van 86.763 euro (3,5 miljoen frank).

1. Kan de minister inzicht verschaffen in de werking van deze organisatie en met betrekking tot voortgang wat rechten van gebruikers in de Vlaamse gezondheidszorg betreft ?

2. Wie maakt deel uit van de patiëntenvereniging ?

Op grond van welke criteria kreeg zij een erkenning/een subsidie ?

3. Wordt een criterium gesteld wat de representativiteit van de aangesloten leden betreft ?

Werden er reeds organisaties door de koepel geweigerd ?

4. Wordt dezelfde subsidie ook toegekend voor 2001 en 2002 ?

5. Welke voorwaarden moeten vervuld zijn voor een structurele subsidiëring ?

Antwoord

1. De VZW Vlaams Patiëntenplatform (VPP) kan na twee jaar al behoorlijke resultaten voorleggen en wil ook in een volgende periode verder werk maken van de participatie van patiënten aan de gezondheidszorg. Hieronder geven we een thematisch overzicht van de belangrijkste verwezenlijkingen en plannen.

a) Verdere uitbouw en versterking van het platform

De VZW Vlaams Patiëntenplatform is er in het voorbije jaar in geslaagd het aantal leden uit te breiden van 74 tot 84. Het Vlaams Patiëntenplatform kan dus spreken in naam van deze verenigingen, zelfhulpgroepen, clubs, liga's en andere VZW's en zodoende, hoe langer hoe meer, het standpunt van "de patiënten in Vlaanderen" vertolken. Het blijft evenwel een belangrijke doelstelling voor de volgende periode de vereniging nog verder uit te bouwen en te versterken, voornamelijk door middel van volgende hefbomen :

- het actief werven van nieuwe leden ; om de nodige aandacht voor de problematiek van de patiënt af te dwingen, is het noodzakelijk dat zoveel mogelijk patiëntenverenigingen op solidaire wijze deel uitmaken van en mogelijkserwijze actief deelnemen aan het platform ;
- het informeren van de leden is enerzijds nodig om het draagvlak van het platform permanent te betrekken bij de werking, anderzijds om de verenigingen op de hoogte te houden van nieuwe beleidsontwikkelingen of -initiatieven in de gezondheidszorg die hun eigen specifieke werking aanbelangen.

Het VPP wil volgende middelen aanwenden om deze informatieopdracht te vervullen : de verspreiding van een maandelijks nieuwsbrief, het bekendmaken, uitbouwen en onderhouden van de website www.vlaamspatiëntenplatform.be, de organisatie van studie- en/of denkdagen en mailings naar aanleiding van de actualiteit ;

- het consulteren van lidorganisaties : er wordt gewerkt aan een strategie om op een snelle en efficiënte manier een consultatie met de

achterban te organiseren over belangrijke thema's ;

- het bekendmaken van de vereniging aan derden : het Vlaams Patiëntenplatform is nog onvoldoende bekend bij verschillende actoren in de gezondheidszorg en bij de verschillende maatschappelijke geledingen.

Daaraan wordt gewerkt via de verspreiding van de bekendmakingsfolder, deelname aan beurzen of informatiedagen en deelname aan hearings, symposia en studiedagen ;

b) Kennisopbouw en het ontwikkelen van gezamenlijke standpunten rond diverse thema's

Om standpunten te onderbouwen, alternatieven voor te stellen of kritiek te leveren, is "kennis" onontbeerlijk. Tijdens het derde werkjaar wenst het Vlaams Patiëntenplatform zijn werking meer te oriënteren naar specifieke kennisopbouw. Specifieke regelgeving of beleidsmaatregelen worden door werk- of studiegroepen in kaart gebracht. Op basis van die kennis worden problematische situaties of onterechte beslissingen aangekaart en standpunten voorbereid.

Er zijn op dit ogenblik twee studie- of werkgroepen op deze manier actief : "Gelijke Kansen" en "Medicatie". Andere reeds functionerende werkgroepen – "Chronische Zieken", "Noden en Wensen", "Patiëntenrechten" – worden wellicht geheerorienteerd.

c) Patiënten afvaardigen en vertegenwoordigen op allerlei niveaus

Vanuit het Vlaams Patiëntenplatform werd Leen Meulenbergs door mij benoemd als expert in de Vlaamse Gezondheidsraad. Het VPP is ook vertegenwoordigd in de werkgroep Chronisch Zieken van het Riziv en levert een bijdrage tijdens de hearings over de hervorming van de verhoogde kinderbijslag (*Riziv : Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering – red.*).

Tijdens het derde werkjaar blijft het VPP ijveren voor rechtstreekse deelname aan adviesorganen en betrokkenheid bij beleidsbeslissingen die van belang zijn voor mensen met een chronische aandoening of een handicap. In dit kader wil het VPP ook een daadwerkelijke patiëntenparticipatie mee helpen realiseren : patiëntenverenigingen zijn het klankbord van de patiënten, ze hebben voeling met wat leeft bij hun

leden en kunnen vanuit deze ervaring en hun deskundigheid ook concrete alternatieven voorstellen en participeren aan beleidsprocessen.

Rechten van gebruikers

Het Vlaams Patiëntenplatform werkte tot dusver voornamelijk rond de rechten van de patiënt. In het kader van het wetsontwerp dat mevrouw Aelvoet voorbereidde, richtte het VPP een werkgroep Patiëntenrechten op, formuleerde suggesties en standpunten en nam deel aan hoorzittingen. Een goed deel van de wensen van de leden van het Platform is terug te vinden in het globale wetsontwerp van mevrouw Aelvoet. Het VPP wacht momenteel af hoe, na de opmerkingen van de Raad van State over de bevoegdheidsverdeling, het ontwerp uiteindelijk federaal zal worden ingediend en welk flankerend beleid de Vlaamse overheid daar tegenover stelt. De term "gebruiker" staat overigens open voor uiteenlopende interpretaties. Het Vlaams Patiëntenplatform signaleert knelpunten, suggereert oplossingen of alternatieven, klaagt wantoestanden aan op allerlei terreinen waarop de patiënt als "gebruiker" van diensten kan worden beschouwd (gezondheidsvoorzieningen, openbaar vervoer, bijstand, verzekeringen, onderwijs, ...).

2. – Allergiepreventie VZW

- ALS-zelfhulpgroep België VZW
- Ariane Fonds VZW, afdeling Praatgroep Leukemie
- Astmafonds VZW
- Astmastichting België VZW
- BOKS VZW
- Belgische Liga Myasthenia Gravis Patiënten VZW
- Belgische Multiple Sclerose Liga VZW Vlaamse Gemeenschap
- Belgische Vereniging voor Osteoporosepatiënten VZW
- Belgische Zelfhulpgroep voor Dystoniepatiënten VZW
- Boratie VZW en partners

- CATO – Vriendenkring van Hartpatiënten VZW
- Centrum Zit Stil VZW
- CIB-Liga VZW
- CMT België VZW
- Coma Vereniging België Koepelorganisatie NAH VZW
- Crohn en Colitius Ulcerosa Vereniging VZW
- Debra Belgium VZW
- Dysmelia VZW
- Federatie van Vlaamse Simileskringen VZW
- Gibas VZW
- Hartentroef VZW
- Hartpatiëntenvereniging Overpelt VZW
- Havali VZW
- Hof van (H)eden VZW
- Huntington Liga VZW
- Ikaros VZW
- Kind en Ziekenhuis VZW
- Klimop VZW
- Komaan VZW
- Langerhans-cel-histiocytose Belgium VZW
- Leuvense Levertransplantanten VZW
- Leven zoals Voorheen VZW
- Limburgse Stichting Autisme VZW
- ME-Vereniging VZW
- Naboram VZW
- Nema VZW
- NF-Kontakt VZW
- Oost-Vlaamse Vereniging voor Gelaryngectomeerden VZW
- Oudercomité Hartekinderen VZW
- Ouders van Kinderen met Autisme VZW
- Parkinson Vereniging VZW Vlaamse Gemeenschap
- Piekernie VZW
- Postpolio België VZW
- Psychiatrische VZW
- Ruggensteun VZW
- SUST VZW
- Samen Verder Kempen VZW
- Sensoa VZW
- Stoma Ilco VZW
- Stome-club Antwerpen VZW
- Sue Ryder Foundation VZW
- Uilenspiegel VZW
- Ups&Downs VZW
- Vereniging Afasie VZW
- Vereniging voor Aangeboren Gelaatsafwijkingen VZW
- Vereniging voor Hepatitis C Patiënten VZW
- Vereniging voor Ménièrepatiënten VZW
- Vereniging voor Spina Bifida en Hydrocephalus VZW
- Vlaamse Alzheimerliga VZW
- Vlaamse Liga voor Ataxie van Friedreich VZW
- Vlaamse Liga voor Fibromyalgiepatiënten VZW
- Vlaamse Vereniging Gilles de la Tourette VZW

- Vlaamse Vereniging Parkinson VZW
- Vlaamse Vereniging Ouders van Couveusekinderen VZW
- Vlaamse Vereniging voor Bechterewpatiënten VZW
- Vlaamse Vereniging voor Psoriasispatiënten VZW
- Vlaamse Vereniging voor Verlegen Mensen VZW
- Voluntas VZW
- Werkgroep Thuisverzorgers VZW
- Whiplash VZW
- Zelfhulpgroep Lymfoedeem
- Zelfhulpgroep Neurostimulator/medicatiepomppatiënten VZW
- Zelfhulpgroep voor Sudeckatrofie-Algoneurodystrofie-RSD-patiënten VZW

Daarnaast telt het VPP nog een tiental verenigingen die niet stemgerechtigd lid zijn. Het zijn immers feitelijke verenigingen.

De Vlaamse overheid wil de zorggebruiker een stem geven bij de formele advisering en evaluatie op het vlak van het gezondheidsbeleid en hem betrekken bij de conceptopbouw. Om deze doelstelling te realiseren, wordt een "forum" van patiëntenverenigingen ondersteund.

De VZW Vlaams Patiëntenplatform wordt facultatief gesubsidieerd gezien het groot aantal leden, zijn ruim werkingsveld, zijn engagement dat vrij is van politieke, commerciële, mutualistische of andere bindingen. Iedere problematiek wordt louter vanuit de belangen van de patiënt beschouwd.

3. Alle verenigingen die voldoen aan de toetredingsvoorwaarden opgenomen in de VZW-statuten van de vereniging, kunnen aansluiten.

Toetredingsvoorwaarden voor stemgerechtigde leden zijn :

- voorgedragen worden door twee van de stemgerechtigde leden ;

- een patiëntenvereniging zijn.

Een patiëntenvereniging is een autonome vereniging die haar leden samenbrengt rond een aandoening of probleemsituatie, met als doel individuele en gezamenlijke noden te lenigen. In patiëntenverenigingen primeren steeds de belangen, noden en inzichten van de patiënt en zijn nabije omgeving op deze van andere belanghebbenden uit de gezondheidssector.

Als "patiënten" worden beschouwd mensen en hun nabije omgeving die vanwege een problematiek die de levenskwaliteit bedreigt, een beroep doen of deden op de gezondheidssector ;

- vrij zijn van politieke, commerciële, mutualistische of andere bindingen die het nastreven van de belangen van patiënten op enige wijze in de weg kunnen staan ;
- een VZW-statuuut hebben ; de raad van beheer van het lid deelt schriftelijk mee aan de raad van beheer van het Vlaams Patiëntenplatform welke persoon van hun keuze zij afvaardigen en de bevoegdheid verlenen om in hun naam verbintenissen aan te gaan, en wie diens plaatsvervanger is.

Behoudens in geval van overmacht, verbinden alle leden die de hoedanigheid van rechtspersoon bezitten, zich ertoe om zich te laten vertegenwoordigen door dezelfde persoon voor ten minste één jaar ;

- ten minste twee jaar werking kunnen bewijzen.

Toetredingsvoorwaarden voor niet-stemgerechtigde leden zijn :

- een patiëntenvereniging zijn zoals omschreven hierboven ;
- vrij zijn van politieke, commerciële, mutualistische of andere bindingen die het nastreven van de belangen van patiënten op enige wijze in de weg kunnen staan ;
- ten minste één jaar werking kunnen bewijzen.

De leden onderschrijven bij hun toetreding de statuten, in voorkomend geval het huishoudelijk

reglement en engageren zich voor een actieve medewerking.

4. Voor de periode van 1 juli 2001 tot 30 juni 2002 werd eenzelfde subsidiebedrag toegekend.
5. Een structurele subsidiëring vereist een goed afgelijnd pakket van taken die de overheid toevertrouwt aan een organisatie die op dat vlak het best geplaatst is. De opdracht is op een bepaalde overeengekomen termijn een aantal doelstellingen te realiseren.

Aangezien de aandacht voor de patiënt/zorggebruiker en de patiëntenrechten vrij nieuwe thema's zijn binnen het welzijns- en gezondheidszorgbeleid, en tevens rekening houdende met het feit dat de federale minister van Volksgezondheid, mevrouw Aelvoet, een wetsontwerp terzake finaliseert, is het op dit ogenblik niet mogelijk een termijnplanning op te stellen.

Derhalve is het ook niet realistisch, noch opportuun hiervoor een welomschreven takenpakket uit te werken en uit te besteden.

Vraag nr. 151
van 19 april 2002
van mevrouw SONJA BECQ

Interlandelijke adoptie – Stand van zaken

Vorig jaar kwam de Vlaamse adoptieprocedure sterk in het nieuws. Het in de vorige legislatuur goedgekeurde decreet beoogde maximaal – binnen de uiterste grenzen van de Vlaamse bevoegdheden – in de nodige regelgeving te voorzien, vooral met het oog op de belangen en de bescherming van het te adopteren kind. Er werd in die periode immers nogal gewag gemaakt van risico's op het vlak van kinderhandel. Vanwege deze uiterste bevoegdheidsgrenzen werd vrijwilligheid in (een deel) van deze procedure ingeschreven.

Voorals Kind en Gezin – door het decreet aangewezen als een belangrijke uitvoerder – werd door een aantal mensen zwaar onder vuur genomen, evenals het geschiktheidsonderzoek, dat werd uitgevoerd door een aantal hiertoe erkende centra voor algemeen welzijnswerk.

Inmiddels zijn reeds diverse voorstellen ingediend, één op federaal niveau, en op Vlaams niveau diverse vanuit de meerderheid. Ook de minister van Welzijn gaf reeds in algemene bewoordingen haar visie weer. Eén en ander laat echter uitschijnen dat

een nieuwe regeling nog niet voor morgen is. Recentelijk werd bovendien het advies van de Raad van State over het laatste voorstel van decreet gevraagd.

Dit betekent dat voor kandidaat-adoptanten, tot de invoering van een nieuwe regeling, de "oude" procedure blijft gelden, met de erin vermelde actoren. Zo werd ook bevestigd in de hoorzitting.

1. Wordt de huidige regeling als een "overgangsregeling" beschouwd in afwachting van een nieuw decreet en hoelang zal deze overgangperiode minimaal duren ?
2. Blijven – in afwachting van een nieuwe regeling – zowel Kind en Gezin, als de centra voor algemeen welzijnswerk hun bevoegdheden maximaal behouden ?

Wat zijn hun concrete opdrachten en gaat het daarbij enkel om decretaal vastgelegde opdrachten, of ook om bij besluit vastgelegde taken ? Graag vermelding van de wetsbasis bij de verschillende opdrachten.

3. Werden in de loop van deze legislatuur door middel van uitvoeringsbesluiten reeds aanpassingen aan de opdrachten van de diverse actoren in het adoptieverloop doorgevoerd ?
4. Betekent de handhaving van opdrachten, toegekend bij besluit, dat de minister ermee akkoord gaat dat de betrokken instanties terzake hun volle bevoegdheid blijven behouden en dat zij hiertoe haar volle steun betuigt ?
5. Hoe groot is de bestaande, zowel van de diensten binnen Kind en Gezin wat de opvolging van adoptie betreft, als binnen de centra voor algemeen welzijnswerk wat het geschiktheidsonderzoek betreft ?

Hebben zich hier in de loop der jaren wijzigingen voorgedaan en zo ja, welke en waarom ?

Is deze bestaande vandaag nog voldoende om de taken naar behoren te vervullen ?

Antwoord

1. De situatie zoals we die momenteel kennen met betrekking tot interlandelijke adoptie kan niet anders dan als een overgangssituatie worden bestempeld.

Hoelang deze overgangperiode duurt, hangt af van de federale wetgever. Als deze het Haags Verdrag ratificeert en zijn adoptiewet goedkeurt, kan het Vlaamse decreet daarop worden geënt, alsook de uitvoeringsbesluiten.

2. In afwachting van een nieuwe regelgeving blijven de huidige decretale bepalingen en die welke vervat zijn in uitvoeringsbesluiten van kracht. Dit betekent dat zowel Kind en Gezin als de centra voor algemeen welzijnswerk, maar ook de voorbereidingsteams, de adviescommissie, de adoptiediensten en de andere actoren op het terrein, hun opdracht behouden.

De totaliteit van de opdrachten blijft gelden. Deze worden, rekening houdende met de onvermijdelijk moeilijke context van de overgangperiode, opgenomen met het oog op het realiseren van een zo optimaal mogelijke werking.

3. Er is op het niveau van de uitvoeringsbesluiten één cruciale wijziging doorgevoerd. Deze betreft de adviescommissie die gezinsevaluaties herziet.

Deze is niet langer ingebed binnen Kind en Gezin, maar binnen de administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn.

4. Er is met Kind en Gezin op geregelde basis overleg over de manier waarop deze openbare instelling het verloop van individuele dossiers stuurt. Daarbij wordt tegelijkertijd rekening gehouden met haar decretale taak als Centrale Autoriteit voor interlandelijke adoptie en met de ontwikkelingen op Vlaams en federaal niveau.

Hetzelfde geldt voor de centra voor algemeen welzijnswerk, waarvoor, ter ondersteuning van hun werking, een intervisie is geïnstalleerd. Deze intervisie versterkt hun optreden, zowel globaal als op teamniveau.

5. Momenteel werken 2,8 VTE op de cel Adoptie van Kind en Gezin (*VTE : voltijds equivalent – red.*). Zij worden omkaderd door een werkgroep waarin drie personen participeren. In de centra voor algemeen welzijnswerk zijn in totaal 9,5 VTE actief.

In de centra voor algemeen welzijnswerk is er, gezien de onzekere context, nogal wat verloop onder het personeel. Vandaar de gerichte intervisie-investering.

Bij Kind en Gezin zijn drie personen, die niet allemaal voltijds werkten, vertrokken of veranderd van opdracht. De eerder vermelde werkgroep vult die leemte op.

Zowel bij de centra als bij Kind en Gezin worden de taken, binnen de context van de overgangssituatie die we kennen, passend opgenomen.

Vraag nr. 153
van 19 april 2002
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Buitenschoolse kinderopvang – Financiële middelen

Na de gemeenteraadsverkiezingen van 2000 werd in vele gemeenten het lokaal overleg opgestart. Als gevolg daarvan dienden zowel gemeenten als private initiatiefnemers hun dossiers in bij Kind en Gezin.

In het veld bestaat de indruk dat de budgetten voor de Weerwerkgesco's voor de buitenschoolse kinderopvang bijna uitgeput zijn.

1. Wat is het nog beschikbare budget voor de Weerwerkgesco's voor het jaar 2002 ?
2. Naast de financiering van de Weerwerkgesco's is er uiteraard nog de financiering vanuit het Fonds voor Collectieve Uitrustingen en Diensten (FCUD) en Kind en Gezin.

Wat zijn daar nog de beschikbare budgettaire middelen ?

3. Is er nog een evolutie in de beschikbare middelen van het FCUD ?

Groeit het budget nog aan ? Is er via intrekkingen van erkenningen ruimte gekomen voor nieuwe initiatieven ? Zo ja, hoeveel ?

4. Bij initiatiefnemers zijn er op het vlak van de buitenschoolse kinderopvang heel veel verwachtingen gecreëerd door de nieuwe subsidiëringmogelijkheden.

Wat zal de minister doen indien de middelen inderdaad uitgeput zijn ? Worden er dan bijkomende middelen beschikbaar gesteld ? Zal de minister het werkveld op de hoogte brengen ?

Antwoord

1. Concrete gegevens over het Weerwerkgesco-budget voor het jaar 2002 kunnen worden gege-ven door de minister voor Werkgelegenheid, de heer Landuyt.

In grootteorde gaat het om een bedrag van om en bij de 0,5 miljoen euro.

2. Wat het Fonds voor Collectieve Uitrustingen en Diensten betreft, zijn er, voorzover mij bekend, geen middelen beschikbaar.

Ook voor de binnen de implementatie van het Beleidsplan Buitenschoolse Kinderopvang ver-worven middelen voor de IBO-sector (budget Kind en Gezin) is er nauwelijks nog ruimte (*IBO : initiatief buitenschoolse opvang – Be-leidsplan Buitenschoolse Kinderopvang : Stuk 1232 (2001-2002) – Nr. 1 – red.*).

3. Wat de middelen van het FCUD betreft, is er een lichte fluctuatie, omdat ook de loonmassa waarop de 0,05 % van kracht is, wisselt. Dit creëert evenwel nauwelijks ruimte voor nieuwe beslissingen.

Intrekkingen van erkenningen, die er niet of nauwelijks zijn, hebben evenmin ruimte ge-creëerd voor nieuwe initiatieven.

4. De buitenschoolse kinderopvang is meer dan de IBO-sector alleen. Het debat over de buiten-schoolse opvang kan dan ook niet beperkt blij-ven tot de middelen die voor deze sector be-schikbaar zijn. Het Beleidsplan Buitenschoolse Kinderopvang van de regering verruimt wat dat betreft alvast het perspectief.

De communicatie over de buitenschoolse kin-deropvang, ook met betrekking tot de gepro-grammeerde verdere groei in de IBO-sector, zal in deze context worden gevoerd.

**Vraag nr. 155
van 25 april 2002
van de heer JOHAN MALCORPS**

Astma – Preventiebeleid

Tijdens de hoorzittingen inzake milieu en gezond-heid in het Vlaams Parlement getuigden verschil-lende deskundigen over de toename van astma in het algemeen en bij kinderen in het bijzonder. Er werd gewezen op het groot aantal éénjarigen met

luchtwegenklachten, en in het verlengde daarvan het gebruik van hoestmedicatie, puffers of antibio-tica.

In België zou een goede 7 % van de 6-7-jarigen last hebben van een piepende ademhaling, bij kinderen tussen 13 en 14 jaar zou het om 12 % gaan. De toe-name wordt geschat op zo'n 5 % per jaar

De diagnose astma is moeilijk strikt af te lijnen. Maar gezien de zorgwekkende toename van de klachten die normaal onder het begrip astma ge-rangschikt worden, is er dringend nood aan een eenduidige registratie, verder onderzoek naar de verschillende oorzaken en vooral een preventief beleid.

Ik verwijs verder naar het model gevolgd in de Verenigde Staten (VS) (via het project "Asthma and the environment : a strategy to protect child-ren", 2000). In de VS wordt nu ook van overheids-wege gesteld dat de toename van astma epidemi-sche vormen heeft aangenomen ...

1. Wat de inventarisatie betreft.

- a) Wat is de prevalentie van astma bij kinderen van verschillende leeftijdsgroepen (0-1, 1-6, 6-12, 12-18 jaar) ? Over hoeveel kinderen gaat het ?

- b) Is er een relatie tussen de prevalentie en be-paalde omgevingen (bv. stad, platteland), is er een relatie met bepaalde bevolkingsgroe-pen of minderheden (in de VS hebben Afro-Amerikaanse kinderen drie keer meer last van astma dan blanke kinderen) ?

- c) Is er een toename van de prevalentie van astma en zo ja, in welke mate ?

Is er een bijzondere toename bij bepaalde leeftijdsklassen en zo ja, in welke mate (in de VS nam astma bij min-5-jarigen de laatste 15 jaar toe met 160 %) ?

- d) Hoe hoog lag het aantal ziekenhuisopnames van kinderen ten gevolge van astma de voor-bije jaren ?

- e) Wat is het aandeel van astma bij kinderen wat bezoeken bij huisartsen, bij kinderart-sen, bij spoeddiensten van ziekenhuizen be-treft ?

- f) Wat is het jaarlijks aantal sterfgevallen bij kinderen (onder de 18 jaar) door astma ?

Is hierin een tendens waar te nemen (in de VS nam dit toe met een factor 3 tussen 1977 en 1995) ?

- g) Is er zicht op de relatie tussen astma bij kinderen en schoolverzuim (in de VS schat men dat het om één van de belangrijkste redenen van schoolverzuim gaat, met om en bij de 10 miljoen gemiste schooldagen per jaar) ?

Een beleid rond astma kan maar gestalte krijgen als echt werk gemaakt wordt van wat men in de VS noemt een nationaal "asthma surveillance system".

2. Wat astma en wetenschappelijk onderzoek betreft : kan de minister aangeven welk onderzoek gebeurt in België inzake volgende van de genoemde oorzaken van de toegenomen prevalentie van astma bij kinderen en welke rol de overheid (federaal of gemeenschappen) daarin speelt :

- a) biologische binnenhuisvervuiling (door stofmijten – schimmels – kakkerlakken – dierlijke allergenen,...) ;
- b) sigarettenrook ;
- c) overmatige isolatie woningen – kinderen die meer dan vroeger binnen zitten ;
- d) overbescherming kinderen – afname van de algemene weerstand ;
- e) overmatig antibioticagebruik ;
- f) buitenshuis luchtvervuiling (uitstoot autoverkeer e.a.) ;
- g) gebrek aan beweging van kinderen ;
- h) chemische binnenhuisvervuiling (chemische stoffen gebruikt in huis – detergents – pesticiden – tapijtshampoos ...) ;
- i) of multifactoriële verklaringen : een combinatie van meerdere van deze factoren ?

3. Kan de minister aangeven welke concrete en toetsbare beleidsdoelstellingen vooropgesteld worden ? Hierbij enkele voorbeelden (geput uit de doelstellingen van het Amerikaanse "Healthy People 2010 Program").

- a) In welke mate wordt ernaar gestreefd om het aantal huishoudens waar kinderen nog

blootgesteld worden aan sigarettenrook te verminderen (in de VS wil men op 5 jaar tijd terugvallen van 29 % (nu) tot 15 %) ?

- b) In welke mate en binnen welke tijdsperiode wordt ernaar gestreefd om vat te krijgen op kinderastmamortaliteit en -morbiditeit ?
- c) In welke mate wordt ernaar gestreefd om het aantal ziekenhuisopnames en doktersbezoeken voor kinderastma terug te dringen (in de VS wil men naar 10 hospitalisaties per 10.000 inwoners en max. 46 doktersbezoeken per 10.000 inwoners op tien jaar tijd) ?
- d) In welke mate wordt er werk gemaakt van de verbetering van de levensomstandigheden voor kinderen met astma (in de VS stelt men op tien jaar tijd als doel dat niet meer dan 10 % van de kinderen in zijn activiteiten nog beperkingen mag ondervinden door astma) ?
- e) In welke mate wordt er vanuit het beleid mee over gewaakt dat de speel- of werkomgeving (de school) van kinderen astma-symptomen niet verergert, of niet kan leiden tot het ontstaan van astma ?
- f) In welke mate wordt gewerkt aan voorlichting rond astma en hoe om te gaan met astma naar de kinderen zelf, de ouders, de opvoeders ?
- g) Welke inspanningen zijn nodig om medicatie en hulpmiddelen ter bestrijding van astma of om het leven met astma te vergemakkelijken, voor alle bevolkingsgroepen bekend maar ook voldoende toegankelijk te maken ?

4. Welke preventieve acties worden opgezet om in te grijpen op bekende of waarschijnlijke oorzaken van astma ?

5. Op welke wijze wordt in een nationale strategie tegen astma samengewerkt tussen de verschillende overheden (federaal, gewesten/gemeenschappen en lokale overheden) ?

Antwoord

Alvorens op de talrijke vragen over astma in te gaan, wens ik te verduidelijken dat een breed veld van wetenschappers, over de wereld verspreid, dit belangrijke gezondheidsprobleem nog steeds onderzoekt.

Aangezien daarenboven mijn administratie geen wetenschappelijke instelling is, zal ik op een aantal vragen geen concreet antwoord kunnen geven. Door de antwoorden heen zal echter duidelijk worden dat met de beperkte mogelijkheden waarover ik beschik, toch belangrijke stappen worden gedaan. Dit neemt echter niet weg dat ik, om budgettaire redenen, steeds verplicht ben om de opportuniteitsvraag te stellen, omdat elk bedrag dat aan een bepaalde prioriteit wordt besteed, niet meer beschikbaar is voor een ander project.

1. Inventarisatie

a) De prevalentie van astma in de Vlaamse bevolking is niet exact bekend, aangezien hierover geen uniforme en gestandaardiseerde registratie wordt gehouden. Deze prevalentie kan worden geraamd op 5 à 10 %, waarbij het eerste cijfer vooral slaat op volwassenen en het laatste op kinderen.

De prevalentie is meestal hoger bij jonge mannen dan bij jonge vrouwen.

b) Astma komt in grote mate familiaal voor en een etnisch-genetische predispositie is niet uit te sluiten. Studies hierover geven evenwel geen eenduidig antwoord, onder meer door een gebrek aan standaardisatie voor vertekening door de socio-economische achtergrond.

Er werd inderdaad vastgesteld dat astma globaal meer voorkomt in minder begunstigde bevolkingsgroepen, doch dit verband is wellicht indirect en houdt verband met risicofactoren in de leefstijl en woonomgeving (meer roken, minder gezonde voeding, slechtere behuizing, ...). Ook de relatie tussen het voorkomen van astma en de urbanisatiegraad is vanwege dezelfde tekortkomingen in vele studies niet eenduidig, doch

meestal worden wel hogere cijfers vastgesteld in stedelijke gebieden. Zo ook in de studies die vanuit de Universiteit Antwerpen uitgevoerd werden in de provincie Antwerpen.

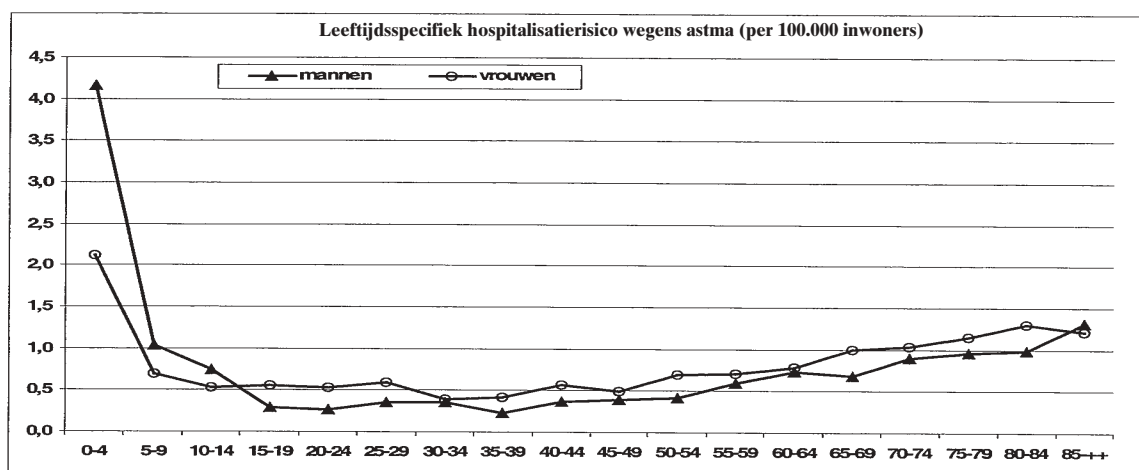
c) Aangezien er geen uniforme en gestandaardiseerde registratie van het aantal astmagevallen in Vlaanderen bestaat, kan niet objectief worden bepaald of de prevalentie van astma toeneemt of niet.

Een onderzoek van dr. Wieringa wees uit dat er tussen 1966 en februari 2000 internationaal slechts negen studies gebeurden die op een deugdelijke wijze de algemene trend in het voorkomen van astma bestudeerden. Drie daarvan toonden een statistisch niet-significante stijging of daling. De andere zes onderzoeken toonden een statistisch significante stijging aan in minstens één van de objectieve metingen, en slechts drie rapporteerden een consistente significante stijging.

Er zijn dus zeker ernstige aanwijzingen dat de astmaprevalentie stijgt, zij het dat de bewijsvoering nog minder onderbouwd is dan soms gedacht wordt.

d) Uit de federale MKG-registratie blijkt dat er in 1998 bij residenten van het Vlaamse gewest 4.377 ziekenhuisopnamen plaatsvonden wegens astma (MKG : minimale klinische gegevens – red.). Dit is 0,3 % van het totaal aantal hospitalisaties. Kinderen van 0-4 jaar vormen de belangrijkste groep met 1.032 opnamen, dit is 23,5 % van het aantal opnamen wegens astma.

Het leeftijdsspecifiek hospitalisatierisico wordt weergegeven in onderstaande grafiek en was in 1998 het hoogst bij jonge kinderen : 4,2 per 100.000 jongens en 2,1 per 100.000 meisjes.

Het aantal hospitalisaties wegens astma is bij mannen significant groter dan verwacht in Gent (1,89 tot 3,24 maal meer dan verwacht) en bij vrouwen in Gent (1,30 tot 2,38), Tienen (1,19 tot 4,77) en Tongeren (1,30 tot 5,21). Bij vrouwen in Antwerpen is het cijfer randnormaal (1,01 tot 1,65 maal meer dan verwacht).

Bij de interpretatie van deze gestandaardiseerde hospitalisatieratio's moet enige terughoudendheid in acht worden genomen. Een hoge hospitalisatieratio mag immers niet zomaar beschouwd worden als indicatie van een minder gezonde bevolking. Een brede waaier van andere factoren kan hierin een rol spelen : het opleidingsniveau en de socio-economische toestand (invloed op de gezondheidstoestand maar ook op de zelfredzaamheid), de mogelijkheden tot mantelzorg, de mate waarin de thuisverzorging is uitgebouwd, de mate waarin een beroep gedaan wordt op de eerstelijnsgezondheidszorg en de ambulante specialistische zorg en de kwaliteit van beide, verschillen in "medische cultuur" waarbij opname in het ziekenhuis zoveel mogelijk wordt vermeden of juist gefaciliteerd, of waarbij klassieke hospitalisaties meer of minder gesubstitueerd worden door daghospitalisatie, relatief veel maar korte verblijven (met eventueel veelvuldige heropnamen) versus weinig maar langere verblijven, ...

- e) Het aandeel van astma in de redenen van consultatie bij de huisarts, de kinderarts of de spoedgevallendienst is niet bekend, aangezien hierover geen uniforme en gestandaardiseerde registratie bestaat. Bovendien is een inschatting hiervan moeilijk, aangezien in ons land geen verplichte inschrijving bij een vaste huisarts be-

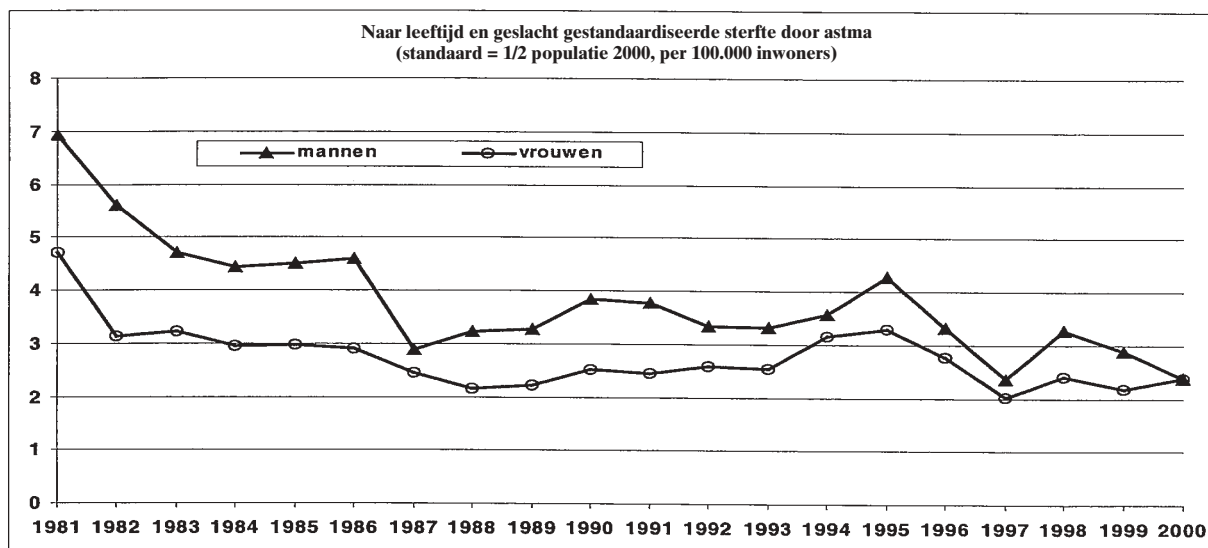
staat en dus geen exacte populatioenemer kan worden bepaald.

Uit het Intego-project – een elektronische registratie bij een referentiegroep van 26 huisartsen – blijkt dat het aantal nieuwe diagnoses van astma in de periode 1994-1998 kan worden geraamd op negentien per 1.000 patiënten per jaar in de contactgroep (dit is patiënten die in de loop van een jaar de huisarts consulteren) en op vijftien per 1.000 patiënten per jaar in de geschatte praktijkpopulatie (dit is alle potentiële patiënten). Deze cijfers liggen in de grootteorde van wat door de huisartsenpeilpraktijken van het Wetenschappelijk Instituut voor Volksgezondheid (WIV) werd verkregen.

- f) Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de sterfte door astma geen goede indicator is om het belang van deze ziekte te meten. Vele astmalijders sterven immers aan een andere aan-doening of aan een uitwendige oorzaak, ze sterven met andere woorden met astma, maar niet aan astma.

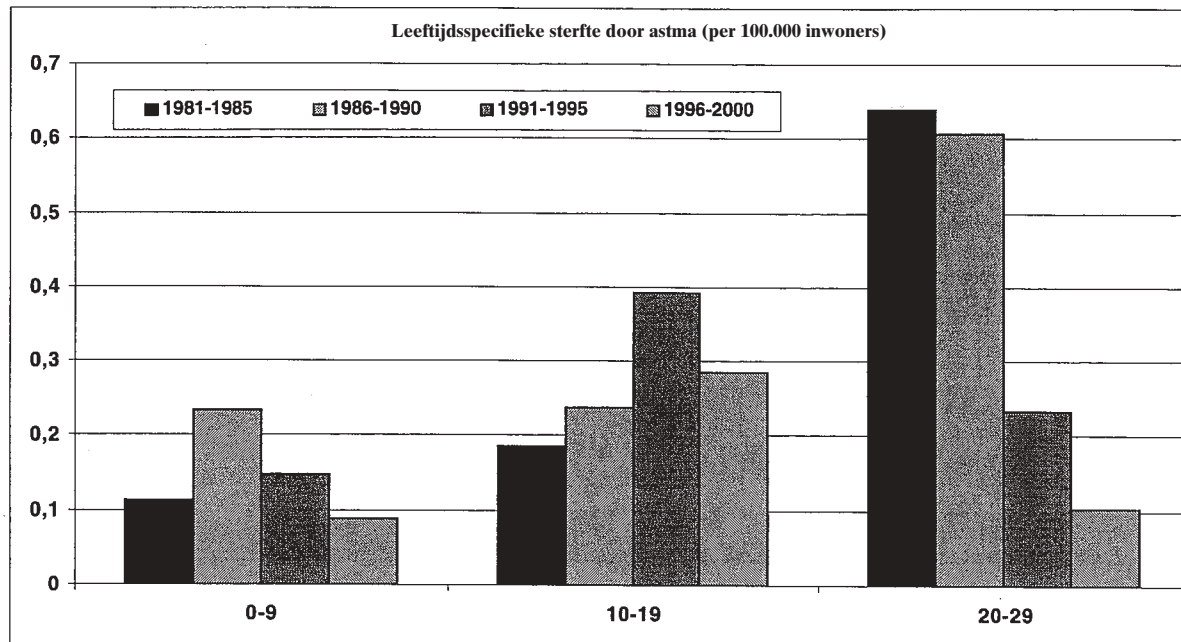
In het jaar 2000 stierven 141 inwoners van het Vlaamse gewest aan astma (0,25 % van de totale sterfte). Wegens de wijzigende bevolkingsopbouw moeten sterftcijfers bij een vergelijking over verschillende jaren gestandaardiseerd worden voor leeftijd en geslacht.

Onderstaande figuur toont de evolutie van de gestandaardiseerde sterfte door astma in de voorbije 20 jaar, waaruit blijkt dat deze sterfte is afgenomen van 6,9 tot 2,4 per 100.000 mannen en van 4,7 tot eveneens 2,4 per 100.000 vrouwen.

Een opsplitsing van deze jaarlijkse evolutie in kleine leeftijdsgroepen heeft weinig zin en is niet betrouwbaar vanwege de kleine aantallen : in de groep 0-4 jaar werden in de voorbije 20 jaar maar negentien sterfgevallen genoteerd en

in de groep 5-9 jaar slechts één. Daarom wordt in onderstaande tabel een aggregatie uitgevoerd over vier vijfjaarsperioden voor de leeftijdsgroepen 0-9 jaar, 10-19 jaar en 20-29 jaar.

- g) De administratie Gezondheidszorg beschikt tot op heden niet over cijfers inzake schoolverzuim en de medische reden daarvoor.

Astmaprevalentieonderzoek werd in de jaren negentig uitgevoerd in enkele verstedelijkte, zowel als in meer rurale zones van de provincie Antwerpen. Ik verwees daar reeds in bovenvermelde antwoorden naar. De studies werden uitgevoerd door de Antwerpse universiteit, maar verliepen in het kader van internationaal onderzoek dienaangaande zoals ECRHS (European Community Respiratory Health Survey) en de ISAAC-studie (International Study of Astma and Allergies in Children).

Noch ik, noch mijn diensten hebben een volledig overzicht van alle lopend wetenschappelijk onderzoek dat in België gebeurt, en dus ook niet wat specifiek het respiratoir onderzoek betreft. Wel kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger mededelen dat er vanuit de Vlaamse overheid een reeks onderzoeken financieel en beleidsmatig worden ondersteund.

- In het kader van "Levenslijn 2000" is een financiële steun verleend aan een onderzoek

gecoördineerd door de VRGT (Vlaamse Vereniging voor Respiratoire Gezondheidszorg en Tuberculosebestrijding).

Eén van de deeldoelstellingen van de studie, die loopt tot einde 2002, is het nagaan van de prevalentie van "onbekend astma" op de leeftijd van het eerste leerjaar. Een wetenschappelijke stuurgroep begeleidt dit onderzoek en verschillende centra voor leerlingenbegeleiding (CLB) werken eraan mee. Op die manier worden gegevens van een 7.000-tal kinderen verzameld.

Deze informatie zal meer duidelijkheid verschaffen over het voorkomen van astma en zal toelaten om te beslissen of verder onderzoek binnen deze setting aangewezen is en of het bijvoorbeeld haalbaar en zinvol is om onbekend astma op te sporen via de school en het CLB. Ook longitudinaal opvolgingsonderzoek bij deze groep is mogelijk, maar dit vergt heel wat meer middelen.

Ook de zoektocht naar etiologische factoren wordt ondersteund. Dergelijk onderzoek is immers van primordiaal belang voor het vinden

van doeltreffende aangrijpingspunten voor een preventiebeleid.

- Binnen het Programma Beleidsgericht Onderzoek (PBO) werd een fase in een langerdurend longitudinaal onderzoek van professor Joost Weyler van de Universiteit Antwerpen gesteund inzake de rol van de blootstelling aan binnenhuisallergenen en pollutanten tijdens de perinatale periode in het ontstaan van astma.
- In hetzelfde PBO wordt ook een onderzoek van professor Van Grieken van de Universiteit Antwerpen gesteund dat handelt over de impactinschatting van PM_{2.5} – fijne stofdeeltjes dus – in relatie tot de ontwikkeling van astma en allergie bij jonge volwassenen.
- In het programma van het nog jonge en de Vlaamse volksvertegenwoordiger bekende Steunpunt Milieu en Gezondheid is ruimte opgenomen voor een onderzoek inzake de hygiënehypothese rond het ontstaan van astma en de relatie ervan met de milieudruk. Het onderzoek is gebaseerd op stoelganganalyse.

Meer specifiek gericht op het preventief ingrijpen gebeurt er ook studiewerk.

- Zo steunt de Vlaamse overheid een onderzoek van de reeds genoemde professor Van Grieken. De doelstelling is om verschillende beleidsscenario's te evalueren met betrekking tot fijn stof en zogenaamde prioritaire no regret maatregelen te identificeren om de impact van PM_{2.5} te beperken.

3 en 4. Doelstellingen en acties

Momenteel is er geen formele Vlaamse gezondheidsdoelstelling inzake het terugdringen van astma.

In de huidige stand van de wetenschap is het ook moeilijk om specifieke en concreet meetbare doelstellingen dienaangaande te ontwikkelen. Er zijn immers wel veel hypothesen inzake het ontstaan van astma en de beïnvloeding ervan, maar noch "de" verklaring, noch de mate waarin verschillende potentieel oorzakelijke factoren een invloed hebben, is bekend. De mate waarin voor een aandoening verschillende oorzakelijke factoren meespelen, zoals bij astma, bepaalt de moeilijkheidsgraad om er primair preventief op in te grijpen.

Die kennis is echter belangrijk om op een deugdelijke wijze beleidsprioriteiten te kunnen stellen. Zonder te weten welke ingrepen of maatregelen het meeste effect zullen hebben, is het onmogelijk om het geld van de gemeenschap op de meest doelmatige wijze te gebruiken, met het beschikbare budget de grootst mogelijke gezondheidswinst te boeken en opportuïteitskosten te vermijden. Vandaar trouwens het belang van, onder meer de bovenvermelde, onderzoeksinspanningen.

Dit betekent uiteraard niet dat er rond astma niets zou gebeuren.

Zo is de eerste Vlaamse gezondheidsdoelstelling – een daling van 10 % tegen het jaar 2002 van het aantal rokers in Vlaanderen, zowel bij vrouwen als bij mannen, en specifiek bij jongeren – weliswaar inzake gezondheidswinst breder dan alleen astmatisch lijden, maar ze zal toch ook op dat terrein impact kunnen hebben. De gezondheidsenquête die momenteel geanalyseerd wordt, zal aangaande het percentage rokers ook informatie geven.

Het eerder genoemde onderzoek van de VRGT heeft ook als doelstelling na te gaan of vroegtijdige opsporing van "niet bekend astma" tot een betere prognose leidt en wat de impact van astma op de schoolse prestaties is.

Verder steunt de Vlaamse overheid een aantal programma's van het Wetenschappelijk Instituut voor Volksgezondheid die betrekking hebben op de surveillance van stuifmeel en schimmelsporen in de lucht en het installeren van een controlestation voor luchtallergenen in Vlaanderen. Dagelijks wordt er via een antwoordapparaat info verspreid over de aanwezigheid van allergieverwekkend stuifmeel in de lucht. De informering gebeurt verder ook via radio, televisie, teletekst, het KMI en bladen voor artsen (*KMI : Koninklijk Meteorologisch Instituut van België – red.*).

Verder bereiden we een vier jaar durende actie voor inzake binnenhuïspollutie. Naast de bekende CO-problematiek, zal daarbij ook expliciet gewerkt worden rond aspecten die betrekking hebben op astma en allergie (*CO : koolstofmonoxide – red.*). Met name zal worden ingegaan op vochtigheid en schimmels en op chemische pollutanten zoals formaldehyde in de woonomgeving. Het plan zal binnenkort voorgelegd worden aan de Vlaamse regering.

Onderzoek heeft uitgewezen dat borstvoeding een belangrijke beschermende factor is tegen het optreden van allergie en astma. De campagnes tot het promoten van borstvoeding, zoals die door Kind en Gezin worden ondersteund, hebben dus ook hun effect bij de preventie van astma.

5. Samenwerking

Momenteel is er geen specifieke samenwerking op het vlak van een astmabeleid met de federale overheid of de andere gemeenschappen of gewesten in België.

Het is ook zonder meer duidelijk dat preventie volledig een gemeenschapsbevoegdheid is, wat onder meer inhoudt dat iedere gemeenschap eigen prioriteiten bepaalt, alsook zelf beslist over de wijze waarop er rond die prioriteiten wordt gewerkt.

Uiteraard is het wel zo dat er van elkaar geleerd kan worden. Op het vlak van milieugerelateerde gezondheid is er dan ook een samenwerkingsakkoord in de maak tussen de gemeenschappen, de gewesten en de federale overheid. Het akkoord moet resulteren in een permanente overlegcel Leefmilieu – Gezondheid die "de gemengde interministeriële vergadering leefmilieu, verruimd tot de volksgezondheid" ondersteunt.

Indien vooralsnog zou blijken dat voor het nemen van de nodige beleidsmaatregelen voor de preventie van astma de bevoegdheden toch verdeeld zijn, kunnen deze cel en de genoemde interministeriële vergadering het forum bieden voor het uittekenen van een samenhangend en integraal beleid.

Vraag nr. 157 **van 25 april 2002** **van mevrouw SONJA BECQ**

Kleinere CAW's – Steun

In 2000 kreeg het Centrum voor Algemeen Welzijnswerk (CAW) Regio Vilvoorde twee extra fulltime equivalenten (FTE) (evenals de twee andere centra voor algemeen welzijnswerk in de rand rond Brussel) als achtergestelde regio. Ook de komende jaren zou in deze regio geïnvesteerd worden, waar-

bij de drie CAW's zouden moeten inspelen op de meest acute noden van de Brusselse rand.

In 2001 en 2002 werden echter geen extra middelen meer uitgetrokken voor de achtergestelde regio's. Toch zijn er steeds meer verwachtingen ten aanzien van de CAW's, verwachtingen die een klein CAW met een beperkte basisequipe van negen fulltime equivalenten niet of nauwelijks op zich kan nemen.

Crisishulpverlening is er binnen onze regio nog niet. Crisisopvang wordt in de mate van het mogelijke verzorgd door het ambulante hulpverleningsaanbod. In deze regio zijn er trouwens weinig of geen andere actoren actief rond deze materie. Voor 2002 zijn er aanzetten tot een mogelijke samenwerking via de provincie Vlaams-Brabant. Zo is er nood aan een goed georganiseerde jongerenwerking en crisisopvang. In 2001 nam de minister een initiatief voor zorgwonen en voor 2002 wil ze het aanbod begeleid wonen verruimen. Daarvoor zullen in enkele proefregio's extra impulsen worden gegeven, waar de behoeften groot zijn én waar reeds een eerste aanzet tot samenwerking aanwezig is. Een begrijpelijke keuze, die echter nadelig is voor achtergestelde regio's.

Een extra impuls in dergelijke regio's is bijgevolg wenselijk en verantwoord.

Ten slotte wordt de samenwerking met de OCMW's en de gemeenten inzake het lokaal sociaal beleid aangemoedigd. Initiatieven m.b.t. het sociaal huis worden meer en meer verkend. Ook hierin willen kleine CAW's graag participeren.

1. In welke mate is er vanuit het beleid oog voor kleinere CAW's en achtergestelde regio's ?
2. Welke regio's zijn achtergesteld ? Is terzake een inhaalbeweging merkbaar ?
3. Op welke wijze worden kleinere CAW's of CAW's in achtergestelde regio's ondersteund in nieuwe opdrachten en uitdagingen, zoals betrokkenheid in integrale jeugdzorg, crisisopvang, samenwerking sociaal huis, zorgwonen ... ?
4. Werden meerjarenplannen ter ondersteuning van het beleid uitgewerkt of in het vooruitzicht gesteld ?

Antwoord

De onderbezette regio's zijn de regio's in de Brusselse rand, waar het aantal hulpverleners per 100.000 inwoners onder het Vlaamse gemiddelde ligt. Hier zijn drie kleinere CAW's actief, met name CAW Zenne en Zoniën, CAW Regio Vilvoorde en CAW West-Brabant en Dender.

In de hiernavolgende tabel vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een overzicht van de personeelsevolutie uitgedrukt in FTE in deze drie centra vanaf 1999.

	01/01/1999	01/01/2000	01/01/2002
CAW Zenne en Zoniën	4,0	4,0	6
CAW Regio Vilvoorde	5,5	5,5	9
CAW West-Brabant en Dender	9,0	13,0	25

Als men de huidige situatie vergelijkt met die van begin 1999, meen ik te mogen stellen dat een duidelijke inhaalbeweging terzake merkbaar is.

De extra middelen werden aan voormelde centra toegekend in het kader van de volgende initiatieven :

- crisisopvang voor minderjarigen : 2 FTE aan CAW West-Brabant en Dender ;
- residentiële opvang van vrouwen met kinderen : 2 FTE aan CAW West-Brabant en Dender ;
- onderbezette regio's : 2 FTE aan voormelde drie CAW's ;
- laagdrempelige jeugdhulpverlening : 1,5 FTE aan CAW Regio Vilvoorde en 1,5 FTE aan CAW West-Brabant en Dender.

Daarenboven werden in CAW West-Brabant en Dender in 2001 nog eens 8,5 FTE met een DAC-statuut geregulariseerd (*DAC : Derde Arbeidscircuit – red.*).

Er is momenteel geen specifieke meerjarenplanning uitgewerkt waarbij deze CAW's extra middelen zouden ontvangen naar aanleiding van hun karakter als onderbezette regio. Indien er op de begroting 2003 extra middelen voor nieuwe initiatieven ter beschikking worden gesteld, zal ik nagaan of een eventuele versterking van de personeelsequipes van deze centra mogelijk is.

Vraag nr. 160
van 3 mei 2002
van mevrouw CLAUDINE DE SCHEPPER

Shaken Infant Syndrome – Onderzoek

In de afgelopen dagen werd een aantal gevallen bekend van baby's die letsels opliepen omdat zij dooreengeschud werden. Dit fenomeen staat bekend als het "shaken-babysyndroom" en kan belangrijke letsels toebrengen aan een kind.

1. Werd in Vlaanderen reeds onderzoek verricht naar dit fenomeen ?
2. Hoeveel baby's in Vlaanderen hebben al letsels opgelopen als gevolg van het shaken-babysyndroom ?
3. Wat zijn de kritische factoren die verklaren dat in een gezin lastige baby's dooreengeschud worden, terwijl dat in andere gezinnen niet gebeurt ?

Antwoord

1. Er zijn noch in Vlaanderen, noch in Nederland kwantitatieve gegevens beschikbaar over het Shaken Infant Syndrome (SIS). De juiste incidentie is niet bekend, omdat het syndroom niet goed bekend is, wat maakt dat het vaak onopgemerkt blijkt. Er zijn dan ook weinig of geen epidemiologische studies uitgevoerd.

Zeker is dat lang niet alle gevallen van het Shaken Infant Syndrome worden gedetecteerd. Er zijn ongetwijfeld baby's die niet tot in het ziekenhuis komen omdat de bloeding klein is en/of snel stopt. In die context kan men aannemen dat ook een aantal van de als natuurlijk erkende overlijdens, zoals wiegendood, te wijten zijn aan het Shaken Infant Syndrome. Het zijn dus alleen de zware situaties, die op de spoedgevallen terechtkomen, die bekend zijn. Bovendien worden deze situaties in ziekenhuizen niet geregistreerd onder de noemer "Shaken Infant Syndrome" (maar wel als "niet-accidenteel hoofdtrauma"), waardoor nooit met zekerheid kan worden gesteld dat een bepaald dossier handelt over een kind dat slachtoffer is van het Shaken Infant Syndrome.

Ter voorbereiding van de campagne ter preventie van het Shaken Infant Syndrome (juni 2002) heeft Kind en Gezin een vooronderzoek uitgevoerd. Dit vooronderzoek bestond uit een lite-

ratuuronderzoek, een bevraging inzake de voorkennis van het syndroom bij verschillende doelgroepen, een overzicht van de, in het buitenland, reeds gevoerde acties rond dit thema en een onderzoek naar het voorkomen van dit syndroom.

In het vooronderzoek heeft Kind en Gezin dus gepoogd om Vlaamse cijfers te verzamelen die, ondanks het feit dat ze retrospectief en op het geheugen verzameld zijn, een indicatie geven van de omvang van het probleem. In het besef dat deze cijfers zeker een onderschatting zijn van het werkelijke aantal baby's dat jaarlijks ernstige tot zeer ernstige gevolgen overhoudt aan het Shaken Infant Syndrome, nopen ze tot grote alertheid en verder onderzoek.

Om meer gegevens te krijgen omtrent dit syndroom (slachtoffers, plegers, oorzaak, enz.) zette Kind en Gezin dan ook een specifieke registratie op bij de vertrouwenscentra kindermishandeling. Naast deze registratie wil Kind en Gezin, samen met de vertrouwenscentra kindermishandeling, vanaf 2003 een registratiesysteem opzetten bij verschillende Vlaamse ziekenhuizen.

Beide registratievormen zullen toelaten meer over het syndroom te weten te komen, zowel over de slachtoffers, de plegers, de oorzaken als over het vóórkomen en voorkómen ervan. We zullen echter nooit een exact cijfer kunnen geven inzake de epidemiologie ervan.

2. Uit de bevragingen die Kind en Gezin, in het kader van de voormeting van de campagne, heeft gevoerd, distilleer ik volgende cijfers.

In 1999 werden vijftien gevallen van het Shaken Infant Syndrome gemeld bij de vertrouwenscentra kindermishandeling. In 2001 werden 25 kinderen gemeld als slachtoffer van het Shaken Infant Syndrome en voor vijf kinderen was het onduidelijk of het niet-accidentele hoofdtrauma werd veroorzaakt door het hard schudden.

Zoals hierboven reeds vermeld, zijn deze gegevens echter wellicht maar het topje van de ijsberg.

Tot slot geef ik aan dat een hoofdtrauma (waaronder o.a. SIS valt), na ongevallen met motorvoertuigen, de tweede doodsoorzaak is bij kinderen en de belangrijkste oorzaak van fatale kindermishandeling. Het is ook zo dat één op drie tot één op vijf slachtoffers van het Shaken

Infant Syndrome aan hun verwondingen overlijden (deze gegevens zijn gebaseerd op buitenschoolse onderzoeken).

3. Ook om meer te weten over oorzaken moeten we ons baseren op buitenschoolse onderzoeken. Vanuit deze onderzoeken kunnen we een aantal risicofactoren bepalen. Belangrijk is in elk geval dat het Shaken Infant Syndrome zich in alle gezinnen kan voordoen.

Zoals bij vele andere vormen van kindermishandeling is er ook bij het Shaken Infant Syndrome meestal geen intentie om het kind kwaad te doen. De dader realiseert zich niet welk gevaar zijn handeling inhoudt. Meestal is zijn/haar daad het gevolg van onmacht om de baby te kalmeren. Het is eveneens mogelijk dat de baby door elkaar wordt geschud naar aanleiding van een paniecreactie, omdat hij bijvoorbeeld niet meer ademt. Bovendien weten we dat de kennis inzake dit syndroom laag is. Mensen weten niet welke gevolgen het hard door elkaar schudden van een baby kan veroorzaken.

Wanneer er om een of andere reden een verstoorde ouder-babyrelatie is, blijkt het risico op het Shaken Infant Syndrome groter dan normaal. Zo worden huilbaby's, die de eerste levensmaanden per dag gemiddeld zes of meer uur wenen zonder duidelijk aanwijsbare reden, vaker het slachtoffer van dit syndroom. Ook prematuren en zieke of gehandicapte kinderen lopen een groter risico. Bij de plegers vinden we vooral moeders met tekenen van postnatale depressie of psychose, moeders die er alleen voor staan of die geen steun krijgen van de partner en de omgeving, tienerouders en ouders met toxicomanie of alcoholisme.

De plegers bevinden zich meestal in de onmiddellijke omgeving van de baby : vader, moeder, plaatsvervangend ouderfiguur, ... Vaak worden ook babysitters of opvangouders, al dan niet terecht, aangewezen als verantwoordelijke.

**Vraag nr. 161
van 3 mei 2002
van mevrouw SONJA BECQ**

Vlaams Fonds – Bijzondere subsidies aan voorzieningen

Op basis van het besluit van de Vlaamse regering van 26 april 1995 "tot vaststelling van de voorwaarden en modaliteiten volgens dewelke het Vlaams

Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap bijzondere subsidies aan voorzieningen kan toekennen" schrijft het Vlaams Fonds jaarlijks kredieten in de begroting in. Deze kredieten worden ook "niet-gereguleerde subsidies" genoemd.

Gelet op de beslissing van de Vlaamse regering, kunnen de beschikbare kredieten voor het toekennen van bedoelde niet-gereguleerde subsidies ook voor het begrotingsjaar 2002 uitsluitend worden ingezet in het kader van een management van vraag en aanbod in de sector zorg, en meer bepaald dienen deze middelen te worden aangewend voor nieuwe initiatieven inzake zorgtrajectbegeleiding (ZTB).

De aanvragen terzake moesten ingediend zijn vóór 1 april jongstleden.

1. Welke instellingen dienden een aanvraag in, en met welke projecten ?
2. Welke projecten werden in aanmerking genomen, en voor welk bedrag ?
3. Werden terzake meerjarenplannen geselecteerd ?
4. Werd in een opvolging van de plannen voorzien ?

Antwoord

1. Via de omzendbrief van 23 januari 2002 (Belgisch Staatsblad van 13 februari 2002, blz. 4938) riep het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSIPH, Vlaams Fonds) op om projectvoorstellen in te dienen in het kader van een beter management van vraag en aanbod in de sector zorg, en meer bepaald inzake zorgtrajectbegeleiding. Deze omzendbrief legde de uiterste datum voor indiening van voorstellen terzake vast op 31 maart 2002.

Op basis van deze omzendbrief ontving de administratie van het Vlaams Fonds zestien ontvankelijke aanvraagformulieren, waarvan :

- negen betrekking hadden op projecten die de raad van bestuur al in het begrotingsjaar 2001 goedkeurde,
- zes betrekking hadden op voorstellen die de raad van bestuur vorig jaar afwees,

- één totaal nieuw projectvoorstel.

Als **bijlage** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger de overzichtstabel met meer informatie over elk van de ingediende projectvoorstellen.

2. Naar jaarlijkse gewoonte zal de raad van bestuur in de maand juli beslissen aan welke instanties de in de begroting 2002 vastgelegde middelen worden toegekend.
3. De omzendbrief stipuleerde nadrukkelijk dat de ingediende projectvoorstellen enkel voor één werkingsjaar voor subsidie in aanmerking kunnen komen.

Dit opdat de raad van bestuur in het najaar 2003 over alle elementen zou kunnen beschikken om een advies te formuleren over de eventuele opvolging inzake ZTB.

4. Zie 3.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER
VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT,
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN
EN ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

Vraag nr. 67

van 21 maart 2002

van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Brussel – Overleg met VGC-college

1. Kan de minister medelen hoeveel keer er deze legislatuur reeds formeel overleg is geweest tussen hem/haar en collega's van het college van de Vlaamse Gemeenschapscommissie ?
2. Kan daarbij tevens worden gespecificeerd waarover dit overleg telkens ging ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (vraagnummers : Dewael nr. 25, Stevaert nr. 247, Vogels nr. 125, Anciaux nr. 67, Vanderpoorten nr. 79, Landuyt nr. 54, Dua nr. 167, Van Mechelen nr. 100, Van Grembergen nr. 74 en Gabriels nr. 73).

Gecoördineerd antwoord

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat er enkel formeel overleg plaatsvindt tussen de Vlaamse regering en het college van de Vlaamse Gemeenschapscommissie met betrekking tot gemeenschapsaangelegenheden. Het mag de Vlaamse volksvertegenwoordiger dus niet verwonderen dat de minister-president, alsook de ministers Stevaert, Van Mechelen en Gabriëls laten weten dat ze nog geen overleg gepleegd hebben met het college van de VGC.

Minister Dua laat wel weten dat er in de loop van deze legislatuur tweemaal overleg geweest is met het college van de VGC. Het overleg betreft enerzijds de Milieuzorg op de Basisschool (MOS) en Groene School en anderzijds de kinderboerderij Het Neerhof in Dilbeek.

In het kader van het Vlaamse Stedenbeleid was er overleg tussen minister Van Grembergen en het college van de VGC in het kader van de stedenronde op maandag 25 juni 2001. Daarnaast is er tweemaandelijks overleg tussen de kabinetten van het college van de Vlaamse Gemeenschapscommissie en een raadgever van het kabinet-Van Grembergen waarbij het SIF-convenant wordt opgevolgd. Aandachtspunten daarbij zijn de evaluatie van het Sociaal Impulsfonds, de effecten van het nieuwe Gemeentefonds op de Vlaamse Gemeenschapscommissie (integratie Sociaal Impulsfonds en integratie Investeringsfonds), de mogelijkheden van de VGC in het kader van het decreet "stadsvernieuwingsprojecten" en de mogelijkheden van de VGC in het kader van het Stedenfonds.

Minister Landuyt laat weten dat wat Werkgelegenheid betreft er samenwerking is inzake het Nederlandstalig opleidingsaanbod voor Brusselse werkzoekenden en de oprichting van een variant van de lokale werkwinkel. Dit gebeurt in nauw overleg met het bevoegd VGC-collegelid en met de bevoegde gewestminister inzake Werkgelegenheid. Daarnaast is wat zijn toeristisch beleid betreft een input geleverd in het kader van het initiatief Brussel 2000, een samenwerking inzake de onthaaldiensten (cultuur en communicatie) en eveneens via een structurele bijdrage en financiële ondersteuning voor het BITC, en dit in constant overleg met het bevoegde VGC-collegelid (*BITC : Brussels Info Traffic Center – red.*).

Vanuit mijn bevoegdheid voor Brusselse Aangelegenheden heb ik maandelijks formeel overleg met het college van de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Op basis van het decreet van 5 juli 1989 tot organisatie van het toezicht op de Vlaamse Gemeen-

schapscommissie oefen ik als Brussels lid van de Vlaamse regering het toezicht uit op de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

In het kader van het *algemeen toezicht* kan het overleg betrekking hebben op de handelingen die de Vlaamse Gemeenschapscommissie of haar diensten stellen, of de beslissingen die ze nemen als inrichtende macht inzake onderwijs, culturele en persoonsgebonden materies.

In het kader van het *bijzonder toezicht* gaat het om vier welomschreven gevallen, met name :

- de vaststelling van de jaarlijkse begroting van ontvangsten en uitgaven en het afsluiten van de jaarlijkse rekening van ontvangsten en uitgaven van de Vlaamse Gemeenschapscommissie ;
- de beslissingen inzake opdrachten voor aanname van werken, leveringen of diensten waarvan de totale waarde bepaalde bedragen overschrijft ;
- de aanvaarding van schenkingen en legaten ;
- de vaststelling van de personeelsformatie en van het administratief en geldelijk statuut van de personeelsleden behorende tot de diensten van het college.

Met uitzondering van de aanvaarding van schenkingen en legaten, maakten de andere items reeds herhaaldelijk het voorwerp uit van overleg.

Daarnaast werden er enkele samenkomsten georganiseerd tussen respectievelijk de Vlaamse ministers bevoegd voor gemeenschapsaangelegenheden, mezelf en de bevoegde collegeleden van de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Op dit overleg werd informatie uitgewisseld en werden dossiers besproken die beide overheden raken en waarin een gecoördineerd optreden wenselijk is (zorgverzekering, uitbouw van een NT2-centrum en een communicatiecentrum) (*NT2 : Nederlands Tweede Taal – red.*). Deze bijeenkomsten vonden plaats onder mijn coördinatie en impuls.

In het kader van mijn bevoegdheid Cultuur heb ik voornamelijk overleg gepleegd met de VGC over het decreet op de lokale cultuurbeleid, waarbij mijn bijzondere aandacht ernaar uitging om ook in de specifieke Brusselse context de basisprincipes van het decreet maximaal te kunnen realiseren. Dat overleg resulteerde onder meer in een convenant over de bibliotheken en een over de cultuurcentra.

Inzake Jeugd wordt de jeugddienst van de VGC steevast uitgenodigd voor specifieke werk- of stuurgroepen, bijvoorbeeld in het kader van het decreet op het lokaal jeugdwerkbeleid of in het kader van het jeugd(werk)beleidsplan.

Voor het nieuwe decreet op de sportdiensten werd en zal de VGC opgenomen worden in de voorbereidende werkgroep, waarbij in de voorbereidende teksten reeds speciale aandacht is besteed aan de lokale en bovenlokale opdracht van de VGC en de mogelijke erkenning en subsidiëring van de Brusselse gemeenten. Ook over de belangrijke sportinfrastructuursubsidies in 2001 vond voorafgaand overleg plaats. Inzake sportpromotie werken het Commissariaat-Generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openlucht recreatie (Blosa) en de VGC samen in nauw en systematisch overleg, en werd de VGC sinds 2001 ook systematisch opgenomen in de samenwerking met regio's en provincies.

Minister Vanderpoorten laat weten dat zij sinds de start van de Vlaamse regering met haar collega's bevoegd voor Onderwijs binnen het VGC-college (eerst mevrouw Neyts, nu de heer Vanhengel) ongeveer eenmaal per trimester formeel overleg pleegt over verschillende items, sommige zeer specifiek voor Brussel, andere veeleer algemeen onderwijskundig, die door beide partijen op de agenda geplaatst worden. Naast dit formele overleg is er ad hoc overleg over bepaalde dringende dossiers of ziet zij haar collega uit Brussel bij een schoolbezoek in één van de negentien Brusselse gemeenten, en bespreken ze aldus bepaalde actuele onderwijsproblemen.

In verband met de werking van de VZW Voorzorgsbeleid Brussel (VBB) is er sinds de start van dit project een beleidsgroep opgestart waarin de beide kabinetten en beider administraties, alsook de VLOR en een aantal onderzoekers participeren (*VLOR: Vlaamse Onderwijsraad – red.*). Tijdens de vergaderingen van deze beleidsgroep zijn onder andere het beleidsplan, de strategie voor het VBB, de criteria voor keuze van de scholen en de wetenschappelijke opvolging van dit project besproken.

Minister Vogels bezorgde volgend overzicht.

Algemeen welzijns-, gezondheids- en gelijkheidsbeleid ten aanzien van Brussel

Overleg waarop de minister aanwezig was

24.10.2001 : "Vlaanderen op bezoek"-dag, als initiatief van "Brusselse Welzijns- en Gezondheids-

raad (BWR) ; minister Vogels in panelgesprek met minister Chabert over het welzijns- en gezondheidsaanbod in Brussel

Overleg tussen adjunct-kabinetschef (AKC)/raadgivers kabinet minister Vogels en kabinet minister Chabert (VGC-collegelid bevoegd voor Welzijn en Gezondheid)

Thuislozenzorg

31.05.2000 : kabinetten Neyts, Anciaux, Vogels, Chabert, Vande Lanotte en Tomas ; bespreking studieopzet "thuislozenzorg in Brussel"

09.10.2001 : colloquium "thuisloosheid in Brussel", als initiatief van de BWR, in samenwerking met kabinetten Vogels en Chabert

Welzijnsaanbod in Brussel

Voorjaar 2001 : overleg kabinet-Chabert en kabinet-Vogels over welzijnsinitiatieven in Brussel en hun structurele inpasbaarheid in Vlaamse regelgeving

Ouderenbeleid

2001 : verschillende overlegmomenten met VGC en kabinet-Chabert omtrent ouderenbeleid

6.03.2002 : overleg met VGC en kabinet-Chabert over het nieuwe ouderendecreet

Inburgering

Voorjaar 2001 : eenmalig formeel overleg tussen kabinet-Vogels en kabinet-Chabert over inburgering

Bijzondere jeugdzorg (IKW's) :

12.10.2000

01.12.2000

30.03.2001

04.05.2001

30.07.2001

14.09.2001

06.02.2002

Ad hoc dossier van oprichting van een voorziening voor de moeilijkste jongens in Brussel

Vanuit het kabinet-Vogels werd hiertoe telefonisch en schriftelijk overleg gepleegd met het bevoegde kabinet-Chabert. Een volgend overleg vond plaats in oktober 2001.

(IKW : interkabinettenwerkgroep – red.)

Algemeen Beleid

Overleg tussen AKC kabinet minister Vogels en kabinet minister Chabert (VGC-collegelid)

Zorgverzekering :

- 14.09.00 : eerste overleg kabinet-Vogels – VGC over zorgverzekering
- 17.10.00 : eerste bespreking tussen kabinet-Vogels en kabinet-Chabert over zorgverzekering
- 26.10.00 : IKW : kabinet-Vogels en kabinet-Chabert over zorgverzekering
- 03.07.01 : overleg kabinet – vertegenwoordigers van de VGC over uitwerking folders Vlaamse zorgverzekering
- 24.09.01 : colloquium over de zorgverzekering in Brussel op uitnodiging van de Brusselse Welzijnsraad
- 27.11.01 : overleg kabinet-Vogels – VGC over de zorgverzekering in Brussel
- 20.02.02 : overleg kabinet-Vogels – VGC over voortzetting zorgverzekering in Brussel
- 27.03.02 : overleg kabinetten Vogels, Chabert, Vanhengel en Delathouwer over de voortzetting van de zorgverzekering in Brussel

Aangezien de VGC vertegenwoordigd is in de adviesraad van de zorgverzekering, werd zij regelmatig betrokken bij de werkzaamheden van de adviescommissie.

Vraag nr. 73 van 28 maart 2002 van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Jeugdruimtebeleid – Restkrediet

Het uitvoeringsbesluit bij het decreet inzake het jeugdruimteplan bepaalt in artikel 7 dat elk jaar het restkrediet wordt overgeheveld naar het Fonds voor Culturele Infrastructuur (FOCI) en moet aangewend worden voor jeugdinfrastructuur met bovenlokale functie.

Klopt het dat de minister het financiële tekort van de oprichting van het Steunpunt Jeugd zal opvullen

met het geld dat beloofd was voor culturele infrastructuur ?

Op welke manier zal dit geld dan concreet worden aangewend ?

Antwoord

Ik verwijs graag naar mijn antwoord op de vraag om uitleg van 28 maart 2002 gesteld door de Vlaams volksvertegenwoordiger Bart Smet (*Handelingen Commissievergadering – Nr. 187 van 28 maart 2002, blz. 15 e.v. – red.*).

Uit het antwoord dat ik toen formuleerde, heb ik onderstaande passages gehaald die op de tweeledige vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger een antwoord kunnen geven.

Ten gevolge van de opstart van het Steunpunt Jeugd en Jeugdbeleid, alsook van de nieuwe Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap en de eenmalige investeringen die hiermee gepaard gaan, werd ik genoodzaakt om inderdaad een begrotingsverschuiving voor te stellen aan de collega's in de regering en aan het parlement. Deze eenmalige investeringen waren bij de begrotingsopmaak niet in te schatten. Beide organisaties waren immers nog volop in oprichting. Daarenboven komt nog dat de begrotingsruimte, door de gewijzigde macro-economische situatie ten gevolge van de terroristische aanslag op 11 september vorig jaar, beperkt is. Ik wil in deze dan ook in een solidaire oplossing voorzien die wel aansluit bij de logica van het decreet lokaal jeugdwerk en de optie om overschotten te spenderen aan investeringen met bovenlokaal jeugdbelang.

Het lijkt mij logisch dat verschuivingen en besparingen worden toegepast op begrotingsposten waar nog geen nominatief engagement op rust. Vandaar dat ik inderdaad ervoor heb geopteerd om de eenmalige investeringssubsidie voor het Steunpunt en de Jeugdraad weg te nemen bij het restkrediet dat ondergebracht is bij het decreet houdende subsidiëring van de gemeentebesturen en de VGC inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid.

Dit restkrediet ontstaat doordat gemeentebesturen te kennen geven dat zij voor 1 juni 2002 geen jeugdruimteplan zullen opmaken en beginnen uitvoeren in 2002. Volgens de voorlopige gegevens van de afdeling Jeugd en Sport gaven 69 gemeentebesturen (exclusief de faciliteitengemeenten) te kennen dit jaar voor 1 juni geen jeugdruimteplan te zullen indienen. Dit de facto afzien van subsidies

voor het begrotingsjaar 2002 binnen de prioriteitenregeling, heeft tot gevolg dat er een restkrediet ter beschikking is van zo'n 374.802 euro of zo'n 15.119.475 frank. Mijn voorstel is dus inderdaad om hiervan zo'n 320.000 euro over te hevelen naar het Steunpunt en de Jeugdraad. De rest wordt nog even als reserve achter de hand gehouden om gemeentebesturen die, in tegenstelling tot wat ze bevoegden, toch een jeugdruimteplan indienen voor 1 juni, toch nog te kunnen honoreren. Wanneer op 1 juni de prognose correct blijft, kan het resterende gedeelte van het restbedrag inderdaad naar het Fonds voor Culturele Infrastructuur worden overgeheveld.

Ik wil er hier nog eens uitdrukkelijk op wijzen dat de overheveling absoluut geen gevolgen heeft voor de door de Vlaamse regering aangegane engagementen ten opzichte van de onderscheiden gemeentebesturen. Elk gemeentebestuur zal zijn toegezegd trekkingsrecht kunnen verkrijgen wanneer het aan de decretale bepalingen voldoet. Gemeentebesturen die na 1 juni 2002 een jeugdruimteplan indienen (en uitvoeren), kunnen vanaf 2003 een beroep doen op de voorbehouden middelen.

Daarnaast wil ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger ook wijzen op de middelen die (buiten het voornoemde decretale kader) voor 2002 en via het Fonds voor Culturele Infrastructuur reeds werden toegewezen aan jeugdinfrastructuur van bovenlokaal belang. Het gaat maar liefst om 1.283.500 euro (51.776.261 fr.) voor jeugdhuisen en muziekactoren die werken rond popmuziek, met een bovenlokaal bereik, over heel Vlaanderen verspreid. We komen hiermee tegemoet aan het grootste deel van de ingediende aanvragen.

Dit bedrag is vier keer zo groot als het deel van het "rest"-bedrag waarvan ik voorstel dat het zou worden overgedragen. De stelling, zoals in vele tientallen brieven vanuit de gemeentelijke jeugddiensten geponeerd, als zou het budget voor het lokale jeugdbeleid worden afgeroomd, klopt dus hoege-naamd niet. Ik denk dat de gemeentebesturen en bovenlokale jeugd- en jeugdwerkinitiatieven uit onder andere Brugge, Diksmuide, Ieper, Hasselt, Sint-Niklaas, Opwijk en Eeklo, die in 2002 een infrastructuurproject gesubsidieerd krijgen uit het FOCI, daar de levende getuigen van zijn. Ook in 2001 werd vanuit het Fonds voor Culturele Infrastructuur reeds 39.950.000 frank of 990.000 euro aan gelijkaardige jeugd- en jeugdwerkinitiatieven toegezegd.

Op 30 april zal ik ook zicht hebben op de nieuwe aanvragen voor jeugdinfrastructuur binnen het FOCI, vermits dit de uiterste indieningsdatum is.

Als concreet antwoord op de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger gestelde vragen kan ik dus het volgende stellen.

1. Het klopt dat middelen die via het decreet op het lokaal jeugdwerkbeleid zouden worden overgeheveld naar het Fonds voor Culturele Infrastructuur, in 2002 eenmalig naar het Steunpunt Jeugd en de Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap worden overgeheveld.

Ik wil evenwel nog eens benadrukken dat de overheveling absoluut geen gevolgen heeft voor de door de Vlaamse regering aangegane engagementen ten opzichte van de onderscheiden gemeentebesturen. Wanneer de gemeentebesturen de afdeling Jeugd en Sport correct van hun intenties in verband met hun jeugdruimteplan op de hoogte hebben gebracht, moet elk gemeentebestuur zijn toegezegd trekkingsrecht kunnen verkrijgen. Hiertoe moeten ze vanzelfsprekend wel aan de decretale bepalingen voldoen.

Door het eenmalige karakter van de overheveling kunnen de gemeentebesturen die na 1 juni een jeugdruimteplan opmaken, vanaf 2003 het toegezegde trekkingsrecht verkrijgen. Daarenboven meen ik duidelijk te hebben aangegeven dat de middelen die vanuit het Fonds voor Culturele Infrastructuur naar lokale jeugd- en jeugdwerkinitiatieven gaan (weliswaar met een duidelijk bovenlokaal bereik), de (in de terminologie van de vraag beloofde) overheveling van de middelen meer dan compenseren.

2. De overgeheveldde middelen worden gebruikt voor de huur van de bureauruimtes voor 2002, de benodigde informatica (pc's, printers, ...) en bureau-infrastructuur (kasten, tafels, stoelen, telefoons, faxtoestellen, ...).

Voor de begrotingsopmaak 2003 zijn de gesprekken met de verschillende organisaties aan het opstarten, zodat we nu tot een correcte inschatting kunnen komen.

Voor het Steunpunt zal dit op basis van de beleidsnota en beheersovereenkomst gebeuren, voor de jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap naar aanleiding van het overleg dat met hen zal plaatsvinden.

Vraag nr. 74
van 28 maart 2002
van mevrouw SONJA BECQ

Muziekacademie Dilbeek – Bloso-gronden

De Dilbeekse muziekacademie barst uit haar voegen en de huidige locatie beantwoordt niet meer aan de gestelde normen. Een nieuw gebouw is noodzakelijk. De boerderij op de hoek van de Kamerijklaan en de Kloosterstraat komt daarvoor in aanmerking. Deze boerderij behoort toe aan de Vlaamse Gemeenschap, aangezien het Bloso-gronden betreft (Bloso : Commissariaat-Generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openluchtrecreatie).

De Vlaamse Gemeenschap ging destijds akkoord met een onteigening van de betrokken gronden, zoals vermeld in een gemeenteraadsbeslissing van november 1997. De concretisering van deze beslissing liep tot op heden echter op niets uit.

Naar verluidt is de Vlaamse Gemeenschap bereid deze gronden zonder tegenprestatie af te staan.

1. Ging de Vlaamse Gemeenschap inderdaad akkoord met een onteigeningsprocedure van de gemeente en waarom werd geen vooruitgang geboekt in dit dossier ?
2. Is het inderdaad zo dat de Vlaamse Gemeenschap bereid is deze gronden gratis ter beschikking te stellen ?

Antwoord

1. Als antwoord op deze vraag wordt de historiek van de overdracht van het Bloso-centrum Dilbeek geschetst, aangezien het dossier verschillende onderdelen bevat en het dus niet alleen gaat over de "muziekacademie".

Na een audit van het Bloso door een extern bureau besliste de Vlaamse regering op 17 december 1997 om een aantal Bloso-centra met een veeleer lokale functie af te stoten.

Bij de niet-prioritaire Bloso-centra behoorde ook het Bloso-centrum in Dilbeek. Met betrekking tot de vervreemding van dit 22 hectare groot centrum werd de volgende indeling vooropgesteld :

- het eigenlijke "sportcentrum", met een oppervlakte van ongeveer 72 are, waarop zich

tot 2 december 1998 een luchtdrukhal bevond. Schattingsprijs : 22.310,41 euro (0,9 miljoen fr.) ;

- het gedeelte "Cultureel Centrum Westrand", met een totale oppervlakte van circa 3 hectare. Hierop bevinden zich het cultureel centrum, een gemeenschappelijke parking en omliggende gronden (groene zone + boerderij). Schattingsprijs : 785.822,47 euro (31,7 miljoen fr.) ;
- gronden gelegen in natuurgebied, ongeveer 18 hectare, die een groene zone uitmaken. Schattingsprijs : 265.246,07 euro (10,7 miljoen fr.) ;
- een hoeve, gesitueerd op een terrein van iets minder dan 15 are. Schattingsprijs : 99.157,40 euro (4 miljoen fr.).

Voor de eigenlijke overdracht van deze niet meer prioritaire Bloso-centra werd een coördinatiecel opgericht, bestaande uit vertegenwoordigers van de Vlaamse administratie en het Bloso.

Reeds vóór de beslissing van de Vlaamse regering op 17 december 1997 om het Bloso-centrum in Dilbeek af te stoten, kwam een gedeeltelijke overdracht van het Bloso-centrum aan de gemeente Dilbeek al in 1997 aan bod, dit in het kader van uitbreidingswerken uit te voeren aan de gemeentelijke bibliotheek die zich in het Cultureel Centrum Westrand bevindt, op gronden van het Bloso-centrum.

Na overleg met het Bloso en met de Vlaamse minister bevoegd voor Financiën en Begroting, verleende minister Martens bij brief van 13 oktober 1997 aan de gemeente de gevraagde toelating op voorwaarde dat deze er zich toe engageerde de gronden "Cultureel Centrum Westrand" te verwerven bij wijze van onteigening. De gemeenteraad van Dilbeek trof een principiële beslissing in die zin in zitting van 18 november 1997. Minister Luc Martens werd door de gemeente hiervan officieel in kennis gesteld bij brief van 2 december 1997.

Na de beslissing van de Vlaamse regering om het Bloso-centrum in Dilbeek af te stoten, bevestigde de gemeente bij brief van 2 februari 1998 ook haar principiële interesse voor de overname van het gedeelte "sportcentrum".

Vervolgens werden in 1998 aangaande de overname van het sportcentrum, en eventueel van de hoeve en de groene zone, vanuit de coördinatiefceel verschillende besprekingen aangegaan met de gemeente, alsook brieven geschreven om de onteigening van de gronden "Cultureel Centrum Westrand" te bespoedigen en om haar intenties definitief kenbaar te maken in verband met de andere loten (inzonderheid het sportcentrum).

Ter gelegenheid van een nieuw overleg met de gemeente, dat plaatsvond op 26 maart 1999, werden de standpunten van de gemeente als volgt samengevat :

- voor het deel "Cultureel Centrum Westrand" : de gemeente zet de procedure tot onteigening voort ; in ieder geval zal nog een begrotingsaanwijziging nodig zijn, zodat de effectieve uitvoering op zijn vroegst kan worden gesitueerd in de tweede helft van 1999 ;
- voor de gronden van het "sportcentrum" : de gemeente verklaart zich principieel vragende partij voor een verwerving hiervan ; wellicht zal dezelfde techniek ("minnelijke onteigening") nodig zijn ;
- voor de gronden in natuurgebied en die een groene zone uitmaken : de gemeente is vragende partij om die gronden in overheidseigendom te houden, maar heeft zelf niet de financiële middelen om een verwerving te bekostigen.

Op de overlegvergadering van 26 maart 1999 werd het Vlaams Gewest (Aminal) gepolst naar haar bereidheid tot aankoop ;

- voor de hoeve : gekoppeld aan de eventuele aankoop van het natuurgebied neemt de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) de aankoop hiervan in overweging, met als bestemming de huisvesting van een domeinbeheerder : zelfde procedure als voor het natuurgebied.

De aankoop door Aminal van de gronden in natuurgebied en van de hoeve werd inmiddels gerealiseerd.

Bij brief van 27 september 1999 liet de gemeente weten "alles in het werk te stellen voor een vlotte afwikkeling van het dossier van de onteigening van de Bloso-gronden waarop het cultureel centrum staat" en bevestigde zij nogmaals

haar interesse voor de verwerving van de gronden van "het sportcentrum". Op 22 november 1999 vond hierover een nieuwe bespreking plaats met de gemeente.

Op 1 augustus 2000 stuurde minister Sauwens, op vraag van de coördinatiefceel, een brief naar de gemeente om haar aan te sporen gevolg te geven aan de principiële engagementen.

Op 3 mei 2001 verstuurde minister Sauwens een nieuwe aanmaning, aangezien het dossier niet vorderde. De gemeente antwoordde op 12 juni 2001 "dat er binnen het college in deze zaak nog geen consensus ontstaan is" en "dat zij zich ter beschikking houden om de besprekingen een nieuw elan te geven en hopen tot een oplossing te komen bij middel van een transactie".

Zoals blijkt uit het voorgaande is dit dossier systematisch opgevolgd, maar tot dan zonder resultaat.

Op 14 juni 2001 werd, na de bevoegdheidsoverdracht Sport, door de coördinatiefceel gevraagd om op ministerieel niveau een aanvullend initiatief te nemen teneinde het dossier te deblokken.

Uiteindelijk werd op 12 juli 2001 opnieuw een bespreking gevoerd met de gemeente over mogelijke haalbare overdrachtsmodaliteiten in de geest van de andere overdrachtdossiers. Om uit de impasse te geraken, werd gezocht naar een alternatieve oplossing. Er werd gesuggereerd het toekomstige gebruik van de onroerende goederen door de gemeente te regelen via een erfpachtovereenkomst, waarbij een jaarlijkse canon zou worden vastgesteld.

Het voorstel van erfpacht werd mij op 21 september 2001 door de coördinatiefceel bezorgd. De canon werd opgedeeld in twee delen : een eenmalig en een jaarlijks deel. Het eerste deel van de canon omvat de betaling van een eenmalig bedrag van 202.000 euro ; het tweede deel van de canon omvat een jaarlijkse vergoeding van 24.250 euro.

Door het opmaken van een erfpachtakte is de administratie afgeweken van de procedures die gevolgd werden bij de overdracht van de overige niet-prioritaire Bloso-centra, waar steeds een eigendomsoverdracht werd gerealiseerd. Het opnemen van de cijns, in twee delen, lag wel in de lijn van de schattingsvergoeding.

2. Op 30 november 2001 werd een nota gestuurd aan de voorzitter van de coördinatiecél om een beslissing terzake mee te delen.

Aangezien de gemeente Dilbeek zelf geïnvesteerd heeft in de uitbouw van het cultureel centrum, is dit dossier niet te vergelijken met de andere overdrachtdossiers Bloso-centra. Bijgevolg dient de grond waarop het cultureel centrum staat, overgedragen te worden aan de Vlaamse Gemeenschap, die de grond voor een symbolische frank ter beschikking dient te stellen van de gemeente Dilbeek.

De resterende gronden kunnen evenwel via een erfpachtovereenkomst met financiële tegemoetkoming geregeld worden.

Het betreft hier nog vier resterende percelen, met name :

1. a) gronden waarop de gemeenschappelijke parking is aangelegd,
- b) gronden waarop zich een boerderij bevindt,
- c) groene zone,
2. gronden waarop de vroeger luchtdrukhal was gevestigd – "het sportcentrum".

Het gedeelte dat in aanmerking zou komen voor het onderbrengen van de muziekacademie valt dus niet strikt onder het gedeelte "cultureel centrum" en kan dus deel uitmaken van een verkoop tegen schattingswaarde of van een erfpacht met financiële tegemoetkoming, berekend op de schattingswaarde.

De coördinatiecél is belast met het uitwerken van voorstellen en zal binnen korte termijn een volledig dossier voorleggen.

Vraag nr. 75
van 28 maart 2002
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Politieke jongerenbewegingen – Subsidiëring

De Vlaamse minister van Jeugd trekt dit jaar om en bij de 700.000.000 frank uit voor het landelijk

jeugdwerk. Deze subsidie zal enkel verdeeld worden onder de erkende jeugdverenigingen in Vlaanderen.

1. Welke jeugdverenigingen in Vlaanderen zijn erkend, en over welk subsidiebedrag konden deze jeugdverenigingen beschikken de laatste vijf jaar ? Of waar kan deze informatie worden teruggevonden ?
2. Welke politieke jongerenbewegingen zijn erkend ? Hebben ze alle de laatste vijf jaar voldaan aan het decreet, gelet op het feit dat sommige zichzelf hebben opgeheven en vervolgens opnieuw een jongerenbeweging hebben gesticht ?
3. Welke opmerkingen werden er door de administratie over de werking van de politieke jongerenorganisaties gemaakt ?

Hebben sommige hierdoor een lagere subsidie gekregen ?

Over welke politieke organisaties gaat het dan juist ?

4. Gaat de minister ervan uit dat de politieke jongerenbewegingen via het jeugdbeleid dienen te worden gefinancierd ?
5. Dienen deze politieke jongerenbewegingen ook een beleidsplan op te stellen, hoe werd de kwalificatie hier gedaan en hoe zal dat in de toekomst gebeuren ?
6. Welke politieke jongerenbewegingen kregen de laatste jaren subsidies vanuit het jeugdbeleid en over welke bedragen gaat het ?
7. Wordt ervan uitgegaan dat politieke jongerenbewegingen en het landelijk jeugdwerk op dezelfde manier moeten worden gesubsidieerd ?

Antwoord

1. Als **bijlage** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een lijst van de landelijke erkende jeugdverenigingen in Vlaanderen.

De laatste vijf jaar ontvingen zij het volgende subsidiebedrag :

	1997	1998	1999	2000	2001 Uitgetrokken
Fr.	667.240.735	693.021.760	671.306.835	691.586.581	739.800.000
Euro	16.540.465,77	17.179.560,68	16.641.261,75	17.143.983,52	18.339.162,96
Uitvoeringscoëfficiënt	81,24	92,55	98,62	100,00	

2000 was het eerste jaar dat het budget toereikend was om de subsidie tegen 100% uit te keren. In de jaren daarvoor werd een uitvoeringscoëfficiënt toegepast op het bedrag dat nodig was om het decreet te kunnen toepassen, aangezien het uitgetrokken budget ontoereikend was.

Deze gegevens kunnen worden teruggevonden in de jaarlijkse kronieken van de afdeling Jeugd en Sport. Deze kroniek wordt door mij ook jaarlijks aan de commissieleden van de Commissie voor Cultuur, Media en Sport bezorgd.

2. Op dit ogenblik zijn de volgende politieke jongerenbewegingen erkend :

Jong CD&V
Wetstraat 89
1040 Brussel

Animo
Grasmarkt 105 bus 44
1000 Brussel

Prego (VU-Jongeren)
Noordstraat 80
1000 Brussel

Jong VLD Nationaal VZW (erkend sinds 2002, zal worden gesubsidieerd vanaf 1/1/2003)
Melsensstraat 34
1000 Brussel

De VLD-jongeren waren sinds 1 januari 1999 niet langer erkend. Als nieuwe vereniging Jong VLD Nationaal dienden zij in 2000 opnieuw een erkenningsaanvraag in. Aangezien hun werking en de samenstelling van hun bestuursorganen

nog niet voldeden aan het decreet van 12 mei 1998 houdende de erkenning en subsidiëring van het landelijk georganiseerd jeugdwerk, werden zij niet voor erkenning in aanmerking genomen. In 2001 dienden zij opnieuw een erkenningsaanvraag in. Aangezien zij nu wel beantwoorden aan de voorwaarden gesteld in bovenvermeld decreet, werden zij in maart 2002 voor erkenning in aanmerking genomen en zullen zij worden gesubsidieerd vanaf 1 januari 2003.

De andere verenigingen voldeden de laatste vijf jaar aan de vereisten van het decreet, maar veranderden wel van naam.

3. Er werden door de administratie in het kader van bovenvermeld decreet geen opmerkingen gemaakt over de werking van de politieke jongerenorganisaties, derhalve werden er ook geen verminderde subsidiebedragen toegekend.
4. Aangezien ik ervan uitga dat met het decreet ook maatschappelijke participatie van de jeugd wordt beoogd, is het niet meer dan logisch dat ook politieke jongerenverenigingen hun plaats vinden in dit jeugdwerklandschap en via dit decreet worden gesubsidieerd.
5. Zoals bepaald in het decreet op het Vlaams jeugdbeleid dienen alle erkende landelijke verenigingen, dus ook de erkende politieke jongerenbewegingen, een beleidsplan op te stellen. Dit plan wordt door een adviescommissie beoordeeld.
6. Hieronder vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een tabel met de subsidiebedragen van de laatste vijf jaar van de politieke jongerenverenigingen :

	97		98		99		2000		2001
	Fr.	Euro	Fr.	Euro	Fr.	Euro	Fr.	Euro	Euro
Amino	1.813.320	44.951,03	2.061.124	51.093,93	2.309.858	57.259,88	2.403.200	59.573,77	nog niet bekend
Prego	3.998.436	99.118,64	4.551.759	112.835,16	4.831.759	119.776,18	4.940.643	122.475,34	nog niet bekend
Jong CD&V	4.703.732	116.602,47	6.042.385	149.786,81	5.661.363	140.341,52	6.401.642	158.692,56	nog niet bekend
VLD- jongeren	1.787.883	44.320,46	0		0		0		

Deze gegevens kunnen eveneens worden teruggevonden in de jaarlijkse kronieken van de afdeling Jeugd en Sport.

7. Er is nooit sprake van geweest om de politieke jongerenverenigingen op een andere wijze te subsidiëren.

In de loop van de discussies rond het totstandkomen van het decreet op het Vlaams jeugdbeleid is wel eens gesteld dat zij het in het kader van hun werking moeilijk hebben om het vereiste aantal deelnemersuren kadervorming te behalen, dat gekoppeld is aan de kerntaak begeleiden van lokale of regionale initiatieven.

Door in het decreet op het Vlaams jeugdbeleid het systeem van modules in te voeren, waarbij de vereniging zelf een werkingspakket kan samenstellen om aan de erkenningsvoorwaarden te voldoen, is dit probleem echter opgelost.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 76
van 4 april 2002
van de heer JOHAN SAUWENS

Vlaamse Wielerschool – Subsidiëring

Al enkele jaren wordt de Vlaamse Wielerschool gesubsidieerd door de Vlaamse overheid.

1. Hoe worden de werking en de toegevoegde waarde van de Vlaamse Wielerschool geëvalueerd
2. Wordt ervoor geopteerd om de Vlaamse Wielerschool te blijven subsidiëren ?

Antwoord

Ik verwijs voor een antwoord op de vragen van de Vlaamse volksvertegenwoordiger naar het verslag van de Commissie voor Cultuur, Media en Sport van 26 april 2002, waar ik uitgebreid antwoordde op zijn interpellatie over deze aangelegenheid. (*Handelingen Commissievergadering – Nr. 205 van 26 april 2002, blz. 2 e.v. – red.*)

Vraag nr. 77
van 19 april 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse projecten voor Brussel – Brukselbinnestebuiten

In het overzicht van de negatief geëvalueerde subsidieaanvragen in het kader van de "Vlaamse projecten voor Brussel" dat de minister in antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 60 van 7 maart 2002 verstrekke, noteer ik dat de heruitgave van de wandelwijzers voor Brukselbinnestebuiten niet in aanmerking werd genomen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 16 van 12 juli 2002, blz. 1782).

Het komt mij op het eerste gezicht nochtans voor dat het om een project gaat met een duidelijk Vlaams profiel.

Kan de minister toelichten waarom het niet voor subsidiëring in aanmerking werd genomen ?

Antwoord

VZW Brukselbinnestebuiten – de belangrijkste Vlaamse cultuurtoeristische organisatie in Brussel – ontvangt in het kader van het dienstendecreet van de afdeling Volksontwikkeling en Bibliotheekwerk een jaarlijkse subsidie van ongeveer 55.600 euro. Daarnaast is er nog een structurele steun van de

VGC van ongeveer 11.150 euro/jaar (*VGC : Vlaamse Gemeenschapscommissie – red.*).

De subsidieaanvraag waarover de vraag gaat, betrof de heruitgave van de populaire wandeldoos "Brussel", met acht uitgewerkte wandelingen in de vijfhoek van Brussel. De kostprijs van zo'n wandeldoos bedraagt 11,16 euro (of 450 fr.).

Mijn beslissing om geen gevolg te geven aan deze subsidieaanvraag is gestoeld op twee overwegingen :

- ten eerste lijkt het me te gaan om een product dat deel uitmaakt van de core business van deze VZW, waarvoor dus de structurele ondersteuning kan worden gebruikt.
- ten tweede vermeldde de aanvraag geen inkomsten uit verkoop van de doos. Die kan mijns inziens een groot deel van de productiekosten dekken.

Ik wijs er de Vlaamse volksvertegenwoordiger wél op dat ik vorig jaar twee andere projectsubsidies aan Brukselbinnestebuiten verleende : één van 1.499,76 euro (of 60.500 fr.) voor de bekendmaking in Vlaanderen van hun zomerprogrammatie en één van 14.873,61 euro (of 600.000 fr.) voor hun project "De zevende dag".

Vraag nr. 78
van 19 april 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse projecten voor Brussel – Ourar Amazigh

In het overzicht van de positief geëvalueerde subsidieaanvragen in het kader van de "Vlaamse projecten voor Brussel" dat de minister in antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 60 van 7 maart 2002 verstrekke, noteer ik dat 500.000 frank werd toegekend aan het project "Eerbetoon aan Abdelkarim Elkhatabi uitgaande van Ourar Amazigh (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 16 van 12 juli 2002, blz. 1782). Kan de minister meedelen waaruit dit project precies bestond en welke Vlaamse aspecten eraan verbonden zijn ?

Antwoord

Aan het project van Ourar Amazigh "Eerbetoon aan Abdelkarim Elkhatabi" werd geen subsidie van 500.000 frank verleend, maar een van 250.000 frank (6.197,34 euro).

Het eerbetoon aan Abdelkarim Elkhatabi – een Berberse vrijheidsstrijder (overleden in 1963) – bestond uit een dag rond Berbercultuur op 25 februari 2001 in La Tentation. Doelstelling was "het racisme tegengaan" en "de Berberse cultuur bekendmaken aan de Belgische maatschappij, met haar verbroederen en ons verder integreren". Het programma bestond uit poëzie, theater, muziek, een tentoonstelling en een modedéfilé. De doelgroepen van het project waren Marokkanen, Algerijnen, Belgen, ...

Expliciete "Vlaamse" elementen zaten er in het aanvraagdossier niet. De subsidie past dan ook in de filosofie van de Vlaamse regering ten aanzien van het recht op eigen cultuur en zelforganisatie.

Tijdens de manifestatie waren nogal wat Vlamingen aanwezig, niet alleen uit Brussel, maar ook uit Antwerpen, Mechelen en Leuven. In het verslag van het initiatief drukken de organisatoren hun enthousiasme uit over die Vlaamse aanwezigheid en stellen ze dat de "Vlaamse cultuur de hoop is van de Berberse cultuur".

Vraag nr. 79
van 19 april 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse projecten voor Brussel – De Vaartkapoen

In het overzicht van de positief geëvalueerde subsidieaanvragen in het kader van de "Vlaamse projecten voor Brussel" dat de minister in antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 60 van 7 maart 2002 verstrekke, noteer ik dat 500.000 frank werd toegekend aan het gemeenschapscentrum De Vaartkapoen voor infrastructuur en uitrusting voor jeugdinitiatieven in het kader van veiligheid en preventie (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 16 van 12 juli 2002, blz. 1782).

Kan de minister preciseren voor welke uitrusting die middelen exact werden aangewend ?

Antwoord

De middelen werden aangewend voor de inrichting van een huis voor buitenschoolse opvang voor kleuters en lagereschoolkinderen in een leegstaand schoolgebouw in de Kortrijkstraat in Sint-Jans-Mollenbeek.

Concreet gaat het om de heraanleg van de speelplaats en de herinrichting van het schoolgebouw.

Vraag nr. 80
van 19 april 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse projecten voor Brussel – Kleurrijk Brussel

In het overzicht van de positief geëvalueerde subsidieaanvragen in het kader van de "Vlaamse projecten voor Brussel" dat de minister in antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 60 van 7 maart 2002 verstrekke, noteer ik dat 850.000 frank werd toegekend aan de Federatie Marokkaanse Democratische Organisaties in het kader van "Kleurrijk Brussel" (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 16 van 12 juli 2002, blz. 1782).

Kan de minister preciseren voor welke projecten die middelen werden aangewend ?

Antwoord

Deze subsidie past in de imagocampagne van de Vlamingen naar anderstalige Brusselaars, die vorig jaar liep.

De toegekende middelen zullen in de loop van dit jaar worden aangewend voor een panelgesprek over ethiek en waarden en voor een fototentoonstelling "Kleurrijk Brussel", waarbij het de bedoeling is dat fotoliefhebbers en studenten Fotografie het multiculturele aspect van Brussel belichten op een creatieve en originele wijze.

Vraag nr. 81
van 19 april 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse projecten voor Brussel – Casarural

In het overzicht van de positief geëvalueerde subsidieaanvragen in het kader van de "Vlaamse projecten voor Brussel" dat de minister in antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 60 van 7 maart 2002 verstrekke, noteer ik dat 100.000 frank werd toegekend aan het project "Casarural", uitgaande van Faisanface & Partners (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 16 van 12 juli 2002, blz. 1782).

Kan de minister toelichten wat dit project precies inhoudt en welke Vlaamse aspecten eraan verbonden zijn ?

Antwoord

De toegekende subsidie werd aangewend voor een tentoonstelling van 10 juni tot 27 juli 2001 in gemeenschapscentrum De Pianofabriek.

Faisanface & Partners is een kunstenaarscollectief dat samenwerkingsverbanden wil opzetten tussen Vlaamse en Brusselse kunstenaars. Voor deze tentoonstelling werkten Vlaamse en Brusselse kunstenaars in een atelier in Sint-Kwintens-Lennik samen om dan achteraf hun artistieke werk in Brussel te tonen. Er waren in totaal 500 bezoekers.

De subsidie past in categorie 1.1 van de subsidiegids "Vlaamse projecten voor Brussel" (projecten met een culturele dynamiek die de band tussen Brussel en Vlaanderen versterken en waardoor de Vlamingen zich meer thuisvoelen in hun hoofdstad).

Vraag nr. 82
van 19 april 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse projecten voor Brussel – Nousautres

In het overzicht van de positief geëvalueerde subsidieaanvragen in het kader van de "Vlaamse projecten voor Brussel" dat de minister in antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 60 van 7 maart 2002 verstrekke, noteer ik dat 750.000 frank werd toegekend aan het project "Nousautres", uitgaande van Dito Dito (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 16 van 12 juli 2002, blz. 1782).

Kan de minister toelichten wat dit project precies inhoudt en welke Vlaamse aspecten eraan verbonden zijn ?

Antwoord

De Vlaamse VZW Dito Dito maakt theater en – in mindere mate – film in, met en over Brussel. Doel is niet alleen inwoners van verschillende origine te bereiken, maar zich ook te richten tot mensen op alle sporten van de sociale ladder.

"Nousautres" is een filmproject. Vertrekkende van de leefwereld van de ouderen uit de Chicagowijk, draaide cineast Giovanni Cioni een film. Gedurende meer dan een jaar bezocht hij wekelijks Het Anker, een Vlaams buurtcentrum voor de derde leeftijd in de Chicagowijk. Zijn ontmoetingen met

enkele ouderen leverde een schat aan verhalen en beeldmateriaal op.

De montage van de film zal in september 2002 voltooid zijn. Daarna zal hij worden vertoond in de Beursschouwburg en is ook een tournee langs gemeenschapscentra en buurthuizen gepland.

Intussen is ook een aanvraag ingediend voor de distributie van de film bij de VRT, de RTBF en Arte Frankrijk.

Dito Dito onderhoudt bewust contacten met de Franstalige gemeenschap in Brussel. Toonmogelijkheden in de Hallen van Schaarbeek en het Théâtre Les Tanneurs worden onderzocht.

De subsidie past in categorie 2.1 van de subsidiegids "Vlaamse projecten voor Brussel" (projecten met een culturele dynamiek die de uitstraling van de Vlaamse Gemeenschap in Brussel verhogen).

Vraag nr. 83
van 19 april 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse projecten voor Brussel – Mobiele Fanfarrappers

In het overzicht van de positief geëvalueerde subsidieaanvragen in het kader van de "Vlaamse projecten voor Brussel" dat de minister in antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 60 van 7 maart 2002 verstrekke, noteer ik dat 255.000 frank werd toegekend aan Centrum West voor het project "Mobiele Fanfarrappers" (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 16 van 12 juli 2002, blz. 1782).

Kan de minister meedelen waaruit dit project precies bestond en welke Vlaamse aspecten eraan verbonden zijn, buiten het feit dat de subsidieaanvrager een Vlaamse instelling is ?

Antwoord

"Mobiele Fanfarrappers" is een project voor Molenbeekse kinderen van tien tot dertien jaar met een allochtone of anderstalige achtergrond die les volgen in het Nederlandstalig onderwijs.

De probleemstelling is allicht ook de Vlaamse volksvertegenwoordiger bekend : anderstalige kinderen gaan naar school in het Nederlandstalig onderwijs, maar komen in hun buitenschoolse leven noch sociaal, noch familiaal in contact met het Ne-

derlands. Daarom wil Centrum West die kinderen laten kennismaken met Vlamingen en Vlaamse instellingen, onder andere door het verzorgen van gezamenlijke muziekoptredens tijdens feesten en optochten in Brussel en Vlaanderen.

Aangenaam neveneffect is dat de wereld van de kinderen wordt opengetrokken en dat ze de beperkende horizon van hun "achtergestelde wijk" kunnen verruimen.

Concreet wordt gewerkt naar een jongerenproductie op hoger niveau "Mobiele Fanfarrappers", die zal worden gepresenteerd op de Zinnekeparade 2002. Er zijn echter reeds verschillende try-outs gehouden in Brussel, Leuven en andere Vlaamse steden.

Het project loopt in samenwerking met VZW De Krijtkring uit Antwerpen, De Vaartkapoen, de Vereniging Marokkaanse Jongeren en Fanfarrah.

De subsidie past in categorie 3 van de subsidiegids "Vlaamse projecten voor Brussel" (projecten die het gebruik van de Nederlandse taal promoten).

Vraag nr. 84
van 19 april 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse projecten voor Brussel – Wereldcafé

In het overzicht van de positief geëvalueerde subsidieaanvragen in het kader van de "Vlaamse projecten voor Brussel" dat de minister in antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 60 van 7 maart 2002 verstrekke, noteer ik dat 2.085.277 frank werd toegekend aan De Overmolen voor de uitbouw van een sociaal-multicultureel huis met een wereldcafé-restaurant (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 16 van 12 juli 2002, blz. 1782).

Kan de minister toelichten wat dit project precies inhoudt ?

Antwoord

Op 1 september 2001 is VZW Overmolen gestart met het project "Uitbouw van een sociaal multicultureel huis met een wereldcafé als publiekslokker". De organisatoren streven naar een geheelconcept waarin cultuuruitwisseling, kunst, muziek, culinaire activiteiten, opleidingsmodaliteiten, kennismaking met nieuwe technologieën, folklore,... een rol spelen.

De klemtoon ligt vooral op het bereiken van vluchtelingen en asielzoekers die al dan niet tijdelijk in ons land verblijven. Het wereldcafé wordt een grootstedelijke ontmoetingsplaats waar mensen elkaar informeel kunnen treffen en elkaar beter leren kennen.

Het initiatief draagt bij tot een positieve beeldvorming van de Vlaming en de Vlaamse cultuur.

Dit project voldoet aan criterium 2.3 (projecten met een sociale of educatieve dynamiek die de uitstraling van de Vlaamse Gemeenschap in Brussel verhogen) zoals geformuleerd in de subsidiegids "Vlaamse projecten voor Brussel". Dit dossier past in het projectmatige impulsbeleid zoals geformuleerd in de Beleidsnota Brusselse Aangelegenheden (*Stuk 145 (1999-2000) – Nr. 1 – red.*).

Op termijn streeft het ontmoetingscentrum-wereldcafé ernaar zelfbedruipend te zijn.

Vraag nr. 85
van 19 april 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse projecten voor Brussel – Vlaanderen-Marokko 2001

In het overzicht van de positief geëvalueerde subsidieaanvragen in het kader van de "Vlaamse Projecten voor Brussel" dat de minister in antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 60 van 7 maart 2002 verstrekke, noteer ik dat 750.000 frank werd toegekend aan de Conseil Consultatif des Résidents Marocains à l'Etranger voor het project "Imagocampagne Vlaanderen-Marokko 2001" (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 16 van 12 juli 2002, blz. 1782).

Kan de minister medelen waaruit dit project precies bestond ?

Antwoord

Deze subsidie past in de imagocampagne van de Vlamingen naar anderstalige Brusselaars, die vorig jaar liep.

De Conseil Consultatif des Résidents Marocains à l'Etranger, een Marokkaanse zelforganisatie werkzaam in Oud-Molenbeek, wil met dit project de Brusselaars van Marokkaanse afkomst bereiken die weinig contact hebben met de Vlaamse gemeenschap en die gevoelig zijn voor vooroordelen tegenover de Vlaamse gemeenschap.

Door middel van ontmoetings- en uitwisselingsmomenten voor bejaarden van Marokkaanse afkomst met Vlaamse bejaarden uit dezelfde buurten, culturele uitwisselingsprojecten, bezoeken aan Vlaanderen, spreekbeurten,... wordt gewerkt aan het positieve imago van de Vlaamse gemeenschap. Ook mediakanalen zoals de Marokkaanse radiozender Avenir en de Vlaamse stadradio FM Brussel worden daarbij ingeschakeld.

Het project liep van 1 mei 2001 tot en met 30 april 2002.

Vraag nr. 86
van 19 april 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse projecten voor Brussel – Afro-Vlaamse ontmoetingen

In het overzicht van de positief geëvalueerde subsidieaanvragen in het kader van de "Vlaamse projecten voor Brussel" dat de minister in antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 60 van 7 maart 2002 verstrekke, noteer ik dat 250.000 frank werd toegekend aan Congo Cultures voor het project "Afro-Vlaamse ontdekkingen en ontmoetingen in Brussel" (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 16 van 12 juli 2002, blz. 1782).

Kan de minister medelen waaruit dit project precies bestond ?

Kan hij tevens meer informatie verstrekken over de vereniging Congo Cultures ?

Antwoord

Deze subsidie past in de imagocampagne van de Vlamingen naar anderstalige Brusselaars, die vorig jaar liep.

Congo Cultures is in 1994-1995 gestart als feitelijke vereniging van enkele Congolese studenten van het College voor Ontwikkelingslanden in Antwerpen (RUCA) (*Rijksuniversitair Centrum Antwerpen – red.*). De voornaamste activiteiten tot nu toe waren recreatieve avonden en voordrachten over Congo. In 2000 werd de organisatie tot een VZW geformaliseerd.

Het project "Afro-Vlaamse ontdekkingen en ontmoetingen in Brussel" had als doel de uitwisseling te stimuleren tussen de Congolese gemeenschap van Brussel en de Vlaamse gemeenschap. Dat gebeurde door de organisatie van een ontmoetings-

dag tussen een aantal Congolese verenigingen en de Vlaamse gemeenschap op 21 december 2001 in het Internationaal Huis (MINTH) in Brussel.

De dag bestond uit een debatgedeelte en uit een dansavond in Afrikaanse sfeer. Het debatgedeelte had als overkoepelend thema : "Toenadering en samenwerking tussen de Vlaamse Gemeenschap en de Afrikaanse gemeenschappen" en bestond uit een politiek/institutioneel en een verenigingsgericht gedeelte.

Vraag nr. 87
van 19 april 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse projecten voor Brussel – Kerstconcert Koekelberg

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 60 van 7 maart 2002 stelt de minister dat het kerstconcert 2001 van West-In in Koekelberg geen subsidies ontving in het kader van de "Vlaamse projecten voor Brussel", wegens de strikt lokale dimensie van het initiatief (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 16 van 12 juli 2002, blz. 1782).

Daarentegen tref ik in het overzicht van de positief geëvalueerde subsidieaanvragen bijvoorbeeld wel een bedrag van 350.000 frank aan voor het project "Een goed leven in de Bonneviestraat", uitgaande van het Buurtwerk Molenbeek-Centrum. Ook dit lijkt mij een strikt lokaal initiatief te zijn.

Dat er bepaalde criteria worden gehanteerd, is normaal, maar blijkbaar worden ze niet even nauwgezet geïnterpreteerd.

Kan de minister terzake enige toelichting verstrekken ?

Antwoord

Ik verleende inderdaad geen projectsubsidie aan het kerstconcert 2001 van West-In Koekelberg, omdat dit initiatief – met een strikt lokale dimensie – tot de gewone activiteiten van een Vlaams-Brusselse socio-culturele vereniging behoort. Bovendien voldeed de subsidieaanvraag niet aan de vormelijke voorschriften.

Het project "Een goed leven in de Bonneviestraat" subsidieerde ik daarentegen wel. Het Buurtwerk Molenbeek-Centrum, erkend en gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap, bestond vorig jaar

25 jaar. De organisatie ijvert voor de verbetering van de levenskwaliteit in de oude stadsbuurt Molenbeek-Centrum en heeft in al die jaren heel wat gerealiseerd. Naar aanleiding van het 25-jarig bestaan wilde de organisatie de geschiedenis van haar werking bekendmaken bij inwoners van Molenbeek, bij de Brusselaars in 't algemeen en ook bij Vlaamse pendelaars die in Molenbeek werken. Dat gebeurde niet door een voor de hand liggende tentoonstelling, maar door jongeren van de wijk een documentaire en een diamontage te laten maken waarbij ze de ouderen als "levende bron" gebruiken.

Dit originele project had onvermijdelijk een veel-er lokale dynamiek, maar anderzijds bleek uit de uitstekend gemotiveerde subsidieaanvraag dat de organisatoren voor dit specifieke project hun uiterste best deden om een breder publiek te bereiken. De vooropgestelde criteria zijn inderdaad niet absoluut en laten ruimte voor appreciatie.

Het project van Buurtwerk Molenbeek-Centrum past perfect binnen de criteria van de subsidiegids "Vlaamse projecten voor Brussel". Binnen categorie 2 worden onder andere gesubsidieerd : "Projecten die het (Vlaamse) verenigingsleven in de stad nieuwe impulsen geven en die de gewone structurele werking overstijgen. Het gaat om *specifieke projecten* die omwille van bijzondere omstandigheden een *extra dimensie* krijgen. Zij richten zich naar ruimere doelgroepen, hetzij via promotiecampagnes, hetzij via de organisatie van activiteiten of feestelijkheden (bv. *jubileumvieringen*) met een *bovenlokale uitstraling*."

Vraag nr. 88
van 19 april 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse projecten voor Brussel – Guldensporenmeeting

In het overzicht van de positief geëvalueerde subsidieaanvragen in het kader van de "Vlaamse Projecten voor Brussel" dat de minister in antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 60 van 7 maart 2002 verstrekke, noteer ik dat de subsidieaanvraag voor de Guldensporenmeeting van de Brusselse Atletiekvereniging niet in aanmerking werd genomen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 16 van 12 juli 2002, blz. 1782).

Het komt mij op het eerste gezicht nochtans voor dat het om een project gaat met een duidelijk Vlaams profiel, in een sector waar het bovendien

aan Vlaamse initiatieven en mogelijkheden man-
gelt.

Kan de minister toelichten waarom dit project niet
voor subsidiëring in aanmerking werd genomen ?

Antwoord

De Brusselse Atletiekvereniging – de oudste
Vlaamse atletiekclub in Brussel – kreeg in 2000
een subsidie van 867,63 euro (35.000 fr.) vanuit de
Vlaamse Gemeenschap-Brusselse Aangelegenheden
voor haar jaarlijkse Guldensporenmeeting.

Vorig jaar kwam een gelijkaardige aanvraag bin-
nen, maar ook tot mijn spijt gebeurde dat op 16 juli
2001, vijf dagen na afloop van het evenement.

De niet-subsidiëring stoelt dus enkel op formele
gronden : volgens de voorschriften van de subsidie-
gids moeten subsidieaanvragen twee maanden
voor de start van het project worden ingediend.
Bovendien is ex post subsidiëring niet mogelijk,
omdat in dat geval de subsidiërende overheid haar
toekenningsvoorwaarden niet kan opleggen én
omdat controle tijdens de uitvoering van de activi-
teit niet mogelijk is.

Vraag nr. 89
van 19 april 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse projecten voor Brussel – PleinOPENair

In het overzicht van de positief geëvalueerde subsi-
dieaanvragen in het kader van de "Vlaamse projec-
ten voor Brussel" dat de minister in antwoord op
mijn schriftelijke vraag nr. 60 van 7 maart 2002 ver-
strekke, noteer ik dat 500.000 frank werd toegekend
aan City Mined voor het project "PleinOPENair"
(Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 16 van 12
juli 2002, blz. 1782).

Kan de minister meedelen waaruit dit project pre-
cies bestond en welke Vlaamse aspecten eraan ver-
bonden zijn ?

Antwoord

In samenwerking met Cinema Nova organiseert de
Vlaamse VZW City Mined sinds 1998 het evene-
ment "PleinOPENair", een zomerse mobiele film-
karavaan op verrassende publieke plaatsen in
Brussel. Vier elementen worden gecombineerd :

gratis toegang, verrassende locaties, hoogstaande
filmprogrammering en concertanimatie.

In 2001 vond het evenement – vier weekends lang
– plaats op een aantal actuele locaties zoals het
Zuidstation (toekomstige esplanade), het plein
voor het Europees Parlement (Belgisch voorzitter-
schap),...

Het project voldoet aan criterium 4.1 (co-commu-
nautaire projecten met een ruime uitstraling met
een culturele dynamiek) zoals geformuleerd in de
subsidiegids "Vlaamse projecten voor Brussel".

Vraag nr. 90
van 19 april 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

WK Atletiek 2005 – Subsidiëring

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 63
van 14 maart jongstleden stelde de minister dat de
subsidie die ter ondersteuning van de organisatie
van het Wereldkampioenschap Atletiek (WK)
2005 in Brussel verstrekt wordt, niet zozeer een
promotioneel effect beoogde (Bulletin van Vragen
en Antwoorden nr. 16 van 12 juli 2002, blz. 1782).

Het blijkt inderdaad dat de gunstige weerslag
hoofdzakelijk voor het federale niveau en voor de
stad Brussel geweest zou zijn, veeleer dan voor
Vlaanderen. Ook promotioneel zou Vlaanderen
niet aan bod gekomen zijn.

De bijdrage van de Vlaamse regering wordt even-
wel vanuit sportief oogpunt gemotiveerd.

1. Kan de minister preciseren wat hij daarmee be-
doelt ?
2. Wordt hier extra ondersteuning voor Vlaamse
atleten beoogd ?
3. Wordt die ondersteuning gehandhaafd nu het
evenement niet in Brussel georganiseerd
wordt ?

Antwoord

1. De sportieve waarde van dit evenement bleek
uit volgende elementen.
 - Het wereldkampioenschap atletiek op de
piste is, na de olympische spelen en het WK

voetbal, het derde grootste sportevenement in de wereld.

- Bij de internationale federatie IAAF zijn 210 landen aangesloten (*IAAF: International Association of Athletics Federations – red.*). Het is dé sport bij uitstek wereldwijd en één van de weinige sporten die topsportbeoefenaars heeft uit alle continenten. Wegens de centrale ligging van Brussel zouden deelnemers participeren uit meer dan 200 landen. Men schat het aantal atleten alleen al op 3.200.
 - Aangezien de manifestatie in eigen land plaatsvindt en de kostprijs van deelname gereduceerd wordt, zouden meer, weliswaar verdienstelijke, Vlaamse atleten geselecteerd kunnen worden.
 - Met dit evenement als kapstok was de Vlaamse Atletiekliga eveneens van plan om voor een nog sterkere begeleiding te zorgen van onze atleten en hen een grotere kans te bieden op een optimale voorbereiding.
 - Het was ook een ideale gelegenheid om atletiek nog bekender te maken in Vlaanderen en bij onze Vlaamse jeugd en hen ertoe aan te zetten om aan atletiek te doen.
2. In de haalbaarheidsstudie van Deloitte & Touche werd voorzien in het opzetten van een "legacy fund" voor de Belgische atletiek. Dit fonds zou een halftijdse vergoeding en stages omvatten voor vijftien extra Belgische atleten, bovenop de huidige tewerkstellingsprojecten van de gemeenschappen. Kostprijs = 30.920.000 frank.

De Vlaamse Atletiekliga wordt echter op dit moment reeds gesubsidieerd voor topsport op basis van het decreet van 13 juli 2001 houdende de regeling van de erkenning en subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties, de koepelorganisatie en de organisaties voor de sportieve vrije-tijdsbeoefening.

Daarnaast is er ook nog het tewerkstellingsproject Atletiek Vlaanderen en zijn enkele atleten opgenomen in het Bloso-team (*Bloso: Commissariaat-Generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openluchtrecreatie – red.*).

3. Het extra fonds was een specifieke promotieactiviteit van de initiatiefnemers in het kader van het WK Atletiek in Brussel. Aangezien het WK

niet in Brussel doorgaat, zal Vlaanderen, indien dit project nog doorgaat, niet extra participeren in dit project.

De decretale subsidie en de eerder vermelde Vlaamse tewerkstellingsprojecten zijn niet verbonden met het WK atletiek en blijven dus vanuit Vlaanderen doorlopen zolang de Vlaamse Atletiekliga en de atleten beantwoorden aan de gestelde voorwaarden. Wel zal er vanaf 2003 een algemene reorganisatie van de bestaande tewerkstellingsprojecten komen op advies van het Overlegforum Topsport.

**Vraag nr. 91
van 19 april 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Brussel-brochure – Herdruk

De uitstekende brochure van Paul de Ridder over Brussel is ook in diverse andere talen verspreid.

Naar verluidt werd de brochure recentelijk herdrukt.

Aangezien het voorwoord nog opgesteld was door de voormalige minister-president, zou het drukwerk evenwel vernietigd zijn.

1. Kan de minister dat bevestigen ?
2. Hoeveel brochures werden er vernietigd ?
3. Wat is de kostprijs van deze brochures ?

Antwoord

Ik ontken ten stelligste dat de brochures vernietigd werden. In het kader van het Belgisch voorzitterschap heb ik zelfs de opdracht gegeven om 900 exemplaren van het boek "Brussel, geschiedenis van een Brabantse stad" van Paul De Ridder te bestellen in verschillende talen.

Het boek werd gevoegd bij een geschenkpakket voor deelnemers aan zittingen en colloquia die betrekking hadden op één van mijn bevoegdheidsdomeinen. Het werd bij gelegenheid ook gebruikt als relatiegeschenk.

In de brochure staat nog steeds het voorwoord van voormalig minister-president Luc Van den Brande. Een voorwoord van mezelf werd hieraan toege-

voegd. In de Arabische versie werd enkel mijn voorwoord opgenomen. Het betreft hier dan ook een nieuwe uitgave en eerste druk.

De kostprijs van de recentelijk herdrukte brochure bedraagt 6,20 euro (250 frank).

Vraag nr. 92
van 25 april 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Groene corridor Vlaams-Brabant – Coördinatie

In de Randkrant lees ik dat er een stuurgroep is opgericht ingevolge een samenwerkingsovereenkomst tussen de provincie Vlaams-Brabant en een aantal gemeenten die erop gericht is de nog bestaande groene structuren en verbindingen ten noordwesten van Vlaams-Brabant te handhaven en zelfs uit te breiden.

Blijkens dat artikel zou dit project perfect aansluiten bij het Breughelproject dat de Vlaamse regering enige tijd geleden opstartte.

1. Is er enig voorafgaand overleg geweest met de Vlaamse regering of met het Breughelproject en de initiatiefnemers van het project "Groene Corridor van Noordwest-Vlaams-Brabant" ?
2. Wordt er enige vorm van samenwerking in het vooruitzicht gesteld ?
3. Bestaat het gevaar niet voor versnippering van middelen en energie ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan minister Vera Dua (vraag nr. 204).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw.

MARLEEN VANDERPOORTEN

VLAAMS MINISTER
 VAN ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 86
van 28 maart 2002
van de heer JOS DE MEYER

Tijdelijke andere opdracht – Hogescholenonderwijs

Personeelsleden die onder de decreten "rechtspositie" vallen, kunnen een tijdelijk verlof krijgen om elders in het onderwijs een andere opdracht op te nemen. Gedurende dat verlof zijn zij dan tijdelijk personeelslid, behalve voor enkele aspecten. Zo behouden zij bijvoorbeeld hun recht op bezoldiging als vastbenoemde en hun recht op ziekteverlof als vastbenoemde.

Er zijn echter ook personeelsleden die onder de decreten "rechtspositie" vallen en dergelijk verlof dus kunnen nemen, maar deze waarborgen niet kunnen genieten. Zij worden voor alle aspecten van hun rechtspositie als tijdelijk personeelslid beschouwd. Meer bepaald gaat het over de personeelsleden die dergelijk verlof nemen om een opdracht in het hoger onderwijs op te nemen. Zulke personeelsleden worden nogal eens aangetrokken door de hogescholen met het studiegebied onderwijs. Op deze manier wensen de hogescholen praktijklectoren aan te stellen met een ruime ervaring.

1. Waarom is er in de huidige regelgeving een andere regeling voor de personeelsleden die dergelijk verlof nemen en tewerkgesteld worden in een hogeschool ?
2. Welke bezwaren zijn er om alle personeelsleden op gelijke voet te behandelen, zodat de personeelsleden een aanbod van een hogeschool niet moeten afslaan louter en alleen vanwege de risico's die zij vooral op geldelijk vlak nemen ?

Antwoord

1. Hiervoor is het nodig om terug te keren naar de historiek van het BVR van 28 april 1998 (in werking getreden op 1 september 1996) waarin het verlofstelsel "tijdelijke andere opdracht" (TAO) wordt geregeld (*BVR : besluit van de Vlaamse regering – red.*). Bedoeld is het BVR tot regeling van de administratieve en geldelijke toestand van bepaalde vastbenoemde personeelsleden van het onderwijs, de psycho-medisch-sociale centra, de pedagogische begeleidingsdiensten, de inspectie en de dienst voor onderwijsontwikkeling, tijdelijk aangesteld of tijdelijk belast met een opdracht waarvoor ze niet vast benoemd zijn.

Bij het oorspronkelijke ontwerp van BVR heeft de Raad van State in zijn advies van 2 juli 1996 opgemerkt dat sommige bepalingen te fundamenteel waren om bij besluit geregeld te worden. Er diende met name in een decretale grondslag te worden voorzien. De decreten "rechtspositie" van 27 maart 1991 zijn dan overeenkomstig aangevuld met de nodige artikelen via het decreet van 15 juli 1997 betreffende het onderwijs VIII. De bepalingen waarover de Raad van State geen opmerkingen maakte, bleven bij besluit geregeld.

De hogescholen vallen niet onder toepassing van deze decreten. De rechtspositieregeling is apart geregeld in het hogescholendecreet van 13 juli 1994.

Het was dus onmogelijk om de decreten "rechtspositie" van 27 maart 1991 te laten gelden als grondslag voor bepalingen die enkel op het hogescholenonderwijs betrekking zouden hebben. Het verlof voor TAO als dusdanig bestaat niet in het hogescholenonderwijs.

In de mate van het mogelijke, dit wil zeggen waar er geen decretale grondslag was, heeft men niettemin twee zaken voor de hogescholen opgenomen in het voormelde besluit :

- vastbenoemde personeelsleden uit andere onderwijsniveaus dan het hoger onderwijs hebben de mogelijkheid de TAO te nemen om tijdelijk een andere opdracht uit te oefenen in een hogeschool (artikel 4, § 1, van het voormelde besluit) ;
- vastbenoemde personeelsleden uit andere onderwijsniveaus dan het hoger onderwijs die in de periode van 1 september 1995 tot

31 augustus 1996 tijdelijk een ambt hebben uitgeoefend in een hogeschool, worden geacht, wat hun administratieve toestand betreft, in die periode een verlof voor TAO te hebben verkregen (artikel 4, § 4, van het voormelde besluit). Dit was nodig omdat het BVR met terugwerkende kracht uitwerking had vanaf 1 september 1996.

2. De overheid heeft met het hogescholendecreet geopteerd voor een volwaardige opwaardering van het hogescholenonderwijs, dat zoveel mogelijk onttrokken wordt aan het secundair onderwijs en met maximale afstemming op de situatie in het universitair onderwijs.

Op deze wijze streeft men, aansluitend bij de internationale context, naar een echte hogeronderwijsruimte, los van de onderwijsniveaus.

**Vraag nr. 87
van 28 maart 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Basisschool Moeskroen – Subsidiëring en inspectie

In haar antwoord op mijn interpellatie van 14 maart 2002 over de uitlatingen van minister-president Hasquin van de Franse Gemeenschapsregering betreffende de Vlaamse basisschool in Komen, geeft de minister aan dat er toch een Nederlandstalige afdeling zou bestaan bij het Instituut Broeders Maristen in Moeskroen, die een tachtigtal leerlingen telt (Handelingen Commissievergadering – Nr. 16 van 14 maart 2002, blz. 1 e.v.).

1. Hoeveel draagt de Franse Gemeenschap financieel bij voor deze afdeling ?
2. Door wie wordt de pedagogische inspectie van die Nederlandstalige basisschool uitgevoerd ?

Antwoord

Uit inlichtingen ingewonnen bij het Ministerie van de Franse Gemeenschap blijkt dat er in de Nederlandstalige afdeling van het Instituut Broeders Maristen tijdens het schooljaar 2000-2001 77 leerlingen ingeschreven waren. De subsidie per leerling tijdens dat schooljaar bedroeg 9.914 frank, zodat de school 763.378 frank aan werkingssubsidies ontvangen heeft voor deze Nederlandstalige afdeling.

Dit schooljaar zijn er 80 leerlingen ingeschreven en bedraagt het bedrag per leerling 262,28 euro (of 10.061 fr.).

Uit navraag bij de Inspectie Basisonderwijs blijkt dat de pedagogische inspectie wordt uitgevoerd door de Franse Gemeenschap.

Vraag nr. 88
van 4 april 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Verpleegkunde – Specialisaties en werkgelegenheid

Ook de opleidingen Verpleegkunde zijn trendgebonden. Zo kiezen veel achttienjarigen voor de opleiding Vroedkunde, in de overtuiging een job te hebben die ze graag doen en hiermee hun toekomst veilig te stellen. De werkkans is echter niet groot.

1. Hoeveel studenten (m/v) zijn sinds 1999 in de opleiding Vroedkunde begonnen en afgestudeerd ?

Weet de minister hoe het met het werkaanbod gesteld is ? Kwam dit reeds ter sprake in commissies, ... waaraan de minister of haar medewerkers deelnamen ?

Academiejaar	Eerste jaar			Tweede jaar			Derde jaar			Algemeen totaal		
	M	V	T	M	V	T	M	V	T	M	V	T
1999-2000	1	414	415	1	246	247		233	233	2	893	895
2000-2001	1	394	395	1	270	271	1	225	226	3	889	892
2001-2002	1	419	420	1	270	271	1	243	244	3	932	935

Hoewel diploma's van vroedvrouw werden uitgereikt sedert 1999 vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger in tabel 2. Het betreft alleen het aantal diploma's voor academiejaar 1999-2000. De cijfers voor 2000-2001 zullen pas later dit jaar gepubliceerd worden.

Tabel 2

Hoofdinschrijvingen
 Basisopleidingen en initiële lerarenopleidingen

Opleiding van één cyclus
 Studiegebied Gezondheidszorg

2. Hoeveel verpleegkundigen (m/v) volgden een bijkomende specialisatie sinds 1999 nadat ze afgestudeerd waren als verpleegkundige ?

Om welke specialisaties ging het ?

Hoe zit het met het werkaanbod voor deze specialisaties ?

Antwoord

Hoeveel studenten zich sedert 1999 inschreven voor de opleiding Vroedkunde vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger terug in tabel 1. Voor de drie betrokken academiejaren vindt zij, naast het totaal aantal hoofdinschrijvingen, ook het aantal studenten per studiejaar.

Tabel 1

Aantal hoofdinschrijvingen
 Basisopleidingen en initiële lerarenopleidingen
 Eén cyclus
 Studiegebied Gezondheidszorg
 Opleiding Vroedkunde

Aantal diploma's Vroedkunde uitgereikt op het einde van het academiejaar 1999-2000

	Diploma's		
	Mannen	Vrouwen	Totaal
Opleiding Vroedkunde	0	226	226

De afdeling Hogescholen beschikt niet over gegevens in verband met het werkaanbod voor afgestudeerde vroedvrouwen.

Hoeveel gegradueerde verpleegsters en vroedvrouwen een voortgezette opleiding aanvatten in het studiegebied Gezondheidszorg vindt de Vlaamse

volksvertegenwoordiger in de derde tot en met de zesde tabel.

Tabel 3 geeft een overzicht voor de drie jongste academiejaren. Het betreft het aantal hoofdinschrijvingen in een voortgezette opleiding van het studiegebied Gezondheidszorg van studenten met een diploma van gegradueerde verpleegster of vroedvrouw.

Volledigheidshalve wordt ook het totaalaantal hoofdinschrijvingen voor een voortgezette opleiding in het studiegebied Gezondheidszorg weergegeven. Het betreft studenten met ook andere diploma's, doorgaans in de paramedische sector.

Tabel 3

Hoofdinschrijvingen

Voortgezette opleidingen gevolgd door gegradueerde verpleegsters en vroedvrouwen

Overzicht

Studiegebied Gezondheidszorg

Academiejaar	Diploma		Eindtotaal
	Gegradueerde verpleegster	Vroedvrouw	
1999-2000	207	8	215
2000-2001	142	3	145
2001-2002	133	2	135

Alle hoofdinschrijvingen

Voortgezette opleidingen

Overzicht

Studiegebied Gezondheidszorg

Voortgezette opleiding	Diploma Gegradueerde verpleegster	Vroedvrouw	Eindtotaal
Chinese energetiek en acupunctuur	2		2
Vroedkundige gespecia. in neonatologie		7	7
Intensieve zorg	7		7
Oncologie	1		1
Pediatrische verpleegkunde	3		3
Intensieve zorg en spoedgevallenzorg	187	1	188
Wondenzorg en het weefselherstel	2		2
Palliatieve hulpverlening	5		5
Eindtotaal	207	8	215

Academiejaar	Aantal hoofdinschrijvingen
1999-2000	498
2000-2001	480
2001-2002	496

Tabellen 4 tot en met 6 geven de details weer van de gevolgde voortgezette opleidingen door gegradueerde verpleegsters en vroedvrouwen voor de drie betrokken academiejaren. Het aanbod aan voortgezette opleidingen varieert over de jaren heen.

De voortgezette opleiding Intensieve Zorg en Spoedgevallenzorg scoort het best over de drie betrokken jaren. Er zijn echter nog gelijkaardige voortgezette opleidingen. De hogescholen zijn vrij hun eigen aanbod op het vlak van voortgezette opleidingen te creëren, aansluitend bij hun basisopleidingen.

Het aantal vroedvrouwen dat een voortgezette opleiding volgt, is veeleer beperkt.

De afdeling Hogescholen beschikt evenmin over gegevens in verband met het werkaanbod voor gediplomeerden in deze voortgezette opleidingen.

Tabel 4

Hoofdinschrijvingen

Voortgezette opleidingen gevolgd door gegradueerde verpleegsters en vroedvrouwen

Academiejaar 1999-2000

Studiegebied Gezondheidszorg

Details

Tabel 5

Hoofdschrijvingen

Voortgezette opleidingen gevolgd door gegradueerde verpleegsters en vroedvrouwen

Academiejaar 2000-2001

Studiegebied Gezondheidszorg

Details

Voortgezette opleiding	Diploma Gegradueerde verpleegster	Vroedvrouw	Eindtotaal
Chinese energetiek en acupunctuur	2		2
Geestelijke gezondheidszorg	3		3
Geriatric	3		3
Intensieve zorg, spoedgevallen, operatiekamer en anesthesie	11		11
Intensieve zorg en spoedgevallenzorg	83		83
Oncologie	1		1
Operatiekamer	15		15
Palliatieve hulpverlening	4		4
Ped. verpl. gespec. in de neonatologie	2		2
Pediatrie	2		2
Radiologie en medische beeldvorming	3		3
Sociale gezondheidszorg	11	1	12
Vroedkundige gespecial. in neonatologie		2	2
Wondenzorg en het weefselherstel	2		2
Eindtotaal	142	3	145

Tabel 6

Hoofdschrijvingen

Voortgezette opleidingen gevolgd door gegradueerde verpleegsters en vroedvrouwen

Academiejaar 2001-2002

Studiegebied Gezondheidszorg

Details

Voortgezette opleiding	Diploma Gegradueerde verpleegster	Vroedvrouw	Eindtotaal
Bedrijfsverpleegkunde	1		1
Chinese energetiek en acupunctuur	6	1	7
Intensieve zorg, spoedgevallen, Operatiekamer en anesthesie	8		8
Intensieve zorg en spoedgevallenzorg	88		88
Operatiekamer	7		7
Palliatieve hulpverlening	1		1
Radiologie en medische beeldvorming	2		2
Sociale gezondheidszorg	19	1	20
Wondenzorg en het weefselherstel	1		1
Eindtotaal	133	2	135

Vraag nr. 98
van 30 mei 2002
van de heer BART DE SMET

Pesten op school – Aanpak

Jaarlijks worden veel mensen slachtoffer van pesteringen op het werk. Het gaat dan onder andere om belagen, achtervolgen, iemand opzettelijk isoleren, negeren, te zware opdrachten geven, roddelen, verspreiden van afbeeldingen of geruchten, ... Deze mensen worden niet alleen getroffen in hun waardigheid, hun eer, maar ook beroofd van hun status in de maatschappij.

Het gevolg daarvan is dat er jaarlijks duizenden mensen aan zelfmoord denken, honderden het proberen en meer dan 150 daarin ook effectief slagen.

Pestgedrag op de werkvloer manifesteert zich niet alleen binnen familie, verenigingen, ..., maar ook binnen het onderwijs. Bewijzen dat je gepest wordt, blijft moeilijk en bovendien moet de gepeste ook nog de moed hebben om een klacht in te dienen.

Meer en meer groeit het besef dat een totale aanpak van het antipestbeleid in ons land noodzakelijk is.

Via de pers vernam ik dat de minister een stap in de goede richting doet en aan de VZW Limits een mandaat geeft om pestklachten tussen volwassenen onderling en tussen volwassenen en leerlingen op te vangen en te behandelen.

1. Aangezien de VZW Limits reeds met veel zware dossiers zit, is het dan niet aangewezen om een specifiek meldpunt/ombudsdienst op te richten binnen het departement Onderwijs, zodat dit meldpunt klachten van het personeel kan onderzoeken en er het gepaste gevolg aan kan geven ?
2. Wat gebeurt er met dossiers waaraan de school niet meewerkt en waarbij de VZW Limits machteloos staat ?

Wordt er dan vanuit het departement een neutraal en objectief onderzoek ingesteld ?

Hoe wordt er precies te werk gegaan ?

Antwoord

Omdat ik mij ervan bewust ben dat pesten op school – zoals op elke werkvloer – een niet te

miskennen fenomeen is en ik ervan uitga dat het geen kansen mag krijgen, gaf ik in november 2001 aan de VZW Limits het mandaat om klachten te behandelen in verband met pesten waarbij schoolpersoneel betrokken is.

Concreet impliceert dit klachten van pesterijen tussen schoolpersoneelsleden onderling, maar ook klachten waarbij een leerling wordt gepest door een volwassene.

Ik overloop hier kort wat het Steunpunt Grensoverschrijdend Gedrag op School zoal biedt :

- opvang en steun aan personen met een klacht rond ongewenst seksueel gedrag of pesterijen ;
- informatie rond de thema's ongewenst seksueel gedrag en pesterijen ;
- advies aan scholen die worden geconfronteerd met een klacht rond ongewenst seksueel gedrag ;
- advies aan scholen die worden geconfronteerd met een klacht rond pesterijen waarbij één of meerdere volwassenen betrokken zijn ;
- tussenkomst bij een klacht als de klager dat wenst (niet voor pesterijen onder leerlingen) ;
- een draaiboek bij het behandelen van een klacht rond grensoverschrijdend gedrag op school.

Met dergelijke ondersteuning van scholen kan geen enkele school het zich veroorloven om geen anti-pestbeleid te ontwikkelen.

Pesten veroorzaakt een te grote kostprijs aan menselijk leed, om dan nog te zwijgen over de maatschappelijke prijs (het professioneel onderfunctioneren van de werknemer, ziekteverzuim, verziekte werksfeer, ...).

Scholen moeten preventief te werk gaan, maar moeten ook procedures afspreken met leerkrachten (en leerlingen) om concrete gevallen van pesten te kunnen oplossen, liefst binnen de school zelf.

Het lerarenkorps moet stilstaan bij zijn eigen verantwoordelijkheid. Zwijgen, toekijken of het hoofd wegdraaien wanneer men weet heeft van dergelijk gedrag komt neer op een aanmoedigen van dergelijk wangedrag. Het plaatje in een concreet dossier is mijns inziens pas volledig wanneer men, naast de gepeste(n) en de pestkop(pen), ook de eventuele getuigen erbij denkt.

Het Steunpunt Grensoverschrijdend Gedrag op School kan heel wat betekenen voor veel concrete pestgevallen, en kan scholen ondersteunen en adviseren – preventief en curatief. Maar zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger al aangeeft, bemiddelingspogingen van deze professionals kunnen ook *niet* tot het verhoopte resultaat leiden. In 30 % van de gemelde klachten stopt het pestgedrag niet.

Het is dan aan de werkgever van een leerkracht om stappen te ondernemen (directies kunnen ook verantwoordelijkheden in deze ontlopen en geen maatregelen nemen). Omdat de werkgever in de onderwijssector niet het departement Onderwijs is, maar de inrichtende macht, kan de onderwijsoverheid zich niet mengen. Wanneer het om een misdrijf gaat (cf. strafwet), ligt het wel in de bevoegdheid van overheidsambtenaren om iets te doen, in de zin van het dossier overdragen aan het parket. Maar doorgaans kunnen we enkel de meldingen registreren om statistische doeleinden. Een onderzoek instellen, zou een ongeoorloofde inmenging zijn in de context van vrijheid van onderwijs.

Een centraal optreden vanuit Onderwijs is niet alleen onmogelijk, maar als het mogelijk zou zijn waarschijnlijk ondoelmatig. Het valt moeilijk voor te stellen hoe de centrale onderwijsadministratie in een concreet geval een oplossing zou brengen. Men moet kunnen toegeven dat zoiets eigenlijk geen baat bijbrengt, omdat men in een volledig onbekende conflictsituatie wordt gegooid als scheidsrechter.

Het is daarentegen beter scholen in het kader van de doorlichtingen te verplichten zich te conformeren aan algemeen geldende arbeidswetgeving inzake welzijn op het werk, en ze te sanctioneren wanneer ze geen werking blijken te hebben of ze de gevolgen te doen dragen van een gebrekkige toepassing van interne werkingsregels.

Inrichtende machten werven aan en zijn verantwoordelijk voor het personeelsbeleid, het algemeen, inclusief welzijn op het werk. Wanneer zij de klacht van een personeelslid niet au sérieux

nemen, kunnen vakbonden het opnemen voor de werknemer. In het geval van het gemeenschapsonderwijs kan het personeelslid ook aankloppen bij de ombudsdienst. Sommige steden en gemeenten beschikken eveneens over een ombudsdienst. Tot slot is er de mogelijkheid om naar de rechtbank te stappen, als ultieme oplossing.

Vanuit het perspectief van de bescherming van werknemers is het alleszins een stap voorwaarts dat de nieuwe wet betreffende de bescherming tegen geweld, pesterijen en ongewenst seksueel gedrag op het werk van federaal minister van Tewerkstelling en Arbeid mevrouw Onkelinx, de mogelijkheden uitbreidt om een preventief beleid te voeren en om pesten te doen stoppen. De wet wordt ingepast in de wet op het welzijn van de werknemer (1996), omschrijft de preventiemaatregelen, verzekert ontslagbescherming voor slachtoffers en getuigen, keert de bewijslast om en benadrukt de medeverantwoordelijkheid van de werkgever.

Ook de onderwijssector zal conform deze bepalingen moeten handelen en volgens de voorwaarden in de uitvoeringsbesluiten de vertrouwenspersonen en preventieadviseurs moeten aanstellen.

Als minister van Onderwijs en Vorming heb ik resoluut gekozen om alle onderwijsactoren te responsabiliseren en te sensibiliseren. Dit voorjaar vond in elke provincie een studiedag over grensoverschrijdend gedrag plaats voor directies en personeelsleden van scholen en CLB's, waar de hele problematiek wetenschappelijk geduid en vertaald werd in concrete tips voor de ontwikkeling van een schoolbeleid (*CLB : centrum voor leerlingenbegeleiding – red.*). Het Limitsteam was er laagdrempelig aan te spreken, evenals scholen die goede praktijken op hun naam kunnen schrijven.

Deze zomer is de herziene uitgave van het beleidsplan Ongewenst Seksueel Gedrag op School (1999) klaar. Dit zal worden verspreid aan alle scholen die erom vragen.

RENAAT LANDUYT

VLAAMS MINISTER
VAN WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag nr. 56
van 21 maart 2002
van de heer CARL DECALUWE

Subsidies Nationale Loterij – Verdeelsleutel

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering
Vraag nr. 26
van 21 maart 2002
van de heer Carl Decaluwe
Blz. 2076

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 57
van 28 maart 2002
van de heer JOHAN DE ROO

Dienstencheques – Stand van zaken

In december 2001 keurde de Vlaamse regering een samenwerkingsakkoord tussen de federale staat en de gewesten goed betreffende de ontwikkeling van buurtdiensten en buurtbanen. Met dit samenwerkingsakkoord worden de zogenaamde dienstencheques mogelijk gemaakt. Voor deze dienstencheques trekt de Vlaamse regering 13,8 miljoen euro uit.

1. Wat is de stand van zaken in verband met de regelgeving over buurtdiensten en buurtbanen ?
2. Hoe wordt het bedrag van 13,8 miljoen euro aan dienstencheques besteed ?
3. Kunnen de gemeentebesturen daarbij een rol spelen ?

Antwoord

De stand van zaken van de dienstencheques kan vandaag als volgt worden samengevat. Op 4 april 2002 gaf de Raad van State een advies inzake het voorontwerp van decreet "houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord van 7 december 2001 tussen de federale staat, de gewesten en de

Duitstalige Gemeenschap betreffende de ontwikkeling van buurtdiensten en -banen".

In dit advies wordt betwist dat de gewestelijke overheden bevoegd zouden zijn voor de erkenning, financiering en controle in het kader van de dienstencheque. Inzake de huishoudelijke hulp zou een erkenningsbevoegdheid vanuit de gewesten eventueel kunnen verdedigd worden vanuit een inpassing in het economisch beleid. Wat de andere twee terreinen betreft (kinderopvang aan huis en hulp aan bejaarden, zieken en mindervaliden), zou het in ieder geval de gemeenschap zijn die een erkenningsbevoegdheid heeft terzake. Aangezien het stelsel van de buurtdiensten- en banen niet, of althans slechts voor een deel, kan worden gekoppeld aan aangelegenheden waarvoor de gewesten bevoegd zijn, zou de financiering ervan door de gewesten op bevoegdheidsrechtelijke bezwaren stuiten.

Gezien dit advies wordt opnieuw overlegd met de verschillende overheden om na te gaan hoe dit verder wordt aangepakt.

Vraag nr. 58
van 28 maart 2002
van de heer JOHAN SAUWENS

Transmissie- en schorsingsbeleid – Evolutie en gewestelijke verschillen

1. Uit het recentelijk verschenen jaarverslag 2001 van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening (RVA) blijkt dat het aantal transmissies over situaties van vrijwillige werkloosheid van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) naar de RVA, de jongste jaren fors is toegenomen.

Wat is hiervoor de verklaring ?

Is er een eenduidige relatie tussen het aantal werkzoekenden en het aantal transmissies ?

Het jaarverslag 2001 van de RVA leert ook dat het aantal transmissies van Wallonië in absolute termen veel lager ligt dan van de andere gewesten. Bovendien neemt het aantal transmissies de jongste twee jaar nog af.

	Aantal transmissies		
	1999	2000	2001
Vlaanderen	2.826	4.873	7.118
Wallonië	1.093	1.015	914
Brussel	2.558	3.454	3.685
Totaal	6.477	9.342	11.717

	%-verdeling aantal transmissies in 2001	%-verdeling aantal sancties in 2001	%-verdeling werkloos- heid in 2001
Vlaanderen	60,7	77,9	36
Wallonië	7,8	7,6	49
Brussel	31,5	14,5	15
Totaal	100	100	100

2. Er bestaan grote verschillen in de behandeling tussen Vlaamse en Brusselse werklozen enerzijds en Waalse anderzijds op het vlak van werkwilligheid en sancties bij niet-werkwilligheid.

In juli 2001 had het Vlaams Economisch Verbond (VEV) een onderzoek geëist naar de Waalse aanpak van de werkloosheid. "Een federaal georganiseerd stelsel van werkloosheidsuitkeringen is slechts houdbaar als over heel het land de regels van het spel correct worden nageleefd", zo meende het VEV.

Welk standpunt wordt terzake door de minister ingenomen ?

Wordt een onderzoek noodzakelijk geacht ?

3. Leggen de minister en de Vlaamse regering in het algemeen zich neer bij het negeren van het samenwerkingsakkoord tussen de staat en de gewesten van maart 2000 dat voorziet in een systeem van overdracht van gegevens van de gewestelijke diensten voor arbeidsbemiddeling naar de RVA over situaties van "vrijwillige werkloosheid", de zogenaamde transmissies ?

Neemt hij initiatieven om deze problematiek aan te kaarten op het Overlegcomité ?

Antwoord

1. Evolutie van het transmissiebeleid

Waarom het aantal transmissies door de VDAB stijgt

Werklozen riskeren een schorsing wanneer ze zelf verantwoordelijk zijn voor hun werkloosheid. Dat kan bijvoorbeeld het geval zijn wanneer een werkloze zonder wettige reden een passende job of een inschakelingstraject weigert, of wanneer hij zich niet bij de bemiddelingsdiensten aanmeldt wanneer hij uitgenodigd wordt met het oog op een in-

schakelingsparcours. In augustus 2000 werden de RVA-sancties door de federale overheid gemoduleerd. Naast de bestaande schorsing voor onbepaalde duur werd een gamma van tijdelijke en beperkte schorsingen en verwittigingen ingevoerd.

In uitvoering hiervan heeft het beheerscomité van de VDAB beslist de transmissieprocedure consequenter toe te passen en te vereenvoudigen.

In het kader van de trajectbegeleiding en de Europese richtsnoeren (2001) werd een systematische oproeping van alle werkzoekenden gedaan na een bepaald aantal maanden inschrijving als werkzoekende.

Deze nieuwe aanpak heeft belangrijke gevolgen gehad voor de transmissies door de VDAB ; die namen de laatste jaren namelijk gevoelig toe. Hoewel het oorzakelijke verband tussen de sancties en het aantal transmissies strikt genomen moeilijk te bewijzen valt, lijkt het voor de hand te liggen dat de bemiddelingsdiensten bij het "aangeven" van hun cliënten bij de RVA oog hebben voor de gevolgen die zo'n aangifte heeft voor de werkloze. Terwijl men in het verleden veeleer terughoudend was gezien de schorsing van de RVA-uitkering voor onbepaalde duur, worden de mildere sancties en verwittigingen allicht rechtvaardiger geacht en meer in verhouding tot de fout van de werkloze. Het aantrekken van de arbeidsmarkt in 1999-2000 en 2001 heeft er ook voor gezorgd dat het aantal aan de VDAB gemelde vacatures sterk is toegenomen en het aantal ingeschreven werkzoekenden heeft de ratio "aantal beschikbare werkzoekenden per vacature" drastisch doen dalen. De opleidings- en werkbereidheid van de werkzoekende wordt hierdoor op een meer systematische manier aan de oppervlakte gebracht, aangezien men minder werkzoekenden en dus vaker dezelfde werkzoekenden probeert te matchen met de vraag.

Allicht heeft dit laatste ook de stijging van het aantal transmissies in de hand gewerkt.

Relatie tussen het aantal werklozen en het aantal transmissies

Er zijn enkele argumenten aan te voeren die een negatief verband tussen het aantal werklozen en het aantal transmissies aannemelijk maken. Het belangrijkste daarvan heeft betrekking op het toetsen van de werkbereidheid. Een schorsing veronderstelt dat de betrokken werkzoekende in de praktijk niet echt werkzoekend blijkt te zijn. Werkbereidheid is immers als voorwaarde verbonden

aan het statuut van uitkeringsgerechtigde werkloze.

Bij de persoonlijke begeleiding die de VDAB aan de cliënt biedt, wordt al een en ander duidelijk omtrent diens betrokkenheid op werk – niet elke werkzoekende blijkt even gemotiveerd. Van een transmissie wegens het weigeren van een passende betrekking kan echter geen sprake zijn vooraleer de werkbereidheid van de cliënt ook in concreto getoetst is, met name door het aanbieden van of doorverwijzen naar een passende job. Wanneer de cliënt zo'n job resoluut weigert, kan een transmissie opportuun zijn. Bij een toenemende krapte op de arbeidsmarkt – dat wil zeggen een grote vraag naar arbeid en een lage werkloosheid – is deze toetsing veel duidelijker voor de bemiddelingsdiensten. De werkonwillige werkloze wordt in een periode van hoogconjunctuur dus vooral zichtbaarder en daardoor komt hij makkelijker voor transmissie in aanmerking.

Bovendien kunnen de werkloosheidscijfers ook op een andere manier een invloed hebben op het aantal transmissies : bij een hoge structurele werkloosheid zullen de bemiddelingsdiensten doorgaans meer begrip hebben voor de fatalistische houding van bepaalde cliënten. Hun kansen op werk zijn in veel gevallen immers beperkt en de eigen verantwoordelijkheid van de werkloze wordt door de omstandigheden afgezwakt. Een dergelijke begripvolle opstelling ten aanzien van de cliënten kan zich vertalen in een grotere terughoudendheid om hen bloot te stellen aan sancties vanwege de RVA.

Evaluatie Brussels en Waals beleid

In Brussel zien we de laatste jaren ook een gevoelige toename van het aantal transmissies. Wallonië laat sinds 1999 een lichte daling van het aantal transmissies optekenen.

Los van enig oordeel over de merites van het Waalse beleid, moet men zich ervoor hoeden de Vlaamse cijfers met betrekking tot het schorsen van werklozen zomaar te vergelijken met de Waalse. We gaven al aan dat de spanning op de arbeidsmarkt een belangrijke invloed kan hebben op het transmissiebeleid. Als we de Vlaamse spanningsindicator vergelijken met de Waalse, blijkt duidelijk hoezeer de omstandigheden verschillen : anno 2001 tellen we in Vlaanderen per vacature vier geregistreerde werklozen, terwijl er dat in Wallonië maar liefst 30 zijn, waardoor het gegeven "weigeren van een passende betrekking" een andere invulling krijgt.

Toch vormt dit geen voldoende verklaring voor de vastgestelde regionale verschillen in het transmissiebeleid : *enerzijds* heeft slechts een klein gedeelte van de transmissies betrekking op het weigeren van een job – de meeste werklozen worden aangegeven omdat ze niet opdagen bij een uitnodiging (94 %). *Anderzijds* kan de recente *daling* van het reeds lage aantal Waalse transmissies er niet door verklaard worden. Ook voor de verschillen met Brussel (geen daling, bijna dubbel zoveel transmissies als Wallonië) bestaat geen logische verklaring vanuit de verschillen in de spanning op de regionale arbeidsmarkt. Bovendien merken we dat in Vlaanderen in 2001 het aantal transmissies naar de RVA verder toeneemt (+ 2.500), terwijl in 2001 de Vlaamse werkloosheid en spanning op de arbeidsmarkt zijn gestabiliseerd.

Het lijkt er dan ook op dat het verschil met het Waalse gewest vooral veroorzaakt wordt door de meer systematische oproep (uitnodiging) van Vlaamse (kortdurend) werkzoekenden in de individuele trajectwerking en de opvolging van hun reactie op deze uitnodiging, indien nodig (als ze zonder reden niet komen opdagen) gevolgd door een transmissie van hun gegevens naar de RVA.

2. Vraag van het VEV naar een onderzoek over de Waalse aanpak van werkloosheid

Het VEV stelt terecht vragen bij de grote regionale verschillen die bestaan bij de uitvoering van het federaal georganiseerde schorsingsbeleid. Het is duidelijk dat het schorsingsbeleid – op zich een federale materie – *de facto* sterkt raakt aan de bevoegdheden van de gewesten, aangezien de RVA voor zijn schorsingsbeleid deels afhankelijk is van de transmissies vanuit de gewestelijke bemiddelingsdiensten. Niettemin is het in de eerste plaats de verantwoordelijkheid van de RVA om zijn beleid inzake schorsing op een coherente en consistente wijze te implementeren, rekening houdende met de omstandigheden in de verschillende regio's, maar zonder daarbij twee maten en twee gewichten te hanteren. Als hij niet in die opdracht slaagt, kan overleg tussen de verschillende actoren nuttig zijn.

Over het schorsingsbeleid werd enkele jaren geleden overigens een onderzoek gevoerd op vraag van RVA en DWTC : "Een studie naar het schorsingsbeleid in de Belgische werkloosheidsverzekering en de herintrede op de arbeidsmarkt" (november 1999 – Ufsia/CSB en Université de Liège/CEP) (*DWTC : Federale Dienst voor Wetenschappelijke, Technische en Culturele Aangelegenheden – red.*).

Het is voor de Vlaamse overheid institutioneel onmogelijk een onderzoek te starten naar de transmissie- en schorsingspraktijk in de drie gewestelijke bemiddelingsdiensten en bij de RVA. Wel kan een onderzoek geïnitieerd worden over de wijze waarop de VDAB het transmissiebeleid in de praktijk in brengt en naar de wijze waarop het RVA gevolg geeft aan deze gegevenstransmissie vanuit Vlaanderen (bv. in het kader van het Viona-programma) (*Viona : Vlaams Interuniversitair Onderzoeksnetwork Arbeidsrapportering – red.*). Een belangrijke onderzoeksvraag hierbij is de meting van de impact van de opgelegde schorsingen en verwittigingen op de verdere arbeidsmarktloopbaan van de betrokken werkzoekenden (blijven ze werkzoekend of stromen ze door naar inactiviteit of naar werk ?).

3. Uitvoering samenwerkingsakkoord, agendering op Overlegcomité

Het recentste jaarverslag van de RVA illustreert dat de Vlaamse regering de uitvoering van het samenwerkingsakkoord rond de transmissie van werklozen ernstig neemt. Vlaanderen is dus bereid zijn engagementen na te komen en geeft zich daarbij rekenschap van de minder gunstige omstandigheden waarin de bemiddelingsdiensten in de andere gewesten hun opdracht moeten vervullen. Eventuele moeilijkheden bij het implementeren van het samenwerkingsakkoord mogen evenwel niet aangegrepen worden om de overeengekomen transmissieverplichting zomaar naast zich neer te leggen.

Ik pleit dan ook voor een verdere uitbouw van de trajectwerking als centrale beleidsprioriteit.

Het transmissie- en schorsingsbeleid is immers gebaseerd op een "rechten-en-plichtenlogica" ten aanzien van werkzoekenden. Het is hierbij de eerste taak van de overheid de rechten van de werkzoekenden te garanderen. De Vlaamse overheid brengt dit in praktijk via het nastreven van een preventieve en actieve aanpak van de werkloosheid, waarbij aan elke werkzoekende een passend traject op maat geboden wordt, conform de Europese richtsnoeren terzake. Uit de opvolging van deze Europese richtsnoeren blijkt dat deze preventieve en actieve aanpak in de praktijk nog niet volledig gerealiseerd is voor de Vlaamse werkzoekenden. De verdere uitbouw van deze individuele trajectwerking blijft dan ook onze eerste beleidsprioriteit, geflankeerd door een passend transmissiebeleid naar de RVA indien blijkt dat de betrokken werkzoekenden hardnekkig weigeren om in samenspraak met hun trajectbegeleider een individu-

ele trajectovereenkomst af te sluiten (bestaande uit intake, screening, oriëntatie, trajectbepaling en -opvolging, indien nodig gecombineerd met deelname aan opleidingsmodules).

Als kanttkening wil ik ook nog meegeven dat uit een recente internationale survey blijkt dat de verplichte activering ook een keerzijde heeft (Eurobarometer, survey over de geregistreerde werkzoekenden i.o.v. de Europese Commissie). In de Scandinavische landen, waar de deelname aan actieve maatregelen vaak verplicht worden opgelegd aan werkzoekenden en bijgevolg het "activeringspercentage (% deelnemers aan actief arbeidsmarktbeleid) het hoogst is, ligt de tevredenheid van de werkzoekenden over deze actieve maatregelen immers het laagst. In Vlaanderen ligt de tevredenheid van de werkzoekenden die deelnamen aan actieve maatregelen opmerkelijk hoger dan gemiddeld in Europa. Ongeveer 85 % van de ondervraagde Vlaamse werkzoekenden vond de gevolgde opleiding of intensieve begeleiding nuttig tot zeer nuttig met het oog op het vinden van werk, tegenover iets meer dan 60 % gemiddeld in Europa.

Een sterkere nadruk op de plichten van de werkzoekenden inzake hun opleidings- en begeleidingsbereidheid kan dan ook een negatief effect sorteren op hun motivatie en bijgevolg op hun kansen op werk na afloop van de begeleiding of opleiding

Vraag nr. 59 van 4 april 2002 van de heer JOHAN SAUWENS

Vlaamse CAO's – Decretaal kader (2)

Het Vlaams regeerakkoord bepaalt dat "een Vlaams decretaal kader zal worden uitgewerkt, dat het mogelijk maakt om afspraken tussen de sociale partners algemeen bindend te verklaren zodat voor Vlaamse bevoegdheden Vlaamse sociale akkoorden kunnen worden afgesloten" (*Stuk 31 (1999) – Nr. 1, blz. 26 – red.*).

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 28 van 14 december 2001 deelde de minister mee dat het ontwerpdecreet bij de Raad van State lag en dat hij het advies eind januari verwachtte (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 10 van 29 maart 2002, blz. 978).

Bij mijn weten is het dossier nog niet door de Vlaamse regering behandeld.

Wat is thans de stand van zaken ?

Antwoord

De Vlaamse regering hechtte op 16 februari 2001 haar principiële goedkeuring aan het voorontwerp van decreet houdende de algemeenbindendverklaring van akkoorden tussen werknemers- en werkgeversorganisaties betreffende gewest- en gemeenschapsaangelegenheden. De Vlaamse minister van Werkgelegenheid en Toerisme werd gemachtigd het advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) en de Raad van State in te winnen.

De SERV bracht op 21 maart 2001 een verdeeld advies uit. De Raad van State onderzocht het voorontwerp in de zittingen van 24 januari en 28 maart 2002 en bracht op laatstvermelde datum een positief advies uit. Dit advies bevestigt de bevoegdheid van de Vlaamse overheid om paritaire akkoorden betreffende gewest- en gemeenschapsaangelegenheden algemeen bindend te verklaren.

Gelet op dit advies zal op korte termijn, na definitieve goedkeuring door de Vlaamse regering, het betrokken ontwerp van decreet in het Vlaams Parlement worden ingediend.

Vraag nr. 61
van 19 april 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Taalgebruik in het bedrijfsleven – Brochure

In 1993 publiceerde de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) een brochure met als titel "Het taalgebruik in het bedrijfsleven". Deze brochure is uitsluitend in het Nederlands beschikbaar.

Nochtans lijkt het mij aangewezen dat buitenlandse bedrijven in Vlaanderen en buitenlandse investeerders grondig zouden worden voorgelicht over de inhoud en de gevolgen van het zogenaamde Septemberdecreet.

1. Is het niet aangewezen dat een brochure terzake in verschillende talen ter beschikking wordt gesteld ?
2. Wordt een initiatief in die zin in het vooruitzicht gesteld ?

Antwoord

1. Reeds eerder werd de idee geopperd om ten aanzien van ondermeer de vermelde doelgroep

een brochure op te stellen, eventueel in meerdere talen.

Ten aanzien van de problematiek inzake het gebruik van de talen in sociale betrekkingen werd destijds een aanzet gegeven door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (i.c. de afdeling Inspectie Werkgelegenheid), doch niet gefinaliseerd.

2. Ik zal samen met mijn administratie nagaan hoe dit voorstel kan worden geconcretiseerd en in welke vorm dit kan geschieden (meertalig, brochure, andere wijze, ...), alsook in welke mate deze informatie aanvullend is bij de eerder verschenen algemene brochure met betrekking tot het taalgebruik, destijds uitgegeven onder de verantwoordelijkheid van de minister-president van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 62
van 19 april 2002
van mevrouw NIKI DE GRYZE

Antwerpse Zoo – Naam

De Vlaamse overheid is rond met de beheersovereenkomst voor de Antwerpse Zoo. De dierentuin zal van de Vlaamse overheid elk jaar 2,25 miljoen euro werkingsmiddelen ontvangen en 3,47 miljoen euro om te investeren. Wel moet er in ruil onder andere een betere toegankelijkheid zijn van de dierentuin en moet er nog meer werk worden gemaakt van educatie.

Er was vooropgesteld dat dit bedrag door twee ministers zou worden verleend : het grootste deel door de minister van Toerisme en het andere deel door de minister van Monumenten en Landschappen. De dierentuin staat dan ook reeds sinds 1983 op de lijst van beschermde monumenten. Vandaar dat ik mijn vraag richt aan beide ministers bevoegd voor deze materie.

De dierentuin is een private onderneming en dat kan zo blijven. Het hoeft geen staatsinstelling te worden, want dan zou hij nog alleen door de staat gesubsidieerd worden en dit kan de staat alleen nooit rooien. De huidige juridische structuur kan best worden behouden.

Waarom werd echter niet van de gelegenheid gebruikgemaakt om het woord "Vlaamse" aan de benaming van de dierentuin te doen toevoegen ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan minister Van Grembergen (vraag nr. 91).

Gecoördineerd antwoord

De Koninklijke Maatschappij voor Dierkunde van Antwerpen VZW (lees verder : KMDA) wordt reeds lang door de Vlaamse overheid gesubsidieerd op basis van het decreet van 30 mei 1985.

Dit decreet werd recentelijk aangepast door het decreet van 21 december 2001. Door deze aanpassing werd de werkingssubsidie opgetrokken om ze opnieuw op het niveau te brengen van de door het decreet van 1985 beoogde norm van 10 % van de werkingskosten. Ook de subsidie voor wetenschappelijk onderzoek die de KMDA ontving, maar die niet in het decreet van 30 mei 1985 was opgenomen omdat wetenschappelijk onderzoek op dat ogenblik nog federale materie was, werd door deze aanpassing in het decreet opgenomen.

De Vlaamse regering opteerde ervoor om de juridische structuur van de VZW ongewijzigd te laten, maar vroeg wel dat de opdrachten van de KMDA en de wijze waarop deze moesten worden vervuld duidelijker zouden worden omschreven. Om die reden werd de toekenning van de subsidiëring, door de aanpassing van het decreet, afhankelijk gesteld van het afsluiten van een beheersovereenkomst, wat inmiddels gebeurde.

De KMDA erkent haar Vlaams karakter en zal, waar mogelijk en zinvol, het logo van de Vlaamse Gemeenschap in haar communicatie opnemen, evenals de tekst "met de steun van de Vlaamse overheid".

Het woord "Vlaamse" zou inderdaad aan de benaming kunnen worden toegevoegd, al zou allicht omwille van de herkenbaarheid voor de Zoo zelf ook "Antwerpen" behouden moeten blijven. De naam(sverandering) komt de private vennootschap toe.

Vraag nr. 63
van 25 april 2002
van de heer DIDIER RAMOUDT

Kust – Mobiliteit – Kustbaan

De ontsluiting van de kust is al jaren een probleem. Onlangs kwam minister vice-president Steve Stevaert zelfs naar Oostende om de fouten

bij de heraanleg van het knooppunt De Bolle recht te trekken.

Het mobiliteitsprobleem aan de kust gaat echter veel verder dan enkel het knooppunt De Bolle. De voor het toerisme belangrijkste verbindingsweg tussen de badplaatsen, de zogenaamde Kustbaan, komt steeds meer onder druk te staan door de uitbreiding van zowel de haven van Zeebrugge als die van Oostende. We stellen ook vast dat vooral Nederlandse en Duitse vrachtwagens deze Kustbaan gebruiken als kortere route om naar hun bestemming te rijden in Frankrijk, Nederland of Duitsland.

De staat waarin de Kustbaan zich intussen bevindt, is allesbehalve ideaal, bij slecht weer zelfs rondt gevaarlijk en alleszins toeristisch weinig aantrekkelijk. Daarnaast is er ook de signalisatie, vooral rond Oostende, die zowel voor het vrachtverkeer als voor het toeristisch verkeer weinig duidelijkheid schept. Een sprekend voorbeeld: wanneer de bruggen opengaan, wordt het verkeer via bord F41 (oranje bord voor wegomlegging) naar een andere weg gestuurd.

1. Is de minister vice-president op de hoogte van de staat waarin de Kustbaan zich bevindt ?

Werden reeds maatregelen genomen om dit te verhelpen ?

2. Bestaan er plannen om deze weg van zwaar vervoer te vrijwaren ?

3. Is er overleg tussen de minister van Toerisme en de minister vice-president over de aanpak van de mobiliteit aan de kust en het toeristische verkeer ?

4. Is er overleg met de toeristische sector en de kustburgemeesters m.b.t. de mobiliteitsproblematiek aan de kust ?

5. De gemeente Knokke-Heist laat zwaar verkeer op de Kustbaan enkel nog toe wanneer het om lokale leveringen gaat.

Wordt een veralgemeende toepassing van deze regeling ook aan de orde gesteld tijdens het overleg met de kustburgemeesters ?

NB. Deze vraag werd eveneens gesteld aan minister vice-president Stevaert (vraag nr. 275).

Antwoord

3 en 4. Het mobiliteitsoverleg tussen het Vlaams Gewest en de lokale overheden gebeurt in het kader van de opmaak van de gemeentelijke mobiliteitsplannen.

In de fase van de opmaak van de oriëntatienota is opgenomen dat de verschillende maatschappelijke en economische actoren hun visie op de mobiliteit kenbaar kunnen maken. Een aantal gemeenten kunnen onderling op vrijwillige basis overeenkomen om een bovengemeentelijk mobiliteitsplan op te maken, doch dit wordt ze niet opgelegd door het Vlaams Gewest. Het is niet de bedoeling om andere parallelle overlegstructuren op te zetten die het mobiliteitsoverleg zoals omschreven in het convenantenbeleid van het Vlaams Gewest doorkruisen.

Ik heb geregeld overleg met de kustburgemeesters, waarbij de burgemeesters kunnen vragen een bepaald punt te agenderen. Op dit overleg kan dus eventueel de mobiliteitsproblematiek informeel worden aangekaart. Het officiële overleg blijft echter lopen via het mobiliteitsoverleg in het kader van het convenantenbeleid.

De vragen 1, 2 en 5 worden beantwoord door minister vice-president Stevaert.

**Vraag nr. 64
van 3 mei 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Socialprofitsector – Diversiteit

Om de diversiteit in de socialprofitsector te bevorderen, werd een actie opgezet om in de voorzieningen en organisaties diversiteit te realiseren in het personeels- en dienstverleningsbeleid en meer toeleiding van de diversiteitsdoelgroepen naar de diensten.

1. Welke voorzieningen gingen in 2001 en 2002 in op dit aanbod om diversiteit in hun personeelsbeleid en dienstverlening te bereiken ?

Welke acties gebeurden er ?

Met welke resultaten voor de verschillende diversiteitsgroepen ?

2. Welke stappen werden gedaan om de beoogde doelgroepen toe te leiden naar de socialprofitsector ?

Door wie ?

Met welk resultaat voor de verschillende doelgroepen ?

Antwoord

Voor de subsidieperiode 2001-2002 zijn er 35 instellingen/organisaties die een positieve-actieplan hebben in de social profit. Er zijn vier beste praktijken.

De social profit is de best vertegenwoordigde sector in deze subsidieperiode. Voor de soorten organisaties en instellingen onderscheiden we de voorname : gezondheidszorg, rust- en verzorgingstehuizen (RVT), welzijnszorg, sociaal-culturele sector, sociale werkplaatsen, gehandicapenzorg, ...

De actieplannen en beste praktijken zijn afgesloten in de regio's Limburg, Gent, Brussel, Leuven, Antwerpen, Mechelen, Sint-Niklaas, Halle-Vilvoorde en Turnhout (zie **bijlage**).

Ondernomen acties zijn onder meer :

- multicultureel organisatieprofiel inbrengen in de communicatie met arbeidsmarkt en partners ;
- netwerk creëren met binnen- en buitenland dat een forum kan zijn voor de uitwisseling van kennis over de cultuur van allochtonen en de eigen cultuur ;
- de wil uiten om een personeelsbeleid van gelijke kansen te voeren, uitdragen van de betrokkenheid van het management inzake gelijk-kansenbeleid ;
- sensibiliseren naar opleidings- en tewerkstellingsmogelijkheden in de gezondheids- en sociale sector, aandacht voor stagemogelijkheden en vakantiejobs voor allochtonen, positieve campagne voeren bij allochtonen om de studies van verpleegkunde te starten ;
- systematisch bekendmaken van vacatures aan de allochtone doelgroep, organiseren van infoavond met de bedoeling gericht te kunnen rekruteren, actieve wervingsinspanningen naar de allochtone doelgroep ;

- inventariseren en in kaart brengen van het potentieel aantal allochtonen met een diploma dat voldoet aan de functievereisten inherent aan de vacante betrekkingen ; in kaart brengen van de diversiteit ;
- de onbekendheid en onvertrouwdheid ten aanzien van allochtonen wegwerken met vrijwillige medewerking van reeds aangeworven allochtone medewerkers, ondersteund door het beleid ;
- non-discriminatieclausule in het arbeidsreglement ;
- personeelsbestand een afspiegeling laten zijn van de bevolking in het werkgebied ;
- optimaliseren van het onthaalbeleid, opstellen van een aanwervingsprocedure ;
- optimaliseren werving en selectie, opstellen van een wervingsplan, doorlichten van het selectie- en wervingsbeleid, opnemen van "interculturele openheid" als selectiecriteria ;
- peterschapsformule voor nieuwe werknemers ;
- opleiding "Nederlands op de werkvloer", organiseren van taalstages ;
- interculturele training voor het personeel, cursus "kennismaking met andere culturen" voor het personeel, opleiding "diversiteit" voor verantwoordelijken, ... ;
- ondersteunen van de interculturele medewerker ;
- ...

Resultaten voor de verschillende diversiteitsgroepen

In deze actieplannen werden de volgende doelgroepen opgenomen :

- allochtonen,
- arbeidsgehandicapten
- oudere werknemers,
- vrouwen,
- laaggeschoolden,
- jongeren.

Stappen gedaan om de beoogde doelgroepen toe te leiden naar de socialprofitsector

Overzicht

- I. Werkgevers sensibiliseren en ondersteunen bij het voeren van een kleurrijk personeelsbeleid
 1. Een ruim draagvlak scheppen voor een kleurrijk personeels- en zorgbeleid
 2. Twintig voorzieningen laten instappen in een positieve-actieplan
 3. Een draaiboek ontwikkelen voor het opzetten van een positieve-actieplan
 4. Loketfunctie voor de sector uitbouwen
 5. Info m.b.t. Vlaamse en Europese tewerkstellings- en financieringskanalen in het kader van een kleurrijk personeelsbeleid toegankelijk maken
- II. De opleidings- en tewerkstellingsmogelijkheden in de socialprofitsector bekendmaken bij allochtonen
 1. Informatiesessies opzetten in samenwerking met migrantenwerkingen
 2. Nieuwkomers in het proces van de inburgering laten kennismaken met de sector
 3. Allochtonen in het BSO of TSO laten doorstromen naar opleidingen social profit
 4. De aanwezigheid van allochtonen in bestaande opleidingen vergroten
 5. Uitbreiden van specifieke opleidingstrajecten over verschillende regio's

(BSO : beroepssecundair onderwijs ; TSO : technisch secundair onderwijs – red.)

Stappen

- I. Werkgevers sensibiliseren
 1. Een ruim draagvlak scheppen voor een kleurrijk personeels- en zorgbeleid

Een kleurrijk personeels- en dienstverleningsbeleid lanceren in vaktijdschriften

Werkgeversorganisaties die lid zijn van de algemene vergadering van VZW VIVO, werden gestimu-

leerd om artikels rond diversiteit op te nemen in hun ledentijdschriften (*VIVO : Vlaams Instituut voor Vorming en Opleiding in de social profit – red.*). In een vrij groot aantal tijdschriften verschenen één of meer artikels die door het Steunpunt werden aangebracht, zij het niet altijd in een duidelijke context.

Een belangrijk aandachtspunt voor de toekomst is acties opzetten om de betrokkenheid van de vakbonden te verhogen.

Organisatie studiedag

De studiedag was een boeiende mix van informatieverstrekking en heldere good practice getuigenissen. Er waren 162 ingeschrevenen vanuit diverse deelsectoren. Deze aanpak van sensibilisering is zeker voor herhaling vatbaar.

Naast deze ruime sensibiliseringsactie moet er in de toekomst ook worden bekeken hoe voorzieningen binnen de verschillende deelsectoren specifiek kunnen worden gestimuleerd om te werken aan een kleurrijk personeels- en dienstverleningsbeleid.

2. Twintig voorzieningen laten instappen in een positieve-actieplan

Via de STC's, contacten van werkgeversfederaties, persoonlijke contacten én de studiedag werden meer dan 40 voorzieningen uit verschillende deelsectoren gemotiveerd om een positieve-actieplan op te stellen (*STC : subregionaal tewerkstellingscomité – red.*).

De grootste interesse voor positieve-actieplannen kwam hoofdzakelijk uit de deelsectoren van de *gehandicaptensector en RVT's*. In mindere mate was er interesse bij voorzieningen in de deelsectoren bijzondere jeugdzorg, psychiatrische ziekenhuizen, sociale werkplaatsen, socio-cultureel werk. Het Steunpunt heeft er bewust voor gekozen om ook *kleinere voorzieningen* uit verschillende deelsectoren te betrekken bij positieve actie. Deze voorzieningen hebben vaak minder mogelijkheden om een actie uit te werken.

Werkgevers signaleren de behoefte aan een soort van *helpdesk*.

Naar aanleiding van verschillende gesprekken ervaren we dat het belangrijk is dat er in de toekomst de nodige aandacht aan wordt geschonken dat dezelfde *duidelijke, welbepaalde omschrijving* van "al-

lochtoon" door verschillende actoren wordt gebruikt.

De *samenwerking* tussen het Steunpunt en de STC-projectontwikkelaars is een must.

3. Een draaiboek ontwikkelen voor het opzetten van een positieve-actieplan

Het Steunpunt kwam tot het besluit dat het maken van een degelijk draaiboek als werkinstrument meer onderzoek, verwerken van literatuur en tijd vraagt dan nu beschikbaar was. Na een contact met de sectorconsulent van de transportsector werd de mogelijkheid geopperd om in de toekomst *samen met andere sectoren* te werken rond een draaiboek positieve actie.

Het Steunpunt wil dit actieplan herbekijken en proberen open te trekken naar *kleurrijk personeels- en dienstverleningsbeleid in zijn totaliteit*. In plaats van een draaiboek zou het dan om een *handleiding* voor kleurrijk personeels- en dienstverleningsbeleid gaan. Binnen deze handleiding kunnen dan verschillende werkinstrumenten aangereikt worden, waarvan het positieve-actieplan er één zal zijn.

4. Loketfunctie voor de sector uitbouwen

Het Steunpunt heeft reeds heel wat achtergrondinformatie en concrete hulpmiddelen rond interculturaliteit in de social profit verzameld. Ook raakt het Steunpunt meer en meer bekend en erkend binnen de sector.

De loketfunctie zal systematisch haar doelstellingen en informatie uitbreiden. Werkgevers signaleren de behoefte aan een soort van *helpdesk* bij het uitvoeren en opstellen van positieve-actieplannen.

Stap voor stap zal de *informatiebank* op verschillende terreinen moeten worden uitgebreid, dit onder andere op basis van informatie van andere actoren, en zal het kanaal ook algemeen bekendgemaakt worden. Relevante contacten, uitgaven, studiedagen, ... zullen bijdragen tot de uitbreiding van de helpdesk. Promotie van de loketfunctie zal stapsgewijs gebeuren.

Als eerste stap zal met de voorzieningen die een positieve-actieplan hebben ingediend contact worden opgenomen en zal ze de mogelijkheid geboden worden om bij vragen een beroep te doen op het Steunpunt. Daarna zal een bredere informatiecampagne opgezet worden.

5. Info m.b.t. Vlaamse en Europese tewerkstellings- en financieringskanalen in het kader van een kleurrijk personeelsbeleid toegankelijk maken

De tewerkstellings- en financieringskanalen zijn een kluwen van richtlijnen, voorwaarden, tijdsindicatoren, enzovoort. Het was het voorbije jaar onhaalbaar om dit alles te ontrafelen.

In overleg met VIVO heeft het Steunpunt ervoor gekozen om dit actiepunt te integreren in een actiepunt dat zal worden opgenomen in het *sectoraal actieplan* dat de social profit zal afsluiten met de Vlaamse regering. Concreet betekent dit het opzetten van een systeem waarin alle mogelijke *tewerkstellings- en opleidingsmaatregelen* worden opgenomen en bijgehouden.

Het uitwerken van een bruikbaar systeem vraagt het nodige onderzoek, zowel inhoudelijk als naar formule.

II. De opleidings- en tewerkstellingsmogelijkheden in de socialprofitsector bekendmaken bij allochtonen

1. Informatiesessies opzetten in samenwerking met migrantenwerkingen

Allochtonen zijn vaak niet vertrouwd met de waai-er van voorzieningen (en de tewerkstellingsmogelijkheden) in de socialprofit. Op voorstel van integratie- en migrantenorganisaties werd beslist om regionaal te werken.

Opzet is om in een eerste fase zich te richten naar Antwerpen en intermediaire organisaties te stimuleren om infosessies op te zetten, aansluitend bij de concrete opleidingsmogelijkheden en vacatures in deze regio.

Afhankelijk van de evaluatie kan deze methode daarna ook in andere regio's worden gebruikt.

2. Nieuwkomers in het proces van de inburgering laten kennismaken met de sector

Voor de uitwerking van dit actiepunt werd constructief samengewerkt met de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB). In een aantal vergaderingen werd afgesproken hoe infosessies over tewerkstellings- en opleidingsmogelijkheden voor nieuwkomers konden worden opgezet. Doelpubliek waren medewerkers van de onthaalbureaus en inburgeringsconsulenten. Deze infosessies werden door alle betrok-

kenen positief geëvalueerd en zijn zeker voor herhaling vatbaar.

Naar de toekomst moet zeker verder worden bekeken hoe de verschillende opleidings- en tewerkstellingsmogelijkheden kunnen worden gevisualiseerd. Daarnaast dient te worden onderzocht hoe de doorstroming vanuit het Steunpunt, VDAB, ... naar de onthaalbureaus en inburgeringsconsulenten regelmatig en gestructureerd kan verlopen.

3. Allochtonen in het BSO en TSO laten doorstromen naar opleidingen social profit

Doel was om leerlingen uit BSO en TSO te stimuleren bewust te kiezen voor opleidingen of tewerkstelling in de social profit. Er werd contact opgenomen met de inspecteur secundair beroepsop-derwijs personenzorg en de Acht, een integratiecentrum in Antwerpen.

Er zijn mogelijkheden, maar er moet eerst naar een kader worden gezocht. Daarom werd contact opgenomen met het departement Onderwijs. Op 23 november laatstleden was er een eerste gesprek tussen medewerkers van het kabinet van mevrouw Vanderpoorten en het Steunpunt. We zien dat ook vanuit een aantal hogescholen inspanningen worden gedaan om allochtonen aan te trekken in de richtingen orthopedagogie en sociaal werk.

Ook dit wordt opgevolgd. Mogelijke linken tussen secundair en hoger onderwijs worden versterkt.

4. De aanwezigheid van allochtonen in bestaande opleidingen vergroten

Er werden twee wegen bewandeld : samen met een werkgroep van de VDAB een actieplan uitwerken om de VDAB-opleidingen social profit toegankelijker te maken ; in één VDAB regio concreet werken aan verhoogde instroom : vijf van de vijftien deelnemers in een opleiding zijn van vreemde origine.

Samen met de productieverantwoordelijken werden de mogelijkheden rond toegankelijkheid van de opleidingen bekeken. Het Steunpunt peilde ook naar het beeld dat de VDAB heeft van allochtonen. Tijdens een vergadering met zelforganisaties bevroeg het Steunpunt de aanwezigen over hun visie op (de werking van) de VDAB.

In één VDAB-regio met een groot potentieel allochtonen (Antwerpen) kwamen de VDAB, het Steunpunt en een aantal migrantenorganisaties samen om de promotie van opleidingen beter af te stemmen op allochtonen. Zowel de informatieka-

nalen als de inhoud werden onder de loep genomen en aangepast. Deze actie loopt nog, maar niet altijd op wieltjes.

Een aantal knelpunten inzake toeleiding worden door de VDAB duidelijk erkend. Er moet dringend constructief nagedacht worden over alternatieven voor de psychotechnische proeven. Het is reeds jaren bewezen dat deze cultureel bepaald zijn en op die manier structureel discriminerend kunnen werken. Een verzameling van alternatieve screenings- en assessmentmethoden en een implementatie hiervan wordt één van de doelen van het Steunpunt.

5. Uitbreiden van specifieke opleidingstrajecten over verschillende regio's

In de deelsector gezinszorg werden vorig jaar twee vooropleidingen polyvalent verzorgende voor allochtonen georganiseerd, namelijk door de Landelijke Thuiszorg en Familiehulp Brussel. Dankzij financiële ondersteuning van VIVO kunnen voor 2002 een zestal vooropleidingen polyvalent verzorgende worden georganiseerd.

Het Steunpunt financiert ook een experimentele vooropleiding voor BKO in Sint-Niklaas – Dendermonde (*BKO : buitenschoolse kinderopvang – red.*). Ook dit initiatief wordt van nabij gevolgd.

Uit de evaluaties van de verschillende projecten tracht het Steunpunt een aantal algemene aandachtspunten op te nemen voor eventuele nieuwe initiatieven in andere deelsectoren.

De financiering van dergelijke projecten is cruciaal voor de opstart ervan.

(*Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.*)

**Vraag nr. 68
van 3 mei 2002
van de heer JOHAN SAUWENS**

VDAB – Werkzoekenden en werkaanbiedingen van buiten Vlaanderen

In aanvulling op mijn schriftelijke vraag nr. 20 van 14 november 2001 graag nog volgende bijkomende informatie (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 10 van 29 maart 2002, blz. 974).

1. Uit publicaties van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) blijkt dat het aantal werkzoekenden van buiten Vlaanderen als volgt evolueerde :

Eind 1999	1.188
Eind 2000	1.308
Eind 2001	1.810

Hoe evolueerde het aantal werkzoekenden van buiten Vlaanderen in de jaren 1995-1998 ?

2. Uit publicaties van de VDAB blijkt dat het aantal werkaanbiedingen van buiten Vlaanderen als volgt evolueerde :

	Totaal ontvangen werkaanbiedingen in de periode	Openstaande vacatures einde periode
1999	14.562	4.123
2000	13.899	4.030
2001	15.174	3.637

Uit welke gewesten/landen komen deze werkaanbiedingen ?

Hoe evolueerde het aantal werkaanbiedingen van buiten Vlaanderen in de jaren 1995-1998 ?

Antwoord

1. Evolutie van het aantal werkzoekenden van buiten Vlaanderen in de jaren 1995-1998 (deelvraag 1)

Eind 1998	1.172
Eind 1997	1.208
Eind 1996	1.173
Eind 1995	1.016

2. In september 2000 nam de VDAB naast het bestaande AMI-computersysteem een tweede systeem in gebruik voor de registratie van werkaanbiedingen, de "Jobmanager", om aan de werkgevers de mogelijkheid te bieden hun vacatures rechtstreeks via internet in te brengen.

In de publicaties van 2000 van de VDAB werden voor de Jobmanagervacatures alleen gegevens vermeld volgens arbeidscircuit, en nog niet voor de andere kenmerken.

In 2000 dienen bij de 13.899 vacatures van buiten Vlaanderen geregistreerd via AMI, ook 2.429 vacatures uit de Jobmanager gevoegd te worden, wat het totaal op 16.328 brengt.

Het aantal openstaande vacatures einde 2000 van buiten Vlaanderen bedroeg 4.030 (AMI + 808 (Jobmanagers) = 4.838.

Oorsprong van de werkaanbiedingen

Ontvangen werkaanbiedingen

	1999	2000	2001
Brussel	12.529	14.166	13.302
Wallonië	951	814	771
Frankrijk	55	111	134
Nederland	670	713	375
Duitsland	221	240	116
Luxemburg	19	11	8
Groot-Brittannië	17	24	8
Ierland	30	13	6
Italië	11	18	17
Spanje	36	126	162
Zwitserland	9	38	180
Overige/niet bekend	14	54	95
Totaal	14.562	16.328	15.174

Openstaande vacatures einde december

	1999	2000	2001
Brussel	3.564	4.172	3.133
Wallonië	221	197	151
Frankrijk	35	90	61
Nederland	215	167	88
Duitsland	13	27	35
Luxemburg	2	7	4
Groot-Brittannië	2	10	2
Ierland	30	21	2
Italië	11	12	12
Spanje	26	61	57
Zwitserland	1	33	66
Overige/niet bekend	3	41	26
Totaal	4.123	4.838	3.637

Evolutie van het aantal werkaanbiedingen van buiten Vlaanderen

	Totaal ontvangen werkaanbiedingen in de periode	Openstaande vacatures einde periode
1995	5.080	1.027
1996	7.309	1.532
1997	8.694	1.415
1998	11.525	2.752
1999	14.562	4.123
2000	16.328	4.838
2001	15.174	3.637

VERA DUA

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN LANDBOUW

Vraag nr. 168
van 21 maart 2002
van de heer JAN LOONES

Kustbossen – Afbakeningsprocessen

Reeds herhaaldelijk ondervroeg ik de minister omtrent haar beleid inzake verwerving van Vlaamse kustbossen, waarbij ik onder meer wees op het minieme aandeel voor de provincie West-Vlaanderen (Handelingen Commissievergadering, Nr. 24 van 28 oktober 1999, blz. 1-3 – schriftelijke vraag nr. 137 van 16 maart 2000, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 13 van 19 mei 2000, blz. 1263 – schriftelijke vraag nr. 38 van 26 oktober 2001, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 10 van 29 maart 2000, blz. 1134).

Ik blijf de door de minister beloofde timing opvolgen, daarom mijn herhaalde vragen naar de stand van zaken in het dossier.

We zijn nu opnieuw bijna een half jaar verder.

In maart 2000 zei de minister : "Op elk moment is een discussie in het Vlaams Parlement mogelijk over dit onderwerp", maar ook dat het "allicht op-

portuun is de finalisering van de diverse afbakeningsprocessen af te wachten".

1. Voor wanneer is de finalisering van de afbakeningsprocessen gepland ?
2. Wanneer zal dit dossier ter discussie voorgelegd worden aan het Vlaams Parlement ?

Antwoord

De globale afbakeningsprocessen, waarbij alle ruimteaanspraken worden betrokken, zijn een materie die tot de bevoegdheid behoort van de minister bevoegd voor Ruimtelijke Ordening.

Binnen de Veraf-werkgroep werd de afbakening van het buitengebied intensief voorbereid, en dit zowel m.b.t. de afbakening van de agrarische structuur als m.b.t. de natuur- en bosstructuur (*Veraf: Verwerving en Afbakening – red.*).

Wat de organisatorische aanpak betreft, is een administratiegrensoverschrijdende projectwerking uitgewerkt. Via dat voorstel kunnen, door de inspanningen van de verschillende betrokken administraties optimaal op elkaar af te stemmen, met een minimum aan bijkomend personeel de uitdagingen van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen m.b.t. het buitengebied aangepakt worden en is de doelstelling om dit tegen 2007 af te ronden haalbaar.

Dit voorstel is in februari van dit jaar overgezonden aan mijn collega bevoegd voor Ruimtelijke Ordening. Als hij zijn goedkeuring geeft, kan de afbakening van het buitengebied opgestart worden en is ook een maatschappelijk debat mogelijk over de lokalisatie van kustbossen.

Vraag nr. 169 van 21 maart 2002 van de heer JOS DE MEYER

Landbouwoverdrachten binnen België – Wederkerigheid

In het Waalse landbouwweekblad "Pleinchamp" van de Fédération Wallonne de l'Agriculture (FWA) van 28 februari 2002 lezen we dat dankzij de acties van FWA de Europese Commissie bevestigd heeft dat België het tekort aan stierenpremierechten in Wallonië mag compenseren met het overschot aan stierenpremies in Vlaanderen. Vroeger was dergelijk schriftelijk engagement van Eu-

ropa inderdaad voldoende voor een Belgische beslissing, waartegen Vlaanderen niets meer in te brengen had.

Vandaag is de situatie anders. De Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw kan zelf beslissen of zij de Waalse rundveehouders wil tegemoetkomen. Vlaanderen is niet verplicht in te gaan op uitzonderingen die Europa toestaat.

1. Is de overdracht van stierenpremierechten naar Wallonië op de bovenvermelde wijze gebeurd ?

Zo ja, wanneer ?

Hoe groot is deze overdracht ?

2. Het is wel logisch dat binnen België de Europese subsidie maximaal wordt gevaloriseerd.

Waarom wordt diezelfde logica en solidariteit niet gehanteerd wat dierlijke mest betreft ?

Waarom wordt binnen België de dierlijke mest niet maximaal gevaloriseerd ?

Waarom belet politiek en syndicaal Wallonië de import in hun gewest van Belgische bodemverbeteraars op basis van kippenmest en vlasstof en kalk, een product dat volledig conform de Europese richtlijn terzake is en dat géén afvalstof meer is ?

Welke inspanningen doet de Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw om deze onredelijkheid van Wallonië om te buigen en zo het Vlaamse mestprobleem een stuk te reduceren ?

Antwoord

1. Met betrekking tot het eerste gedeelte van de vraag, vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger meer informatie over de wijze waarop de "overdracht van stierenpremierechten naar Wallonië" is gebeurd.

Momenteel zijn in België twee regionale plafonds van toepassing voor de mannelijke runderen, namelijk een plafond "Noord" en een plafond "Zuid". Deze plafonds vertegenwoordigen het maximaal aantal premies voor mannelijke runderen dat in die regio mag worden aangevraagd. Het is belangrijk om te weten dat deze regionale plafonds niet samenvallen met de grenzen van de gewesten, maar met de grenzen van de Leemstreek. Concreet betekent dit dat

ook Vlaamse rundveehouders vallen onder het regionale plafond "Zuid".

Dit betekent dat wanneer het systeem van onderlinge compensatie of verevening niet zou worden toegestaan van Vlaamse zijde, daar direct Vlaamse landbouwers mee het slachtoffer van zijn. Bovendien is de verevening zoals die wordt gehanteerd in de rundveesector geen alleenstaand geval. Dit systeem wordt eveneens toegepast bij de uitbetaling van de steun voor bepaalde akkerbouwgewassen (ook wel de graanpremie/ Mc-Sharrypremie genoemd). Zo wordt de overschrijding in basisareaal I (zijnde maïs en verplichte braak in de landbouwstreken Polders, Kempen, Zand en Zandleem) gecompenseerd met de onderschrijding in basisareaal 11 (alle andere akkerbouwgewassen met uitzondering van deze vermeld onder basisareaal I). Vereenvoudigd kan hier worden gesteld dat bij de overschrijding in basisareaal I hoofdzakelijk de maïs in Vlaanderen wordt getroffen.

Op basis van deze gegevens heb ik een akkoord gesloten met zowel het Waals, als het Brussels Gewest om het principe van verevening toe te passen voorzover dit geen direct nadeel voor

een andere regio oplevert, en concreet werden daarbij twee domeinen geïdentificeerd waarin dergelijk systeem kan worden toegepast, namelijk de premie voor mannelijke runderen (campagne 2001) en de premies voor de akkerbouwgewassen (campagne 2002).

Als besluit wil ik dus stellen dat ik niet enkel de belangen van de Vlaamse landbouwers uit regio "Zuid" heb verdedigd m.b.t. de premieregeling voor mannelijke runderen van vorig jaar, maar eveneens de nodige afspraken heb gemaakt om ook in de akkerbouwsector de zekerheid van het vereveningsprincipe vast te leggen voor de komende campagne.

Als antwoord op de vraag naar de grootte van de overdracht tussen de regio's "Noord" en "Zuid" kan ik meedelen dat op 29 maart 2002 door het Bestuur voor het Landbouwproductiebeheer (DG3) de premiebetaling werd uitgevoerd met betrekking tot de premieaanvragen "mannelijke runderen" van de campagne 2001.

De situatie op het ogenblik van de berekening van deze premies wordt weergegeven in de onderstaande tabel.

Gebied	Aantal premiegerechtigde runderen	Plafond per gebied	Overschrijding	Overschrijding %
Noord	102.260	123.042	-20.782	-16.9
Zuid	131.486	112.107	+19.379	+17.3
Totaal	233.746	235.149	-1.403	-0.6

De overschrijding in het gebied "Zuid" werd gecompenseerd met de onderschrijding in het gebied "Noord" teneinde de communautaire steunregelingen te benutten voor het Belgische grondgebied.

Deze situatie is nog onderhevig aan wijzigingen die het gevolg zijn van niet-afgesloten premiedossiers op het ogenblik van de premieberekening en van eventueel herziene premiedossiers na het indienen van bezwaarschriften door producenten die initieel op basis van administratieve controle of bedrijfscontrole werden gesanctioneerd.

2. Dierlijke mest en producten op basis van dierlijke mest worden door de bepalingen van het Waalse afvalstoffendecreet gelijkgesteld met

een afvalstof. De definitie "afval" die aan deze stoffen gegeven wordt, maakt dat het begrip "vrij verkeer van goederen" hier niet van toepassing is, maar dat de regio hiervoor eigen regelgeving kan hanteren, weliswaar gebaseerd op de Europese regelgeving.

De algemene regel in het Waalse gewest is dat er een invoerverbod geldt voor alle afvalstoffen. Om toch afvalstoffen in te voeren, moet de minister van Leefmilieu via een ministerieel besluit hiervoor een uitzondering op de algemene regel geven. Dit is de zogenoemde derogatie. Voor de invoer van dierlijke mest en producten op basis van dierlijke mest wordt er geen derogatie meer afgeleverd. Door deze opstelling van de Waalse overheid is solidariteit en ook valorisatie met betrekking tot de invoer van deze

producten niet mogelijk, ook al is de Waalse landbouwer vragende partij voor deze mest.

Ik blijf echter ijveren voor een verder overleg met de Waalse overheid, zodat dierlijke mest binnen België nuttig kan worden aangewend door de landbouwers, en dit op een milieukundig verantwoorde manier. Op de Waalse gronden is er nog mogelijkheid tot bemesting, zeker door mest die veel organische stof bevat, gelet op het gebrek hieraan in vele Waalse gronden.

Ik kan met de Vlaamse volksvertegenwoordiger vaststellen dat de Waalse overheid, blijkbaar gesteund door de syndicale landbouworganisaties, geen invoer van dierlijke mest, noch van producten op basis van dierlijke mest, die zij dus eveneens als afval beschouwt, wenst. En dit ondanks de signalen die wij opvangen dat de Waalse landbouwer wel degelijk het product vraagt.

Tijdens het overleg met mijn Waalse collega minister Foret in januari in verband met deze problematiek, verklaarde deze dat dit standpunt één van de actiepunten is, samen met onder andere een moratorium op de uitbreiding van de vergunningen voor intensieve veehouderij, om aan de nitraatrichtlijn te voldoen. Dit werd samen met de landbouworganisaties onderhandeld. Dit standpunt kan ik enigszins begrijpen voor zuivere varkensmest, waar de verhouding minerale stikstof-organische stof veeleer hoog is. Maar voor producten met veel organische stof en zeker voor producten met een federale erkenning kan ik het standpunt van mijn collega niet delen. Vooral omdat conform de Europese regelgeving deze producten binnen de EU kunnen worden verhandeld (*EU: Europese Unie – red.*). Waarom zou dan een gecontroleerde afzet naar Wallonië niet kunnen?

De Waalse overheid blijft voorlopig bij haar standpunt, ook met betrekking tot de producten. Ik blijf, zoals reeds eerder gezegd, aandringen bij mijn Waalse collega op verder overleg om deze kwestie uit te klaren, zeker met betrekking tot de producten. Daarnaast heb ik aan mijn administratie de opdracht gegeven te onderzoeken of een verbod door het Waals Gewest op de invoer van producten op basis van die mest welke in de EU en in België conform Europese en federale regelgeving mag worden verhandeld, wel kan en mag.

Indien er binnen korte termijn geen oplossing komt, zal het probleem worden aangekaart op het Overlegcomité.

Vraag nr. 170
van 21 maart 2002
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Crematoria – Vlarenormen

In oktober 2001 stelde ik de minister een vraag om uitleg m.b.t. de aanpassing van de crematoria in Vlaanderen aan de Vlarem-wetgeving (Handelingen Commissievergadering – Nr. 14 van 11 oktober 2001, blz. 12 e.v.).

Hieruit bleek dat slechts één crematorium in Vlaanderen aan de normen voldoet, maar de overige crematoria moeten tegen 2003 zijn aangepast aan de wetgeving. In afwachting van de aanpassing van alle crematoria in Vlaanderen, stelde de minister reeds strengere eisen m.b.t. de kisten die aangeleverd worden voor verbranding. Deze dienen aan een aantal voorwaarden te voldoen.

De minister wil in afwachting van de nieuwe regelgeving in 2003 een aantal strengere eisen stellen.

Zo wil ze de oproep van de Landelijke Organisatie van Begraafplaatsen in Nederland navolgen aan de uitvaartverzorgers om strenger toe te kijken op de kleding waarin de overledene wordt begraven. Er wordt vooral gepleit voor katoen, wol en linnen, omdat dit de ontbinding milieuvriendelijker maakt.

Deze oproep heeft uitsluitend betrekking op het begraven. De minister wil deze maatregel ook in Vlaanderen invoeren.

1. Wat is de stand van zaken m.b.t. de aanpassing van de crematoria aan de Vlarem-wetgeving?
2. Welke tussentijdse maatregelen werden er reeds genomen m.b.t. crematoria die de normen ruimschoots overtraden?
3. Hoe is het gesteld met de naleving van de wetgeving terzake voor dierencrematoria?
4. Waarom wil de minister de Nederlandse oproep ook in Vlaanderen toepassen?

Is het niet logischer dat eerst de crematoria in Vlaanderen aan de normen voldoen, alvorens een bijkomende maatregel uit te vaardigen die

emotioneel zwaar is, en ook zeer moeilijk uit te voeren voor de begrafenisondernemers ?

5. Op welke manier evalueert de minister haar vorige beslissing waarbij de burgemeesters en begrafenisondernemers de kwaliteit van de doods-kisten beter moeten controleren ?
6. Wat zijn de laatste meetresultaten van zowel de crematoria voor mensen, als de crematoria voor dieren ?

Antwoord

- 1 Bij alle crematoria zijn momenteel aanpassingswerken aan de gang om de naleving van alle Vlarem II-emissiegrenswaarden te verzekeren tegen uiterlijk 1 januari 2003.

Per crematorium is de situatie als volgt.

Brugge

De vier ovens van het crematorium waren tegen eind februari 2002 volledig herbouwd en aangepast. Midden februari 2002 werden twee mouwenfilters geleverd (1 per 2 ovenlijnen), die tegen eind april 2002 operationeel moeten zijn.

Hasselt

De bouwvergunning voor de nieuwe filterinstallatie is afgeleverd. Er zijn nog besprekingen met de stad Hasselt over het verkrijgen van een gedeelte van de gronden. Eind april 2002 zouden de ruwbouwwerken aan het gebouw starten en voor oktober 2002 zou de filterinstallatie in werking moeten zijn.

Lochristi

Eén oven werd reeds enkele jaren geleden uitgerust met een rookgasreiniging. De aanpassing van de andere vier ovens gebeurt vanaf eind april 2002. Om de veertien dagen zal een oven worden uitgerust. De oplevering van de werken is eind juni 2002.

Turnhout

De bouwvergunning voor de aanpassingswerken is afgeleverd en de aannemers zijn aangesteld. Volgens het bestek moeten de twee ovens tegen uiterlijk 30 november 2002 conform Vlarem II zijn aangepast.

Vilvoorde

Het plaatsen van de nieuwe filterinstallaties is aangevat op 12 november 2001 en de werken werden eind maart 2002 beëindigd. In de komende weken zullen emissiemetingen worden uitgevoerd.

Wilrijk

De werken voor de opbouw van het nieuwe crematorium zitten in een eindfase. Het gebouw wordt momenteel voltooid (elektriciteit, toegangswegen, afwerking).

2. Gelet op de relatief lage emissiewaarden, gemeten in 2000 en 2001, werden bij de crematoria van Hasselt, Lochristi, Turnhout en Vilvoorde geen bijzondere tussentijdse maatregelen genomen.

Brugge

In het milieuvergunningbesluit van 16 augustus 2001 van de bestendige deputatie van de provincie West-Vlaanderen waren een aantal bijzondere voorwaarden opgenomen, onder andere rond de tussentijdse maatregelen in afwachting van het plaatsen van de filterinstallaties. Zo mochten slechts drie van de vier ovens tegelijkertijd in gebruik worden gehouden.

De exploitant paste in de loop van 2001 de naverbrandingskamers van de ovens al aan. Het effect op de dioxine-emissie was minder groot dan gehoopt, maar de extreem hoge waarden die in 2000 en begin 2001 waren gemeten, kwamen in augustus 2001 niet meer voor. Momenteel zijn alle ovens reeds volledig omgebouwd.

Wilrijk

Na het bekend worden van de hoge emissiecijfers, maande de afdeling Milieu-inspectie de exploitant aan om op de bestaande installatie de nodige maatregelen te nemen om de emissie van dioxinen te beperken.

Door aanpassingen aan het verbrandingsproces en de luchthuishouding slaagde de exploitant erin deze doelstelling na te leven. Vanwege de zeer hoge luchtvermaat in de rookgassen geeft de omrekening van de concentraties naar 11 volumepercent zuurstof een vertekend beeld. De werkelijk uitgestoten hoeveelheid dioxinen (massavracht) lag eind 2001 een heel stuk lager dan voorheen.

3. De dierencrematoria zijn volgens de indelingslijst bij Vlarem I ondergebracht in rubriek 2.3.4.i). Zodoende moeten zij voldoen aan de voorwaarden van afdeling 5.2.3 van Vlarem II (Verbrandingsinrichtingen voor afvalstoffen) en dus zijn de emissiegrenswaarden en meetfrequentie voor huisvuilverbrandingsinrichtingen van toepassing.

Er zijn in Vlaanderen drie dierencrematoria bekend. Bij het crematorium in Boom werden begin 2002 voor de eerste maal emissiemetingen uitgevoerd, maar de resultaten hiervan zijn nog niet bekend. Bij de overige twee dierencrematoria werden in september 2001 emissiemetingen van dioxinen verricht. In Zandhoven was er toen een overschrijding van de emissiegrenswaarde. De afdeling Milieu-inspectie maakte een proces-verbaal op en maande de exploitant aan om op korte termijn de nodige procesgeïntegreerde en/of nageschakelde maatregelen te nemen om te voldoen aan de emissiegrenswaarden. In Lummen voldeden de dioxine-emissies aan de grenswaarde.

Door de zeer beperkte omvang van deze installaties is de massa-uitstoot aan verontreinigende stoffen echter overal bijzonder klein.

Bij de wijzigingen van Vlarem II die zullen gebeuren in het kader van de omzetting van de

Europese Richtlijn 2000/76 inzake de verbranding van afvalstoffen, zullen voor deze inrichtingen specifieke sectorale voorwaarden (emissiegrenswaarden) worden opgenomen.

4. en 5. Om in afwachting van de inwerkingtreding van de nieuwe normen voor crematoria te werken aan een beperking van de emissie van verontreinigende stoffen naar de lucht, werden enkele inputgerelateerde maatregelen voorgesteld. Zo heb ik in een schrijven aan alle crematoria-uitbaters op 7 september 2001 de aandacht gevestigd op het KB van 19 januari 1973, intussen gewijzigd bij KB van 26 november 2001, waarin wordt gewezen op het gebruik van natuurlijke en afbreekbare stoffen voor de lijkzakken en de binnenbekleding. Over de kleding van de overledene werden geen uitspraken gedaan.
6. Een overzicht van de bij de afdeling Milieu-inspectie laatst bekende meetresultaten van de emissiemetingen van dioxinen bij de crematoria en dierencrematoria volgt hierna.

Alle concentraties zijn omgerekend naar het referentiegehalte van 11 % zuurstof. Voor de crematoria leidt dit, vanwege de grote luchtvermaat in de rookgassen, tot een grote onzekerheid op de omrekeningsfactor.

Crematorium oven nr.	Datum	Debiet Nm ³ /h	% O ₂ vol %	PCDD/F ng TEQ/Nm ³ bij 11 % O ₂
Brugge				
1	10-08-01	3900	16,3	1,8
2	09-08-01	3500	16,1	7,6
3	02-08-01	3200	16,4	17
4	03-08-01	3100	15,1	12
Hasselt				
1	17-10-01	9900	18,9	0,51
	07-02-02	6900	18,9	0,14
2	18-10-01	9100	19,2	0,54
	08-02-02	7000	19	0,7
Lochristi				
1	01-02-01	5020	17,9	0,05
2	01-02-01	3600	18,5	0,85
3	31-01-01	3317	16,9	1,7
4	02-02-01	3383	16,8	1
5	05-02-01	4000	16,3	0,7

Crematorium oven nr.	Datum	Debiet Nm ³ /h	% O ₂ vol %	PCDD/F ng TEQ/Nm ³ bij 11 % O ₂
Turnhout				
1	04-04-01	3180	17,9	2,57
2	05-04-01	3600	17,3	4,25
Vilvoorde				
1	05-12-01	8100	19,6	9,3
2	22-11-01	5100	19,6	2,2
3	23-11-01	6100	19,4	0,91
Wilrijk				
1	26-09-01	3800	20,4	8,3
2	19-09-01	3600	20,2	13,8
3	12-09-01	4300	19,8	14,2
4	05-09-01	2350	21	0,075 (*)
5	31-08-01	3400	19,9	8,3

(*) concentratie bij het actueel gemeten zuurstofpercentage, omdat omrekening naar 11 % niet mogelijk is

Dierencrematoria

Dirk&Dogs, Lummen	14-09-02	545		< 0,01
Antverpia Liberty, Zandhoven	11-09-01	953	17,1	1,7
Boom	nog geen resultaten bekend			

(PCDD/F : dioxinen ; ng : nanogram = 10⁻⁹ gram ; TEQ : toxisch equivalent ; Nm³ : normaal kubieke meter ; O₂ : zuurstof – red.)

Vraag nr. 173 van 21 maart 2002 van de heer JAN LOONES

Pesticidendecreet – Gevolgen voor de gemeenten

Op 31 januari 2002 verscheen in het Belgisch Staatsblad het decreet houdende vermindering van het gebruik van pesticiden door openbare diensten in het Vlaamse gewest (door het Vlaams Parlement aangenomen in plenaire zitting van 20 december 2001 – Handelingen Plenaire Vergadering – Nr. 20 ; Stuk 611 (2000-2001) – Nr. 6).

Als gevolg van dit decreet zal het, vanaf 1 januari 2004, voor alle openbare diensten verboden zijn gebruik te maken van bestrijdingsmiddelen, onder

meer in openbare parken en plantsoenen (art. 3a) en op terreinen die voor openbaar nut worden gebruikt (art. 3e).

Alhoewel de doelstellingen van dit decreet lovenswaardig zijn, blijken nu toch enkele bezwaren te rijzen, zoals geformuleerd door de VVOG (Vereniging voor Openbaar Groen VZW). Zo wijst de VVOG op de praktische problemen waarvoor de gemeenten komen te staan. Zij zullen in het bijzonder geconfronteerd worden met enorme meerkosten, aangezien alles nu manueel zal moeten gebeuren.

1. Werden de gevolgen van het decreet voor de gemeenten wel voldoende ingeschat ?
2. Wie draait op voor de meerkosten ?
3. Wordt daartoe in tegemoetkomingen voorzien, bijvoorbeeld in de milieuconvenants ?

Antwoord

1. Het betrokken decreet is totstandgekomen op basis van een parlementair initiatief (een voorstel van decreet). Voor een uitvoerige beschrijving, inschatting en bespreking van de gevolgen van het decreet, verwijs ik dan ook in de eerste plaats naar de parlementaire stukken terzake.

Daarbij moet worden gewezen op de nuanceringen en randvoorwaarden die, mede als gevolg van de reactie van de Vlaamse regering, tijdens de parlementaire behandeling, in het decreet zijn ingeschoven. Zij hebben tot doel de uitvoering van het principiële verbod op het gebruik van bestrijdingsmiddelen door de openbare besturen (waaronder gemeenten) soepel door te voeren. Zo is er voorzien in een overgangstermijn, een overmachtsbepaling en de mogelijkheid tot gemotiveerde afwijkingen via de individuele reductieprogramma's.

De VVSG werd vooraf geraadpleegd en bezorgde in een schrijven aan het parlement haar opmerkingen (*VVSG : Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten – red.*). Ook op de recente hoorzittingen van de Vereniging voor Openbaar Groen werd het decreet voorgesteld en werden constructieve opmerkingen verzameld over de uitvoerbaarheid ervan. Daar wordt rekening mee gehouden bij de verdere uitvoering van het decreet door de Vlaamse Milieuadministratie.

We voorzien in :

- een inventarisatie van alle openbare besturen die onder het toepassingsgebied vallen ;
- een modelreductieprogramma met begeleidende (technische) informatie over alternatieven voor bestrijdingsmiddelen voor bepaalde toepassingen en bijbehorende afwijkingmogelijkheden ;
- een vlotte beoordeling van de reductieprogramma's.

Sommige gemeenten hebben reeds ervaring met het toepassen van alternatieven. Een derde van hen heeft in het verleden het convenant (optie 7) ondertekent, met de belofte een substantiële reductie in het gebruik van bestrijdingsmiddelen te realiseren. De financiële steun vanuit het Vlaams Gewest voor het convenant was veeleer beperkt. Uit een evaluatie van de registratiegegevens van de gemeenten door de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Ami-

nal) blijkt dat een reductie van 20 % bereikt werd tussen 1990 en 1998 door de gemeenten, wat grotendeels aan de toepassing van het convenant toegeschreven kan worden. De haalbaarheid van de afbouw van het gebruik van bestrijdingsmiddelen door gemeenten was dus bewezen door het gemeentelijk milieuconvenant. Door het decreet heeft het parlement van deze vrijwillige optie een principiële verplichting gemaakt.

Op basis van de precedentes in het kader van het gemeentelijke milieuconvenant werd de kostprijs van een volledige stopzetting van het gebruik van chemische middelen geraamd op 12,5 miljoen euro. Daarbij dient te worden opgemerkt dat de milieukosten (en dus de winst bij verbod) hier niet in rekening gebracht zijn, zoals de zuivering van grond- en oppervlaktewater bij de bereiding van drinkwater en de negatieve gezondheidseffecten. Bovendien zullen deze meerkosten zich voornamelijk op korte termijn manifesteren (investering in opleiding en nieuwe apparatuur). Voor een niet-chemische onkruidbeheersing moet een aangepast omvormingsbeheer uitgestippeld worden (functionele wijzigingen aanbrengen in bestratingen en openbaar groen zodat het onkruid minder kans krijgt om zich te ontwikkelen), dat aanvankelijk belangrijke meerkosten met zich meebrengt, maar op lange termijn rendeert, onder meer wegens het verminderd voorkomen van onkruid en het vermijden van de aankoop van bestrijdingsmiddelen.

- 2 en 3. De uitvoering van het decreet is een taak van de openbare besturen en zij moeten daar dus ook de eventuele meerkosten van dragen.

Het decreet stelt uitdrukkelijk dat de Vlaamse regering financiële stimuli uittrekt voor gemeenten die informatiecampagnes opzetten ten behoeve van particulieren (art. 5). Deze vermelding geeft dus een decretale onderbouw aan bepaalde initiatieven die reeds opgenomen zijn in de nieuwe samenwerkingsakkoorden (2002-2004) met de gemeenten (cluster vaste stoffen). Deze overeenkomst voorziet ook in steun voor een vermindering van het gebruik van bestrijdingsmiddelen door de gemeentelijke diensten zelf.

In de geplande sensibiliseringscampagne over bestrijdingsmiddelen (voorjaar 2003) zal de Vlaamse overheid de burgers ook informeren en motiveren in verband met het decreet. Ervaring (ook in het buitenland) leert immers dat de

burgers vertrouwd moeten worden gemaakt met de (visuele) effecten, zoals omvormingsbeheer, minder intensieve en andere bestrijding van onkruid, enzovoort, van de alternatieven voor bestrijdingsmiddelen.

Door deze sensibilisering wordt een groter maatschappelijk draagvlak gevormd voor de uitvoering van het decreet door de betrokken besturen.

Vraag nr. 174
van 21 maart 2002
van de heer CARL DECALUWE

Vlaams Ecologisch Netwerk – West-Vlaanderen

Conform de bepalingen in het natuurdecreet is de Vlaamse regering verplicht om het Vlaams Ecologisch Netwerk (VEN) af te bakenen voor het einde van 2002. Er werd vooropgesteld om tegen die datum 125.000 hectare VEN-gebied en 150.000 hectare natuurverwevingsgebied af te bakenen.

De afbakening van het VEN-gebied zou verlopen in verschillende fasen, waarbij in een eerste fase tussen de 60.000 tot 80.000 hectare afgebakend zou worden (binnen de bestaande groene bestemmingen op de gewestplannen). De latere fasen zouden samenvallen met de realisatie van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV), met name de extra bestemming van 38.000 hectare natuurgebied.

In de eerste fase zou, in vergelijking met andere provincies, in de provincie West-Vlaanderen veel minder VEN-gebied afgebakend zijn ten opzichte van het aantal hectare dat wordt vooropgesteld.

Volgens sommige natuurliefhebbers is dit een gemiste kans, omdat op deze manier de historische achterstand aan natuurgebied niet kan worden ingehaald.

1. Wat is de verdeling van het aantal in de eerste fase afgebakende hectare VEN-gebied per provincie ?

Wat is de verhouding van dit aantal afgebakende hectare ten opzichte van het in de taakstelling vooropgestelde aantal, onderverdeeld per provincie ?

Blijkt uit deze procentuele cijfers de achterstand inzake VEN-gebieden in West-Vlaanderen ? Heeft de minister hiervoor een verklaring ?

2. Wat zijn de criteria op basis waarvan een gebied al dan niet in aanmerking komt als VEN-gebied ?

Is het correct dat enkele waardevolle gebieden in West-Vlaanderen niet in aanmerking werden genomen als VEN-gebied omdat zij binnen de aankoopperimeter van de erkende natuurrezervaten liggen ?

Valt deze motivering binnen de afweging van de criteria ?

3. Wordt er bij de afbakening van de bijkomende VEN-gebieden (fase 2 en 3) rekening gehouden met de historische achterstand in West-Vlaanderen ?

Welke gebieden worden prioritair afgebakend ?

Wat is de stand van zaken m.b.t. de verdere afbakening ?

Antwoord

1. De ontwerpkaarten m.b.t. de afbakening van het VEN werden voorbereid door een breed samengestelde ambtelijke stuurgroep. Ze kwamen tot stand door een overlayoefening te maken tussen de gewenste agrarische structuur en de prioriteitenkaart voor bos en natuur. De ontwerpkaarten werden in december aan de Vlaamse regering voorgesteld, waarbij enkel de zones "natuur" die niet overlappen in aanmerking werden genomen (zgn. consensusgebieden).

De oppervlakteverdeling is als volgt :

West-Vlaanderen : 8.082 ha
 Oost-Vlaanderen : 13.312 ha
 Antwerpen : 19.869 ha
 Limburg : 28.906 ha
 Vlaams-Brabant : 14.665 ha

Totaal Vlaanderen : 84.834 ha.

De afbakening VEN eerste fase bedraagt 84.834 hectare (van de taakstellende oppervlakte : 125.000 ha). Voor de provincie West-Vlaanderen is dit 8.074 hectare van de 19.000 hectare. Dit is de taakstelling waarbinnen de werkgroep werkt voor West-Vlaanderen. Dit is 42 % van het beoogde doel. Antwerpen met 83 %, Vlaams-Brabant en Limburg met 71 % en Oost-

Vlaanderen met 57 % leren ons dat er inderdaad een achterstand is inzake afbakening van het VEN eerste fase voor de provincie West-Vlaanderen.

De verklaring is te vinden in twee factoren. Enerzijds is er in West-Vlaanderen meer landbouwgebruik in de natuurgebieden dan in andere provincies, waardoor er veel natuurgebieden liggen in de gewenste agrarische structuur. Het aantal consensusgebieden is dus beperkter. Anderzijds is de oppervlakte natuurgebied in West-Vlaanderen beperkter ten opzichte van de andere provincies.

- Opdat een gebied effectief opgenomen zou kunnen worden in het VEN, dient het te voldoen aan de criteria zoals omschreven in artikel 20 van het decreet op het natuurbehoud en het natuurlijk milieu van 21 oktober 1997. Artikel 21 van het decreet bepaalt dat enkel de "echte" groengebieden (natuurgebieden, bosgebieden, reservaatgebieden, parkgebieden, beschermde duingebieden e.d.) zonder openbaar onderzoek kunnen worden afgebakend als VEN. Artikel 23 bepaalt dan weer dat een aantal gebieden, zoals agrarische gebieden met ecologisch belang, vallei-gebieden, militaire domeinen en ontginningsgebieden, enkel kunnen worden afgebakend na openbaar onderzoek.

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger weet, loopt er echter op dit moment een parlementair initiatief om de opname in het VEN van alle gebieden aan een openbaar onderzoek te onderwerpen.

Om te bepalen welke gebieden prioritair in het VEN opgenomen moeten worden, werd een prioriteitenkaart voor bos en natuur samengesteld. Uitgangspunt was om binnen de beperkingen van de ruimtebalans een aaneengesloten netwerk van prioritair natuurgebieden tot stand te brengen. Hierbij werd gewerkt aan de hand van grote fysieke entiteiten zoals heuvelruggen, riviervalleien, ... en ecologische gradiënten zoals duinpolderovergangen, overgang polder-zandstreek, ... Er wordt gestreefd naar grote leefgebieden met aandacht voor ontsnippering en buffering ten aanzien van nadelige invloeden en het vormen van logische beheersentiteiten. De kaarten beogen de duurzame handhavingen en, zo mogelijk, uitbreiding van zeldzame of kwetsbare ecotopen en planten- en diersoorten die relevant worden geacht in de Vlaamse of West-Europese context. Het Vlaams Ecologisch netwerk zal ook invulling geven aan het Europese Natura 2000-netwerk. Ten slotte was er aan-

dacht voor de ecoregiobenadering om te waarborgen dat per ecoregio de representatieve delen van de natuur zouden worden opgenomen, zodat ook een geografisch evenwicht wordt bewaard.

De stelling dat enkele waardevolle gebieden in West-Vlaanderen niet in aanmerking werden genomen als VEN-gebied omdat zij binnen de aankoopperimeter van de erkende natuurreservaten liggen, is niet correct. De aankoopperimeters van erkende natuurreservaten zijn nooit een criterium geweest (zie hierboven).

- Het is de bedoeling dat in de tweede fase de volledige agrarische en natuur- en bosstructuur wordt afgebakend via ruimtelijke uitvoeringsplannen binnen de ruimtelijke ordening.

Via het voorstel dat binnen de werkgroep is uitgewerkt, is het mogelijk om de afbakening van het buitengebied af te werken binnen de planningshorizon van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.

In de prioriteitenkaart voor bos en natuur zijn de belangrijkste gebieden voorgesteld waardoor de natuur in West-Vlaanderen, en dit rekening houdende met de historische achterstand, nieuwe kansen kan krijgen.

**Vraag nr. 176
van 21 maart 2002
van de heer ANDRE MOREAU**

Motorcrosscircuit Hélécine – Stand van zaken

Door Greenpark Neerheylissem wordt de aanleg van een motorcrosscircuit in Hélécine gepland. De site is vlakbij de taalgrens gelegen.

Op 11 mei 2000 stelde ik de minister reeds een schriftelijke vraag over deze zaak. Op mijn subvragen 3 en 4 antwoordde zij toen: "Het bovenvermelde standpunt met de vraag om bijkomende informatie werd aan mijn collega van het Waals Gewest meegedeeld. Er is voor dit project met hem geen officieel overleg gepland" (vraag nr. 200; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 16 van 30 juni 2000, blz. 1604).

- Welke bijkomende informatie heeft de minister van haar collega van het Waals Gewest sindsdien gekregen?
- In april 2001 zou de provincie Vlaams-Brabant bij de Vlaamse regering hebben aangedrongen

op (meer) overleg met het Waals Gewest om de inwoners van Goetsenhoven te beveiligen tegen milieuvervuiling (vooral geluidshinder).

Werd er over onderhavig project reeds overleg gepleegd met de Waalse minister van Leefmilieu ?

3. Wat is op dit ogenblik de stand van zaken in het dossier van het motorcrosscircuit in Hélécine ?

Antwoord

Met betrekking tot projecten met gewestgrensoverschrijdende milieueffecten geldt het samenwerkingsakkoord van 4 juli 1994 tussen het Vlaams Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de uitwisseling van informatie over projecten met gewestgrensoverschrijdende milieueffecten. Dit samenwerkingsakkoord voorziet enkel in een informatieuitwisseling voor MER-plichtige projecten (*MER : milieueffect-rapport – red.*).

Langs Vlaamse kant zijn "permanente race- en testbanen voor auto's en motorfietsen waarop gedurende 150 kalenderdagen per kalenderjaar wedstrijden, test- en/of oefenritten voor auto's en/of motorfietsen plaatsgrijpen" volgens het besluit van de Vlaamse regering van 23 maart 1989 als MER-plichtig project aangewezen. Volgens bijlage H, II, a) van de EG-richtlijn 97/11/EG van 3 maart 1997 tot wijziging van richtlijn 85/337/EEG betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten, zijn "permanente race- en testbanen voor gemotoriseerde voertuigen" onder de door de lidstaat te bepalen drempelwaarden of criteria MER-plichtig gesteld.

Gezien de ongerustheid bij de inwoners van Goetsenhoven en het stadsbestuur van Tienen over de omvang en de impact van het project, heb ik in een schrijven aan de bevoegde Waalse minister, de heer Foret, mijn bezorgdheid uitgedrukt over het niet naleven van bovenvermeld samenwerkingsakkoord. Dit heeft geleid tot een nieuwe procedure van openbaar onderzoek, ook in de stad Tienen, waarbij het integrale MER-rapport ter inzage werd gelegd.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek werd voor dit project bijkomende informatie gevraagd via mijn collega van het Waals Gewest. Met name werd gevraagd om duidelijker aan te geven welke de huidige milieukwaliteit op het vlak van geluid is volgens de definities van Vlaram II ter hoogte van

de bewoning in Goetsenhoven, en welke de verwachte verhoging van het geluidsniveau is ten gevolge van de crossactiviteiten.

Het openbaar onderzoek heeft geleid tot honderden bezwaarschriften van de inwoners van Goetsenhoven en omgeving. Naar verluidt ligt het vergunningendossier op dit moment ter beslissing voor bij de bestendige deputatie van Waals-Brabant.

Vraag nr. 177 van 21 maart 2002 van de heer JOHAN DE ROO

Grondwater – Oost-Vlaanderen

Grondwater is een kostbare grondstof, die niet verspild mag worden. De grondwatervoorraden zijn niet onuitputtelijk en voor de diepere grondwaterlagen is de toestand reeds zorgwekkend. Zowel industrie, landbouw als particulieren hebben baat bij de bescherming van het grondwater, kwalitatief en kwantitatief.

1. Hoe is het gesteld met de grondwaterkwaliteit in de provincie Oost-Vlaanderen ?

Wat zijn de grootste bedreigingen ?

Welke maatregelen worden er genomen ?

2. Hoe is het gesteld met de grondwaterkwantiteit in de provincie Oost-Vlaanderen ?

Wat zijn de grootste bedreigingen ?

Welke maatregelen worden er genomen ?

3. Welke acties worden ondernomen om het gemeentelijk grondwaterbeleid te ondersteunen ?

4. Zijn alle gegevens omtrent het grondwaterbeleid reeds gecentraliseerd in één databank voor de provincie Oost-Vlaanderen ?

Antwoord

1. De kwalitatieve toestand van het grondwater in Oost-Vlaanderen

Grosso modo kan men zeggen dat de kwaliteit van het diepe grondwater in Oost-Vlaanderen in grote mate overeenkomt met de natuurlijke kwaliteit, doch dat de kwaliteit van het ondiepe

grondwater op vele plaatsen is aangetast als gevolg van menselijke activiteiten.

De kwaliteit van het grondwater kan worden aangetast door verschillende vormen van verontreiniging. Informatie over pollutie van het grondwater als gevolg van puntbronnen wordt verzameld door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM). Het achtergronddocument bij het MIRA-T-rapport 2001 geeft een uitgebreid beeld van deze problematiek (*MIRA-T : Milieu- en Natuurrapport Vlaanderen, Thema's – red.*).

Verder is er het probleem van de diffuse verontreiniging, dat zich vooral in het ondiepe grondwater voordoet, bijvoorbeeld als gevolg van landbouwexploitatie, met verhoogde aanwezigheid van nitraten, fosfaten en pesticiden.

Ten slotte kunnen overmatige winningen van grondwater leiden tot kwaliteitsdegradatie als gevolg van beluchting van bodemlagen of versnelde doorspoeling van contaminanten.

Er worden op veel terreinen maatregelen genomen om verontreiniging van het grondwater te voorkomen.

Er lopen verschillende projecten inzake bodemsanering die verontreiniging als gevolg van puntbronnen moeten oplossen.

Bij het afleveren van milieuvergunningen wordt op basis van de Vlaamse reglementering een heel gamma beschermende maatregelen ten aanzien van grondwaterverontreiniging opgelegd voor risicovolle activiteiten.

Verder worden in het kader van het MAP kwetsbare gebieden afgebakend waarvoor strengere normen gelden voor het gebruik van meststoffen (en pesticiden) in de landbouw, onder meer op basis van de Europese nitraatrichtlijn (*MAP : mestactieplan – red.*).

Ten slotte worden winningen van grondwater bestemd voor de productie van drinkwater beschermd op basis van het grondwaterdecreet en het besluit van de Vlaamse regering van 27 maart 1985 houdende afbakening van waterwinningengebieden en beschermingszones.

2. De kwantitatieve toestand van het grondwater in Oost-Vlaanderen

Uit de gegevens van het grondwatermeetnet van de afdeling Water van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) blijkt dat de grondwaterstanden in de diepere (gespannen) watervoerende lagen langzaam afnemen. Dit wijst op een overexploitatie van deze lagen. Voor de ondiepe of freatische lagen is het veel moeilijker blijvende trends te onderscheiden, omdat deze lagen zeer gevoelig zijn voor lokale veranderingen in de neerslag of in de waterhuishouding. Algemeen genomen, kan men wel spreken van een verlaging van de grondwaterstanden ten opzichte van de natuurlijke toestand. In bepaalde gebieden is die verlaging nefast voor waterafhankelijke natuurelementen.

De oorzaken van verdroging en dus ook de bedreigingen voor de grondwaterkwaliteit zijn :

oorzaken die de infiltratie van neerslag verminderen of verhinderen

- de uitbreiding van verharde oppervlakte (bebouwing, wegen, riolen, ...);
- wijzigende landbouwexploitatie waardoor de bodem minder water opneemt en neerslag sneller oppervlakkig afstroomt;
- het verdwijnen van kleinschalige landschapselementen die regenwater tijdelijk ophouden en het de kans geven te infiltreren;

oorzaken die de berging van oppervlaktewater verminderen

- snellere afvoer van oppervlaktewater door waterbeheersingswerken zoals het inbuizen, het rechtekken en het uitdiepen van grachten en waterlopen;
- het verdwijnen van natuurlijke overstromingsgebieden door ophoging en inname voor andere doeleinden;
- oppervlaktewaterwinning ten behoeve van landbouw, industrie en openbare drinkwatervoorziening;

oorzaken die de berging van grondwater verminderen en de kwel doen afnemen

- grondwaterwinning ten behoeve van landbouw, industrie en openbare drinkwatervoorziening;

- draineringen ;
- bemaling ten behoeve van infrastructuurwerken, wegeaanleg, bouwwerken, ontgrindingen, mijnbouw en zandwinningen ;
- bemaling om (vervuild) grondwater af te voeren ;
- wegzijging bij het doorbreken van relatief ondoorlatende lagen bij uitvoering van infrastructuurwerken ;
- ontgrindingen.

Een van de belangrijkste instrumenten om het grondwaterverbruik in te perken, is het vestigen van een heffing op het grondwater. Met het begrotingsdecreet van december 2001 werd het niveau van de heffingen voor de grote gebruikers gevoelig opgetrokken en werd de mogelijkheid gecreëerd om gebiedsgericht de heffingen aan te passen aan de kwetsbaarheid van het grondwater.

Ook bij het afleveren van vergunningen voor het winnen van grondwater worden vaak beperkingen opgelegd.

Ik wijs tenslotte op het gamma aan maatregelen vanwege het Vlaams Gewest om de oorzaken van verdroging tegen te gaan, zoals het voeren van sensibiliseringscampagnes tegen verspilling van water, het promoten van infiltratievoorzieningen en van herwaardering van grachten, het opmaken van een gewestelijke bouwverordening voor het plaatsen van regenwaterputten, het promoten en zelf creëren van retentiebekkens en overstromingsgebieden, acties inzake erosiebestrijding.

3. Ondersteuning gemeentelijk grondwaterbeleid

In het nieuwe milieuconvenant voor provincies en gemeenten zijn verschillende maatregelen opgenomen die de bescherming van het grondwater beogen of indirect bevorderen.

Verder worden gemeenten in hun grondwaterbeleid ondersteund via de adviesverlening van de afdeling Water van Aminal bij aanvragen van vergunningen voor het winnen van grondwater.

4. Databank voor de provincie Oost-Vlaanderen

Alle relevante gegevens inzake grondwater worden momenteel verzameld in een centrale

databank : de Databank Ondergrond Vlaanderen (DOV).

In DOV worden alle geologische, geotechnische en hydrogeologische gegevens van de ondergrond in Vlaanderen digitaal opgeslagen en ter beschikking gesteld. Zo kan men de evolutie van de grondwaterpeilen raadplegen of een zicht krijgen op de waterwinningen.

Vanaf mei 2002 wordt de website van de DOV operationeel, zodat ook provincies en gemeenten toegang krijgen tot deze informatie.

Vraag nr. 179 van 21 maart 2002 van de heer CARL DECALUWE

Subsidies Nationale Loterij – Verdeelsleutel

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering
Vraag nr. 26
van 21 maart 2002
van de heer Carl Decaluwe
Blz. 2076

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 181 van 28 maart 2002 van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Bosgroepen – Stand van zaken

10 % van Vlaanderen is bebost. 70 % van deze bossen is in privé-handen, en die bossen zijn bovendien erg versnipperd.

Het Bosdecreet voorziet in de oprichting van bosgroepen. Zo is de Antwerpse bosgroep actief in 10.000 hectare bos.

1. Welke bosgroepen bestaan er momenteel reeds ?
2. Is het de bedoeling om de bosgroepen te organiseren per provincie ?

3. Werden de proefprojecten al geëvalueerd ?
Zo ja, wat zijn de belangrijkste bevindingen ?
4. Wat zijn de specifieke functies van bosgroepen ?
- Brengen ze ook specifieke werkgelegenheid mee ?

Antwoord

1. Momenteel lopen er zes proefprojecten van bosgroepen en twee zijn in oprichting.

Lopende projecten :

- Bosgroep Kempense Heuvelrug (Antwerpen)
- Bosgroep Zuiderkempen (Antwerpen)
- Bosgroep Noord-Hageland (Vlaams-Brabant)
- Bosgroep West-Limburg (Limburg)
- Bosgroep Noordoost-Limburg (Limburg)
- Bosgroep Zandrug Maldegem-Stekene (Oost-Vlaanderen)

In oprichting :

- Bosgroep Noordwest-Vlaanderen (West-Vlaanderen)
- Bosgroep Vlaamse Ardennen (Oost-Vlaanderen)

2. Bij het ontwerp van uitvoeringsbesluit m.b.t. bosgroepen is een kaart gevoegd met de afbakening van de werkingsgebieden van de bosgroepen. In elk werkingsgebied zal slechts één bosgroep erkend kunnen worden.

Elke provincie is verdeeld in een aantal werkingsgebieden, dat afhangt van de bebossingsindex.

3. Het ontwerp van uitvoeringsbesluit rond bosgroepen is opgesteld aan de hand van de ervaringen van de proefprojecten. Vooral de ervaringen van het project Bosgroep Kempense Heuvelrug, voortkomende uit het bosverplegingsproject, hebben veel bijgedragen aan de totstandkoming van dit besluit.

De proefprojecten dienen volgens de overeenkomst tussentijdse verslagen en eindrapporten op te stellen waarin suggesties worden gedaan naar andere bosgroepen en naar het beleid. Bovendien wordt tweemaandelijks overleg gepleegd en worden ervaringen uitgewisseld tussen de administratie en de bosgroepcoördinatoren. Informele contacten zijn er voortdurend.

Een aantal bevindingen van de proefprojecten

- Een nauwe samenwerking met de provincies betekent een groot voordeel. De provincie kan op de bosgroep een beroep doen in het kader van haar gebiedsgericht beleid en de bosgroep wordt ondersteund door de provincie. Ook andere openbare besturen zijn dan al sneller tot samenwerking bereid als de bosgroep is ingebed in een provinciale structuur.
- De aanwezigheid van een voltijds coördinator en een halftijds administratief medewerker is een absoluut minimum om veel eigenaars te bereiken, vooral de kleine privé-eigenaar.
- Vooral kleine eigenaars zijn zeer moeilijk bereikbaar. Het kost dan ook zeer veel moeite om deze grote groep van eigenaars (naar schatting 80 % van de eigenaars bezit een bos dat kleiner is dan 2 ha) te stimuleren hun bos te gaan beheren. Het is dan ook een langzaam proces dat niet geforceerd kan worden.
- De meest aangewezen aanpak bestaat erin met boscomplexen te werken. In de praktijk wordt een werkingsgebied van een bosgroep onderverdeeld in een aantal min of meer aaneengesloten stukken bos (boscomplexen). Alle eigenaars van zo'n boscomplex worden vervolgens aangeschreven en uitgenodigd op een infovergadering en infowandeling. Daar worden ze geïnformeerd en wordt gepolst naar hun interesse. Nadien worden de geïnteresseerden dan systematisch gecontacteerd.
- Beheerswerken in het bos die voordien als onrendabel beschouwd werden, kunnen dankzij de gezamenlijke aanpak van de bosgroepen als rendabel beschouwd worden. Zo worden door bemiddeling van de bosgroep houtloten verkocht die zijn samengesteld uit bomen van verschillende eigenaars. De bomen van een individuele eigenaar zouden

gezien de kleine hoeveelheid nooit verkocht raken.

4. Een bosgroep is een vrijwillig samenwerkingsverband tussen verschillende boscijgenars (zowel openbaar als privé). In deze samenwerking staat de beheersvrijheid van de eigenaar centraal. De specifieke functies van een bosgroep zijn de volgende.

Stimuleren en sensibiliseren : boscijgenars aanzetten tot en informeren over een duurzaam en multifunctioneel bosbeheer.

Informeren : wettelijke rechten en plichten, kaartmateriaal, gratis individueel advies, cursussen, excursies, ...

Organiseren : gezamenlijke beheerswerken (bestrijding Amerikaanse vogelkers, selecteren dunningen, beheer bosranden, ...), gezamenlijke houtverkoop, overleg tussen boscijgenars en bosgebruikers (recreanten, ...), gezamenlijke bosbeheersplannen.

Arbeidersploegen

Een aantal proefprojecten-bosgroepen hebben in samenwerking met hun provincie een arbeidersploeg opgericht (Bosgroep Kempense Heuvelrug en Bosgroep Noord-Hageland). Deze ploegen worden mede gefinancierd door het Vlaams Gewest in het kader van de sociale integratie van kansarmen (langdurig werklozen). Voor de toekomst zijn er concrete plannen van andere bosgroepen om bijkomende arbeidersploegen op te starten.

De ploegen voeren onredabele beheerswerken uit in het bos tegen een zo laag mogelijke prijs voor de eigenaar :

- bestrijding pestsoorten (Amerikaanse vogelkers),
- selecteren en uitvoeren van onredabele dunningen,
- afbraak van illegale weekendverblijven,
- aanleg van bosranden,
- acties met betrekking tot toegankelijkheid (aanleg infrastructuur, ...),

– kleinschalige natuurbeheerswerken in de bossfeer (bv. plaggen van heide),

– ...

Private bosbeheerders die werken in opdracht van boscijgenars vinden extra werk via de bosgroep (opmaak gezamenlijke beheersplannen, aanduiden dunningen, ...). Door de gezamenlijke aanpak van de bosgroepen, en door dus te werken over een grotere oppervlakte, kunnen eigenars opdrachten uitbesteden die voordien onbetaalbaar waren voor hen.

Vraag nr. 182 van 28 maart 2002 van de heer JACKY MAES

VMW – Personeelsformatie

Verschiedene personeelsleden van de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening (VMW) wachten reeds lang op hun benoeming. Het voorstel tot wijziging van de personeelsformatie moet worden goedgekeurd vooraleer deze benoemingen kunnen doorgaan.

De administratie Ambtenarenzaken gaf reeds een advies op 5 oktober 2001 omtrent dit voorstel. De minister vroeg als functioneel bevoegde minister het akkoord van de minister van Ambtenarenzaken op 23 oktober 2001. Het voorgelegde besluit met de aangepaste personeelsformatie werd inmiddels door de administratie Ambtenarenzaken op conformiteit met de gemaakte opmerkingen gecontroleerd. Het akkoord werd naar de minister opgestuurd op 29 oktober 2001.

Het ontwerpbesluit dient dan vervolgens goedgekeurd te worden door de Vlaamse regering. Het is pas na de definitieve goedkeuring door de Vlaamse regering van het ontwerpbesluit en de publicatie in het Belgisch Staatsblad dat de benoemingsprocedure kan worden gestart.

1. Is het ontwerpbesluit tot wijziging van de personeelsformatie van de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening reeds door de Vlaamse regering goedgekeurd ?
2. Zo neen, voor wanneer wordt de goedkeuring gepland ?
3. Wanneer wordt de benoemingsprocedure van de VMW-personeelsleden gestart ?

Antwoord

1. en 2. Het besluit houdende wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1999 tot vaststelling van de personeelsformatie van de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening werd door de Vlaamse regering goedgekeurd op 25 januari 2002 en verscheen in het Belgisch Staatsblad van 16 februari 2002.
3. In vergadering van 25 januari 2002 besliste de raad van bestuur in uitvoering van bovengenoemd besluit om 77 personeelsleden met de graad van fonteinier ambtshalve te bevorderen in de graad van adjunct-werkmeester en 23 personeelsleden ambtshalve aan te werven in de graad van adjunct-werkmeester.

Een aantal andere personeelsleden dienen nog te slagen voor een bijzonder overgangsexamen, dat binnenkort door de VMW zal worden georganiseerd.

**Vraag nr. 183
van 28 maart 2002
van de heer CARL DECALUWE**

Heulebeek Moorsele – Overstromingsrisico

Langs de Heulebeek in Moorsele (Wevelgem) komen frequent overstromingen voor. Door minister Dua werd de aanleg van een overstromingsbekken in deze gemeente echter op de lange baan geschoven. Een aantal maanden geleden stelde zij dat het overstromingsbekken Wevelgem-Moorsele pas kan worden overwogen als er voor 6 miljoen frank schadegevallen door overstromingen kunnen worden aangetoond.

Bij hevige regenval blijkt dat de rioleringsroosters en duikers door zwerfvuil geblokkeerd geraken, met ernstige wateroverlast op de wegen als gevolg. In september 2001 werd een overstroming vermeden dankzij particulieren die het zwerfvuil in de roosters en duikers (onder meer onder de R8 te Heule-Kortrijk) verwijderden ; het werk van de bevoegde diensten.

Ook wordt vastgesteld dat ter hoogte van de duikers aan de Ledegemstraat in Moorsele zich een concentratie van slib vastzet. Een automatische rooster zou veel onheil kunnen voorkomen.

1. Wat is de stand van zaken m.b.t. de aanleg van een overstromingsbekken in Wevelgem-Moorsele ?

2. Welke contacten werden ondertussen gelegd met het gemeentebestuur van Wevelgem over dit dossier ?

3. Welke maatregelen worden in het vooruitzicht gesteld om de waterafloop van de Heulebeek maximaal te vrijwaren ?

4. In welke mate kan er tijdens het weekend personeel ingeschakeld worden bij hevige regenval om overstromingen te vermijden ?

5. Er is een automatische rooster gepland ter hoogte van de R8.

Wat is hiervan de kostprijs ?

Wanneer wordt deze geplaatst ?

6. Wanneer wordt het slib in de Heulebeek geruimd ?

Wat is de kostprijs hiervoor ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan minister vice-president Stevaert (vraag nr. 252).

Antwoord

De aanleg van een wachtbekken is in een waterkwantiteitsmodel doorgerekend. Daaruit blijkt dat een wachtbekken, waarvan de kosten van aanleg worden geraamd op ongeveer 10 miljoen euro, in bepaalde overstromingsgebieden het hoogwaterpeil met maximaal 15 centimeter kan verlagen. Aansluitend is samen met de gemeentebesturen van Wevelgem en Kortrijk gezocht naar schadeclaims van overstromingen uit het verleden. Er kon geen enkele schadeclaim worden gevonden. De overstromingen blijven beperkt tot onbebouwde percelen. Enkel een school in Moorsele is vroeger herhaaldelijk onder water gelopen. Dit probleem is lokaal volledig opgelost. Er zijn dus geen financiële baten te vinden tegenover de investeringskosten van het wachtbekken.

Wateroverlast door blokkering van rioleringsroosters wordt niet beïnvloed door werken aan de Heulebeek. Op dat vlak moeten het toezicht en het onderhoud op het rioleringsstelsel worden verscherpt.

De rooster vóór de duiker onder de R8 en de duiker zelf zijn aangelegd en worden onderhouden door de wegbeheerder, de administratie Wegen en Verkeer (AWV) in Kortrijk. Bij de aanleg koos dit

bestuur, tegen het advies van de waterloopbeheerder in, voor een vast rooster met manuele reiniging. Intussen beschikt zijn uitvoeringsdienst over veel minder mankracht. Dit bestuur heeft desondanks tot nu toe, en dus ook in september 2001, al het nodige gedaan om overstromingen te voorkomen. Er zijn inderdaad particulieren wat zwerfvuil komen verwijderen, maar zonder dat zou de overstroming niet ernstiger zijn geweest. De afdeling Water als beheerder van de Heulebeek bereidt een uitbestede opdracht voor om dit rooster te bewaken en onderhouden.

1. Aangezien er geen schade voorkomt aan gebouwen en de dreiging voor overstroming van gebouwen bij heviger buien dan die welke tot nu toe werden geregistreerd, nauwelijks zou worden beïnvloed door de aanleg van een overstromingsbekken, is het niet zinvol om hierin 10 miljoen euro te investeren.

Daartoe is beslist na analyse van de modelleringsstudie van de Heulebeek enerzijds en van de geregistreerde overstromingen uit het verleden anderzijds. Het wachtbekken resulteert in een maximale peilverlaging van 15 centimeter in de overstromingsgebieden bij stormen zoals tot nu toe voorgekomen. Bij nog heviger stormen wordt deze peilverlaging zelfs tenietgedaan door verzadiging in het wachtbekken.

2. Er vonden verschillende overlegvergaderingen plaats, eerst op initiatief van de afdeling Water, om aan het gemeentebestuur de resultaten van de modellering toe te lichten en om zijn medewerking te vragen in het zoeken naar schadeclaims uit het verleden.

Nadien was het initiatief aan het gemeentebestuur om een verslag uit te brengen over zijn bevindingen.

Op die vergadering zijn ook lokale problemen geïnventariseerd en zijn kleinschalige ingrepen overwogen om die problemen op te lossen. Op al deze vlakken is gelijkgezindheid gevonden.

3. Een grondige slibuiming met afvoer van verontreinigd slib is in uitvoering en wordt eerst-daags afgerond.

Een opdracht voor toezicht op en onderhoud van de rooster aan de duiker onder de R8 wordt klaargemaakt om uit te besteden. In afwachting blijft AWV in Kortrijk instaan voor permanent toezicht en onderhoud.

Plaatsing van automatische roosterreiniging en telebewaking is opgenomen in het programma van de administratie Ondersteunende Studies en Opdrachten (AOSO) en wordt nog in 2002 ontworpen.

De duiker onder de R8 is in maart 2002 grondig geruimd en zal enkele keren per jaar worden gecontroleerd om nieuwe aanslibbing te volgen.

Er wordt in 2002 een studieopdracht uitbesteed om een zandvang aan te leggen stroomopwaarts van de duiker onder de R8. Deze zandvang kan worden aangelegd in 2003.

4. Er geldt voor alle waterlopen een algemeen noodplan met coördinatie tussen brandweer, burgemeester, gouverneur, ambtenarij en civiele bescherming. Dit is ook van toepassing voor de Heulebeek.

Specifiek voor de duiker onder de R8 verzorgt AWV voorlopig nog de permanentie. In de loop van dit jaar zal die worden overgedragen aan een aannemer via een aanbestedingsprocedure. Vanaf 2004 kunnen een automatische roosterreiniging en telebewaking dit aanvullen.

5. Uit een vergelijking met recente gelijkaardige installaties kunnen voorlopig investeringskosten worden afgeleid van 100.000 euro. Een nauwkeurige raming kan pas worden gemaakt na uitvoering van het ontwerp.

De installatie wordt in 2002 ontworpen, in 2003 uitbesteed en opgestart, in 2004 afgewerkt.

6. De ruiming is in uitvoering en past in het programma van opdrachten voor ruiming en verwerking of afvoer van verontreinigd slib in de Vlaamse waterlopen. De ruiming zal normaal nog in april 2002 worden voltooid.

De opdracht is gegund voor een bedrag van 726.534 euro, inclusief 21 % BTW.

(Antwoord Steve Stevaert : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 16 van 12 juli 2002, blz. 1765 – red.)

**Vraag nr. 184
van 28 maart 2002
van de heer HERMAN LAUWERS**

Vlarem II – Stallen in woongebied

Onder rubriek 9.4.3. (inheemse grote zoogdieren – paard- en runderachtigen) van Vlarem II wordt een onderscheid gemaakt tussen de ligging van de stallen in een woongebied met landelijk karakter, in een agrarisch gebied of in een ander gebied :

- in een agrarisch gebied is geen vergunning vereist beneden de twintig plaatsen ;
- in een woongebied met landelijk karakter is men niet vergunningplichtig indien er minder dan tien stalplaatsen zijn ;
- in alle andere gebieden evenwel is men vergunningplichtig vanaf vijf plaatsen.

Dit betekent dus voor manèges die gelegen zijn in recreatiegebied, dat zij vergunningplichtig zijn vanaf vijf plaatsen.

Waarom geldt er in woongebied met landelijk karakter een soepelere regeling dan in recreatiegebied ?

Antwoord

Vermits de Vlaamse volksvertegenwoordiger melding maakt van twee soorten van inrichtingen, acht ik het opportuun vooreerst de overeenkomstige Vlarem-indelingsrubrieken nader te preciseren :

- onder rubriek 32.4 vallen de inrichtingen voor ruiters-, draf-, ren- en mensport, alsook inrichtingen voor verhuur en africhting van paarden en andere zadeldieren ; manèges vallen onder deze rubriek en zijn als dusdanig steeds ingedeeld in de tweede klasse ;
- onder rubriek 9.4.3 vallen stallen voor paarden, waaronder wordt verstaan één of meer gebouwen waarin paarden gefokt of gehouden worden ; tot en met 200 paarden zijn deze paardenstallen ingedeeld in de tweede klasse ; in gebieden andere dan woongebieden met landelijk karakter en agrarische gebieden geldt de indeling inderdaad vanaf vijf plaatsen voor gespeende dieren.

Uit het bovenstaande blijkt dat een manège op zich altijd in de tweede klasse is ingedeeld, ongeacht of hieraan al of niet paardenstallen zijn gehecht.

Het onderscheid dat in de Vlarem-indelingsrubriek 9.4.3 wordt gemaakt naar gelang van de ruimtelijke bestemming van het gebied waarin de stallen zijn

gelegen, vloeit voort uit de verschillende stedenbouwkundige bestemmingsvoorschriften die gelden voor de onderscheiden gebieden. In agrarische gebieden en woongebieden met landelijk karakter wordt daardoor bijvoorbeeld een hogere tolerantie ten opzichte van geurhinder afkomstig van agrarische activiteiten zoals veehouderijen aanvaardbaar geacht dan in de andere gebieden, vandaar ook de verschillende indelingscriteria.

Volgens besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerpge-westplannen en de gewestplannen zijn woongebieden met landelijk karakter bestemd voor woningbouw in het algemeen en tevens voor landbouwbedrijven. Volgens artikel 16 van het koninklijk besluit zijn recreatiegebieden daarentegen bestemd voor het aanbrengen van recreatieve en toeristische accommodatie.

Vraag nr. 185 van 28 maart 2002 van de heer ANDRE MOREAU

Grondbank – Stand van zaken

In het kader van het geïntegreerd plattelandsbeleid heeft de minister in 2001 een decreet voor de Grondbank voorbereid, die een ruilinstrument van landbouw- en natuurgebieden moet worden.

1. Wat is hierbij de stand van zaken ?
2. Is er reeds duidelijkheid over de concrete werking van de Grondbank ? Zo ja, wat zijn de grote lijnen ?
3. Wordt er voor effectieve inspraak voor de landbouwsector gezorgd ?

Antwoord

1. De voorbereidingen van het decreetsvoorstel zijn nog niet volledig afgerond. Ik hoop dat dit nog voor de zomer kan worden gefinaliseerd.
2. De Grondbank kan zowel de afbakeningsprocessen, de inrichting als grootschalige overheidsprojecten ondersteunen. Zo zullen landbouwers in het Vlaams Ecologisch Netwerk die dit wensen, gebruik kunnen maken van de Grondbank om percelen te ruilen van de natuurstructuur naar de agrarische structuur.

In het kader van de bouw van het Deurganckdok heeft de regering beslist de eigenaars en gebruikers die onteigend worden sociaal te begeleiden. Het projectvoorstel dat is uitgewerkt om de landbouwers op de Linkerschelde-oever sociaal te begeleiden, komt erop neer dat de Vlaamse Landmaatschappij (VLM) via een grondbank landbouwgoederen ter beschikking stelt in gebruik of in eigendom aan landbouwers die na onteigening op een andere plaats actief willen blijven. De landbouwers die omwille van de havenontwikkeling onteigend worden, krijgen de keuzemogelijkheid tussen ofwel een vergoeding, ofwel grond.

Deze Grondbank (landbank) is samengesteld uit onteigende en vrijwillige aangekochte landbouwgoederen in Beveren en Sint-Gillis-Waas.

3. Het is evident dat de Grondbank maar een succes kan worden als met de belangen van alle betrokkenen, niet het minst die van de landbouwsector, rekening wordt gehouden.

Vraag nr. 186
van 28 maart 2002
van mevrouw ANN DE MARTELAER

Integraal waterbeheer – Begijnenbeek Diest

In september 1998 waren er in Vlaanderen heel wat overstromingen, ook in het stroomgebied van de Begijnenbeek ter hoogte van Diest.

In opdracht van van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal), afdeling Water, werd de NV Gedas (adviesbureau, studie en ontwerp van gebouwen, verkeersinfrastructuur en milieu-infrastructuur) aangesteld om een oppervlaktewaterkwantiteitsmodellering van het stroomgebied van de Begijnenbeek uit te voeren. In het kader van deze studie werd een lokaal wateroverleg opgestart, onder meer met administratieve diensten, gemeenten, Aquafin en natuurverenigingen. Ondertussen kwam deze overleggroep reeds tweemaal samen en werden diverse scenario's ontwikkeld.

De overheid (provincies, gemeenten) is rechtstreeks bevoegd voor het beheer van waterlopen van tweede en derde categorie. In het gemeentelijk natuurontwikkelingsplan (GNOP) worden ecologische randvoorwaarden bij ruimings-, onderhouds- en herstellingswerken en bij buitengewone "verbeterings"-werken geformuleerd. Ook de beleidsvisie van de minister vertrekt vanuit een integraal wa-

terbeheer en het behoud van een maximum aan structuurrijkdom en variatie van beken en grachten.

In dergelijke dossiers bestaat de mogelijkheid dat gekozen wordt voor scenario's waarbij men het vlugst scoort en die niets met integraal waterbeheer te maken hebben.

1. Op welke manier waakt de minister erover dat de meest duurzame, ecologische scenario's uitgevoerd worden ?
2. Kan de minister bevestigen dat in het verleden voor overwelvingen van waterlopen géén bouwvergunning vereist was ?
 Sinds wanneer is die vereiste er wel ?
3. Is in het geplande decreet "integraal waterbeheer" een specifieke aanpak van de problematiek van overwelfde en ingebuisde waterlopen opgenomen ?
4. Worden er financiële stimuli in het vooruitzicht gesteld voor lokale overheden die initiatieven inzake integraal water(loopen)beheer plannen ?

Antwoord

1. De modelleringsstudies van waterlopen die in opdracht van de afdeling Water van Aminal worden uitgevoerd, beogen in de eerste plaats inzicht te verwerven in het afvoergedrag van onbevaarbare waterlopen en hun valleien. Er wordt onderzocht waar en in welke omstandigheden er zich overstromingen voordoen, of er bij die overstromingen schade aan woningen of infrastructuur ontstaat en welke de mogelijkheden zijn om water te bufferen teneinde op een zo natuurlijk mogelijke wijze knelpunten op te lossen. In veel gevallen komt dat neer op het herstellen van verloren gegane ruimte voor water.

Vanuit die basisvisie ga ik ervan uit dat inderdaad wordt gezocht naar de meest duurzame, ecologische scenario's. Op de plaatsen waar de natuurlijke ruimte voor waterbuffering niet meer aanwezig is, moet gezocht worden naar andere locaties.

In het geval van de Begijnenbeek werd de Speelhofwijk in Diest gebouwd in het natuurlijk overstromingsgebied van de Begijnenbeek. Om naderhand die wijk te vrijwaren, werden reeds

in de tweede helft van de jaren '80 omvangrijke werken uitgevoerd. Zo wordt met een verdeelwerk het teveel aan water van de Begijnenbeek via de Leugenbeek afgevoerd naar het Webbekomsbroek. De afleiding heeft jarenlang de Speelhofwijk beschermd tegen wateroverlast.

Alleen tegen zeer uitzonderlijke gebeurtenissen zoals die van september 1998 waren geen maatregelen opgewassen. De modelleringsstudie heeft uitgewezen dat een beschermingsniveau van eenmaal om de 50 jaar wordt gehaald in de huidige toestand, maar dat met stormen die slechts eenmaal om de 100 jaar voorkomen er zich nog problemen voordoen in de Speelhofwijk. De storm van september 1998 zou een nog extremer evenement geweest zijn.

Om toch nog extra veiligheid te creëren voor de toen zwaar getroffen wijk, zullen in de studie enkele scenario's worden doorgerekend om op meerdere plaatsen met minimale ingrepen extra water in de vallei te bufferen. Het gaat daarbij om relatief beperkte volumes, zodat zeker geen zware ingrepen nodig zullen zijn.

Voor de keuze van de locaties en van de wijze waarop het water bovenstrooms vertraagd kan worden afgevoerd, blijven alle opties openstaan. Ik wijs er immers op dat het doorrekenen van bepaalde scenario's verre van gekoppeld zou zijn aan een formele beslissing over de realisatie ervan op het terrein.

Om de keuze van de meest duurzame en ecologische scenario's te bevorderen wordt de studie begeleid door een lokaal wateroverleg, waarin ook vertegenwoordigers van de afdeling Natuur van Aminal en van milieuverenigingen zitting hebben. Enkel door een constructieve samenwerking en een open dialoog vanwege alle betrokkenen kan men komen tot geïntegreerde oplossingen.

2. Voor het antwoord op vraag 2 herhaal ik mijn antwoord op dezelfde vraag die in de parlementaire vraag nr. 230 van 6 juli 2001 werd gesteld (*Bulletin van Vragen en Antwoorden Nr. 3 van 6 november 2001, blz. 504 – red.*). De vergunningplicht voor het bouwen van vaste constructies, waartoe overwelvingen van waterlopen behoren, is van kracht op basis van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw, gewijzigd door de wet van 22 december 1970. Vóór de inwerkingtreding van deze regelgeving was er inderdaad geen bouwvergunning vereist.

Nochtans is er sedert de wet van 7 mei 1877 op de politie der onbevaarbare en onvlotbare waterlopen, ondertussen vervangen door de wet van 28 december 1967, de plicht voor eenieder die werken van wijziging uitvoert aan onbevaarbare waterlopen om voorafgaandelijk een machtiging te verkrijgen van de bevoegde instantie (in dit geval de provincie). Veel hangt er dus van af of de provincie indertijd al dan niet machtiging heeft verleend voor de betrokken overwelvingen of de constructie al dan niet werd beschouwd als zijnde wederrechtelijk en schadelijk of gevaarlijk overeenkomstig de artikelen 4 tot 6 van het KB van 5 augustus 1970 houdend algemeen politiereglement van de onbevaarbare waterlopen (*KB : koninklijk besluit – red.*).

3. Titel 1 van het decreet "integraal waterbeleid", dat momenteel op politiek niveau besproken wordt, bepaalt de doelstelling, beginselen, organisatie en planning van het integraal waterbeleid en voorziet niet in een specifieke aanpak van de problematiek van overwelfde en ingebuisde waterlopen.

Dergelijke materie zal in de toekomst nog geregeld moeten worden op basis van een volgende titel inzake het beheer van de onbevaarbare waterlopen. In titel 1 zijn nochtans bij de doelstellingen van het integraal waterbeleid voldoende elementen opgenomen die aangeven dat het inbuizen of overwelven van grachten of beken niet meer strookt met de huidige visies en dat het herstel van oppervlaktewateren wordt nagestreefd.

4. In de samenwerkingsovereenkomst 2002 – 2004 tussen het Vlaams Gewest en de gemeenten en provincies wordt binnen de cluster "water" in een subsidie voorzien voor lokale overheden die initiatieven nemen voor de opmaak van duurzame lokale waterplannen (=bovengemeentelijke integrale waterplannen).

In een eerste ambitieniveau wordt subsidie verleend indien de gemeenten initiatieven nemen om tot dergelijke bovengemeentelijke integrale plannen te komen. Dit wordt de start- en oriëntatiefase voor de opmaak van duurzame lokale waterplannen genoemd.

In een tweede ambitieniveau wordt bijkomend subsidie verleend voor het opmaken van een duurzaam lokaal plan en het uitvoeren van prioritaire projecten uit het plan.

Vervolgens kan in het derde ambitieniveau nog bijkomend subsidie verkregen worden voor het uitvoeren van innoverende projecten van het plan. Ook in het recente besluit voor de subsidiëring van polders en wateringen wordt het accent vooral gelegd op het opmaken van een waterhuishoudingsplan en op het conform dit plan toepassen van de nieuwe principes van het integraal waterbeleid.

Vraag nr. 187
van 28 maart 2002
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Paling – PCB-vervuiling

De minister maakte de resultaten bekend van een onderzoek gevoerd door het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer op 250 meetpunten waarbij werd vastgesteld dat er iets mis is met palingen. Op sommige plaatsen werden in de palingen concentraties van polychloor bifenyl (PCB) gemeten die de referentiewaarde met een factor 100 overschrijden.

In 1999 werd reeds een eerste keer gemeld dat er te veel PCB's in paling zitten.

1. Welke PCB's werden aangetroffen ?
2. Welke zijn blijkens dit onderzoek de vervuilde punten met een overschrijding van de referentiewaarde ?
3. Op welke manier wordt er met de resultaten van deze studie rekening gehouden in het beleid ?

Worden er concrete directe acties gepland ?

4. Zijn de gemeenten waar de vervuiling werd vastgesteld op de hoogte gebracht ?

Antwoord

1. Aan de hand van het palingmeetnet werden analyses uitgevoerd naar tien PCB-congeneren (28, 31, 52, 101, 105, 118, 138, 153, 156 en 180).

Op alle plaatsen werden in alle palingen minstens enkele van de tien voornoemde PCB's teruggevonden. Enkel voor de laag gechlorideerde PCB's (28, 31 en 52) werden af en toe waarden aangetroffen die onder de detectielimiet lagen.

Op 52 plaatsen werd tevens een screening gedaan naar PCB 126 (de meest toxische PCB-congeneer) ; hier werden op tien plaatsen relatief hoge waarden teruggevonden, de overige waarden waren beneden de detectielimiet.

2. Op ongeveer 80 % van de 244 bemonsterde plaatsen werd een overschrijding van de consumptienorm voor de som van de zeven merker-PCB's (75 ng/g vers gewicht paling) aangetroffen (*ng : nanogram – red.*). Graag verwijs ik hiervoor naar de gegevens die op de website van het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer terug te vinden zijn (www.ibw.vlaanderen.be).

Als we aan de hand van deze gegevens een referentiewaarde gaan bepalen, zijnde het gemiddelde van de twaalf laagste gemiddelde concentraties (van 5 tot 10 palingen), zien we dat slechts 12 % van de meetplaatsen niet afwijken (< 475 ng/g vetgewicht) ten opzichte van deze referentie (189 ng/g vet).

Respectievelijk 20 en 27 % van de locaties zijn licht afwijkend (475-1192,5 ng/g vet) en afwijkend (1192,5-2995,5 ng/g vet). Niet minder dan 41 % van onze meetplaatsen blijken sterk af te wijken (> 2995,5 ng/g vet) van de referentietoestand.

3. Op basis van de resultaten van het wetenschappelijk onderzoek uitgevoerd door het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer en op basis van de normen voor PCB's en zware metalen heb ik als Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw een aantal maatregelen genomen, die reeds aangekondigd werden in twee persberichten.

Vooreerst heb ik sterk de nadruk gelegd op een algehele ontrading van de consumptie van paling en roofvis uit al onze Vlaamse waterlopen. Vervolgens heb ik eveneens in de persberichten de volgende maatregelen aangekondigd.

Een volledig meeneemverbod van paling afkomstig uit onze openbare wateren. Elke gevangen paling dient onmiddellijk te worden teruggeoid.

Een compleet meeneemverbod van alle vis op de meest verontreinigde sites. Het betreft de volgende waterlopen :

- Kanaal van Dessel over Turnhout naar Schoten : vanaf de weg Beerse-Merksplas tot het sas voor de monding in het Albertkanaal ;

- Laan : volledige lengte ;
- Maas : vanaf de weg naar het toeristisch voetveer Rotem-Grevenbricht tot de auto-snelwegbrug E314 ;
- Kanaal van Bocholt naar Herentals (inclusief Congovaart) : vanaf de weg Eksel-Eindhoven (Overpelt) tot de weg Geel-Kasterlee (Ten Aard) ;
- Kanaal naar Beverlo : volledige lengte.

Dit volledige meeneemverbod impliceert dat elke gevangen vis onmiddellijk in het water moet worden teruggegooid en dat het gebruik van leefnet of aasvisjes verboden is.

Een verbod op het gebruik van de palingfuij en het kruisnet in de grensscheidende Maas en in de onbevaarbare waterlopen in de provincies Oost-Vlaanderen en West-Vlaanderen. Vermits deze visserijmethodes enkel mogen aangewend worden met het oog op palingvangst, is het verbieden van deze methodes een logisch gevolg van het meeneemverbod.

De drie voornoemde maatregelen worden genomen bij ministerieel besluit. De ministeriële besluiten zullen geldig zijn vanaf de datum van publicatie in het Staatsblad. Momenteel is de procedure ter vastlegging van deze besluiten nog aan de gang.

Met betrekking tot *onderzoeksacties* wordt nagegaan welke onderzoeksacties het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer naar aanleiding van deze resultaten verder zal uitvoeren.

Aan de Vlaamse Milieumaatschappij werd opdracht gegeven om na te gaan wat de mogelijke bron van de contaminatie kan zijn. De conclusie van de VMM was dat er geen sprake is van recente lozingen en dat het hier gaat om historische verontreiniging die via bodemsanering moet worden aangepakt. Dit betekent dat de nodige onderzoeken moeten worden uitgevoerd om de verontreiniging in het slib correct vast te stellen en dat nadien – indien mogelijk – het slib moet worden gesaneerd. Dit dient te gebeuren door de beheerder van de waterloop, die de kosten kan terugvorderen van de veroorzaker van de verontreiniging (indien deze te traceren is en nog vermogend is).

4. Op 5 en 12 maart 2002 heb ik twee persberichten verspreid waarin informatie werd gegeven

over de vastgestelde vervuiling. Eveneens werden in deze berichten enkele maatregelen aangekondigd die ik boven heb toegelicht. Wanneer de ministeriële besluiten van kracht zullen zijn, zullen alle gemeenten alsook de diverse waterbeheerders worden aangeschreven. In dit schrijven zullen de beleidsmaatregelen uitvoerig worden toegelicht en zal er tevens informatie worden verstrekt over de vastgestelde vervuiling.

Ondertussen werd reeds een brief naar alle Vlaamse gemeenten verstuurd waarin informatie wordt verschaft over de resultaten van het uitgevoerde onderzoek naar pollutanten in paling.

Vraag nr. 188
van 28 maart 2002
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Indoorkartings – Afzuiginstallatie

Op 4 december 2000 vond in een indoorkarting in Wallonië een incident plaats waarbij een vijftigtal personen werd bevangen door koolstofmonoxide.

Vooraf de werking van de afzuiginstallatie werd in vraag gesteld.

1. In antwoord op mijn vraag om uitleg van 14 december 2000 stelde de minister te zullen nagaan of alle indoorkartings over een afzuiginstallatie beschikken (Handelingen Commissievergadering – Nr. 46 van 14 december 2000, blz. 11 e.v.).

Wat zijn de bevindingen ?

Op welke manier wordt daarop controle uitgeoefend ?

2. Wat is de huidige stand van zaken wat indoorkartings in Vlaanderen betreft : waar zijn ze gevestigd ?

N.B. Een vraag over de stedenbouwkundige aspecten van indoorkartings werd gesteld aan minister Van Mechelen (vraag nr. 110).

Antwoord

- 1 en 2. Indoorkartings vallen onder de Vlarem-indelingsrubriek 32.2 en zijn op zich ingedeeld in de tweede klasse. Conform artikel 58 van titel I van het Vlarem wordt het toezicht op dit soort inrichtingen in eerste instantie verzekerd door

de daartoe aangewezen agenten van de politie en de door de gemeente aangewezen technische ambtenaren. Het hoog toezicht gebeurt door de aangestelde ambtenaren van de afdeling Milieuspectie.

Wat de verluchting aangaat, schrijft artikel 5.32.3.6, § 1 van titel II van het Vlarem voor dat de lokalen behoorlijk worden verlucht. De controle op de naleving van deze milieuvoorwaarde gebeurt door voormelde ambtenaren.

Hierbij een overzicht van de bij de afdeling Milieuvergunningen bekende tweedeklasse-in-doorkartings.

Provincie Vlaams-Brabant

- Hocke, A. Gossetlaan 13, Dilbeek
- Ever Best Company, Budasteenweg 2, Machelen
- LOVA-kart, Ambachtenlaan 23, Leuven
- Indoorkarting BMB, Leuvensesteenweg 398, Boortmeerbeek
- Kart-Invest, Vaucamplaan 26, Beersel (Huiszinnen)

Provincie Limburg

- Raceland Kart, Kerkhofstraat z/n, 3670 Meeuwen
- Indoorkarting Cargo, Heufkensweg 5 (Eisden), 3630 Maasmechelen
- Action Kart NV, Walenstraat 32, 3500 Hasselt
- Bilzer Karting, Vrankrijk 31, 3740 Bilzen
- Indoorkarting Lommel, Balendijk 171, 3920 Lommel
- Ridak, Europark 28, 3620 Lanaken

Provincie Oost-Vlaanderen

- Home-Invest, Aalst (Moorsel)
- JPR Sint-Niklaas, Industriepark, 9100 Sint-Niklaas

Provincie West-Vlaanderen

- Westhoek Indoor Karting, Europalaan 5, Poperinge
- Frans-Vlaanderen, Bellestraat 70, Heuveland
- Flanders Indoor Carting Circuit, Spinnenrijstraat 67, Kortrijk
- Heirweg Leo, Ringlaan 1, Kuurne
- GMJC NV (Planet Kart), IJzeren Bareel 32, Spiere-Helkijn
- Claes Eddy (Ostend Kart), Steensedijk 186, Oostende
- Claes Erik, Pottenbakkerstraat 11, Oostende
- BMB Indoorkarting NV, Oude Diksmuidsestraat, Roeselare
- The Fun Track, Sint-Pieterskaai 78, Brugge
- Route 49 NV, Prins Boudewijnlaan 52, Damme
- Go-Kart Belgium BVBA, Gentseweg 486, Waregem
- Jef Wullus Racing, Moeskroenstraat 659, Rekkem (Menen)
- Karting Concept Company BVBA, Vliegveld 37, Wevelgem

Provincie Antwerpen

Inkart, Ooievaarsnest 336, 2870 Puurs
deels indoor, deels outdoor
dossiernr. : 000067269
Klasse 1
vergund tot 23.01.2020

Indoor Racing, Noorderlaan 95, 2030 Antwerpen
indoor

Antwerp Karting, Boomsesteenweg 952, 2610 Antwerpen (Wilrijk)
dossiernr. : 00065556
Klasse 1
vergund tot 11.05.2015

CRG Indoorkarting (CAVA), Delften 23/29b, 2390 Malle
indoor

dossiernr. : 000068140
Klasse 2

Goodwill Karting NV, Hoogbuul 38, 2250 Olen
indoor
dossiernr. : 00074833
Klasse 2

Mega Karting-Laser-Virtual Games, Keirlandse
Zillen 14, 2400 Mol
indoor
dossiernr. : 00067406
Klasse 1

(Antwoord Dirk Van Mechelen : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 16 van 12 juli 2002, blz. 1851 – red.)

**Vraag nr. 189
van 28 maart 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Infrastructuurwerken Lauw (Tongeren) – Schadedossiers

De bewoners van Lauw – een Tongerse deelgemeente – hebben zwaar te lijden onder de uitgevoerde infrastructuurwerken. Bij aanvang van de werken was men op de hoogte van de mogelijke problemen. Men wist dat de huizen meestal zonder fundamenteen gebouwd werden : een monolithisch draagvlak van gewapend beton of andere grondverdichtingsprocédés moesten bij het optrekken van deze gebouwen nog uitgevonden worden.

De schade aan vele gebouwen door deze werken is groot en neemt nog toe. Reeds eerder antwoordde de minister dat over de schade juridische betwisting kan bestaan, omdat het niet altijd duidelijk is of de stad Tongeren, de aannemer, het studiebureau, Aquafin, de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal), het Vlaams Gewest, ... verantwoordelijk zijn.

De gedupeerde inwoners hebben hieraan geen boodschap en wachten reeds verschillende maanden/jaren op de (voorlopige) schadevergoeding. Sommige zouden al betaald zijn, voor andere is men in onderhandeling om een voorlopige schade-regeling te maken, nog andere dossiers liggen te wachten op een aanzet tot oplossing.

Uit mijn informatie blijkt dat in een aantal dossiers het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, afdeling Water Limburg, duidelijk als verantwoordelijke werd aangewezen. Een verandering in het ri-

vierpeil door ruiming van Aminal zonder dat er versteviging aan de oevers werd aangebracht, heeft tot gevolg dat gebouwen blijven verzakken en scheuren, al dan niet met instortingsgevaar.

1. In hoeveel schadedossiers van Lauw is de Vlaamse Gemeenschap betrokken ?

Sinds wanneer lopen deze schadedossiers ?

Welk bedrag wordt tot nu toe geëist ?

2. Betreft het hier schade veroorzaakt door rechtstreeks ingrijpen van een dienst waarvoor de Vlaamse overheid bevoegd is ?

3. Hoeveel schadedossiers werden ingediend louter ten gevolge van de werken van Aminal aan de Jeker ?

4. Voor hoeveel dossiers waarin de Vlaamse overheid betrokken is, werd door de Vlaamse overheid reeds schade betaald ? Voor welk bedrag ?

Betreft het een volledige afrekening of een voorlopige schadevergoeding ?

Voor hoeveel dossiers is een schaderegeling in voorbereiding ?

5. Waarom werd niet voor alle lopende dossiers een volledige of voorlopige schadevergoeding betaald ?

Wanneer worden de gedupeerde bewoners vergoed ?

Antwoord

1. De werken "globale infrastructuurwerken in de dorpskern van de deelgemeente Lauw lot 1 " zijn gestart op 1 juni 1999 door de aannemer NV Algemene Ondernemingen VAG uit Bilzen. Voor deze werken is de stad Tongeren het opdrachtgevend bestuur. In deze opdracht wordt een deel uitgevoerd voor rekening van het Vlaams Gewest, namelijk "vernieuwen van bruggen Brugstraat en Bosstraat".

Met betrekking tot deze werken zijn momenteel zes schadedossiers bekend waarvoor een gerechtelijke procedure loopt.

Het Vlaams Gewest werd in twee dossiers in een kortgedingprocedure gedagvaard en kwam

vrijwillig tussen in een procedure ten gronde bij de rechtbank van eerste aanleg van Tongeren.

In de procedure in kortgeding dateert het eerste dossier van oktober 2000 en het tweede dossier van augustus 2001.

Het dossier ten gronde werd op 26 oktober 2001 ingeleid bij de rechtbank. De behandeling is gepland voor september 2002, wellicht tot aanstelling van een deskundige. Alle schadelijders hebben nadien (28/01/2002) een verzoekschrift tot vrijwillige tussenkomst ingediend.

De schadeclaims die voorlopig worden geëist, bedragen 175.525 euro.

2. Het vaststellen van de oorzaak van de schade en het bepalen van de verantwoordelijkheid maken deel uit van de lopende opdracht van de gerechtelijke expert.

Als gevolg van het eerste schadegeval zijn er wel aanzienlijke meeruitgaven gebeurd om de resterende werken op de technisch meest veilige manier uit te voeren, om eventuele bijkomende schade tot het minimum te beperken.

3. Gezien de problemen van wateroverlast in het centrum van Lauw in het recente verleden en om het centrum van Lauw maximaal tegen wateroverlast te beschermen, werd in opdracht van de afdeling Water een aanpassing van het bodempeil van de Jeker uitgevoerd vanaf de Hoogmolen tot 200 meter stroomafwaarts de brug aan de Bosstraat. Deze werken werden uitgevoerd midden mei 2000. Onmiddellijk aansluitend op deze werken werden oeververstevingswerken uitgevoerd om waar nodig de woningen te beschermen.

Momenteel is er één schadegeval bekend dat mogelijk te wijten zou zijn aan de in opdracht van de afdeling Water uitgevoerde bodemaanpassing, doch hieromtrent werd nog geen schadedossier ingediend.

4. Er werden nog geen schadevergoedingen betaald door het Vlaams Gewest.

Alle bekende schadedossiers werden ingeleid bij de rechtbank.

5. Er werden nog geen schadevergoedingen betaald, omdat de aansprakelijkheid nog niet werd vastgesteld.

De schadelijders worden vergoed bij afhandeling van de rechtsprocedure.

Vraag nr. 190
van 28 maart 2002
van de heer CARL DECALUWE

Sokkelwater – Groenteverwerkende industrie

De Zuid-West-Vlaamse regio wordt gekenmerkt door een sterke aanwezigheid en hoge specialisatiegraad van textiel- en groenteverwerkende bedrijven. Beide sectoren hebben een grote behoefte aan grondwater. Door de overexploitatie van het sokkelwater is de sokkel met uitputting bedreigd en laat de waterkwaliteit te wensen over.

De Vlaamse regering wil de overbepomping van het grondwater tegengaan door een hogere grondwaterheffing. Tevens worden sterke restricties opgelegd bij de vraag om nieuwe vergunningen of bij de heraanvraag van aflopende vergunningen. De grondwatervergunningen vóór 1984 vergund met een termijn van 30 jaar, zijn door het grondwaterdecreet teruggebracht tot 20 augustus 2005.

Aan de groenteverwerkende nijverheid worden duidelijke inspanningen gevraagd inzake waterbesparing, waterzuivering en hergebruik. Momenteel laat het Streekplatform Roeselare-Tielt een onderzoek uitvoeren naar "rationeel waterbeheer in de groenteverwerkende industrie".

In de voedingssector is de kwaliteit van het gebruikte grondwater van zeer groot belang. Sokkelwater is echter niet geschikt voor consumptie. Gezien de chemische samenstelling, mag het dan ook enkel aangewend worden bij bepaalde productieprocessen, en zeker niet bij het blancheren en afkoelen van groenten.

1. In welke mate wordt voor de aflevering van grondwatervergunningen aan de groenteverwerkende bedrijven, nagegaan waarvoor dit water specifiek wordt aangewend ?
2. Worden er controles uitgevoerd bij bedrijven uit de voedingssector die sokkelwater winnen als proceswater, om na te gaan of het sokkelwater zeker niet wordt gebruikt voor productieprocessen waarvoor drinkwaterkwaliteit vereist is ?

Zo ja, in welke mate ?

Wat leverden deze controles op ?

Antwoord

1. Een vergunning voor het winnen van grondwater is een onderdeel van een milieuvergunning. Het toekennen van een vergunning is een bevoegdheid van gemeentes en provincies. Het college van burgemeester en schepenen verleent milieuvergunningen van klasse 2, de bestendige deputatie verleent milieuvergunningen van klasse 1 na advies van de provinciale vergunningscommissie. Ikzelf kan aangezocht worden m.b.t. beroepsdossiers klasse 1.

Inzake grondwaterwinningen hebben de vertegenwoordigers van mijn administratie (afdeling Milieuvergunningen en afdeling Water) een adviesverlenende functie. Deze adviesverlenende afdelingen gaan ook na of de verleende vergunningen stroken met het milieubeleid van het Vlaams Gewest en kunnen eventueel in beroep gaan. De adviezen inzake grondwaterwinning houden rekening met de draagkracht van de watervoerende laag en de lokale effecten van de winning enerzijds, en het verantwoord gebruik van de gevraagde volumes anderzijds. Indien grondwater aangevraagd wordt voor gebruik in processen waarbij de kwaliteit ervan niet geschikt is of andere bronnen meer aangewezen zijn, wordt dit in het advies vermeld en wordt het voorstel van te vergunnen volumes beperkt.

Sokkelwater is meestal door zijn chemische samenstelling (te hoog gehalte aan fluor en natrium) wettelijk niet toelaatbaar in processen waar drinkwaterkwaliteit wordt vereist krachtens het besluit van de Vlaamse regering van 15 maart 1989. Het water (grondwater of enig ander water) dat in een levensmiddelenbedrijf wordt gebruikt voor de vervaardiging, de behandeling, de conservering of het in de handel brengen van voor menselijke consumptie bestemde producten of stoffen, moet aan kwaliteitseisen (vermeld in dit besluit) beantwoorden. Het sokkelwater kan, zelfs na behandeling, in de regel hieraan niet voldoen. In de adviezen van mijn administratie wordt waar nodig de aandacht gevestigd op deze bepalingen. De vergunningverlenende overheden vermelden deze verbodsbepalingen dikwijls in de overwegingen bij hun vergunningsbeslissing, opdat de vergunningsaanvrager hierover niet onwetend zou zijn.

Het toezicht op de naleving van de bepalingen van bovenvermeld besluit van 15 maart 1989 is echter een bevoegdheid van de administratie Gezondheidszorg (Gezondheidsinspectie).

2. Mijn collega van Welzijn en Gezondheid is bevoegd voor het toezicht op de toepassing van het besluit van de Vlaamse regering van 15 maart 1989 houdende vaststelling van een technische reglementering inzake drinkwater. De controles worden uitgevoerd door de gezondheidsinspecteurs in de provincies.

Voor het toezicht op de kwaliteit van de afgeleverde producten is de federale minister van Volksgezondheid (Eetwareninspectie) bevoegd.

Vraag nr. 191 van 28 maart 2002 van de heer ANDRE MOREAU

VLIF – Evaluatie – Glastuinbouw

Op 24 november 2000 werd de nieuwe VLIF-regelgeving goedgekeurd, waardoor het investerings- en vestigingsbeleid grondig werd geheroriënteerd (VLIF : Vlaams Landbouwinvesteringsfonds).

1. Wanneer vindt de evaluatie van het VLIF plaats en hoe wordt deze aangepakt ?
2. In welke zin wordt het investeringsbeleid voor de glastuinbouwsector aangepast ?

Welke vragen kreeg de minister hierover van de sector ?

Antwoord

1. De evaluatie van het VLIF is aan de gang en is bijna afgerond.

De evaluatie wordt uitgevoerd door de diensten van het VLIF. Ze bestaat uit twee delen. In een eerste gedeelte worden voornamelijk cijfers gepresenteerd. Op basis hiervan worden vaststellingen gedaan en eerste conclusies getrokken met betrekking tot de effecten van de nieuwe regelgeving op de steunverlening aan de land- en tuinbouw. In een tweede gedeelte worden de ervaringen van de dossierbehandelaars met de nieuwe VLIF-regelgeving gebundeld, zowel wat de inhoudelijke aspecten, als wat de praktische toepassing betreft.

Zonder vooruit te lopen op de conclusies kan algemeen worden vastgesteld dat de hervorming van het VLIF drie belangrijke dingen heeft teweeggebracht :

- de duurzame productietechnieken en productiemethodes die leiden tot realisatie van hogere toegevoegde waarde worden tegen 40 % gesubsidieerd : meer en meer dossiers worden in die richting ingediend ;
 - de subsidiëring van investeringen met eigen middelen wordt als zeer positief ervaren. De uitbetaling van de premie over vijf jaar – beslissing genomen omwille van budgettaire voorzichtigheid – wordt als negatief ervaren. Na evaluatie werd beslist om vijf jaar om te zetten naar twee jaar, behalve voor de premies lager dan 1.000 euro die nu ook al in één jaar worden uitbetaald.
2. De evaluatie is nog aan de gang en heeft vooralsnog niet geleid tot een bijsturing van het investeringsbeleid voor de glastuinbouw.

Specifiek wat het investeringsbeleid voor de glastuinbouw betreft, werden in het recente verleden vragen gesteld in verband met volgende aspecten van de regelgeving :

- het betalingsritme van de kapitaalpremies, waarbij gevraagd werd deze in één maal uit te betalen in plaats van in vijf maal ;
- de voorwaarde over het maximaal toegelaten aantal volle arbeidskrachten per bedrijfsleider (thans 10), waarbij gevraagd wordt een soepelere houding aan te nemen ;
- de interpretatie van het begrip "investeringsgericht op waterrecuperatie", waarbij gevraagd wordt een soepelere houding aan te nemen ;
- het verlenen van een verhoogde steun voor innovatieve investeringen ;
- het verhogen van de waarborgen.

Wat de kapitaalspremies betreft, verwijs ik naar het antwoord op voorgaande vraag. De andere vragen zijn, zoals reeds gezegd, in onderzoek. Ook is er discussie over de rem op de investeringen van bedrijven die geen voldoende grondgebondenheid kunnen bewijzen, wat logisch is gezien de mestoverschottenproblematiek.

De grondgebondenheidsvoorwaarde vormt anderzijds wel een rem op mogelijke investeringen richting ammoniakreductie en dierenwelzijn.

Momenteel wordt een voorstel uitgewerkt om terzake het besluit van de Vlaamse regering aan te passen en hiervoor toestemming te krijgen van de Europese Commissie.

Vraag nr. 192
van 28 maart 2002
van de heer ANDRE MOREAU

Mestactieplan – Samenvoeging van vergunningen

In het kader van het Mestactieplan (MAP) zou een verplaatsing en samenvoeging van vergunningen met bijbehorende nutriëntenhalte mogelijk worden gemaakt.

1. Wat is de stand van zaken in dit dossier ?
2. Vrijgekomen stallen zullen blijkbaar hier en daar gebruikt worden als stalling voor bijvoorbeeld auto's, rijwielen, caravans, ...

Zijn er vanuit Leefmilieu of Landbouw beperkingen terzake ?

Antwoord

1. In de aanpassingen aan het Vlaams regeerakkoord ten gevolge van de bijkomende overgehevelde bevoegdheden is inderdaad afgesproken dat verplaatsing en samenvoeging van vergunningen met bijbehorende nutriëntenhalte mogelijk zal worden gemaakt. Om dit mogelijk te maken, is een wijziging van het meststoffen-decreet noodzakelijk.

Op dit moment zijn op basis van een eerste voorontwerptekst van aanpassing van het meststoffendecreet de besprekingen gestart met de landbouw- en milieusector. In deze ontwerptekst zijn ook bepalingen opgenomen inzake samenvoeging en verplaatsing van milieuvergunningen. Zodra de besprekingen afgerond zijn, zal dit voorontwerp van wijziging van het meststoffendecreet voorgelegd worden aan de Vlaamse regering voor principiële goedkeuring. Vervolgens zal dit voorontwerp voorgelegd worden aan het Vlaams Parlement

2. Voor een alternatief gebruik van vrijgekomen stallen gelden, wat de milieuvergunningenpro-

blematiek betreft, de normale Vlarem-regels. In de mate dat dit alternatief gebruik een volgens de Vlarem-indelingslijst ingedeelde inrichting betreft, zal hiervoor de door titel I van het Vlarem voorgeschreven melding, mededeling kleine verandering of milieuvergunningaanvraag moeten worden ingediend.

Wat de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger vermelde alternatieven betreft, kan worden opgemerkt dat het stallen van autovoertuigen en/of aanhangwagens andere dan personenwagens op zich volgens de Vlarem-indelingsrubriek 15.1 als volgt is ingedeeld :

- in de derde klasse, en bijgevolg meldingsplichtig, voor 3 tot en met 25 autovoertuigen en/of aanhangwagens ;
- in de tweede klasse, en bijgevolg vergunningplichtig, voor meer dan 25 autovoertuigen en/of aanhangwagens.

**Vraag nr. 193
van 28 maart 2002
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE**

NV Prayon Rupel (Ruisbroek) – Diisopropylether

In Boom worden door de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) metingen gedaan waarbij wordt vastgesteld dat de belangrijkste geurcomponent diisopropylether is. Deze geur zou afkomstig zijn van het bedrijf Prayon Rupel.

In 2000 werden piekconcentraties gemeten die de geurdrempel van $70\mu\text{g}/\text{m}^3$ overschrijden (μg : microgram ; m^3 : kubieke meter).

1. Wanneer werden deze piekconcentraties gemeten ?
2. Wat is de evolutie ten opzichte van het jaar voordien ?
3. Zijn er schadelijke gevolgen mogelijk voor mens en omgeving bij de overschrijding van de norm ?
4. Werden er in het verleden acties ondernomen naar aanleiding van de overschrijding van de norm ?

Welke initiatieven werden er na de laatste vaststellingen genomen ?

Antwoord

1. Bij de steekproefsgewijze controles op de aanwezigheid van geurcomponenten in de lucht in de omgeving van het bedrijf Prayon Rupel werden in 2000 vier overschrijdingen vastgesteld van de geurdrempel van $70\mu\text{g}/\text{m}^3$ (17 ppb) zoals die in de literatuur vermeld wordt (*ppb : parts per billion – red.*).

De overschrijdingen werden vastgesteld op 26 april ($79,2\mu\text{g}/\text{m}^3$), 17 mei ($115,1\mu\text{g}/\text{m}^3$), 24 november ($88,4\mu\text{g}/\text{m}^3$) en 20 december ($104,9\mu\text{g}/\text{m}^3$). De gemeten waarden zijn halfuurgemiddelden.

2. In 1999 werden eveneens vier overschrijdingen vastgesteld, namelijk op 8 januari ($83,53\mu\text{g}/\text{m}^3$), 9 juni ($108,7\mu\text{g}/\text{m}^3$), 14 juli ($80\mu\text{g}/\text{m}^3$) en 16 december ($75,8\mu\text{g}/\text{m}^3$).

We kunnen dus spreken van een stagnering van de toestand.

3. De waarde van $70\mu\text{g}/\text{m}^3$ is enkel een richtwaarde voor de geurperceptie. Een norm voor de concentratie in de omgevingslucht is er niet.

De maximaal toegelaten concentratie voor acht uur continue blootstelling in arbeidsplaatsen (MAC-waarde) voor diisopropylether bedraagt 250 ppm, of omgerekend $1.055.000\mu\text{g}/\text{m}^3$ (*ppm : parts per million – red.*). Een richtwaarde voor omgevingslucht wordt verkregen door de MAC-waarde door 100 te delen, wat resulteert in $10.550\mu\text{g}/\text{m}^3$, grofweg ongeveer $1\text{mg}/\text{m}^3$.

De gemeten piekconcentraties blijven ver beneden deze waarde, waaruit kan worden afgeleid dat er geen schadelijke gevolgen voor mens en omgeving mogelijk waren bij de gemeten concentraties.

4. Prayon Rupel NV heeft in 1999 een programma uitgewerkt om de uitstoot van diisopropylether te verminderen. De uitvoering van het programma is in 2000 gestart. Eind 2002 moet het programma volledig toegepast worden.

De extractie-installaties, waarin diisopropylether gebruikt wordt, zijn in gesloten systemen gebracht. De installaties zijn getest op lekdichtheid.

Er zijn bijkomende condensoren geplaatst die het vluchtige diisopropylether afkoelen. De gerecu-

pereerde vloeistof komt terug in het extractieproces.

Prayon Rupel NV heeft wijzigingen aangebracht in de productie, waardoor ze minder diisopropylether nodig heeft.

Voor de losoperaties van diisopropylether is een nieuwe procedure uitgewerkt. Die procedure wordt vanaf de helft van dit jaar gevolgd. Hierdoor zal de uitstoot van diisopropylether verder verminderen.

**Vraag nr. 196
van 4 april 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Luchthaven Bierset – Geluidshinder

Een groot deel van Zuidoost-Limburg is gelegen binnen de controlezone van Bierset.

Vertrek en aankomst van de vliegtuigen (95 procent 's nachts) op baan 23L hebben de grootste impact in het zuidelijke deel van de gemeente Tongeren en de zuidoostelijk gelegen kernen in Riemst (Zichen en Val-Meer).

De minister verklaarde vroeger dat zij zou zorgen voor interministerieel overleg om een samenwerkingsakkoord tot stand te brengen dat normen, liefst dezelfde in het hele land, zou vastleggen.

Nu stellen we vast dat Bierset verder uitbreidt en dat de startbaan wordt verlengd. Het nieuwe luchthavengebouw zal klaar zijn tegen 2004 en de parking wordt uitgebreid van 800 naar 1.100 plaatsen. De financiering/investering van dit alles komt van Sowaer, het financieringssysteem van de Waalse regering voor de luchthavens van Charleroi en Luik, aldus de Financieel Economische Tijd van 2 december 2001. Een milieueffectrapport (MER) zou dus verplicht worden, omdat er door de uitbreiding hinderlijke effecten boven Vlaanderen mogelijk zijn.

Het koerierbedrijf TNT hoopt door deze uitbreidingen zijn vrachtvolume de komende jaren te verdubbelen. Vanaf 2003 zou reeds 97.000 ton aankomen en vertrekken. Ook de Zairese maatschappij Hewa Bora, die oude toestellen gebruikt, overweegt vaste verbindingen tussen Luik en Kinshasa.

Ik stel vast dat Bierset ook gebruikt wordt als uitwijkvluchthaven voor Charleroi : vliegtuigen mogen daar tussen 23 uur en 5 uur niet meer landen en ge-

bruiken dan als tussenstap Bierset, die de verzamelpaats voor alle nachtvluchten aan het worden is.

Via de media vernamen we dat de federale regering met de regeringen van het Vlaams en het Brussels Gewest een akkoord bereikte om de geluidsoverlast te beperken boven de luchthaven van Zaventem. We lazen ook dat Waals minister van Economie Serge Kubla verklaard heeft dat het akkoord over Zaventem het Waals Gewest niet bindt.

Bedoeling was nochtans – aldus de minister in antwoord op vroegere vragen hierover – dat de diverse overheden van dit land tot dezelfde normen voor alle luchthavens in België zouden komen, zodat er geen verschuiving van trafiek ontstaat zoals nu gebeurt richting Bierset.

Nu blijkt dat de Vlaamse en de Waalse regering rechtstreeks onderhandelen over een eigen akkoord over de geluidshinder rond de luchthaven van Bierset.

Dit is in tegenspraak met vroegere uitspraken van de minister, die pleitte voor een regeling voor heel België en daarom wachtte met eigen maatregelen.

1. Welke afspraken werden er concreet gemaakt tussen de federale en/of Brusselse en/of Vlaamse regering met betrekking tot geluidshinder rond luchthavens, rond de luchthaven van Zaventem ?
2. Werd de minister reeds officieel op de hoogte gesteld van de uitbreiding van de luchthaven van Bierset en de vraag om een MER te maken ?

Zo ja, wat is de stand van zaken ?

Zo neen, neemt de minister zelf een initiatief om met dit MER te beginnen ?
3. Welke initiatieven stelt de minister in het vooruitzicht om de geluidsoverlast nu en in de toekomst in de regio Tongeren-Riemst te beperken/te stoppen ?

Antwoord

Achtergrond

Ik onderken ten volle het probleem van nachtelijke geluidsoverlast in de regio Zuidoost-Limburg, in het bijzonder in de gemeenten Riemst en Tongeren, en ik ben bezorgd over de milieueffecten op

lange termijn van de verdere ontwikkeling van de luchthaven van Bierset.

In verband hiermee kan worden verwezen naar diverse schriftelijke vragen om nadere informatie aan mijn Waalse collega's S. Kubla en M. Foret, en naar mijn verzoek tot agendering van het dossier op het gezamenlijk overleg van de voltallige Waalse en Vlaamse regering op 23 februari 2001.

Ik pleit terzake nog steeds voor een uniforme regelgeving voor heel België. Het probleem van nachtelijk vliegtuiglawaai is echter breder dan het vraagstuk van gepaste immissienormen aan de grond. Een geïntegreerde aanpak vereist tevens maatregelen op het niveau van ruimtelijke ordening, naast een aantal emissiebeperkende maatregelen in verband met de exploitatie van vliegtuigen en de luchthavenexploitatie in het algemeen (baangebruik en toegestane bewegingen).

In verband hiermee kan worden verwezen naar het recente politieke akkoord van 22 februari 2002 rond de luchthaven van Zaventem. Dit akkoord tussen de federale overheid, het Vlaams en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest gaat verder dan het louter stellen van gebiedsgerichte immissienormen. Het omvat tevens de uitvoering van een uitgebreid isolatieprogramma van woningen en andere maatregelen inzake ruimtelijke ordening, rekening houdende met de reeds bestaande exploitatiebeperkingen voor luidruchtige toestellen en het vooropgestelde afbouwschema op basis van de quota count zoals afgesproken in het akkoord van februari 2000.

Het Waals Gewest heeft voor zijn regionale luchthavens in de loop der jaren een geheel eigen beleid ontwikkeld, dat op diverse punten afwijkt van de beleidsmaatregelen op federaal niveau voor de luchthaven van Zaventem. Een uniforme aanpak van alle luchthavens in België is derhalve geen evidentie.

1. Op 22 februari 2002 werd een politiek akkoord bereikt over de bestrijding en de aanpak van de nachtelijke geluidsoverlast op de luchthaven van Zaventem. Dit akkoord werd bereikt tussen de federale regering, de regering van het Vlaams Gewest en die van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Het politiek akkoord omvat een globaal akkoord over de tenuitvoerlegging van een isolatieprogramma voor woningen in de omgeving van de luchthaven van Zaventem. Dit isolatieprogramma, samen met maatregelen inzake

ruimtelijke ordening en een akkoord over het baangebruik en de toekomstige exploitatie van de luchthaven, vormt het kernstuk van dit politieke akkoord.

De precieze modaliteiten moeten nog nader uitgewerkt worden in technische commissies.

Tevens omvat het politiek akkoord een voorstel van uniforme nachtelijke geluidsimmissienormen in het Brusselse en Vlaamse gewest. Dit is niet onbelangrijk, aangezien voorheen verschillende immissienormen in Brussel en Vlaanderen van kracht waren. De voorgestelde normen worden momenteel in een overgangsjaar nader beoordeeld door een beoordelingscommissie.

Het Waals Gewest heeft tot dusver niet deelgenomen aan de onderhandelingen rond de luchthaven van Zaventem. Een onderdeel van het akkoord van 22 februari 2002 bepaalt wel dat er tegen juli 2002 een bevredigende oplossing bereikt wordt over Bierset tussen de federale regering, het Waals en het Vlaams Gewest. Dit was voor mezelf en mijn collega's van de Vlaamse regering een belangrijke voorwaarde. De voorbereidende besprekingen worden momenteel geleid en gecoördineerd op federaal niveau door het kabinet van de eersteminister.

2. De formele kennisgeving aan de administratie (cel MER van de afdeling Algemeen Milieu- en Natuurbeleid) in verband met de uitvoering van een MER heeft tot dusver niet plaatsgevonden.

Deze kennisgeving is trouwens niet vereist bij het starten van een MER. Het samenwerkingsakkoord van 4 juli 1994 tussen de gewesten voor projecten met gewestgrensoverschrijdende milieueffecten voorziet immers niet in een formele kennisgevingsprocedure bij het opstarten van een MER. Wel is in een inspraakprocedure voorzien in het kader van het openbaar onderzoek bij de vergunningsaanvraag, na afronding van de MER-rapportage.

Een voorafgaande kennisgeving is dus niet vereist, maar in belangrijke dossiers wel wenselijk.

Als Vlaams minister kan ik niet het initiatief nemen om een MER te laten starten met betrekking tot milieueffecten van infrastructuurwerken in Wallonië. Ik zal mijn Waalse collega vragen om op de hoogte gebracht te worden over het verloop van het MER, zodra dit in het Waalse gewest zal worden opgestart. Ik zal hierover bij mijn Waalse collega formeel nader in-

formereren. Tevens zal ik dit ter sprake brengen binnen de lopende onderhandelingen gecoördineerd door het kabinet van de eerste minister (zie hierboven).

3. Het overleg in verband met de geluidsoverlast van Bierset vindt momenteel plaats onder de leiding van de federale regering. Alle vragen en eisen die ik in het verleden heb geponeerd in dit dossier (informatieverstrekking, de vraag naar vlucht- en radarinformatie, de vraag naar een vertegenwoordiging in de overlegcommissie van omwonenden, ...) worden in dit overlegplatform gekanaliseerd en zijn in behandeling.

De geluidssituatie in de gemeente Tongeren wordt sinds 4 april 2002 in mijn opdracht opgevolgd door een mobiele geluidsmeeetpost van de afdeling Algemeen Milieu- en Natuurbeleid, opgesteld in de deelgemeente Sluizen. Bijkomende meetacties zijn gepland onder de incidenteel gebruikte vertrekroutes van baan 05R.

**Vraag nr. 197
van 4 april 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Waterbeheersing Lauw (Tongeren) – Wachtbekken

In 2001 werd in Lauw grond onteigend om een wachtbekken aan te leggen teneinde overstromingen in de dorpskern te vermijden.

Volgens mijn informatie kan hier nu geen wachtbekken gebouwd worden, aangezien het om een waterwinningsgebied zou gaan.

1. Klopt deze informatie ?
2. Wat gaat er met de onteigende gronden gebeuren ?
3. Hoe wordt het probleem van overstromingen opgelost nu er geen wachtbekken komt ?

Antwoord

Uit informatie die ik bij mijn administratie heb ingewonnen, blijkt dat de afdeling Water van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) een erelooncontract heeft uitgeschreven en toegewezen voor het ontwerpen en aanbesteden van een wachtbekken op de Jeker in Lauw (Tongeren) en de leiding van en het toezicht op de bouw ervan.

Aangezien deze opdracht zich nog in de ontwerp-fase bevindt, kan er nog geen onteigening van de gronden plaatsvinden. Het is dan ook niet waar dat in 2001 gronden werden onteigend voor de bouw van een wachtbekken.

Een gedeelte van het gebied dat voor de aanleg van het wachtbekken in aanmerking komt, ligt in een waterwinningsgebied. Dit knelpunt wordt verder onderzocht met het oog op een oplossing.

**Vraag nr. 198
van 19 april 2002
van de heer JAN VERFAILLIE**

Kemmelbeek Zuidschote – Wateroverlast (2)

Zie :
Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie
Vraag nr. 265
van 19 april 2002
van de heer Jan Verfaillie
Blz. 1920

Antwoord

De oplossingen die hier naar voor geschoven worden, betreffen ingrepen op de IJzer : het verlagen van het peil van de IJzer van oktober tot maart, en het plaatsen van pompen aan de IJzermonding, eveneens met de bedoeling het peil van de IJzer te verlagen. Het betreft ingrepen die onder de bevoegdheid van de administratie Waterwegen en Zeewezen (AZW) en dus van minister Stevaert vallen.

De afdeling Water kan in het kader van de modeleringsstudie van de Kemmelbeek nagaan wat de invloed is van een peilverlaging van de IJzer op de overstromingen ter hoogte van de Kemmelbeek. De recente overstromingen van september en maart deden zich echter voor in Zuidschote, dat zich op meerdere kilometers (ruim 5 km) stroomopwaarts van de monding bevindt. Het is weinig waarschijnlijk dat er op deze afstand invloed van het IJzerpeil zal zijn. Het model van de Kemmelbeek moet dit uitwijzen. Mogelijk vormt het verlagen van het peil van de IJzer dus geen oplossing voor het gevaar van wateroverlast in Zuidschote.

Het bepalen van het peil van de IJzer is een bevoegdheid van AWZ. Het overleg over het gewens-

te peil van de IJzer vindt best plaats in het kader van de bekkenwerking.

**Vraag nr. 201
van 19 april 2002
van mevrouw ISABEL VERTRIEST**

Bosgebied Burkel (Maldegem) – Sanering

Op het grondgebied van de gemeente Maldegem ligt in Burkel een gebied ingekleurd als industrieterrein. Dit terrein ligt in het verbindingsgebied tussen de bossen van Burkel en het Drongengebied, die samen met het Keigatbos-Oostwinkel, Het Leen in Eeklo-Oostwinkel-Waarschoot en de Lembeekse bossen de overblijfselen vormen van wat vroeger de grote bosgordel van het Meetjesland was. Op het gewestplan heeft het gebied als nabestemming bosgebied. Dit is gezien de ligging in de verbindingsas Burkel-Drongengebied een logische bestemming.

Dit industrieterrein in Burkel is een plaats waar destijds klei werd gewonnen (cuesta Oedelem-Zomergem) en waarvan de kleiputten als restant in het landschap zijn overgebleven. Een aantal van die putten is later opgevuld met as uit de IVM-verbrandingsoven in Balgerhoeke-Eeklo en met afval van de gemeente Maldegem (IVM : Intercommunale Vereniging voor Huisvuilverwerking Meetjesland).

Het is volgens een studie een sterk vervuilde site, er zit allerlei ongezonds in bodem en grondwater. De industriële en afvalactiviteiten liggen er nu volledig stil. Enkel sanering en bebossing moeten nog gebeuren, maar blijkbaar schuiven de gemeente en IVM dit (dure) plaatje voor zich uit en doen, ondanks herhaalde vraag in de gemeenteraad van Maldegem, niets.

In 1996 werd reeds een oriënterend bodemonderzoek uitgevoerd. Uit de conclusies bleek dat er serieuze aanwijzingen waren voor een ernstige bedreiging. Een beschrijvend bodemonderzoek uitgevoerd in 1997, concludeerde dat er inderdaad ernstige bedreiging was.

1. Zijn er uit het oogpunt van de bodemsanering nog problemen om dit gebied effectief te saneren ?

Zo ja, welke en op welke termijn worden ze opgelost ?

Zo neen, wat houdt de uitvoering van de sanering nog tegen ?

2. De nabestemming is bosgebied, dus ideaal voor opname in de bosuitbreiding.

Wie neemt de bosuitbreiding onder zijn hoede ?

Antwoord

1. Vooreerst verschaft ik meer duidelijkheid inzake de ernst van de bodemverontreiniging. Op basis van het beschrijvend bodemonderzoek uitgevoerd door Belconsulting van 21 november 1997 wordt het volgende geconcludeerd.

Er is een stijgende trend voor de gehalten aan nitriet en ammonium in het grondwater. De stijgende trend van ammonium in het grondwater wijst op een biologisch afbraakproces met als mogelijke bron mestgebruik. De lokale zink- en arseengehalten in het grondwater die gevonden werden in het oriënterend onderzoek, werden niet bevestigd in het beschrijvend onderzoek, zodat ze niet als een bedreiging moeten worden beschouwd. De hoge gehalten aan sulfaat (3,6 x de maximaal toegelaten concentraties) en chloride (9 x de maximaal toegelaten concentraties) in het grondwater nabij het stort zijn afkomstig van uitloging van percolaat in het grondwater en vormen een reden voor verdere sanering. De verspreiding van chloriden en sulfaten in het grondwater is beperkt in ruimte, maar er zijn dus wel saneringsmaatregelen noodzakelijk. De invloed op het leefmilieu is momenteel echter nog beperkt.

Het voormalige stortgebied is verdeeld over drie kadastrale percelen. Elk kadastraal gebied is eigendom van verschillende eigenaars, namelijk Terra Product NV, De Burkel NV en de intercommunale IVM. De saneringsplicht is dus verdeeld over drie verschillende partijen. Tevens is de gemeente Maldegem betrokken bij de besprekingen, daar zij, naar eigen zeggen, een zekere aansprakelijkheid draagt.

Met betrekking tot dit dossier zijn al diverse gesprekken georganiseerd om de partijen tot een overeenkomst te laten komen inzake de aard en de financiering van de sanering van het terrein. Deze overeenkomst zou dan ook als basis dienen voor het indienen van een bodemsaneringsproject bij de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM).

Op 13 februari 2002 heeft de laatste vergadering plaatsgevonden in Maldegem. Erkende bodemsaneringsdeskundige Belconsulting NV had de opdracht gekregen van IVM een saneringsconcept uit te werken. Hieruit bleek het volgende.

De vooropgestelde saneringstechniek is een waterdichte bovenafdekking en een geohydrologische isolatie van het grondwater. Een deel van het terrein is bestemming industrie, een deel kleiontginning met nabestemming bos. De nabestemming bos is een probleem, daar hoogstammige beworteling de afdekking aantast. Tussen partijen wordt bekeken of zij met deze variant akkoord kunnen gaan.

Door erkende bodemsaneringsdeskundige Belconsulting werd daarnaast tevens een voorstel uitgewerkt waarbij een deel van de terreinen verder zou worden gebruikt. Hierbij zou de afdekking een zekere meerwaarde genereren naar verder gebruik van de terreinen. Ter compensatie zouden de omringende gronden (eigendom De Burkel) bebost worden. Aangezien dit echter niet kan binnen de huidige bestemming, dient hiervoor nog een BPA te worden uitgewerkt (*BPA : bijzonder plan van aanleg – red.*). De verschillende partijen hebben hieromtrent echter nog geen principeakkoord.

2. Een overeenkomst is afgesloten tussen het Vlaams Gewest (afdeling Bos en Groen), de provincie Oost-Vlaanderen en het Streekplatform Meetjesland om, in het kader van de doelstellingen van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, in de bosuitbreidingsregio Meetjesland geschikte terreinen voor bosuitbreiding te lokaliseren.

De offerte voor deze studie loopt. De studie zelf zal acht maanden in beslag nemen.

Het is duidelijk dat de zone tussen het Drongengoed en Burkel als aandachtsgebied in deze studie onder de loep zal worden genomen. Het ontginningsgebied met nabestemming bos vormt hiervan een onderdeel.

Het lijkt op het eerste gezicht logisch dat dit gebied in aanmerking komt voor bebossing. Nochtans lijken sommige delen nog in aanmerking te komen voor natte heideontwikkeling op kleibodems, een in Vlaanderen zeer zeldzaam vegetatietype. Anderzijds moet (cfr. bovenvermelde problemen in verband met de sanering) ook rekening gehouden worden met de effectieve realisatietermijn.

In ieder geval zal er na de studie beter zicht zijn op de toekomstmogelijkheden en zullen ook afspraken gemaakt worden over wie de diverse realisaties voor zijn rekening zal nemen. Uiteraard moet er dan afstemming komen tussen deze nabestemming en het bodemsaneringsproject. Het project moet alvast de gewenste nabestemming mogelijk maken. Ik zal zowel aan de afdeling Bos en Groen als aan de OVAM vragen hierrond de nodige afstemming te doen. Uiteraard is ook de gemeente Maldegem betrokken partij bij de nabestemming en de repercussie daarvan naar de sanering.

Vraag nr. 203
van 25 april 2002
van mevrouw GISELE GARDEYN-DEBEVER

Gemeentelijke milieuraden – Samenstelling

In de onlangs verschenen handleiding van de nieuwe samenwerkingsovereenkomst (milieuconvenant) Vlaams Gewest – gemeenten 2002-2004 "Milieu als opstap naar duurzame ontwikkeling" wordt opnieuw de samenstelling van de gemeentelijke milieuraden toegelicht. Daarin wordt tweemaal heel duidelijk de eenderderegule gesteld : één derde van de stemgerechtigde leden moeten van het andere geslacht zijn en één derde van de stemgerechtigde leden moeten vertegenwoordigers van de milieu- en natuurverenigingen zijn.

Vorig jaar werden de milieuraden, uiterlijk zes maanden na de installatie van de nieuwe gemeenteraden, opnieuw geïnstalleerd. Naar aanleiding hiervan heb ik hierover een gelijkaardige vraag om uitleg gesteld aan de minister inzake het al of niet dwingend, dan wel richtinggevend karakter van de samenstelling van de milieuraden. Toen heeft de minister duidelijk geantwoord dat "er geen sprake is van een garantie op een derde van de mandaten voor de milieu- en natuurverenigingen. Het gaat om een streven. Gemeenten kunnen dus gemotiveerd afwijken van deze bepaling. Het is uiteraard noodzakelijk dat milieu- en natuurverenigingen voldoende vertegenwoordigd zijn" (Handelingen Commissievergaderingen – Nr. 136 van 29 maart 2001, blz. 4 e.v.).

1. Gaat de minister ervan uit dat de eenderderegule een dwingende, dan wel richtinggevend norm is ("een streven naar") in het nieuwe milieuconvenant ?
2. Kunnen de sinds vorig jaar samengestelde milieuraden verder functioneren in hun huidige

samenstelling, of moet de hele procedure overgedaan worden ?

3. Wordt er over deze materie nog verduidelijking gegeven aan de gemeentebesturen ?

Antwoord

1. In de samenwerkingsovereenkomst 2002-2004 "Milieu als opstap naar duurzame ontwikkeling" is de eenderdereg (één derde van de stemgerechtigde leden moet bestaan uit het andere geslacht en één derde van de stemgerechtigde leden moet bestaan uit vertegenwoordigers van de milieu- en natuurverenigingen) opgenomen.

Zoals bepaald in de contracttekst (artikel 7.2) kan de gemeente in geval van overmacht aan de minister een afwijking aanvragen. Indien de minister de overmacht voldoende gemotiveerd acht, zal de subsidie dan ook normaal worden uitgekeerd. Indien niet, dan zal het subsidiebedrag naar beneden worden bijgesteld.

Het uitgangsprincipe blijft dan ook de eenderdereg.

2. Indien de vorig jaar samengestelde milieuraden aan de voorwaarden van de nieuwe samenwerkingsovereenkomst voldoen, rijst er uiteraard geen probleem en kunnen zij verder functioneren. Gemeenten die in het verleden de eenderdereg niet haalden, zullen bijkomende inspanningen moeten ondernemen om dit nu wel te realiseren.

Overigens zijn er wat dit betreft een aantal concrete aanbevelingen opgenomen in de handleiding en in de toelichting.

3. In de handleiding en in de toelichting bij de samenwerkingsovereenkomst worden deze bepalingen verder uitgelegd.

Gemeenten die met specifieke vragen zitten, kunnen bovendien het aanspreekpunt van de Vlaamse overheid contacteren, evenals de provinciale aanspreekpunten.

Vraag nr. 209
van 3 mei 2002
van de heer ERIK MATTHIJS

Vlaams Ecologisch Netwerk – Afbakening

In het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, artikel 17, § 1, tweede lid, staat dat het Vlaams Ecologisch Netwerk (VEN) binnen vijf jaar na inwerkingtreding van het decreet moet zijn afgebakend. Dit is uiterlijk op 20 januari 2003.

Het Instituut voor Natuurbehoud (INB) heeft daartoe reeds heel wat voorbereidend onderzoekswerk afgeleverd.

Wanneer worden de informatie en de gegevens die de Vlaamse overheid bezit inzake de mogelijke afbakening van het VEN, aan de betrokken gemeenten bezorgd ?

Antwoord

Op haar vergadering van 7 december 2001 heeft de Vlaamse regering haar goedkeuring gegeven aan de nota aan de Vlaamse regering (VR/2001/07.12/doc.1202) betreffende de afbakening van de gebieden van de natuurlijke en agrarische structuur in uitvoering van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen en het decreet natuurbehoud (VR/PV/2001/47 – punt 58).

Deze nota beschrijft de gevolgde methodiek ter voorbereiding van het voorstel van afbakening en de te volgen werkwijze voor de verdere aanpak. De Vlaamse minister bevoegd voor het natuurbehoud werd gevraagd over de voorgestelde kaarten overleg te voeren met de doelgroepen uit de sectoren natuurbehoud, landbouw en bosbouw, met het oog op de start van een openbaar onderzoek.

Dit overleg met de doelgroepen is nu aan de gang. Na eventuele aanpassing van het ontwerp zal de Vlaamse regering het ontwerp voorlopig vaststellen, waarna het in een goedkeuringsprocedure met een openbaar onderzoek kan worden opgenomen. Het is bij de voorbereiding van dit openbaar onderzoek dat de gemeenten zullen worden betrokken en de informatie ter beschikking zullen krijgen. De komende weken leg ik deze besluiten voor aan de Vlaamse regering.

De Vlaamse regering zal echter pas tot deze stap overgaan na de wijziging van het decreet "natuurbehoud" en de principiële goedkeuring van de ondersteunende besluiten, besluiten die de burger duidelijkheid moeten verschaffen over de inhoud van deze afbakening.

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER
VAN FINANCIËN EN BEGROTING,
INNOVATIE, MEDIA
EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 112
van 19 april 2002
van mevrouw SONJA BECQ

Financieringsfonds – Werking

Eind 2000 werd het decreet houdende oprichting van een Financieringsfonds voor Schuldafbouw en Eenmalige Investeringsuitgave (FFEU) goedgekeurd. Geplande, maar niet bestede uitgaven worden in dit fonds gestort, waarna deze middelen opnieuw – nu echter enkel voor eenmalige uitgaven – gebruikt kunnen worden.

Naar verluidt bestaat de "interne" afspraak dat dit fonds enkel gebruikt wordt voor uitgaven die betrekking hebben op gewestmateries (aldus minister Vogels naar aanleiding van een vraag om uitleg in de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen), hoewel ook inzake gemeenschapsmateries eenmalige uitgaven (bv. infrastructuuruitgaven) mogelijk zijn (Handelingen Commissievergadering – Nr. 166 van 14 maart 2002, blz. 8 e.v.).

1. Is het inderdaad zo dat dergelijke afspraak bestaat ?

Zo ja, wat is de reden hiervan ?

Waarom werd dit dan niet decretaal ingeschreven ?

In welke vorm en op welk tijdstip acht deze regering het wel mogelijk om via dit fonds eenmalige gemeenschapsuitgaven te financieren ?

2. Hoe groot is het aandeel van respectievelijk de gemeenschapsmateries en de gewestmateries voor het opbouwen van dit fonds en wat is hun aandeel wat de uitgaven enerzijds en de ontvangsten uit het fonds anderzijds betreft ? Graag de cijfers voor 2000, 2001 en 2002.

Zijn er over deze jaren evoluties vast te stellen, zowel inzake de opbouw van het fonds als inzake de afname uit het fonds ?

3. Hoeveel bedroeg of bedraagt dit fonds in 2000, in 2001 en in 2002 ?

Hoe was dit fonds – in die verschillende jaren – samengesteld ?

Met andere woorden : hoeveel middelen – en vanuit welk departement – werden in dit fonds gestort, met vermelding van het initiatief dat wel begroot, maar niet (volledig) werd uitgevoerd, met inbegrip van het begrote en het bestede bedrag en de reden waarom een en ander niet (volledig) werd uitgevoerd ?

4. Hoeveel werd of wordt uit dit fonds geput, respectievelijk in 2000, 2001 en 2002, met vermelding van het departement, de begrotingspost, het initiatief en het bedrag waarvoor het bestemd werd of wordt ?
5. Werd het uit het fonds geputte bedrag in 2000 en in 2001 volledig besteed ? Zo neen, voor welk departement, initiatief en bedrag en voor welke uitgave gebeurde dit niet in 2000 én 2001 ?

Waarom gebeurde dit niet en welke bestemming kregen de niet-bestede middelen ?

NB. Deze vraag werd eveneens gesteld aan minister-president Dewael (vraag nr. 30).

Gecoördineerd antwoord

1. Wat de eerste vraag betreft, wens ik de aandacht van de Vlaamse volksvertegenwoordiger te vestigen op het feit dat het FFEU totstandkwam op initiatief van het Vlaams Parlement.

Het decreet dat het FFEU opricht, geeft duidelijk aan dat het FFEU patrimoniale uitgaven financiert, ten behoeve van het Vlaams Gewest én van de Vlaamse Gemeenschap. Er is dus geen enkele wettelijke reden waarom gemeenschapsmateries niet in aanmerking zouden komen, mits het gaat om eigen investeringen en niet om subsidies naar derden.

Dat er bij de toewijzing naar aanleiding van de BC 2001 geen projecten in aanmerking genomen werden met betrekking tot gemeenschapsmateries, lijkt mij een puur toeval te zijn (*BC : begrotingscontrole – red.*). Anderzijds ging het toen ook maar om drie projecten.

En dat die ongeschreven afspraak niet bestaat, wordt al meteen dit jaar bewezen. In de naar aanleiding van de BC 2002 besliste bestedingen zitten immers wel degelijk investeringen met betrekking tot gemeenschapsmateries.

Ik geef enkele voorbeelden :

- investeringen in de culturele sector,
- investeringen in onderwijsgebouwen,
- investeringen in toeristische infrastructuur,
- investeringen in de OPZ's (openbare psychiatrische ziekenhuizen)

(cfr. ingediende begroting van het FFEU).

2. Met betrekking tot vraag 2 is uiteraard het saldo voor eind 2002 nog niet bekend. In 2002 is nog maar een eerste gedeelte overgeboekt, met name het restant van de niet-gebruikte kredie-

ten 2001. In de regel betreft het hier NGK's na eindejaarsvastleggingen (*NGK : niet-gesplitst krediet – red.*). Maar eind 2002 zal ook nog de eerste tranche van de niet-gebruikte kredieten 2002 moeten worden overgeboekt, en dit zal pas gebeuren eind december 2002. Gelet op de toch aanzienlijke verschillen tussen de overboeking van de eerste tranche eind 2000 en de eerste tranche eind 2001, lijkt het mij opportuun hier geen hypothesen te gaan gebruiken, maar ons enkel te beperken tot de feiten.

Concreet : ik kan dus enkel antwoorden voor de jaren 2000 en 2001.

De overgedragen saldi voor 2000 en 2001 kwamen als volgt tot stand.

2.a. Transfers 2000 in frank

Oorsprong van de transfers 2000

	NGK (fr.)	GVK (fr.)	GOK (fr.)
Littera 1 – gemeenschappelijk	1.027.750.144	646.864.487	437.275.094
Littera 2 – gemeenschap	1.184.825.776	262.851.236	149.823.634
Littera 3 – gewest	1.276.558.252	290.765.046	613.382.041
Totaal	3.489.134.172	1.200.480.769	1.200.480.769

2.b. Transfers 2000 in euro

Oorsprong van de transfers 2000

	NGK (euro)	GVK (euro)	GOK (euro)
Littera 1 – gemeenschappelijk	25.477.260,58	16.035.351,77	10.839.766,43
Littera 2 – gemeenschap	29.371.063,79	6.515.911,94	3.714.030,87
Littera 3 – gewest	31.645.052,47	7.207.877,21	15.205.343,62
Totaal	86.493.376,83	29.759.140,92	29.759.140,92

2.c. Transfers 2001 in frank

Oorsprong van de transfers 2001

	NGK (fr.)	GVK (fr.)	GOK (fr.)
Littera 1 – gemeenschappelijk	11.350.002.674	116.707.275	0
Littera 2 – gemeenschap	1.456.286.534	200.130.413	150.000.000
Littera 3 – gewest	1.609.130.854	447.620.919	614.458.607
Totaal	14.415.420.062	764.458.607	764.458.607

2.d. Transfers 2001 in euro

Oorsprong van de transfers 2001

	NGK (euro)	GVK (euro)	GOK (euro)
Littera 1 – gemeenschappelijk	281.359.216,90	2.893.097,78	0,00
Littera 2 – gemeenschap	36.100.400,21	4.961.103,35	3.718.402,87
Littera 3 – gewest	39.889.311,91	11.096.232,74	15.232.030,99
Totaal	357.348.929,02	18.950.433,86	18.950.433,86

(GVK : gesplitst vastleggingskrediet ; GOK : gesplitst ordonnanceringskrediet – red.)

Wanneer we de cijfers bekijken van zowel 2000 als 2001, kan worden besloten dat het geld in hoofdzaak afkomstig is van begrotingsposten die worden gerekend tot de zogenaamde gemengde materies (dus zowel gemeenschap als gewest). Hierin zit uiteraard voor 2001 ook het grote bedrag afkomstig van de zogenaamde "conjunctuurprovisie" (cfr. programma 24.2, basisallocatie 0102).

Bekijkt men enkel de zuivere gemeenschaps- en gewestmateries, dan stelt men vast dat er toch een overwicht is voor de gewestmateries.

Het is dus zeker niet zo dat het grootste deel van het geld van gemeenschapsmateries komt en nadien wegvloeit naar gewestmateries.

3. Met betrekking tot de derde vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger volgt hierna de samenstelling van de overgedragen saldi per programma in 2000 en 2001.

Opgeven welk begroot initiatief voor welk bedrag wel en niet werd uitgevoerd met vermelding van de reden, lijkt mij niet mogelijk om twee redenen :

- dit kan niet louter uit de begrotingstabel worden afgeleid, aangezien de maximale uitsplitsing op basisallocatieniveau gebeurt, terwijl één basisallocatie (BA) het totaalbedrag kan zijn van tal van onderliggende activiteiten of initiatieven. Bijvoorbeeld BA 99.1.1103 (algemeen weddekrediet) of 99.1.1239 (globaal informaticakrediet) ;
- vermits het merendeel van de programma's van herkomst van de overgedragen saldi vallen onder de bevoegdheid van mijn collega's, lijkt het niet direct aangewezen om commentaar te geven op de redenen van niet-uitvoering van begrotingskredieten die toebehoren aan een andere functionele minister. Ik stel voor dat de Vlaamse volksvertegenwoordiger eventueel mijn collega's hierover raadpleegt.

3.a. Transfers 2000 in frank en euro per programma (PR)

PR	NGK (fr.)	GVK (fr.)	GOK (fr.)	NGK (euro)	GVK (euro)	GOK (euro)
01.1	1.200.000	0	0	29.747,22	0,00	0,00
02.1	1.000.000	0	0	24.789,35	0,00	0,00
08.1	117.454	0	0	2.911,61	0,00	0,00
11.1	8.067.792	0	0	199.995,34	0,00	0,00
11.2	13.841.558	0	0	343.123,26	0,00	0,00
11.3	7.800.000	0	0	193.356,95	0,00	0,00
11.4	3.661.935	129.494	129.494	90.777,00	3.210,07	3.210,07
11.5	0	13.879.913	13.789.913	0,00	344.074,06	344.074,06
12.1	63.752.154	123.876.300	53.824.824	1.580.374,62	3.070.813,26	1.334.282,53
21.1	0	761.719	253.715	0,00	18.882,52	6.289,43
24.1	32.714.336	0	0	810.967,21	0,00	0,00
24.3	0	156.101.148	156.101.148	0,00	3.869.646,38	3.869.646,38
24.4	135.639.595	0	0	3.362.417,73	0,00	0,00
24.6	5.000.000	0	0	123.946,76	0,00	0,00
24.7	26.596.528	0	0	659.310,71	0,00	0,00
24.8	842.822	0	0	20.893,01	0,00	0,00
26.1	4.992.985	4.630.392	4.630.392	123.772,87	114.784,42	114.784,42
31.1	49.910.350	0	0	1.237.245,26	0,00	0,00
31.2	18.031.786	0	0	446.996,30	0,00	0,00
32.1	165.588.751	0	0	4.104.837,91	0,00	0,00
32.2	25.803.859	0	0	639.660,96	0,00	0,00
33.1	6.689.841	0	0	165.836,83	0,00	0,00
33.2	476.200.000	0	0	11.804.689,65	0,00	0,00
33.3	11.141.735	0	0	276.196,40	0,00	0,00
34.1	54.515.142	0	0	1.351.395,07	0,00	0,00
34.2	14.460.117	0	0	358.456,94	0,00	0,00
34.3	183.678	0	0	4.553,26	0,00	0,00
35.1	2.560.496	0	0	63.473,04	0,00	0,00
35.2	98.191.513	0	0	2.434.104,03	0,00	0,00
35.4	51.221.641	0	0	1.269.751,31	0,00	0,00
39.2	28.850.300	3.048.377	3.048.377	715.180,26	75.567,29	75.567,29
41.1	10.311.248	6.184.075	3.465.515	255.609,16	153.299,21	85.907,87
41.3	602.947	50.367.200	65.200	14.946,67	1.248.570,27	1.616,27
41.4	19.625.247	0	0	486.497,17	0,00	0,00
41.7	10.036.237	193.609	193.609	248.791,82	4.799,44	4.799,44
41.8	0	1.000.300	1.000.300	0,00	24.796,79	24.796,79
42.1	24.782.093	152.500.000	2.239.761	614.332,04	3.780.376,25	55.522,22
42.2	45.748.347	43.942.809	49.572.876	1.134.071,90	1.089.313,78	1.228.879,50
45.1	5.193.660	5.437.870	90.061.000	128.747,47	134.801,28	2.232.553,87
45.2	7.207.908	0	0	178.679,37	0,00	0,00
45.3	3.038.373	0	0	75.319,30	0,00	0,00
45.4	11.915.515	0	0	295.377,90	0,00	0,00
45.5	14.216.823	47.500	47.500	352.425,84	1.177,49	1.177,49
51.1	32.241.723	0	0	799.251,44	0,00	0,00
51.4	23.217.000	1.631.123	1.631.123	573.303,35	33.741,36	33.741,36
51.5	1.290.242	8.896.439	8.117.035	31.984,26	220.536,96	201.216,04
51.9	3.200.000	23.835.969	0	79.325,93	590.871,47	0,00
52.2	120.000	0	0	2.974,72	0,00	0,00
52.4	786.149.010	0	0	19.488.124,91	0,00	0,00
53.1	226.957.766	82.123.975	29.266.975	5.626.136,06	2.035.800,16	725.509,36
54.1	37.443.537	206.367.003	120.293.863	928.201,04	5.115.704,38	2.928.006,97
61.1	8.265.979	18.389.586	11.239.725	204.908,27	455.865,93	278.625,50
61.2	7.041.623	52.581	0	174.557,27	1.303,45	0,00

PR	NGK (fr.)	GVK (fr.)	GOK (fr.)	NGK (euro)	GVK (euro)	GOK (euro)
61.3	11.228.669	29.682.293	18.388.507	278.351,43	735.804,82	455.839,18
61.4	2.987.259	13.955.715	10.967.524	74.052,22	376.944,71	271.877,82
61.5	5.226.230	6.165.075	5.427.741	129.554,86	152.828,22	134.550,18
62.1	10.040.528	142.989.587	92.465.319	248.898,19	3.544.619,27	2.292.155,38
62.2	3.266	1.595.328	1.498.696	80,96	39.547,15	37.151,70
62.4	207.961.900	6.150.827	266.815.437	5.155.243,07	152.475,02	6.614.181,91
63.1	18.408	7.358.245	173.822.881	456,32	182.406,13	4.308.956,67
63.2	2.092.994	18.140.310	11.425.812	51.883,97	449.686,54	283.238,48
63.3	56.988.926	1.077.143	1.077.143	1.412.718,57	26.701,68	26.701,68
63.4	2.840.006	0	0	70.401,91	0,00	0,00
64.1	200.000	500.000	200.000	4.957,87	12.394,68	4.957,87
64.2	7.417.964	0	0	183.886,52	0,00	0,00
64.3	750.000	1.467.070	1.467.070	18.592,01	36.367,72	36.367,72
64.4	283.557	0	0	7.029,19	0,00	0,00
64.5	36.890.378	9.042.392	9.042.392	914.488,58	224.155,04	224.155,04
64.6	0	65.636	65.636	0,00	1.627,07	1.627,07
69.9	70.312.500	0	0	1.743.001,35	0,00	0,00
71.1	3.695.992	59.024.264	59.024.264	91.621,25	1.436.173,29	1.463.173,29
71.3	0	99.773	0	0,00	2.473,31	0,00
72.1	16.948.442	2	2	420.140,90	0,05	0,05
99.1	466.155.417	0	0	11.555.690,94	0,00	0,00
Totalen	3.489.134.172	1.200.480.769	1.200.480.769	86.493.376,83	29.759.140,92	29.759.140,92

3.b. Transfers 2001 in frank en euro per programma

PR	NGK (fr.)	GVK (fr.)	GOK (fr.)	NGK (euro)	GVK (euro)	GOK (euro)
01.1	2.947.394	0	0	73.063,39	0,00	0,00
02.1	1.000.000	0	0	24.789,35	0,00	0,00
02.2	1.000.000	0	0	24.789,35	0,00	0,00
02.3	1.000.000	0	0	24.789,35	0,00	0,00
03.1	1.000.000	0	0	24.789,35	0,00	0,00
04.1	81.477	0	0	2.019,77	0,00	0,00
06.1	1.000.000	0	0	24.789,35	0,00	0,00
08.1	1.000.000	0	0	24.789,35	0,00	0,00
11.1	8.000.000	149	0	198.314,82	3,69	0,00
11.2	12.562.050	0	0	311.405,09	0,00	0,00
11.3	22.469.710	0	0	557.009,55	0,00	0,00
11.4	1.844.270	444.982	0	45.718,26	11.030,82	0,00
11.6	310.140	0	0	7.688,18	0,00	0,00
12.1	49.900.162	16.167.817	0	1.236.992,71	400.789,71	0,00
12.2	51.949.893	22.984.575	150.000.000	1.287.804,22	569.772,73	3.718.402,87
21.1	0	488.722	0	0,00	12.155,10	0,00
24.1	12.511.284	0	0	310.146,63	0,00	0,00
24.2	5.582.600.000	0	0	138.389.039,14	0,00	0,00
24.4	21.561.821	0	0	534.503,59	0,00	0,00
24.6	7.500.000	0	0	185.920,14	0,00	0,00
24.7	19.600.000	0	0	485.871,31	0,00	0,00
24.8	2.226.351.759	0	0	55.189.818,49	0,00	0,00
26.1	10.322.927	417.874	0	255.898,67	10.358,83	0,00
31.1	10.719.407	0	0	265.727,16	0,00	0,00
31.2	1.176.141	0	0	29.163,20	0,00	0,00
32.1	536.162.492	0	0	13.291.121,00	0,00	0,00
32.2	47.932.578	0	0	1.188.217,56	0,00	0,00

PR	NGK (fr.)	GVK (fr.)	GOK (fr.)	NGK (euro)	GVK (euro)	GOK (euro)
33.1	1.388.587	0	0	34.422,17	0,00	0,00
33.2	13.500.001	0	0	334.656,29	0,00	0,00
33.3	5.385.958	0	0	133.514,41	0,00	0,00
34.1	8.567.427	0	0	212.380,97	0,00	0,00
34.2	11.306.180	0	0	280.272,89	0,00	0,00
34.3	750.867	0	0	18.613,50	0,00	0,00
34.5	3.257.826	0	0	80.759,39	0,00	0,00
35.1	2.741.789	0	0	67.967,18	0,00	0,00
35.2	40.269.143	0	0	998.245,98	0,00	0,00
35.4	45.479.067	0	0	1.127.396,63	0,00	0,00
39.2	56.866.556	24.919.669	0	1.409.685,09	617.742,46	0,00
40.1	0	0	0	0,00	0,00	0,00
40.3	161.604.360	0	0	4.006.067,43	0,00	0,00
41.1	252.229.279	4.868.320	0	6.252.600,50	120.682,50	0,00
41.3	3.060.350	767.200	0	75.864,10	19.018,39	0,00
41.4	2.497.359	0	0	61.907,92	0,00	0,00
41.7	13.763.335	61.410	0	341.184,16	1.522,16	0,00
41.9	42.615.523	0	0	1.056.411,21	0,00	0,00
42.1	16.800.396	0	0	416.470,95	0,00	0,00
42.2	56.316.211	93.654.724	0	1.396.042,41	2.321.639,96	0,00
45.1	3.599.915	52.352.884	0	89.239,56	1.297.794,09	0,00
45.2	1.488.768	0	0	36.905,60	0,00	0,00
45.3	40.016	0	0	991,97	0,00	0,00
45.4	7.622.537	0	0	188.957,76	0,00	0,00
45.5	28.670.092	76.500	0	710.713,01	1.896,39	0,00
49.2	0	0	0	0,00	0,00	0,00
51.1	4.688.039	1.036.548	0	115.717,67	25.695,35	0,00
51.4	15.911.250	1.050.985	0	394.429,59	26.053,24	0,00
51.5	3.883.583	9.212.935	0	96.271,50	228.382,69	0,00
51.7	3.608	0	0	89,43	0,00	0,00
51.9	9.000.000	0	0	22.310,42	0,00	0,00
52.4	235.592.660	19.028.674	0	5.840.189,49	471.708,51	0,00
53.1	1.014.798.452	46.824.700	0	25.156.196,51	1.160.753,99	0,00
53.2	3.118.468	0	0	77.304,80	0,00	0,00
54.1	31.380.779	46.840.374	0	777.909,20	1.161.142,54	0,00
61.1	35.431.088	28.019.610	0	878.313,72	694.587,99	0,00
61.2	7.999.314	3.345	0	198.297,82	82,92	0,00
61.3	14.734.080	16.278.921	0	365.248,31	403.543,91	0,00
61.4	603.384	19.618.495	0	14.957,51	486.329,79	0,00
61.5	735.029	1.921.259	0	18.220,89	47.626,77	0,00
62.1	178.233.852	200.983.108	0	4.418.301,79	4.982.241,11	0,00
62.2	1.458.178	4.282.632	0	36.147,29	106.163,67	0,00
62.4	1.023.030.782	6.745.869	0	25.360.270,64	167.225,72	0,00
63.1	25.008	8.520.719	0	619,93	211.223,11	0,00
63.2	2.661.452	4.843.371	614.458.607	65.975,67	120.064,03	15.232.030,99
63.3	1.000.000	8.887.107	0	24.789,36	220.305,63	0,00
63.4	4.765.996	0	0	118.145,95	0,00	0,00
64.1	33.342.110	3.474.464	0	826.529,32	86.129,71	0,00
64.2	15.924.492	0	0	394.757,85	0,00	0,00
64.3	436.920	0	0	10.830,96	0,00	0,00
64.4	18.564.484	0	0	460.201,53	0,00	0,00
64.5	3.419.950	102.194.889	0	84.778,34	2.533.345,12	0,00
64.6	0	11.316.920	0	0,00	280.539,12	0,00
69.9	5.809.202	201.068	0	144.006,36	4.984,35	0,00
71.1	6.209.693	1.618.969	0	153.934,27	40.133,19	0,00

PR	NGK (fr.)	GVK (fr.)	GOK (fr.)	NGK (euro)	GVK (euro)	GOK (euro)
71.2	1.431.034	4.208.210	0	35.474,40	104.318,90	0,00
71.4	0	140.605	0	0,00	3.485,51	0,00
72.1	18.366.163	0	0	455.285,30	0,00	0,00
99.1	2.318.655.655	0	0	57.477.972,54	0,00	0,00
Totalen	14.415.420.062	764.458.607	764.458.607	357.348.929,02	18.950.433,86	18.950.433,86

4. Wat de vierde vraag betreft, vestig ik er de aandacht van de Vlaamse volksvertegenwoordiger op dat het FFEU eind december 2000 werd opgericht. Aangezien het oprichtingsdecreet uitdrukkelijk stipuleert dat het Vlaams Parlement bij de begrotingscontrole beslist over de bestemming van de middelen, kon slechts vanaf 2001 voor het eerst een toewijzing aan projecten worden gestemd.

De bij begrotingscontrole 2001 gestemde projecten waren :

Departement	Begrotingspost	Initiatief	Bedrag in duizend euro
LIN	60	Aanleggen fietspaden	49.579
LIN	60	Missing links	24.789
EWBL	60	Stadsvernieuwing	24.789

Voor 2002 heeft de Vlaamse regering volgende projecten voorgesteld aan het Vlaams Parlement :

Departement	Begrotingspost	Initiatief	Bedrag in duizend euro
LIN	60	Mobiliteit en Verkeersveiligheid	154.314
LIN	60	Duurzame milieu-investeringen	37.184
LIN	60	Aquafin-investeringen	24.789
WIM	60	Wetenschapsbeleid	37.184
OND	60	Onderwijsinvesteringen	19.831
WVC	60	Culturele investeringen	14.874
WVC	60	Toeristische investeringen	9.420
WVC	60	Welzijnsinvesteringen	6.197
COO	60	Investeringen Buitenlands Beleid	6.197

N.v.d.r.

LIN : Leefmilieu en Infrastructuur
 EWBL : Economie, Werkgelegenheid, Binnenlandse Aangelegenheden en Landbouw
 WIM : Wetenschap, Innovatie en Media
 OND : Onderwijs
 WVC : Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur
 COO : Coördinatie

5. Wat de laatste vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger betreft, werd in 2000 niets besteed, de dotatie werd binnen het Fonds overgedragen naar 2001.

In 2001 werd bij de begrotingscontrole door het Vlaams Parlement beslist om de dotatie 2000 te besteden aan de drie reeds hierboven vermelde projecten voor 99.157 euro en het saldo over te dragen naar 2002.

De besteding in 2001 ziet er als volgt uit :

Departement	Initiatief	Vastlegging in duizend euro	Ordonnanciering in duizend euro
LIN	Aanleggen fietspaden	49.232	0
LIN	Missing links	24.630	0
LIN	Stadsvernieuwing	0	0

De in 2001 niet vastgelegde bedragen van elk project worden als vastleggingskrediet overgedragen naar 2002 en kunnen voor het toegewezen project nog vastgelegd worden. Voor 2002 stelt men voorop om de dotatie 2001 en het niet-bestemde overgedragen saldo 2001 te besteden aan de negen reeds hierboven opgesomde beleidsdomeinen. Het saldo wordt overgedragen naar 2003.

Het fonds heeft noch in 2000, noch in 2001 enige betaling uitgevoerd. De eerste echte betalingen worden pas gepland voor 2002 (cfr. begroting FFEU in de aangepaste begroting 2002).

De redenen hiervoor zijn :

- de aanbestedingsprocedures voor het aanleggen van fietspaden werden door de betrokken gemeenten nog niet afgerond ;
- de werken voor de aanleg van de verkeerswisselaar R4/N49 zijn nog niet gestart ;
- het decreet houdende ondersteuning van stadsvernieuwingprojecten werd pas krachtig op 13 maart 2002 en dient nog verder operationaaliseerd te worden.

In het kader van de ruimtelijke economische ontwikkeling van de provincie Antwerpen heeft de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij (GOM) Antwerpen een aantal voorstellen voor bijkomende bedrijventerreinen geformuleerd. Ook voor de uitbreiding van de bestaande transportzone Meer in Hoogstraten (arrondissement Turnhout) heeft de GOM een voorstel uitgewerkt.

De huidige oppervlakte van de transportzone in Meer, gelegen langs de westelijke zijde van de E19, bedraagt 104 hectare, waarvan 13 hectare infrastructuur- en groenvoorzieningen. Het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen selecteert Hoogstraten als kleinstedelijk gebied op provinciaal niveau. Voor de GOM Antwerpen kan de uitbreiding van de transportzone inhoud geven aan de taak van het kleinstedelijk gebied en speelt ze in op de actuele behoefte aan een verdere uitbreiding van de transportzone. De mogelijke uitbreidingen van de transportzone worden gesitueerd in een zuidwestelijke zoekzone (80 ha) of een oostelijke zoekzone (115 ha).

Naar aanleiding van de schriftelijke vraag (RO/FF/2001/3003) die door het college van burgemeester en schepenen van de stad Hoogstraten aan "Iris consulting" werd gesteld, worden door de ruimtelijke planners enkele bedenkingen geformuleerd. Zo moet in de eerste plaats gedacht worden aan een westelijke uitbreiding van de transportzone. De uitbreiding in oostelijke richting is te weinig onderbouwd. Dynamisch landbouwgebied zou worden opgeofferd. Bovendien betekent een uitbreiding van de transportzone in oostelijke richting

Vraag nr. 113
van 19 april 2002
van de heer PIETER HUYBRECHTS

Transportzone Meer – Uitbreiding

een ondermijning van het recreatieve gebeuren in de ruime omgeving van het gemeentelijke recreatiedomein "De Mosten". Een uitbreiding van de transportzone in oostelijke richting zou een zoveelste aanslag zijn op de steeds schaarser wordende landbouwgronden in de Kempense regio. Deze land- en tuinbouwers, die in het verleden reeds herhaaldelijk getroffen werden door onteigening (aanleg E19, transportzone en hogesnelheidslijn (HSL)), dreigen opnieuw het gelag te moeten betalen.

1. Vermits de functionele en ruimtelijke relatie tussen de transportzone Meer en het kleinstedelijke gebied in samenwerking met het Vlaams Gewest moet worden onderzocht, zou ik van de minister graag vernemen welke maatregelen reeds werden genomen voor een mogelijke uitbreiding van de transportzone Meer, zowel in een zuidwestelijke als in een oostelijke zoekzone?
2. Gelet op de ligging van de zone nabij de Nederlandse grens en de rol ervan in het internationaal transport, kan overleg met Nederland aangewezen zijn.

Is dit reeds gebeurd?

Antwoord

1. Ik wil in de eerste plaats verwijzen naar de voorstellen van de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij Antwerpen.

In hoofdlijn stelt de GOM Antwerpen twee zoekzones voor in het kader van uitbreiding:

- circa 80 hectare in agrarisch gebied ten zuidwesten van de bestaande transportzone;
- circa 115 hectare in agrarisch gebied ten oosten van de autosnelweg E19.

De verantwoording voor dit voorstel is volgens de GOM Antwerpen gebaseerd op de economische positionering, namelijk de ligging op één van de belangrijkste vervoersassen in Europa, de kwalitatief hoogstaande dienstverlening, het gunstig sociaal klimaat, de hoge productiviteit en het aangepast prijzenbeleid.

De bestendige deputatie van de provincie Antwerpen vraagt de materie verder te onderzoeken op Vlaams niveau. Het college van burgemeester en schepenen van Hoogstraten heeft op 1 oktober 2001 akte genomen van de voorstel-

len van de GOM Antwerpen en gaat principieel akkoord met een uitbreiding. De belangenvereniging "Transportzone Meer" stelt dat de huidige juridische mogelijkheden niet mogen worden uitgebreid, maar vraagt een betere oplossing voor de ontsluitingsproblematiek dan het huidige voorstel voor parallelwegen langs de E19.

Ten aanzien van beslissingen over de ontwikkeling van de transportzone in Meer zijn twee factoren van belang:

- de beslissingsbevoegdheid over de ruimtelijke problematiek, conform het subsidiariteitsbeginsel;
- de inhoudelijke elementen voor de beoordeling van de voorstellen.

Ten aanzien van de bevoegdheden terzake is vastgesteld dat beslissingen over de grensoverschrijdende transportzone in Meer behoren tot de bevoegdheden van de Vlaamse overheid. Dit is bevestigd in het ruimtelijk structuurplan voor de provincie Antwerpen.

Bij de totstandkoming van het ruimtelijk structuurplan voor de provincie Antwerpen werd de discussie gevoerd wie bevoegd is voor de verdere ontwikkelingsperspectieven van de transportzone in Meer. De provincie heeft in haar structuurplan gesuggereerd dat Meer zou worden beschouwd als een "poort van Vlaams niveau". De provincie vraagt tevens aan het Vlaams Gewest om verder overleg te voeren met betrekking tot de grensoverschrijdende ontwikkeling van de transportzone Hazeldonk-Meer.

De huidige voorstellen dienen aldus verder te worden getoetst en beoordeeld door de Vlaamse overheid. Belangrijke inhoudelijke elementen voor de beoordeling van de diverse voorstellen zijn:

- de situering van de ontwikkelingsmogelijkheden binnen het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen;
- de gewenste ontwikkelingen in het kader van het ontwerp van Mobiliteitsplan Vlaanderen;
- de situering van de zone binnen het Vlaams logistiek netwerk;

- de kenmerken van het huidige terrein, in casu de unimodaliteit en het specifieke type van bedrijfsactiviteiten ;
- de afweging ten opzichte van structuurbepalende elementen van het buitengebied, in het bijzonder de agrarische structuur.

Rekening houdende met dit onderzoekskader kan een definitief standpunt aangaande een mogelijke uitbreiding hierbij nog niet worden ingenomen.

2. In de Vlaams-Nederlandse ambtelijke werkgroep voor spoorvervoer is overleg gepleegd met Nederland m.b.t. de aanleg van de hogesnelheidslijn en de daarbij behorende maatregelen ten aanzien van de knooppunten van de E19 ter hoogte van de transportzone Meer.

Over de uitbreidingsvoorstellen voor de transportzone heeft nog geen overleg plaatsgevonden, vermits dit dossier langs Vlaamse kant nog onvoldoende is voorbereid. In het kader van de mogelijke uitbouw van de aansluitende zone in Hazeldonk is overleg aangewezen.

Vraag nr. 114
van 19 april 2002
van de heer JOHAN DE ROO

Academie voor Wetenschappen en Kunsten – Huisvesting

In de zomer van 2001 reageerde de Koninklijke Vlaamse Academie van België voor Wetenschappen en Kunsten verbaasd op de plannen om enkele federale ministeries te huisvesten in het Paleis der Academiën, waardoor de erin gevestigde Academiën uit het gebouw zouden worden gezet.

1. Wat is de stand van zaken in dit dossier ?
2. Welke acties heeft de minister ondernomen ?

N.B. Deze vraag werd op 21 maart 2002 ook gesteld aan de ministers Vanderpoorten (vraag nr. 83) en Van Grembergen (nr. 80).

Antwoord

Ik verwijs naar het antwoord van mijn collega Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en

Buitenlands Beleid, op vraag nr. 80 van 21 maart 2002.

(Antwoord Paul Van Grembergen : blz. 2050 ; antwoord Marleen Vanderpoorten : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 16 van 12 juli 2002, blz. 1804 – red).

Vraag nr. 115
van 25 april 2002
van de heer JOHAN DE ROO

Streekplatform Meetjesland – Regionale knelpunten

In het streekcharter Meetjesland staan een aantal hefbomen vermeld die op een structurele manier de welvaart en het welzijn van de regio kunnen verbeteren.

Eén van deze hefbomen is het kwalitatief versterken van de ruimte. Hefboom zes bepaalt dat "de socio-economische ontwikkeling van de regio wordt ondersteund door een goede ruimtelijke ordening".

In mei 2001 deed het Streekplatform Meetjesland een aanvraag bij de minister voor het opmaken van een ruimtelijk uitvoeringsplan met betrekking tot zeven regionale knelpunten inzake ruimtelijke ordening.

Wat is de stand van zaken met betrekking tot dit aangevraagde uitvoeringsplan ?

Antwoord

In mei 2001 ontving ik inderdaad een dossier van het Streekplatform Meetjesland waarin de aandacht werd gevestigd op een aantal regionale knelpunten inzake ruimtelijke ordening. Hierin kwamen zeven problemen aan bod waarvoor een gewestelijk initiatief aangewezen zou zijn.

Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger mededelen dat deze zeven dossiers dan ook reeds onder de aandacht van mijn administratie staan.

Eén dossier, namelijk Lotus Bakeries in Kaprijke (Lembeke), is reeds in een vergevorderd stadium.

De problematiek van het historisch gegroeid bedrijf is immers reeds aangepakt via de opmaak van een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan. Het voorontwerp is opgemaakt door de afdeling Ruim-

telijke Planning en ligt momenteel ter beslissing voor op mijn kabinet. Op korte termijn kan op basis van dit document een plenaire vergadering worden georganiseerd.

Vijf andere dossiers zullen worden behandeld binnen de afbakening van de natuurlijke en agrarische structuur op Vlaams niveau. Het gaat om de volgende voorstellen :

- het bieden van een betere bescherming aan de ecologische waarden en structuren in het Krekengebied Sint-Laureins,
- het beschermen van het middeleeuws ontginningsspatroon op het Maldegemveld (Kleit) als landschappelijk waardevol agrarisch gebied,
- de erkenning van het Scheutbos in Kaprijke (deel van de bossengordel Drongengoed-Het Leen-Lembeekse bossen) als natuurgebied,
- het geven van bescherming aan de natuurwaarden op de verkochte gronden van het militair domein in het Drongengoed in Knesselare,
- de omzetting van het militair domein in Knesselare naar natuurgebied, op basis van het bestaande gebruik en beheer.

De voorstellen geformuleerd door het Streekplatform Meetjesland passen binnen de hypothese van de gewenste ruimtelijke structuur, maar moeten nog afgewogen worden tegenover de gewenste agrarische structuur. Dit neemt niet weg dat de gemeenten deze voorstellen kunnen inbrengen in het afbakeningsproces voor de gebieden van de natuurlijke en agrarische structuur. Bovendien zullen deze gemeenten (alsook het bovenlokaal niveau) via een structureel overleg betrokken worden in dit afbakeningsproces.

Enkele dossiers behoeven misschien wat meer toelichting.

Het voorstel om het *Krekengebied Sint-Laureins* op te nemen in de Grote Eenheden Natuur (GEN) past binnen de hypothese van de gewenste natuurlijke structuur op Vlaams niveau. Er moet echter gesteld worden dat hierover nog geen consensus bestaat met de landbouwsector. Het afbakeningsproces van de natuurlijke en agrarische structuur zal meer klaarheid in deze situatie moeten scheppen.

Met betrekking tot het dossier *Scheutbos in Kaprijke* liep tot voor kort een procedure bij de Raad

van State. Tegen het besluit van de Vlaamse regering van 20 april 2001 rond het behoud van een gedeelte van het APA Lembeke in het plannenregister van de gemeente werd een verzoekschrift tot schorsing ingediend door een projectontwikkelaar (*APA : algemeen plan van aanleg – red.*). Het betrof net dit gebied – het Scheutbos – dat volgens het gewestplan Eeklo-Aalter woonpark is, maar volgens het APA Lembeke als boszone werd bestemd. De gemeente Kaprijke besloot (op 29 juni 2000) dit deel boszone van het APA Lembeke te behouden in het plannenregister, totdat het in ontwerp zijnde BPA definitief zal zijn goedgekeurd (*BPA : bijzonder plan van aanleg – red.*). De motivering van de gemeente was dan ook om het Scheutbos zo ongerept mogelijk te bewaren. De Raad van State besloot op 28 februari 2002 deze vordering tot schorsing te verwerpen.

Tot slot behoort de bescherming van de natuurwaarden in het *militair domein in het Drongengoed in Knesselare* ook op Vlaams niveau tot de prioriteiten. Het gebied zou volgens de huidige inzichten worden opgenomen als GEN. Deze keuze dient eveneens nog afgewogen te worden in het afbakeningsproces van de natuurlijke structuur op Vlaams niveau.

Met betrekking tot het zevende dossier ten slotte, zal afstemming tussen verschillende beleidsadministraties noodzakelijk zijn. Het betreft het *reservatie- en erfdiensbaarheidsgebied langs het Schipdonkkanaal*.

In het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen worden drie alternatieven gereserveerd om in de toekomst een waterweg met een internationale verbindingfunctie tussen de zeehaven en het hoofdwatwegennet mogelijk te maken. Het betreft :

- (1) de verbetering van het Kanaal Gent-Brugge,
- (2) de verbinding tussen Zeebrugge en het Kanaal Gent-Terneuzen (waarvan het Schipdonkkanaal deel uitmaakt),
- (3) de uitbouw van de kustvaart op de Scheldemonding.

Bovenvermelde alternatieven zijn nog steeds het voorwerp van onderzoek bij de administratie Waterwegen en Zeewezen (AWZ), wat impliceert dat de opties voor een verbreding van het Schipdonkkanaal voorlopig niet ter discussie kunnen worden gesteld.

Ontwikkelingsperspectieven en ruimtelijke maatregelen voor het Schipdonkkanaal belangen bovendien in grote mate de administratie Waterwegen en Zeewezen aan. In de "Maatschappelijke impactstudie (MAIS) voor de ontsluiting van de Vlaamse kusthavens" werden tal van alternatieven geëvalueerd voor een verbeterde binnenvaartontsluiting tussen de kusthavens en het hoofdwaterwegennet. De opwaardering van het Afleidingskanaal van de Leie maakte deel uit van de zes bestudeerde alternatieven. Het tracé zal aan verder onderzoek worden onderworpen.

Dit onderzoek wordt momenteel voortgezet in het kader van het Strategisch Plan Zeebrugge, een project dat getrokken wordt door de afdeling Beleid van het departement Leefmilieu en Infrastructuur (LIN).

Vraag nr. 116
van 25 april 2002
van de heer JAN LOONES

Onroerende voorheffing – Vrijstelling – Prins Laurent (2)

Ik verwijs naar het antwoord van de minister op mijn parlementaire vraag m.b.t. de vrijstelling van onroerende voorheffing in het dossier "prins Laurent" en de bevoegdheden terzake (schriftelijke vraag nr. 4 van 2 oktober 2001 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 6 van 18 januari 2002, blz. 692).

De minister antwoordde toen dat het onderzoek in dit dossier in zijn eindfase is en dat zijn administratie haar beslissing zal kunnen meedelen.

Verder verwijst de minister omtrent de bevoegdheden inzake vrijstellingsbeslissingen voor onroerende voorheffing naar drie categorieën. Het betrokken goed valt onder de derde categorie, deze betreffende "openbare domeingoederen".

Wat het toekennen van vrijstellingen in deze derde categorie betreft, wees de minister op de onlogische werkwijze terzake. Immers, hoewel enkel het gewest betrokken partij is, worden de vrijstellingen toch toegekend door de federale administratie.

De minister schijnt evenwel geen bezwaar te hebben tegen de dossierbehandeling door de federale administratie, zolang de eindbeslissing maar genomen wordt door de Vlaamse overheid.

Daarom zal de minister laten onderzoeken in hoeverre de controledienst van de Vlaamse admini-

stratie vanaf 2002 bepaalde aspecten van deze controle zelf kan uitvoeren, zonder daarbij overbodige of dubbele procedures in het leven te roepen.

1. Kan de minister de eindbeslissing van zijn administratie in het dossier "prins Laurent" meedelen ?
2. Wanneer worden de resultaten verwacht van het geplande onderzoek rond de controle door de Vlaamse administratie inzake de vrijstellingen van de derde categorie ?

Antwoord

1. Een aantal ambtenaren van mijn administratie bracht op 26 maart jongstleden een bezoek aan de zetel van de Koninklijke Schenking, Paleizenplein 5, Brussel. Zij kregen inzage in de gedetailleerde plannen van de residentie. Tevens werd ook uitgebreid van gedachten gewisseld met de beheerders. Een plaatsbezoek werd evenwel niet toegestaan, noch was het toegestaan kopies te maken van de plannen van deze residentie. De Koninklijke Schenking baseerde deze weigering op veiligheidsoverwegingen.

Uit een parlementaire vraag die op 18 september 1992 werd gesteld aan de toenmalige federale minister van Financiën blijkt dat de ambtenaren van het federale Ministerie van Financiën de goederen die voor een vrijstelling in aanmerking komen aan een grondig plaatsbezoek onderwerpen. Dit plaatsbezoek is nodig om te kunnen nagaan of het goed werkelijk bestemd is voor een openbare dienst of een dienst van algemeen nut. Aangezien het de ambtenaren van de Vlaamse administratie niet wordt toegestaan deze controlemaatregelen uit te voeren, heb ik, omwille van het principe van de gelijkberechtiging van alle belastingplichtigen, beslist de verleende vrijstelling in te trekken.

Aan de Koninklijke Schenking wordt bijgevolg een aanslagbiljet toegezonden voor het aanslagjaar 2000 en 2001.

2. Binnen de *systematische controle* van de bestaande vrijstellingen van onroerende voorheffing werd deze voor nationale domeingoederen niet als eerste prioriteit naar voren geschoven.

In de praktijk blijkt namelijk de vrijstelling nagenoeg altijd de evidentie zelf te zijn : de meeste vrijstellingen hebben immers betrekking op bijvoorbeeld elektriciteitscabines en kantoorge-

bouwen van officiële administraties. De kosten-batenverhouding van deze controles ligt dusdanig laag dat de noodzakelijke personeelsinzet in de tijd wordt gespreid.

Wel wordt door de Vlaamse administratie een *ad hoc controle* verricht wanneer door de belastingplichtige een bezwaarschrift wordt ingediend of wanneer een nieuw dossier zich aandient waarin een dergelijke vrijstelling wordt ingeroepen.

De federale administratie AKRED voert enkel een controle uit naar aanleiding van een eigendomsmutatie of naar aanleiding van verbouwingswerken die een aanpassing van het kadastraal inkomen met zich brengen (*AKRED : Administratie van het Kadaster, de Registratie en de Domeinen – red.*). Deze administratie is namelijk van mening dat haar personeelsbezetting geen systematische of periodieke controles toelaat.

Momenteel heeft de Vlaamse administratie nog prioriteit gegeven aan het afhandelen van de bezwaarschriften die in verband met vrijstellingen werden ingediend. Zo werden in 1999 3.015 bezwaarschriften in verband met vrijstellingen behandeld, 1.745 in 2000 en 645 in 2001.

Wanneer het aantal bezwaarschriften tot een normale proportie zal zijn teruggebracht, zal de administratie nagaan in hoeverre een periodieke controle van deze categorie van vrijstellingen kan worden georganiseerd.

Vraag nr. 117
van 25 april 2002
van de heer ERIK MATTHIJS

Zonevreemde woningen – Zelfstandige activiteiten

Een horeca-activiteit in een woning wordt in woonzone als complementair ten opzichte van het wonen beschouwd. Voor een gedeeltelijke functie-wijziging van wonen naar horeca is geen stedenbouwkundige vergunning vereist. Woont men echter in agrarisch gebied, dan is deze verandering van functie problematisch wegens "onverzoenbaar met de functie in het gebied".

Ook een kantoor in eigen huis is moeilijk te realiseren in een zonevreemde woning. Vele vrije beroepen en zelfstandigen die zonevreemd wonen en gevestigd zijn, hebben nood aan bijkomende ruim-

te (scheiding spreekruimte-werkruimte ; secretariatsruimte ; wachtkamer).

Niettegenstaande de hinder voor het gebied nihil is en de draagkracht veelal niet wordt overschreden door de uitoefening van de meeste zelfstandige activiteiten in een deel van de eigen woning, worden mensen met een zonevreemde woning benadeeld in de ontplooiing van een beroepsactiviteit.

De vraag rijst of ook zelfstandige activiteiten en vrije beroepen uitgeoefend in een zonevreemd huis dan vallen onder de categorie "zonevreemde bedrijven" en welke beroepsactiviteiten in zonevreemde woningen worden toegelaten.

In het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, artikel 145 bis, § 2, tweede streepje, wordt bepaald dat de vergunningverlenende overheid een vergunning kan verlenen betreffende de vergunningplichtige wijziging van een onroerend goed met het oog op een nieuwe functie, voorzover de wijziging is opgesomd in een door de Vlaamse regering vast te leggen lijst.

1. Welke maatregelen worden genomen om de discriminatie tussen bewoners in het woongebied en zonevreemde bewoners op te heffen wat toegelaten functiewijzigingen betreft ?
2. Wordt de definitie van toegelaten functies in niet-woongebieden herzien, zodanig dat mensen die een deel van hun woning wensen te gebruiken voor een zelfstandige activiteit niet langer worden benadeeld tegenover bewoners van woongebieden ?
3. Tegen wanneer mogen we de lijst van mogelijke functiewijzigingen waarvan sprake in artikel 145 bis, § 2, tweede streepje, verwachten ?

Antwoord

Op bepaalde plaatsen vormen nevenfuncties geen stedenbouwkundig probleem.

Op bepaalde andere locaties (bijvoorbeeld zonevreemde woningen gesitueerd langs onvoldoende uitgeruste wegen, of in ongeschonden, homogene landbouw- of natuurgebieden) dient erover te worden gewaakt dat via de uitoefening van nevenfuncties geen onaanvaardbare ruimtelijke dynamiek op die plaatsen in de hand wordt gewerkt.

Dit principe dat terzake ad hoc, geval per geval, een afweging moet worden gemaakt, geldt trou-

wens ook in de woongebieden. Niet overal in woongebied is het zomaar aangewezen om horeca, handel of zelfstandige activiteiten toe te laten.

In woongebieden zijn de functiewijzigingen die men mag uitvoeren zonder stedenbouwkundige vergunning opgesomd in het besluit van de Vlaamse regering van 14 april 2000:

"Vrijgesteld van deze stedenbouwkundige vergunning is het in een woongebouw uitoefenen van functies, complementair aan het wonen, zoals kantoorfunctie, vrij beroep, handel, horeca, dienstverlening en ambacht, mits aan alle van de volgende vereisten voldaan is:

- 1° het woongebouw is gelegen in een woongebied of in een daarmee vergelijkbaar gebied ;
- 2° de woonfunctie blijft behouden als hoofdfunctie ;
- 3° de complementaire functie beslaat een geringere oppervlakte dan de woonfunctie met een totale maximale vloeroppervlakte van 100 vierkante meter;
- 4° de complementaire functie is niet strijdig met de voorschriften van stedenbouwkundige verordeningen, bouwverordeningen, verkavelingsverordeningen, ruimtelijke uitvoeringsplannen, plannen van aanleg, verkavelingsvergunningen. "

Via dit besluit heeft men bepaald wat in woongebied kan zonder vergunning. Andere functiewijzigingen zijn uiteraard mogelijk, nadat de gemeente zich in een vergunning erover heeft uitgesproken.

Het is duidelijk dat de eisen buiten het woongebied momenteel strenger zijn. Ik heb er geen bezwaar tegen dat een bewoner van een zonevreemde woning zonder stedenbouwkundige vergunning een zeer beperkt deel van zijn gebouw inricht voor de beoefening van een beroepsactiviteit. De regelgeving legt hieromtrent geen normen op.

Ik meen dat het aangewezen is de volgende vuistregels te hanteren :

- 1° de woonfunctie blijft zowel qua oppervlakte als qua esthetisch voorkomen behouden als hoofdfunctie ;
- 2° de complementaire functie beslaat een veel geringere oppervlakte dan de woonfunctie (grootteorde 20%) ;

3° woonfunctie en complementaire functie samen overschrijden de 850 m³ nuttige ruimte niet.

In vele gevallen kunnen ingrijpender functiewijzigingen stedenbouwkundig verantwoord zijn. Dit kan echter niet zonder stedenbouwkundige vergunning. Die vergunning kan momenteel niet worden toegekend wegens strijdigheid met de gewestplanvoorschriften.

Hiervoor zijn twee oplossingen mogelijk :

- 1° de gemeente kan via een planningsinitiatief, na afweging, in een BPA of een RUP bepalen welke functiewijzigingen mogelijk zijn;
- 2° de Vlaamse regering stelt de lijst vast van de toelaatbare zonevreemde functiewijzigingen.

(BPA : bijzonder plan van aanleg ; RUP : ruimtelijk uitvoeringsplan – red.)

Wat de vast te stellen lijst van toelaatbare zonevreemde functiewijzigingen betreft, wordt een uitvoeringsbesluit dat onder mijn impuls in het decreet werd verankerd, momenteel overlegd met mijn administratie, teneinde terzake tot een zo evenwichtig mogelijk uitvoeringsbesluit te komen.

Het is echter evident dat een dergelijk besluit met de nodige omzichtigheid en met de nodige randvoorwaarden moet worden opgemaakt.

**Vraag nr. 118
van 3 mei 2002
van mevrouw SONJA BECQ**

Bedrijventerreinen Vlaams-Brabant – Stand van zaken

Begin januari jongstleden stelde de minister dat het bedrijventerrein Westrode, samen met 54 andere terreinen, werd opgenomen op een lijst van "knelpuntbedrijventerreinen".

Bij de installatie van het Werkgelegenheidspact Vlaams-Brabant – na het Sabena-faillissement – werd door diverse partners gevraagd naar een snelle realisatie van het bedrijventerrein.

De minister zou de gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen (GOM's) opdracht geven na te gaan hoe deze projecten kunnen worden aangevat.

1. Welke andere projecten in Vlaams-Brabant maken deel uit van deze lijst ?

2. Wat is de stand van zaken ?
3. Wat zijn de knelpunten en wat zijn de voorgestelde uitwegen ?

Antwoord

Medio 2001 werd in het kader van het Strategisch Plan voor Ruimtelijke Economie (SPRE) een rapport opgeleverd over een urgentieproject "Omschakeling van bestemde naar bouwrijpe bedrijventerreinen in de economische knooppunten in Vlaanderen". Dit urgentieproject had een dubbel doel. Enerzijds werd getracht op korte termijn een overzicht te krijgen van de beschikbaarheid van bouwrijpe percelen op bedrijventerreinen in economische knooppunten in Vlaanderen. Anderzijds was het de bedoeling een helder beeld te krijgen van allerhande knelpunten bij de realisatie van reeds bestemde bedrijventerreinen.

Deze laatste doelstelling resulteerde initieel in een lijst van 40 knelpuntbedrijventerreinen, met vermelding van de diverse knelpunten die de realisatie belemmeren of bemoeilijken. Na verder overleg en actualisatie van deze lijst, steeg het aantal knelpuntterreinen gestaag en konden uiteindelijk 62 terreinen in Vlaanderen worden gedetecteerd. Bij voorkeur krijgt het monitoren van de knelpuntterreinen een dynamisch karakter, waardoor periodiek de stand van zaken van de bekende en eventueel bijkomende knelpuntterreinen kan worden geëvalueerd.

Door een task force werden de 62 knelpuntterreinen verder onderzocht. In mijn antwoord op de vraag om uitleg van de heer André-Emiel Bogaert over de aanpak van zogenaamde brown fields ben ik reeds uitvoerig ingegaan op de aanpak en resultaten (*Handelingen Commissievergadering – Nr. 182 van 28 maart 2002, blz. 2 e.v. – red.*). In Vlaams-Brabant werden relatief weinig knelpuntterreinen genoteerd : vier, met een totale oppervlakte van 101 hectare.

1. Naast het bedrijventerrein Westrode in Meise (77 ha) zijn volgende bedrijventerreinen eveneens opgenomen in het urgentieproject.

Sint-Pieters-Leeuw "Zenneveld" (6 ha)

Dit watergebonden bedrijventerrein is gelegen aan het Kanaal Brussel-Charleroi, een hoofdwaterweg. Een goede ontwikkeling van het gebied wordt vooral belemmerd door het ontsluitingsprobleem voor wegvervoer.

Halle "Lembeek-Noord" (7 ha)

Dit industriegebied is gelegen ten noorden van de kern Lembeek. Het gebied is gedeeltelijk in ontwikkeling voor de uitbreiding van het bedrijf Pacapime. De verdere ontwikkeling van het terrein wordt bemoeilijkt door de versnipperde eigendoms- en beheersstructuur. Tevens bestaat onduidelijkheid over de mogelijkheden van een watergebonden ontwikkeling.

Machelen "Diegem – H. Henneaulaan" (11 ha)

Dit terrein is een luchthavengerelateerde kantoren- en dienstzone, strategisch gelegen aan de op- en afritten van de A201 nabij de internationale luchthaven. De ordening en verdere ontwikkeling van het terrein worden voornamelijk bepaald door keuzes inzake de afwerking en aanpassing van het op- en afrittencomplex A201 – Grensstraat.

2. Voor deze terreinen kan volgende stand van zaken worden gegeven.

Sint-Pieters-Leeuw "Zenneveld" (6 ha)

Voor de ontwikkeling van dit watergebonden bedrijventerrein is een meer trekkende rol van de NV Zeekanaal aangewezen. Doordat de GOM Vlaams-Brabant alle betrokken actoren bij elkaar heeft gebracht, kan de NV Zeekanaal van start gaan met deze opdracht.

Voor het ontsluitingsprobleem is alvast een oplossingsrichting geformuleerd via een grondruil met de afdeling Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant. Het vroeger opgestarte bijzonder plan van aanleg kan de verdere ordening van het gebied juridisch verankeren.

De NV Zeekanaal heeft de mogelijkheid een concreet ontwikkelingsplan (verwerving, infrastructuraanleg e.d.) uit te werken en een beheersovereenkomst op te zetten om de watergebonden ontwikkeling te verzekeren. De ontwikkeling kan naderhand van start gaan.

Halle "Lembeek-Noord" (7 ha)

In overleg met de NV Zeekanaal, als gedeeltelijke eigenaar van het terrein, is besloten om een watergebonden ontwikkeling niet langer primordiaal te stellen. De promotie van het terrein zal worden geactiveerd. De NV Zeekanaal zal de marktfragen centraliseren en in gezamenlijk overleg met GOM en stad evalueren.

Omdat het probleem van de versnipperde eigendomsstructuur nog niet werd opgelost, rijst de vraag of de GOM in de toekomst als overkoepelende beheerder kan optreden.

Via overleg tussen de GOM Vlaams-Brabant en de NV Zeekanaal zijn concrete afspraken gemaakt om de zone Lembeek-Noord in Halle tot ontwikkeling te brengen. Met betrekking tot Lembeek-Noord wordt via een promotie- en marketingplan gezocht naar één of meer grotere gebruikers uit de logistieke sector, waarbij er naar gestreefd zal worden om (een deel van) hun transport te oriënteren naar de waterweg. De terbeschikkingstelling van de terreinen zal via concessie gebeuren. Met de concessiehoudende bedrijven zal worden nagegaan of een vervoersconvenant afgesloten kan worden waarbij de bedrijven zich engageren om jaarlijks een afgesproken volume aan watertransport te realiseren indien de mogelijkheden zich voordoen. Deze aanpak wordt aangehouden tot het einde van 2003, nadien wordt het criterium watergebondenheid niet langer in aanmerking genomen bij de promotie.

Machelen "Diegem – H. Henneulaan" (11 ha)

De ontwikkeling van het terrein werd vooral vertraagd door de onzekerheid over de locatie van het op- en afrittencomplex A201 – Grensstraat. Omtrent deze ontsluiting en de kennis over de exacte ligging van de wegen is intussen een consensus bereikt tussen de betrokken actoren. De ontwikkeling is gestart door een private ontwikkelaar.

3. In het voorgaande werden de knelpunten en voorgestelde uitwegen aangegeven.

Vraag nr. 119
van 3 mei 2002
van de heer JOHAN DE ROO

Bouwmisdrijven – Verjaringstermijn

Tijdens het parlementaire werkjaar 2001-2002 werden reeds vele beloften gedaan op het vlak van een verjaringstermijn voor bouwmisdrijven.

Wat is de stand van zaken m.b.t. de invoering van een verjaringstermijn voor bouwmisdrijven ?

Antwoord

Er is tot op heden geen ontwerp van decreet inzake een verjaringstermijn voor bouwmisdrijven behandeld of aangenomen door de Vlaamse regering.

Er is wel een federaal ontwerp van wet betreffende de verjaringstermijn van de vordering van de bevoegde overheden van herstelmaatregelen in het kader van de inbreuken op de regels inzake ruimtelijke ordening en van de vordering tot uitvoering van de rechterlijke beslissingen die deze maatregelen bevelen.

Tijdens de bespreking van het ontwerp van wet, waarbij het vergelijk en de regularisatievergunning werden ontkoppeld, werd gewezen op de bevoegdheidsproblemen die in dit verband rijzen.

Voor de actuele stand van zaken met betrekking tot het ontwerp van wet en de behandeling en bespreking ervan binnen de federale regering, dient te worden verwezen naar de federale minister van Justitie.

Vraag nr. 120
van 3 mei 2002
van de heer JAN VERFAILLIE

Verbindingsweg A18 Veurne-A19 Ieper – Stand van zaken

Bijna een half jaar geleden werd bekendgemaakt dat er een nieuw plan was om de verbinding Ieper-Veurne te verbeteren.

Het voorstel omvatte de doortrekking van de A19 tot Steenstraete, een nieuwe verbindingsweg van Steenstraete tot het zuiden van Oostvleteren en een modernisering van de huidige N8 met parallelle wegen voor lokaal verkeer tussen Oostvleteren en Veurne.

Graag, in opvolging van mijn schriftelijke vraag terzake van 14 december 2001, een stand van zaken in dit dossier (vraag nr. 44 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11-12-13 van april/mei 2002, blz. 1282).

Werden er vanuit de diensten van de minister reeds verdere stappen ondernomen ?

Antwoord

Met betrekking tot de verbetering van de verbinding Ieper-Veurne, door middel van de doortrekking van de A19 tot Steenstraete, een nieuwe verbindingsweg van Steenstraete tot het zuiden van Oostvleteren en een modernisering van de huidige N8 met parallelle wegen voor lokaal verkeer tussen Oostvleteren en Veurne, werden op ruimtelijk vlak verder nog geen concrete stappen ondernomen.

Mijn administratie wacht op bijkomende gegevens van de administratie Wegen en Verkeer alvorens verder adequate stappen te kunnen ondernemen in dit dossier.

Vraag nr. 121
van 3 mei 2002
van de heer JAN VERFAILLIE

Windturbineprojecten – West-Vlaanderen

Momenteel loopt de procedure van een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan voor windturbines. Hier toe werden drie West-Vlaamse gemeenten, met name Gistel, Oostkamp en Veurne, geselecteerd.

Her en der worden windmolenprojecten gelanceerd, zelfs meerdere projecten in één en dezelfde gemeente. Hierdoor dreigt er onherroepelijk een wildgroei van windmolens te ontstaan in het West-Vlaamse landschap.

1. Hoeveel windturbines worden effectief geplaatst in bovenvermelde gemeenten ?
2. Hoeveel energie zullen deze windturbines produceren per gemeente ?
3. Op welke plaatsen worden ze opgericht ?
4. Voor wanneer is de plaatsing gepland ?
5. Hoe wordt de wildgroei van windmolenprojecten tegengegaan ?

Antwoord

Het voorzien in de energiebehoeften voor huishoudelijk gebruik en voor de industrie door middel van alternatieve, hernieuwbare energiebronnen past in de uitgangspunten inzake rationeel energiegebruik en duurzame ontwikkeling. Die uitgangspunten volgen uit een groeiend besef dat de vele natuurlijke reserves ooit wel eens uitgeput zullen

raken, maar hebben vooral te maken met de gevolgen van de milieuvervuiling in het sterk geïndustrialiseerde Vlaanderen.

De bevordering van het gebruik van hernieuwbare energie, maar evenzeer de verhoging van de energie-efficiëntie en het rationeel energiegebruik (het streven naar een geringer energieverbruik) moeten zo snel mogelijk een halt toeroepen aan onder meer het broeikas effect, de ozonproblematiek en de gevolgen van zure regen.

Duurzame ontwikkeling streeft naar het bevredigen van de huidige behoeften, zonder die van de toekomst in het gedrang te brengen. Een van de belangrijkste instrumenten om tot een duurzame ontwikkeling op wereldschaal te komen, is het aanwenden van milieuvriendelijke energie. In het kader van de internationale afspraken, namelijk het Klimaatverdrag van de Verenigde Naties van mei 1992 en de VN-conferentie in het Japanse Kyoto van december 1997, heeft België, en Vlaanderen in het bijzonder, specifieke doelstellingen vooropgesteld.

De Vlaamse regering heeft zich tot doel gesteld om tegen 2004 een aandeel van 3 % van het totaal energieverbruik in Vlaanderen uit hernieuwbare energie te halen. Tegen 2010 wordt een aandeel van 5 % vooropgesteld. Onder "hernieuwbare energiebronnen" verstaat het decreet van 17 juli 2000 houdende de organisatie van de elektriciteitsmarkt alle andere energiebronnen dan fossiele brandstoffen of kernsplijting die op een duurzame wijze ingezet kunnen worden. Voorbeelden van dergelijke hernieuwbare energiebronnen zijn hydraulische energie, windenergie, zonne-energie, biogas, organische producten en afvalstoffen van land- en bosbouw en huishoudelijke afvalstoffen. Naast projecten voor zonne-energie en waterkrachtcentrales zullen echter vooral windturbines een aanzienlijke bijdrage dienen te leveren aan de realisatie van die doelstellingen. Men gaat ervan uit dat die bijdrage tot circa twee derde zal bedragen, wat tegen 2004 overeenkomt met een 150-tal grote windturbines (met een vermogen tussen 600 kW en 2 MW) (*KW : kilowatt ; MW : megawatt – red.*).

Vanuit windtechnisch oogpunt is het duidelijk dat de beste locaties in Vlaanderen gesitueerd zijn ten westen van de as Kortrijk – Antwerpen, ofwel op zee. Oostelijk van die as is de rentabiliteit sterk afhankelijk van specifieke reliëfkenmerken, maar het is duidelijk dat hoe slechter de windkenmerken van een bepaalde locatie zijn, des te geringer het rendement is en des te meer de turbine onderhevig zal zijn aan slijtage.

Omdat windturbines vaak indrukwekkende constructies zijn, zeker wanneer we de turbines tussen 600 W en 2 MW of meer bedoelen, is de impact op de ruimte – en tot op grote afstand – zeer groot. Het gaat daarbij immers om masthoogtes van 60 tot meer dan 100 meter en wiek- of rotordiameters tot 80 meter, wat totale hoogtes oplevert tot 150 meter en meer. Omdat dergelijke turbines niet alleen wegens hun omvang, maar ook wegens hun geproduceerd geluid invloed uitoefenen op mens en dier, en ook op de ruimte zelf, moeten een aantal elementen terdege worden afgewogen bij de evaluatie van aanvragen.

De oprichting van een windturbine is onder meer onderworpen aan een voorafgaande stedenbouwkundige vergunning. De overheid moet die aanvraag toetsen aan onder meer de planologische bestemming van het gebied waarin de turbine wordt gepland. Bovendien gelden andere afwegingselementen, zoals de omzendbrief EME/2000.01 en een duurzame of goede ruimtelijke ordening in het algemeen.

De omzendbrief EME/2000.01 van 17 juli 2000 "Afwegingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van windturbines" wil een gecoördineerde aanpak bieden op basis van elementen van ruimtelijke afweging en randvoorwaarden, vertrekkende van de ruimtelijke ontwikkelingsperspectieven uit het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen en rekening houdende onder andere met de invalshoeken natuur, landbouw, woon- en leefmilieu, geluid, landschap, veiligheid, recreatie, energierendabiliteit en best beschikbare technologie en radar- en andere golvenverstoring.

Het primordiale uitgangspunt van de omzendbrief is dat de locaties voor windturbineparken moeten worden afgebakend in ruimtelijke uitvoeringsplannen en bijzondere plannen van aanleg, omdat op die manier wordt gestreefd naar een zo groot mogelijke clustering van windturbines op de in het Windplan Vlaanderen geselecteerde locaties.

De omzendbrief stelt verder volgende belangrijkste afwegingselementen voor de locatiekeuze van windturbines voorop.

- Het principe van de plaatsdeling ("site sharing") : door windturbines zoveel als mogelijk te bundelen, kan de nog resterende open ruimte worden gegarandeerd.

Windturbineprojecten worden dus best zoveel mogelijk geclusterd, op de in het Windplan

Vlaanderen geselecteerde locaties, veeleer dan een verspreide plaatsing van verschillende individuele turbines na te streven.

- Een ruimtelijke concentratie in de stedelijke gebieden en in de kernen van het buitengebied als eerste uitgangspunt, maar om een vermindering van de woonkwaliteit te vermijden, streven naar een bundeling met bedrijventerreinen, bepaalde gemeenschapsvoorzieningen, grootschalige recreatieve infrastructuur, enzovoort.

Uiteraard moet de omvang van het windturbinepark in verhouding staan tot de grootte van de kern (geen grootschalig windturbinepark naast een kleine kern).

- Omdat turbines over voldoende obstakelvrije ruimte moeten beschikken, is het bundelen met bebouwingskernen of industrie niet altijd haalbaar; dan kunnen locaties in de open ruimte onderzocht worden indien er gestreefd wordt naar een zo groot mogelijke ruimtelijke bundeling met andere infrastructuur, zoals lijninfrastructuren (wegen, spoorwegen, waterwegen, ...), die reeds een belangrijke ruimtelijk-landschappelijke en visuele impact heeft (dijk, verhoogde weg, enz.).
- Het project moet worden getoetst aan de visie op de gewenste ruimtelijke ontwikkeling van het gebied. Daarbij zijn volgende elementen van belang :

het project sluit aan bij de schaal en de opbouw van het landschap ;

de omvang van het project tast de structuur en de essentiële functies van de gebieden niet aan (homogene gebieden zoveel mogelijk vrijwaren ; natuurlijke structuren vrijwaren ; bouwvrije agrarische gebieden vermijden).

Binnen de bovengeschetste uitgangspunten zijn de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger bedoelde ontwerpen van gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen totstandgekomen. Uiteraard bieden ruimtelijke uitvoeringsplannen geen antwoord op alle noden en betreft het hier enkel gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen. Los daarvan kunnen lokale (kleinere) projecten doorgang vinden.

Om in te gaan op de concrete vragen van de Vlaamse volksvertegenwoordiger.

1. Hoeveel windturbines effectief binnen de in de ruimtelijke uitvoeringsplannen geselecteerde zones zullen worden geplaatst in de bovenvermelde gemeenten, staat momenteel nog niet vast. Dit aantal wordt niet opgelegd door de ontwerpen van gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen. Enkel is een minimum te realiseren vermogen opgelegd. Uitgaande van de vaststelling dat kleine turbines tussen 600 kW en 1 MW produceren, middelgrote tussen 1,2 MW en 1,8 MW en grote 2 MW en meer, krijgt men een idee van een mogelijke invulling per zone. Het staat echter nog geenszins vast dat elke zone integraal en over haar volledige lengte onmiddellijk zal worden volgebouwd.

Buiten de – in voorbereiding zijnde – ruimtelijke uitvoeringsplannen werd in voornoemde gemeenten enkel een aanvraag voor het plaatsen van drie windturbines van 700 kW langs de Siemenslaan in Oostkamp vergund. Verder zijn in de genoemde gemeenten buiten de ruimtelijke uitvoeringsplannen geen andere vergunningsvatbare projecten bekend.

2. De geproduceerde hoeveelheid energie is afhankelijk van het aantal en de soort (vermogen) van de turbines en van de plaatselijke windkarakteristieken. Om te komen tot een voldoende hoge productie aan windelektriciteit wordt binnen de ontwerpen van ruimtelijke uitvoeringsplannen een minimum aan te installeren vermogen gedefinieerd.

Een raming betreffende de geproduceerde energie kan worden gedaan door de afdeling Natuurlijke Rijkdommen en Energie.

3. Ten zuiden van Veurne wordt in het ruimtelijk uitvoeringsplan in een zone voorzien aan weerszijden van de E40. Ter hoogte van de kern van Gistel wordt in het ruimtelijk uitvoeringsplan in een zone voorzien ten zuiden van de E40.

Voor het project in Veurne werd naar aanleiding van het verslag van de plenaire vergadering door Belgocontrol bovendien een ongunstig advies uitgebracht op 30 april 2002 wegens de te korte afstand tot het radiobaken van Koksijde. Dit advies wordt thans verder geëvalueerd.

Het ruimtelijk uitvoeringsplan in Oostkamp voorziet in een zone bij de verkeerswisselaar E40-E403. Binnen de ontwerpen van ruimtelijke uitvoeringsplannen worden geen gedetailleerde vestigingsplaatsen geselecteerd. Het

voornoemde vergunde project in Oostkamp is gelegen in een gebied voor milieubelastende industrieën, ten westen van de kern van Oostkamp, langs de E40.

4. De overheid zelf heeft geen concreet zicht op de precieze timing qua plaatsing.

Het feit dat voor het plaatsen van windturbines tevens een milieuvergunning nodig is, speelt hierbij ook een rol. Een stedenbouwkundige vergunning blijft immers geschorst (en is dus niet uitvoerbaar) zolang geen milieuvergunning werd verkregen. De vergunde werken dienen te starten binnen twee jaar na het verkrijgen van een (uitvoerbaar) stedenbouwkundige vergunning, zo niet vervalt de vergunning.

De effectieve realisatie van de in de ruimtelijke uitvoeringsplannen opgenomen turbines zou dus nog enige tijd kunnen uitblijven. Gelet op de druk vanuit het elektriciteitsdecreet, en de ermee verbonden boeteclausules, lijkt het echter aannemelijk dat de plaatsing zo snel als mogelijk zal gebeuren door de initiatiefnemers.

5. De wildgroei wordt enerzijds tegengegaan door de toepassing van de vigerende voorschriften en de specifieke omzendbrief EME/2000.01, die het onoordeelkundig plaatsen in de open ruimte belet.

Anderzijds wordt die wildgroei ook tegengegaan door het nemen van de nodige planologische initiatieven op de geëigende niveaus, zoals boven omschreven.

**Vraag nr. 122
van 3 mei 2002
van de heer BRUNO TOBBACK**

Woonwagenterreinen – Medewerking lokale besturen

Op 11 mei 2001 nam de Vlaamse regering een aantal "uitgangspunten inzake een Vlaams standplaatsenbeleid" aan, waarin woonwagens als een volwaardige woonvorm worden bestempeld en waarin wordt gewezen op de gedeelde verantwoordelijkheid van de verschillende bestuursniveaus om een standplaatsenbeleid uit te werken.

De bestendige deputatie van de provincie Vlaams-Brabant had eerder al een aantal uitgangspunten vastgelegd waarin de verplichting voor de gemeenten is opgenomen om, door middel van ruimtelijke

uitvoeringsplannen, terreinen voor residentiële woonwagengewoners af te bakenen.

Het stadsbestuur van Halle is echter manifest niet bereid om hieraan medewerking te verlenen. In Halle verblijven op dit moment woonwagengewoners op drie verschillende locaties. Op basis van een vonnis van 23 september 1996 wil het stadsbestuur deze terreinen ontruimen en in de oorspronkelijke staat herstellen, zonder echter enig alternatief aan te bieden, wat de facto neerkomt op het doorsturen van deze mensen naar andere gemeenten die terzake wel hun verantwoordelijkheid nemen, of naar niet-aangepaste terreinen die zich in de rand van de legaliteit bevinden.

Het is duidelijk dat het voorzien in een specifieke ruimtelijke bestemming voor woonwagenterreinen het beste middel is om rechtszekerheid op lange termijn te kunnen garanderen aan alle betrokkenen (bewoners, maar ook omwonenden, andere eigenaars, omliggende gemeenten, ...). De onwil van lokale besturen om dit te doen, kan echter heel wat moeilijkheden veroorzaken bij dit afbakeningsproces. Vandaar de volgende vragen aan de minister.

1. Is de minister op de hoogte van dit specifieke probleem en/of van gelijkaardige situaties in andere Vlaamse gemeenten ?
2. Over welke wettelijke instrumenten beschikt hij om te voorkomen dat een onwillig gemeentebestuur een noodzakelijke bestemmingswijziging vertraagt en kan/zal hij deze in de voorliggende omstandigheden aanwenden ?

Antwoord

In eerste instantie wens ik op te merken dat het beleid ten aanzien van de woonwagengewoners in de eerste plaats een doelgroepenbeleid is dat ressorteert onder het algemeen welzijnsbeleid. Terzake is Vlaams minister Vogels bevoegd. In de Vlaamse Woonwagencommissie wordt er wel overleg gepleegd tussen vertegenwoordigers van de beleidsdomeinen die eventueel bij een oplossing voor de nood aan ruimte voor deze doelgroep betrokken kunnen zijn. Zowel een kabinetsmedewerker als een afgevaardigde van mijn administratie Ruimtelijke Ordening (vergunning en planning) volgen deze commissie op.

Verder is het essentieel te stellen dat niet voor ieder woonwagenterrein een bestemmingswijziging nodig is. Aangezien er op Vlaams niveau ruim voldoende woongebied of woonuitbreidingsgebied be-

staat om aan de behoeften te voldoen, lijkt het me aangewezen dat in de eerste plaats in deze woon- en woonuitbreidingsgebieden naar ruimte wordt gezocht. In die zin kan in sommige gemeenten een woonwagenterrein worden vergund zonder dat er daartoe een verordenend plan moet worden gewijzigd.

Bij een keuze van terreinen buiten de woon- en woonuitbreidingsgebieden is het gevaar niet denkbeeldig dat er voor een groep als de woonwagengewoners afgescheiden ruimten worden gecreëerd zonder verdere relatie met de omgeving : ingebed in een lawaaierige omgeving, een industriegebied of gesitueerd zeer ver van alle voorzieningen.

Wegens het gebiedsspecifieke karakter kan het gemeentelijk of provinciaal ruimtelijk structuurplanningproces een geschikt proces zijn om na te denken over de oprichting of locatie van woonwagenterreinen. Dit mag er echter niet toe leiden dat gemeenten of provincies geen initiatief terzake nemen wanneer ze hierover geen uitspraak hebben gedaan in hun gemeentelijk of provinciaal ruimtelijk structuurplan.

1. In de Vlaamse Woonwagencommissie worden geregeld specifieke problemen van niet-vergunde en niet-vergunbare terreinen aangekaart.

Op dit moment zijn mij geen gegevens bekend waaruit blijkt of gemeenten al dan niet inspanningen leveren om daartoe in terreinen te voorzien. Wellicht is collega Vogels terzake beter geplaatst, daar de problematiek in casu onder haar bevoegdheid ressorteert.

2. Het Vlaams Gewest kan een gemeentelijk of provinciaal ruimtelijk structuurplan niet onthouden van goedkeuring omdat er een thema niet in aan bod komt. De bevoegdheid inzake goedkeuring van gemeentelijke en provinciale ruimtelijke structuurplannen heeft betrekking op strijdigheden met het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen en aangelegenheden die te maken hebben met het specifieke toezicht inzake de toepassing van het decreet "ruimtelijke ordening".

Evenmin kan het Vlaams Gewest de gemeente of de provincie bestraffen omdat ze geen initiatief nemen om bijvoorbeeld een ruimtelijk uitvoeringsplan op te maken. Andere sancties dan onthouding van goedkeuring van gemeentelijke of provinciale initiatieven bestaan er niet.

Heden beschik ik met andere woorden niet over wettelijke instrumenten om terzake, indien noodzakelijk, te sanctioneren.

Naast de discussie over instrumenten voor sanctionering is uiteraard ook de discussie over de wenselijkheid van een verplichting aan de orde.

In de Vlaamse Woonwagencmissie is de stelling ingenomen dat het binnen het kerntaken-debat geen Vlaamse bevoegdheid is om gemeenten aan te wijzen die verplicht worden om een woonwagenterrein aan te leggen. Er wordt veeleer gekozen voor een stimuleringsbeleid ten aanzien van gemeenten.

In een subsidiebesluit (BVR van 12 mei 2000 houdende de subsidiëring van de verwerving, de inrichting, de renovatie en de uitbreiding van woonwagenterreinen voor woonwagenebewoners) wordt bepaald dat een subsidie kan worden uitgekeerd a rato van 90 % van de kostprijs van de verwerving, de inrichting, de renovatie en de uitbreiding van woonwagenterreinen. Bovendien is in het najaar van 2001 de sensibiliseringscampagne "Wonen op wielen" gepland ten behoeve van alle mogelijke initiatiefnemers (openbare besturen, Vlaamse Huisvestingsmaatschappij en door haar erkende sociale huisvestingsmaatschappijen, gemeenten), met onder meer het verspreiden van de brochure "Wonen op wielen. De nood aan woonwagenterreinen in Vlaanderen".

Indien dit niet volstaat om tegemoet te komen aan de bekende behoefte aan woonwagenterreinen, dienen terzake verdere initiatieven te worden ontwikkeld. In elk geval ga ik ervan uit dat het opleggen van eventuele verplichtingen uitgaat van het beleidsdomein Welzijn.

**Vraag nr. 123
van 16 mei 2002
van de heer JOHAN DE ROO**

Zonevreemde woningen – Administratieve bestanden

Eind januari ontving ik op mijn thuisadres een folder inzake "zonevreemd wonen" vanwege de Vlaams-Blokfractie in het Vlaams Parlement.

Ik ben zelf eigenaar van een zonevreemde woning, en via een bestand van "zonevreemden" kreeg ik deze folder.

Dit doet vragen rijzen uit het oogpunt van wettelijke basis en van privacy.

1. Bestaat er binnen de Vlaamse Gemeenschap een lijst van eigenaars van zonevreemde woningen?
2. Zo ja, welk gebruik wordt daarvan gemaakt? Welke beperkingen zijn er op dat vlak gesteld?

Wordt die informatie doorgegeven aan derden? Zo ja, op basis waarvan? Zo neen, hoe raakt zo'n lijst dan blijkbaar toch in omloop, met alle betwistbaar gebruik van dien?

Antwoord

Over de campagne van de Vlaams Blokfractie inzake "zonevreemd wonen" kreeg ik kennis via een artikel in De Standaard van 26 januari 2002, waarop via een persmededeling van 31 januari 2002 werd gereageerd door de directeur-generaal van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm). In de persmededeling, die gedeeltelijk werd opgenomen in de Financieel Economische Tijd van zaterdag 2 februari 2002, werd gewezen op de mogelijke negatieve gevolgen van de aangekondigde actie voor de betrokken diensten van de provincies en de gemeenten, en werden de krachtlijnen van het decreet van 13 juli 2001 verduidelijkt.

Over deze persmededeling ontvingen ikzelf en mijn collega van Ambtenarenzaken een vraag om uitleg van Vlaams volksvertegenwoordiger Pieter Huybrechts, die werd beantwoord op 26 februari 2002 in de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken (*Handelingen Commissievergadering – Nr. 137 van 26 februari 2002, blz. 3 e.v. – red.*).

Op de vragen van de Vlaamse volksvertegenwoordiger kan ik dan ook kort antwoorden. Er bestaat binnen de Vlaamse Gemeenschap geen lijst van eigenaars van zonevreemde woningen. Zijn terechtere vragen met betrekking tot de privacy zijn dan ook, wat de Vlaamse regering betreft, zonder voorwerp.

Volledigheidshalve kan ik hieraan toevoegen dat de administratie Ruimtelijk Ordening voor haar eigen werking uiteraard over ruimtelijke gegevens beschikt. Sommige van die gegevens, zoals de gewestplannen, zijn openbaar. Het OC-GIS Vlaanderen biedt overigens cd-romversies van de gewestplannen te koop aan (*OC-GIS : Ondersteunend Centrum Geografisch Informatiesysteem – red.*). Ik

neem aan dat de mailing van de Vlaams-Blokfractie op die gegevens was gebaseerd.

Andere (digitale) gegevens worden in principe niet ter beschikking gesteld aan derden.

Wanneer in het kader van studieopdrachten gegevens ter beschikking worden gesteld aan studiebureaus, wordt contractueel vastgelegd dat zij die gegevens enkel mogen gebruiken voor de opdracht zelf.

PAUL VAN GREMBERGEN

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
AMBTENARENZAKEN EN
BUITENLANDS BELEID

Vraag nr. 74
van 21 maart 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Brussel – Overleg met VGC-college

Zie :

Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking

Vraag nr. 67

van 21 maart 2002

van de heer Luk Van Nieuwenhuysen

Blz. 1955

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking.

Vraag nr. 75
van 21 maart 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Wezembeek-Oppem – Taalregister

Uit het antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 46 van 22 januari jongstleden blijkt dat de Vlaamse regering het besluit van het college van burgemeester en schepenen van Wezembeek-Oppem van 23 juni 2000 aangaande het aanleggen van een register volgens taalaanhorigheid, bij ministerieel besluit

van 18 juli 2000 heeft vernietigd (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 14 van 14 juni 2002, blz. 1497).

Uit het voorstel dat de burgemeester van Hoobrouck onlangs heeft geformuleerd aangaande het versturen van formulieren inzake de milieubelasting volgens de taalaanhorigheid van de bewoners, kan blijken dat de gemeente wel degelijk beschikt over bevolkingslijsten die zijn aangelegd volgens de taalaanhorigheid van de inwoners.

Zoals de minister weet, is dit een schending van het artikel 25 SWT, dat bepaalt dat het gebruik van het Frans niet repetitief kan gebeuren (SWT : gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken).

Welke maatregelen heeft de minister naar aanleiding hiervan genomen ?

Antwoord

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger zelf opmerkt, heeft mijn ambtsvoorganger inderdaad, bij besluit van 18 juli 2000, een beslissing van het college van burgemeester en schepenen van Wezembeek-Oppem van 23 juni 2000 aangaande het aanleggen van een register van de bevolking volgens taalaanhorigheid, vernietigd. Een dergelijke beslissing druist inderdaad in tegen de taalwetgeving.

De Vlaamse volksvertegenwoordiger leidt thans uit de verklaring van de burgemeester van Wezembeek-Oppem naar aanleiding van het dossier van de onwettig geïnde milieubelasting af dat de gemeente toch zou beschikken over een taalregister.

Mij is op dit ogenblik geen enkele beslissing van de gemeente Wezembeek-Oppem bekend waaruit zou moeten blijken dat deze gemeente, ondanks de vernietiging van 18 juli 2000, toch een officieel taalregister zou hebben aangelegd. Indien dit toch het geval zou zijn, dan is een dergelijk register uiteraard onwettig. Alle briefwisseling aan inwoners van de gemeente die initieel op basis van een dergelijk register zou worden geadresseerd, zou dan ook zonder voorwerp zijn. Anders zou de situatie zijn waarbij briefwisseling in het Frans gebeurt nadat de geadresseerde aan het bestuur te kennen gegeven heeft dat hij in een bepaald dossier in het Frans wenst te worden behandeld. In dat geval kan alle verdere briefwisseling in dat concrete dossier uiteraard verder in het Frans gebeuren. Registratie van de wens van de betrokken inwoner om in het Frans te worden behandeld, kan dus ook enkel

voor dit concrete dossier en zal voor elk nieuw geval moeten worden herhaald.

Mocht blijken dat de gemeente Wezembeek-Oppem toch over een taalregister zou beschikken, zal ik uiteraard niet nalaten de maatregelen te nemen die eventueel noodzakelijk zouden zijn.

Vraag nr. 76
van 21 maart 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Wezembeek-Oppem – Kiezerslijsten

Uit het antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 46 van 22 januari jongstleden blijkt dat niet werd opgetreden tegen het besluit van het college van burgemeester en schepenen van Wezembeek-Oppem van 22 februari 1999 aangaande het opmaken van de kiezerslijsten en het versturen van de oproepingskaarten overeenkomstig de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 14 van 14 januari 2002, blz. 1497).

De reden voor het niet optreden is dat de betwiste besluiten pas op 1 juni 1999 toekwamen, zodat een optreden geen impact meer zou hebben gehad op de verkiezingen van 13 juni 1999.

Werden er reeds maatregelen genomen om te verhinderen dat dit zich herhaalt bij de voor volgend jaar geplande parlementaire verkiezingen ?

Antwoord

Ik wil de Vlaamse volksvertegenwoordiger erop wijzen dat Vlaanderen met betrekking tot de organisatie van de parlementsverkiezingen van 2003 geen enkele bevoegdheid heeft.

Dit wil vanzelfsprekend niet zeggen dat ik niet zal toezien op de naleving van de wet in de bedoelde gemeente en binnen de grenzen van mijn bevoegdheid, zal ik uiteraard optreden tegen elke onwettelijke beslissing van welk orgaan van de gemeente dan ook.

Vraag nr. 77
van 21 maart 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Wemmel – Toegangskarten containerpark

Uit het antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 46 van 22 januari jongstleden blijkt dat er drie klachten zijn toegekomen in verband met het taalgebruik op de toegangskarten van het containerpark in Wemmel.

Deze toegangskarten dienen inderdaad te worden opgesteld conform de voorschriften van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT).

De minister meldt dat de gemeente in dat verband werd aangemaand (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 14 van 14 juni 2002, blz. 1497).

Werd er controle uitgeoefend op het gevolg dat de gemeente aan deze aanmaning heeft gegeven ?

Antwoord

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger zelf stelt, werd de gemeente Wemmel inderdaad aangemaand – en dit zelfs tot tweemaal toe – om de toegangskarten tot het containerpark van de gemeente in overeenstemming te brengen met de taalwetgeving, hetgeen in concreto inhoudt dat deze kaarten, conform artikel 26 van de gecoördineerde wetten op het taalgebruik in bestuurszaken, in het Nederlands dienen te worden opgesteld, en enkel in het geval een inwoner hierom vraagt in het Frans kunnen worden afgeleverd.

De gemeente Wemmel werd een eerste maal aangemaand om aan de voorschriften van de taalwetgeving te voldoen door een aangetekende brief van de gouverneur van Vlaams-Brabant van 16 juni 1998 en een tweede maal door mijn ambtsvoorganger. Na deze tweede aanmaning kreeg mijn administratie geen nieuwe klachten meer binnen met betrekking tot de taal van de toegangskarten van het containerpark. Ik ga er dan ook van uit dat de toestand werd geregulariseerd.

Mochten de Vlaamse volksvertegenwoordiger echter nieuwe schendingen van de taalwetgeving met

betrekking tot deze kaart bekend zijn, kan hij mij die uiteraard meedelen. Ik zal dan niet nalaten de maatregelen te nemen die dan noodzakelijk zouden zijn.

Vraag nr. 78
van 21 maart 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Faciliteitengemeenten – Subsidiëring Franstalige verenigingen

In 1998 liet toenmalig minister Peeters mij – in een antwoord op een schriftelijke vraag – weten dat hij aan de gouverneurs binnen wier ambtsomschrijving de faciliteitengemeenten vallen, gevraagd had een onderzoek in te stellen naar de gemeentelijke subsidiëring van verenigingen in die gemeenten.

De minister deelde mij mee dat hij de gouverneurs opdracht had gegeven om, indien uit het onderzoek zou blijken dat er bij die gemeentelijke subsidiëring wordt gediscrimineerd ten nadele van Nederlandstalige initiatieven, de noodzakelijke maatregelen te nemen (vraag nr. 77 van 20 januari 1998 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11 van 17 maart 1998, blz. 1468).

1. Kan de minister meedelen of dit onderzoek destijds werd uitgevoerd?
2. Wat waren de bevindingen ?
3. Werden er effectief maatregelen genomen ?
4. Wat is vandaag de stand van zaken ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag met betrekking tot eventuele discriminatie van Nederlandstalige initiatieven bij het verlenen van gemeentelijke subsidies in de faciliteitengemeenten kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijzen naar het antwoord dat één van mijn ambtsvoorgangers reeds heeft verstrekt op zijn vraag nr. 193 van 16 juni 1998, waarin hij verwees naar de betrokken vraag van 20 januari 1998 (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 2 van 23 oktober 1998, blz. 418*).

Daarin werd een stand van zaken geschetst tot op dat ogenblik.

Wat de huidige stand van zaken betreft, kan ik melden dat de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant mij heeft meegedeeld dat de begrotingen en begrotingswijzigingen van de faciliteitengemeenten nog steeds bijkomend worden onderzocht op eventuele discriminatie op basis van taalaanhoorigheid bij de subsidiëring van bibliotheken, VZW's en dergelijke.

Dit heeft tijdens de jaren 1999 tot nu tot de hierna volgende tussenkomsten geleid.

- Uit de begroting 1999 van Wezembeek-Oppem heeft de bestendige deputatie (BD) een subsidie voor "septemberfeesten" van 50.000 frank uit de begroting geschrapt, omdat het een Franstalig cultureel initiatief was en omdat er voor een gelijkaardig Nederlandstalig initiatief niet in een subsidie was voorzien.
- In de begroting 2000 van Wezembeek-Oppem heeft de BD een subsidie voor het jeugdhuis "Maison des Jeunes", die door de gemeente op 100.000 frank was vastgesteld, verminderd tot 50.000 frank, omdat de subsidie voor het jeugdhuis "Merlijn" ook 50.000 frank bedroeg.
- Naar aanleiding van de begrotingswijziging 1999 van Sint-Genesius-Rode schrapte de BD een krediet van 522.800 frank voor een subsidie aan de "Bibliothèque Charles Bertin", omdat dit een overtreding inhield van het bibliotheekdecreet.
- In de begrotingen 2000 en 2001 schreef het gemeentebestuur van Sint-Genesius-Rode hetzelfde krediet in ; de BD heeft het opnieuw geschrapt.
- In de nog niet door de BD goedgekeurde begroting 2002 van Sint-Genesius-Rode heeft het gemeentebestuur opnieuw hetzelfde krediet ingeschreven. Hiertegen is een klacht ingediend. Waarschijnlijk zal de BD dit opnieuw schrappen.

Voor de overige gemeenten in Vlaams-Brabant zijn er geen problemen geweest.

Wat Voeren betreft, heeft de gouverneur van Limburg op 22 maart 1999 een aantal beslissingen die de gemeenteraad van Voeren in zitting heeft genomen waarbij subsidies werden toegekend aan uitsluitend Franstalige verenigingen, geschorst. Nadien werd een voorstel tot vernietiging voorgelegd aan het College van Gouverneurs, dat echter negatief werd geadviseerd. Vervolgens heeft de gouver-

neur van Limburg bij de Raad van State een verzoek tot schorsing en tot nietigverklaring ingediend, wegens gebrekkige motivering. Deze beslissingen werden geschorst door de Raad van State. In verband hiermee heeft een lid van VVV De Voerstreek eveneens een klacht ingediend bij de Cultuurpactcommissie, waarna het College van Gouverneurs in een brief van 24 mei 2000 aan de Cultuurpactcommissie heeft gemeld dat "het College van Gouverneurs op 5 april 2000 heeft beslist om niet in te gaan op de uitnodiging van de Cultuurpactcommissie om te worden gehoord" (VVV: *Vereniging voor Vreemdelingenverkeer – red.*).

Ik verwijs de Vlaamse volksvertegenwoordiger in dit verband ook naar het antwoord op vraag nr. 215 van de heer Gerolf Annemans van 27 juni 2000, Vragen en Antwoorden Kamer van Volksvertegenwoordigers nr. 50-043 van 21 augustus 2000, blz. 5018-5021.

In 2000 heeft de gouverneur van Limburg op de volgende data de volgende subsidiebesluiten geschorst :

- op 2 oktober 2000 : vijf subsidiebesluiten van 17 augustus 2000 ;
- op 13 oktober 2000 : een subsidiebesluit landbouwverenigingen van 6 september 2000 ;
- op 23 oktober 2000 : een subsidiebesluit culturele verenigingen en ontspanningsinstellingen van 27 september 2000.

De volgende betalingsmandaten werden eveneens geschorst, omdat zij betrekking hadden op deze onwettige subsidiebesluiten :

- op 13 oktober 2000 : de betalingsmandaten van 6 september 2000 met betrekking tot de subsidiebesluiten van 17 augustus 2000 ;
- op 23 oktober 2000 : het betalingsmandaat van 27 september 2000 met betrekking tot het subsidiebesluit van 6 september 2000.

Op de gemeenteraadszitting van 29 november 2000 handhaafde de gemeente Voeren bovenvermelde besluiten, met uitzondering van het subsidiebesluit landbouwverenigingen van 6 september 2000, waarover geen beslissing werd genomen. In vergadering van 7 februari 2001 verleende het College van Provinciegouverneurs éénsluitend positief advies tot vernietiging van de gehandhaafde besluiten.

De gouverneur van Limburg heeft met haar besluiten van 13 februari 2001 bovengenoemde besluiten dan ook vernietigd.

Wat ten slotte de gemeenten Mesen, Spiere-Helkijn en Ronse betreft, kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger meedelen dat er zich tot nu toe geen problemen hebben voorgedaan aangaande eventuele discriminatie inzake het toekennen van subsidies aan Nederlandstalige verenigingen.

**Vraag nr. 79
van 21 maart 2002
van de heer JAN ROEGIERS**

Ethisch beleggen – Voorbeeldfunctie lokale besturen

Ethisch beleggen heeft de laatste jaren een hoge vlucht genomen. Meer en meer mensen, maar ook bedrijven en pensioenfondsen gaan op een duurzame manier beleggen.

Op 18 januari laatstleden was een van de 21 prioriteiten uit de "Sociaal-economische prioriteitennota 2002-2003" : "het creëren van fiscale voordelen voor ethische beleggingen voor duurzame investeringen in duurzame ondernemingen, voor sparen op duurzame spaarrekeningen en beleggingsfondsen".

Ik juich inderdaad toe dat men door het nemen van fiscale maatregelen deze beleggingsvorm aantrekkelijker wil maken.

Toch zouden de verschillende overheden zelf een voorbeeldfunctie kunnen opnemen in het promoten van ethisch beleggen.

1. Heeft de minister een zicht op het aantal steden, gemeenten en provincies dat op dit moment al ethisch belegt en over welk bedrag het gaat ?
2. Moeten openbare besturen rekening houden met bepaalde wettelijke bepalingen bij het kiezen van een financiële instelling voor het beheer van hun middelen ?

Dient hiervoor een openbare aanbesteding te gebeuren ?

Zijn er richtlijnen inzake beleggingspolitiek (risicograad, looptijd) ?

3. Werden de lokale besturen reeds geïnformeerd, bijvoorbeeld met een omzendbrief, over het kader waarbinnen ze ethisch kunnen beleggen ?
4. Onderschrijft de minister de opportuniteit om de lokale besturen aan te sporen een bepaald deel van hun middelen ethisch te beleggen, gezien de maatschappelijke meerwaarde ?

Worden daartoe bijkomende stimuli gegeven of in het vooruitzicht gesteld ?

N.B. Een vraag over de voorbeeldfunctie van de Vlaamse overheid werd gesteld aan minister Van Mechelen (nr. 102).

Antwoord

In antwoord op zijn vraag met betrekking tot de voorbeeldfunctie van de (lokale) overheid in het promoten van het zogenaamd "ethisch beleggen" in het kader van "duurzaam ondernemen" deel ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger mee dat ik niet over gegevens beschik met betrekking tot het aantal gemeenten dat ethisch zou beleggen, noch over het bedrag dat daarmee gemoeid is.

Met betrekking tot zijn vraag of "openbare besturen rekening moeten houden met bepaalde wettelijke bepalingen bij het kiezen van een financiële instelling voor het beheer van hun middelen", ga ik ervan uit dat hij hier onder "beheer van hun middelen" de beleggingen verstaat. In dit verband kan ik hem meedelen dat de toenmalige eerste minister reeds in 1997 onder meer het volgende heeft gesteld in antwoord op parlementaire vraag nr. 110 "Overheidsopdrachten – Lokale Besturen – Interpretatieproblemen" van de heer Jozef Van Eetvelt :

"(...) Uit bijlage 2 bij de wet 24.12.1993 betreffende de overheidsopdrachten blijkt echter dat hiervan zijn uitgezonderd de instrumenten inzake monetair beleid, wisselkoersen, overheidsschuld en beheer van reserves of van enig ander beleid dat verrichtingen met effecten of andere financiële instrumenten betreft. De brutoschulden, inclusief deze van de lokale overheden komen in aanmerking. Een gemeenteontvanger die zijn reserves belegt moet dus geen rekening houden met de regelgeving inzake overheidsopdrachten. Het gebruik van deze financiële instrumenten met het oog op het beheer is onlosmakelijk verbonden met het beheer van de overheidsschuld. In deze zin ontsnappen deze operaties aan de regelgeving (...)" (Vragen en Ant-

woorden Kamer van Volksvertegenwoordigers nr. 49-076 van 5 maart 1997, blz. 10271-10272).

Er dient bijgevolg geen (openbare) aanbesteding of offertevraag te geschieden.

Met betrekking tot richtlijnen inzake beleggingspolitiek kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger meedelen dat artikel 33 van het KB van 2 augustus 1990 houdende het Algemeen Reglement op de Gemeentelijke Comptabiliteit (ARGC) het volgende bepaalt :

"De beleggingen mogen slechts verricht worden in effecten uitgegeven door openbare of privé-instellingen van Belgisch recht, of in deelnemingen bij genoemde instellingen. De voorwaarden waaraan de beleggingen bij privé-instellingen worden onderworpen, worden door Ons vastgesteld".

Uit de tekst volgt dat de beleggingen slechts kunnen worden verricht in twee vormen : ofwel in effecten, ofwel in deelnemingen. In beide gevallen zijn de beleggingen zowel bij openbare als bij privé-instellingen van Belgisch recht mogelijk. De voorwaarden waaraan de beleggingen bij privé-instellingen (zowel in effecten als in deelnemingen) worden onderworpen, moeten evenwel door de Koning worden vastgesteld. Tot op heden is er geen uitvoeringsbesluit terzake genomen.

Ikzelf heb, evenals mijn voorganger, steeds het standpunt ingenomen dat het niet tot de taak van de lokale besturen behoort om met gemeenschaps-geld risicodragende of speculatieve financiële beleggingen te verrichten.

In dat verband heb ik eveneens kennis genomen van artikel 30 van het koninklijk besluit van 5 september 2001 houdende het algemeen reglement op de boekhouding van de lokale politie (Belgisch Staatsblad 26/09/2001), dat bepaalt :

"De beschikbare gelden mogen slechts bij financiële instellingen erkend door de Commissie voor het bank- en financieewezen belegd worden via plaatsingen waarbij minstens het kapitaal gewaarborgd is".

Dit artikel houdt een versoepeling in tegenover het huidige Algemeen Reglement op de Gemeentelijke Comptabiliteit voor de gemeenten en OCMW's, aangezien de mogelijkheid bestaat dat het bestuur, na afloop van de beleggingstermijn slechts het kapitaal terugkrijgt, indien er geen minimumrendement wordt gegarandeerd.

De lokale besturen kunnen autonoom beslissen of zij al dan niet hun beleggingen verrichten via financiële instellingen die bepaalde criteria hanteren bij het uitvoeren van hun beleggingen.

(Antwoord Dirk Van Mechelen : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 16 van 12 juli 2002, blz. 1844 – red.)

Vraag nr. 80
van 21 maart 2002
van de heer JOHAN DE ROO

Academie voor Wetenschappen en Kunsten – Huisvesting

In de zomer van 2001 reageerde de Koninklijke Vlaamse Academie van België voor Wetenschappen en Kunsten verbaasd op de plannen om enkele federale ministers te huisvesten in het Paleis der Academiën, waardoor de erin gevestigde Academiën uit het gebouw zouden worden gezet.

1. Wat is de stand van zaken in dit dossier ?
2. Welke acties heeft de minister ondernomen ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan minister Vanderpoorten (vraag nr. 83) op 19 april 2002 ook aan minister Van Mechelen (nr. 114).

Antwoord

1. Op 1 juni 1999 heeft de Vlaamse Gemeenschap met de Regie der Gebouwen een "beschikbaarstellingsovereenkomst" (huurovereenkomst) afgesloten voor onbepaalde duur.

In artikel 3b van de overeenkomst is bepaald :

"Beide partijen zijn bevoegd om huidige overeenkomst op elk moment op te zeggen door middel van een verzoek in deze zin, gericht aan het Overlegcomité Federale Regering/ Regeringen van Gemeenschappen en Gewesten dat zal beslissen".

Deze aanvraag moet minstens zes maanden voor de gewenste opzegdatum aan het Comité worden betekend .

Tot op heden is aan het Comité geen aanvraag tot opzegging van de bedoelde overeenkomst gericht.

2. Gelet op de stand van het dossier, zoals uiteengezet onder punt 1, werd tot op heden geen actie ondernomen.

(Antwoord Dirk Van Mechelen : blz. 2033 ; antwoord Marleen Vanderpoorten : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 16 van 12 juli 2002, blz. 1804 – red.)

Vraag nr. 81
van 21 maart 2002
van mevrouw MIEKE VAN HECKE

Vlaams Personeelsstatuut – Afdelingshoofd met andere opdracht

Artikel VIII 76bis van het Vlaams Personeelsstatuut (VPS) somt in § 2 de opdrachten op die een ambtenaar met de graad van afdelingshoofd op zich kan nemen met behoud van zijn of haar mandaat. Het betrokken afdelingshoofd wordt gedurende de periode dat een andere opdracht wordt vervuld, vervangen door een afdelingshoofd ad interim.

Het bewuste artikel geeft een limitatieve opsomming van de opdrachten die een afdelingshoofd op zich kan nemen en waarvoor er in een vervanging door een afdelingshoofd ad interim voorzien is.

Een dergelijke, limitatieve opsomming heeft enerzijds wel het voordeel van de duidelijkheid, anderzijds houdt zij in dat er heel wat opdrachten zijn die een afdelingshoofd niet op zich kan nemen. Doet de betrokkene dat immers wel, dan dreigt onvermijdelijk het verlies van de functie van afdelingshoofd.

1. Hoe vaak wordt de administratie geconfronteerd met een afdelingshoofd dat een opdracht zoals bepaald in artikel VIII 76bis, § 2, op zich neemt ?
2. Waarom zijn de mogelijkheden voor een afdelingshoofd om zich te laten vervangen zoals bepaald in § 2 beperkt tot een limitatieve opsomming van zes punten ?

Gaat de minister ervan uit dat deze opsomming voldoende ruim is ?

3. Waarom wordt de opsomming zoals bepaald in § 2 niet uitgebreid tot afdelingshoofden die een opdracht van algemeen belang uitoefenen bij een door een regering of een parlement opgerichte instelling ?

Antwoord

1. Op 1 april 2002 werd het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap geconfronteerd met volgende opdrachten van afdelingshoofden zoals bepaald in artikel VIII 76bis, § 2, van het Vlaams Personeelsstatuut :
 - vier afdelingshoofden werden gedetacheerd naar het kabinet van een Vlaams minister, waarvan er twee werden vervangen door een afdelingshoofd ad interim ;
 - één afdelingshoofd werd gedetacheerd naar het kabinet van een federaal minister en werd vervangen door een afdelingshoofd ad interim ;
 - één afdelingshoofd werd aangewezen als projectleider en werd vervangen door een afdelingshoofd ad interim.
2. Krachtens artikel VIII 76bis, § 2, van het Vlaams Personeelsstatuut behoudt het afdelingshoofd zijn mandaat en kan hij vervangen worden door een afdelingshoofd ad interim indien hij :
 - 1° een verlof voor opdracht krijgt om een ambt uit te oefenen op het kabinet van een minister, een staatssecretaris, een gewestelijk staatssecretaris, een regeringscommissaris, een gouverneur van een Vlaamse provincie of de gouverneur of vice-gouverneur van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad of een Europees commissaris ;
 - 2° in een hoger ambt van directeur-generaal wordt aangesteld ;
 - 3° op vraag van de Vlaamse regering de functie van projectleider uitoefent ;
 - 4° langdurig afwezig is wegens ziekte ;
 - 5° een verlof voor opdracht krijgt om een leidinggevende functie uit te oefenen bij een erkende politieke groep of bij de voorzitter van een erkende politieke groep ;
 - 6° ter beschikking wordt gesteld van de koning, een koningin, een prins of een prinses van België.

De lijst van artikel VIII 76bis, § 2, VPS bestaat enerzijds uit een aantal gelijkwaardige leidinggevende functies en anderzijds uit afwezigheden die niet te wijten zijn aan de ambtenaar (ziekte-

verlof). Deze lijst wordt bewust zo beperkt mogelijk gehouden vanuit de bezorgdheid van de Vlaamse regering om de gevolgen voor de werking van de Vlaamse administratie door de tijdelijke afwezigheid van de afdelingshoofden zoveel mogelijk te beperken.

Ik ga er inderdaad van uit dat de huidige opsomming voldoende ruim is en acht het momenteel dan ook niet opportuun deze lijst verder uit te breiden, om voormelde reden.

3. Zoals in punt 2 vermeld, wil de Vlaamse regering de tijdelijke afwezigheid van afdelingshoofden zoveel mogelijk beperken. Dit zijn immers mandaten voor het middenkader. Deze functies en de bezetting ervan zijn cruciaal om de goede werking van de organisatie te garanderen.

Uitbreiding van de bovenvermelde opsomming is dus niet aangewezen, a contrario verliest het afdelingshoofd bij alle andere langdurige afwezigheden, zoals bijvoorbeeld het verlof voor opdracht van algemeen belang, zijn mandaat.

Vraag nr. 82
van 21 maart 2002
van de heer CARL DECALUWE

Subsidies Nationale Loterij – Verdeelsleutel

Zie :
 Minister-president van de Vlaamse regering
 Vraag nr. 26
 van 21 maart 2002
 van de heer Carl Decaluwe
 Blz. 2076

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 83
van 28 maart 2002
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Vlaams Administratief Centrum Leuven – Architectuurwedstrijd

Het ontwerpen van het Vlaams Administratief Centrum in Leuven maakt het voorwerp uit van een architectuurwedstrijd.

Uit het antwoord van de minister op mijn schriftelijke vraag nr. 195 van 18 september 2001 blijkt dat uit de 23 ontwerpen die werden ingediend, de jury uiteindelijk vijf kandidaat-ontwerpers selecteerde. Naar verluidt is in maart 2002 het definitieve project bekend (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 6 van 18 januari 2002, blz. 696).

Wat is hierbij de stand van zaken ?

Antwoord

De vijf geselecteerde kandidaat-ontwerpers hebben hun ontwerp ingediend op dinsdag 2 april 2002.

De projecten werden inmiddels gejureerd.

Op basis van het juryverslag zal ik een voorstel tot aanwijzing van een ontwerper bezorgen aan de Vlaamse regering.

Vraag nr. 84 van 28 maart 2002 van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Faillissement van rusthuizen – Bevoegdheid burgemeester

Het faillissement van het rusthuis Berkenhof in Herent doet natuurlijk vele vragen rijzen, ook naar de mogelijkheden van optreden van de lokale beleidsverantwoordelijken.

Zo lijkt het bij een faillissement van een rusthuis en de sluiting ervan aangewezen dat de burgemeester het rampenplan van de gemeente in werking kan stellen om de controle te verwerven over de evacuatie.

Bovendien zou hij/zij de mogelijkheid moeten hebben om personeel op te vorderen om de nodige zorg te verzekeren.

1. In hoeverre beschikt een burgemeester reeds over dergelijke bevoegdheden ?
2. Worden er initiatieven in het vooruitzicht gesteld om het beleid in die zin bij te sturen ?

Antwoord

1. Rampenplannen zijn een scenario om, in geval van rampspoedige gebeurtenissen, alle beschik-

bare middelen aan materieel en personeel, zoals civiele bescherming, politie, brandweer en medische hulpdiensten, op de meest doeltreffende wijze gezamenlijk in te zetten om personen te beschermen. Bij het in werking stellen van gemeentelijke rampenplannen, wat gebeurt als de ramp beperkt blijft tot het grondgebied van één gemeente, verloopt de coördinatie door de burgemeester.

Vanuit dit gegeven begrijp ik de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger of, in geval van sluiting van een failliet rusthuis met uitdrijving van de bewoners, de burgemeester niet kan teruggrijpen naar het gemeentelijk rampenplan.

Ingevolge de federale wetgeving en de federale richtlijnen die de materie van de rampenplannen beheersen – en ik vermeld hier onder meer de wet van 31 december 1963 betreffende de civiele bescherming en de circulaire van de minister van Binnenlandse Zaken van 11 juli 1990 in verband met rampenplannen voor hulpverlening – zijn rampenplannen evenwel enkel bedoeld ter remediëring van hetzij (industriële) ongevallen (cfr. Seveso-wet), hetzij "rampspoedige gebeurtenissen, catastrofes en schadegevallen", waarmee, blijkens de definitie die daarvan gegeven wordt door het koninklijk besluit van 23 juni 1971 houdende organisatie van de opdrachten van de wet betreffende de civiele bescherming en coördinatie van de operaties bij rampspoedige gebeurtenissen, catastrofes en schadegevallen, alléén ongevallen zoals spoor- en luchtvaartongevallen en onheil zoals dijkbreuken, branden, ontploffingen, instortingen, overstromingen, enzovoort, worden bedoeld .

"Het zonder meer op straat zetten van bejaarden" vindt geen plaats binnen deze definitie. Ik kan dan ook alleen maar besluiten dat dergelijke gebeurtenis, in het kader van de bedoelde federale wetgeving, geen aanleiding kan geven tot het in werking stellen van het officiële gemeentelijk rampenplan.

Hetzelfde geldt dus ook voor het "oproepen van verzorgingspersoneel", waarin gewoonlijk ook voorzien is in de rampenplanning onder het luik "geneeskundige en sanitaire bijstand".

Niettemin wil ik erop wijzen dat, ook al kunnen geen rampenplannen in werking worden gesteld naar aanleiding van een faillissement van een rusthuis, de burgemeester, op grond van artikel 135, paragraaf 2 van de Nieuwe Gemeentewet, bevoegd blijft voor de openbare orde en de vei-

ligheid van de ingezetenen van zijn gemeente, zodat hij binnen deze bevoegdheid de nodige maatregelen kan nemen. Terzake kan hij de politiediensten inschakelen, die overigens op grond van artikel 14 van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt tot taak hebben op te treden om de openbare orde te handhaven (inclusief de bescherming van personen en goederen) en om bijstand te verlenen aan ieder die in gevaar is, zonder echter tot evacuatie te mogen overgaan. Ingevolge artikel 17 van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt is deze evacuatiemogelijkheid immers opnieuw beperkt tot rampen of schadegevallen zoals hiervoor gedefinieerd.

Ook het inschakelen van de brandweer is mogelijk, temeer daar de brandweer, volgens de omzendbrief van de minister van Binnenlandse Zaken van 29 november 1967 betreffende de zending van de brandweerdiensten, naast zijn wettelijke opdrachten, traditioneel overal mag optreden wanneer er mensen in gevaar verkeren, en dus ook om humanitaire redenen.

De opvoeding van sanitair- en verzorgingspersoneel buiten de rampenplannen is daarbij wel een moeilijker aangelegenheid, aangezien opvoeding slechts mogelijk zijn indien daartoe een wettelijke basis voorhanden is én indien de medewerking van hulpinstanties niet kan worden verkregen via de aanwending van de gewone middelen.

Uiteindelijk bestaat hiertoe slechts één wettelijke basis, namelijk de wet van 8 juli 1964 betreffende de dringende geneeskundige hulpverlening, waarvan artikel 4 de opvoeding van een arts mogelijk maakt om "aangepaste hulp te verstrekken aan personen van wie de gezondheidstoestand ten gevolge van een ongeval, een plotse aandoening of plotse verwikkeling van een ziekte een dringende tussenkomst vereist".

2. Uit het antwoord op de eerste vraag kan blijken dat de uitdrijving van bejaarden, zeker indien de bevoegde lokale verantwoordelijken daarover niet vooraf ingelicht zijn, een probleem vormt dat eventueel wel politieel kan worden benaderd, maar waarvoor de humanitaire oplossing ontbreekt. De gemeentelijke overheden beschikken in dat geval immers niet over de mogelijkheden om, eventueel in overleg met het OCMW, een menselijke oplossing uit te werken voor de getroffen bejaarden en in de nodige begeleidingsmaatregelen te voorzien.

Een voorafgaande kennisgeving aan de bevoegde overheden zou dan ook duidelijk een eerste vereiste zijn.

Daarnaast is er uiteraard ook de mogelijkheid dat de lokale verantwoordelijken (gemeenteverheden en OCMW's) binnen die gemeenten waar zich rusthuizen bevinden, zelf en in samenspraak met andere betrokken diensten en instanties, reeds vooraf een scenario zouden opstellen voor het geval zich een faillissement met uitdrijving zou voordoen.

Daarbij kunnen ze ervoor zorgen dat het nodige vervoer van de bejaarden geregeld is en dat herhuisvestingsplaatsen voorradig zijn.

Niettemin is het mijn overtuiging dat de problematiek die de Vlaamse volksvertegenwoordiger aanbrengt, zeker voor de toekomst, niet in de eerste plaats verder vanuit dergelijk curatief standpunt moet worden benaderd, maar dat een preventief beleid noodzakelijk is.

Dit lijkt ook reeds de visie te zijn van mijn terzake bevoegde collega, mevrouw Vogels, minister van Welzijn, zoals blijkt uit het antwoord dat zij reeds in het Vlaams Parlement heeft verstrekt aan de Vlaamse volksvertegenwoordiger op haar vragen over de situatie van failliete rusthuizen zoals dat van Herent (Beknopt Verslag nr. 37 van 13 maart 2002, blz. 7 e.v.).

Daaruit blijkt dat het haar bedoeling is maatregelen te nemen om rusthuizen in financiële moeilijkheden, zoals dat van Herent, tijdig te detecteren – daartoe zou ze ook de medewerking vragen van de minister van Sociale Zaken in geval van RSZ-schulden – en te begeleiden, zodat faillissementen kunnen worden voorkomen en dus ook uitdrijvingen van de bewoners zich niet meer zouden voordoen (*RSZ : Rijksdienst voor Sociale Zekerheid – red.*).

Hieraan kan ik enkel toevoegen dat, indien een faillissement toch onvermijdelijk zou zijn, het, wat mij betreft, ook dan de voorkeur verdient dat de bevoegde minister van Welzijn de nodige, eventueel regelgevende, initiatieven zou nemen om, in het raam van de zorg voor de bejaarden, hetzij uitdrijvingen te beletten, hetzij begeleidende maatregelen bij ontruiming op te leggen.

Ik deel de Vlaamse volksvertegenwoordiger mee dat ik terzake mijn genoemde collega ook zal aanschrijven.

Vraag nr. 85
van 28 maart 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Federaal Aankoopbureau – Samenwerking

Naar verluidt zal het Federaal Aankoopbureau (FAB) in de toekomst enkel nog voor de federale diensten werken. De samenwerking met alle gewestelijke overheidsdiensten stopt op 31 maart 2002.

1. In welke mate doen de Vlaamse overheidsdiensten een beroep op het Federaal Aankoopbureau ?
2. Heeft de boven geschetste beslissing gevolgen voor de Vlaamse overheid ?
3. Wordt de oprichting van een Vlaams aankoopbureau in het vooruitzicht gesteld ?

Antwoord

1. Het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (MVG) doet voor zijn interne werking slechts in geringe en afnemende mate een beroep op de dienstverlening van het Federaal Aankoopbureau. Het MVG beschikt immers zelf over een eigen centrale aankoopdienst, namelijk de afdeling Aankoopbeheer, voor de zogenaamde grote, algemeen gebruikte goederen, en ieder departement heeft een eigen aankoopcel voor de aanschaf van de voor het departement specifieke goederen.

Uit een mededeling van het FAB is op te maken dat dit ook geldt voor andere Vlaamse overheden.

2. Het huidige Federaal Aankoopbureau wordt vervangen door twee nieuwe entiteiten, Aankoopbeleid en Advies (ABA) en FOD Overschrijdende Raamcontracten (FOR) (*FOD : federale overheidsdienst – red.*). Door deze beslissing van de federale overheid komt er een einde aan de gratis dienstverlening van het FAB, die erin bestond om, zowel voor de federale overheidsdiensten als voor aankoopdiensten van andere en lokale en regionale besturen, een aankoop te begeleiden vanaf prospectie, over bestelling, tot levering en betaling van goederen en diensten. Dienstverlening voor cruciale contracten, zoals bijvoorbeeld tankkaarten voor voertuigenbrandstof, wordt wel tot 15 mei 2003 verlengd.

In een nota omtrent de beslissing wordt ook aangegeven dat de dienstverlening van de FOR zich in de toekomst enkel zal richten op de noden van de federale overheidsdiensten en dat vrije klanten – lees : andere en lokale en regionale besturen – zich onder later te bepalen voorwaarden kunnen aansluiten. Uit informele contacten vernam ik dat deze voorwaarden waarschijnlijk ook zullen betekenen dat de dienstverlening van de FOR aan de vrije klanten minder verregaand wordt en dat ze tegen betaling zal moeten gebeuren.

Verwijzende naar het antwoord op de eerste vraag, kan worden gesteld dat de gevolgen voor de Vlaamse overheidsdiensten zeer beperkt zullen zijn.

Voor de lokale en regionale besturen die klant zijn van de FOR betekent dit een nu nog niet te becijferen budgettaire meerprijs en/of een grotere personeelsinzet.

3. Naar aanleiding van de opheffing van het Federaal Aankoopbureau, en ook al in het verleden, kreeg de afdeling Aankoopbeheer vragen van andere overheidsdiensten en lokale en regionale besturen om aan te sluiten op de bestaande raamcontracten van de afdeling. Daar is tot op heden niet op ingegaan, maar met de veranderde situatie lijkt het mij opportuun te overwegen om het vrije aanbod van de afdeling Aankoopbeheer ook naar de andere Vlaamse overheden en besturen te richten.

Door de afdeling Aankoopbeheer werd daartoe reeds contact opgenomen met de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten en de Vereniging van Vlaamse Provincies om te peilen naar mogelijke belangstelling en bereidheid van Vlaamse gemeentebesturen en provincies om gebruik te maken van de diensten van de afdeling Aankoopbeheer. Op basis van de resultaten van deze bevraging zal ik een beslissing nemen.

Vraag nr. 86
van 28 maart 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Carrefour – Logo Vlaams-Brabant

In het blad Carrefour dat in de Vlaamse rand rond Brussel wordt verspreid, wordt geregeld gebruikgemaakt van het logo van de provincie Vlaams-Brabant.

Privé-bladen kunnen mijns inziens niet ongevraagd gebruikmaken van de logo's van gemeenten, respectievelijk provincies.

Wordt daartegen opgetreden ?

Antwoord

Ik ga ervan uit dat de Vlaamse volksvertegenwoordiger met het begrip "logo" het officiële gemeente- of provinciewapen bedoelt, zoals dit bijvoorbeeld ook voorkomt op de briefwisseling van de gemeente- of provinciebesturen.

Indien dit inderdaad het geval is, heeft de Vlaamse volksvertegenwoordiger gelijk wanneer hij stelt dat het gebruik van dit wapen door particulieren (en dus door het blad Carrefour) niet kan zonder uitdrukkelijke en voorafgaande toestemming van het betrokken bestuur. Ik heb dit overigens met zoveel woorden meegedeeld in de omzendbrief BA-2001/12 van 24 juli 2001 betreffende het gebruik van het gemeentewapen.

De inhoud van deze omzendbrief is mutatis mutandis van toepassing op het gebruik van het provinciewapen.

Optreden tegen een eventueel misbruik kan echter niet gebeuren in het kader van het administratief toezicht. Overtredingen kunnen enkel worden beslecht door het instellen van een vordering voor de bevoegde rechtbank, door het bestuur dat meent dat zijn rechten geschonden zijn.

Vraag nr. 87 van 28 maart 2002 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Elektronische gemeentelijke documenten – Inzage-regeling

In principe hebben de gemeente- en OCMW-raadsleden inzage-recht in de briefwisseling die door de gemeentelijke diensten wordt gevoerd.

Meer en meer wordt evenwel gebruikgemaakt van elektronische gegevensuitwisseling.

1. Zijn er reeds aangepaste richtlijnen met betrekking tot het inzage-recht van lokale verkozenen in de correspondentie die via elektronische weg wordt gevoerd ?
2. Zo neen, wordt daaraan gewerkt ?

Antwoord

Het toenemend gebruik van de moderne informatie- en communicatietechnologieën in de gemeentelijke diensten doet de vrees ontstaan dat het inzage- en afschriftrecht van de raadsleden zal worden uitgehold. Dit mag geenszins de bedoeling zijn.

De omzendbrief BA-G-89/11 van 28 juni 1989 van mij voorganger L. Van den Bossche verduidelijkt de begrippen "stuk" en "akte". Onder "stuk" en "akte" wordt verstaan : elk bij het bestuur berustend bestuursdocument, vanaf zijn ontstaan, *ongeacht de drager*, en ongeacht het stadium van de besluitvorming waarin het stuk werd opgemaakt. Een inkomend e-mailbericht, met of zonder attachment, betreffende het bestuur valt dus onder deze begripsomschrijving. Een e-mailbericht moet in eerste instantie worden beschouwd als inkomende post en kan eventueel deel gaan uitmaken van een concreet dossier. Een verstuurd e-mailbericht is dan in eerste instantie uitgaande post. Een informaticabestand of -systeem dat informatie betreffende het bestuur bevat, valt ook onder de voormelde begripsomschrijving.

Bij het toegankelijk maken van dergelijke gegevens moeten verschillende belangen tegenover elkaar worden afgewogen : het recht op informatie van de raadsleden (en de burgers) enerzijds, het briefgeheim en het recht op privacy van de betrokkenen (de verzender en de ontvanger van het e-mailbericht) anderzijds.

Terzake bestaan voorlopig nog geen richtlijnen. Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger melden dat mijn administratie momenteel een omzendbrief voorbereidt die handelt over het inzage- en afschriftrecht van de leden van de gemeenteraden, de politieraden, de provincieraden en de raden voor maatschappelijk welzijn met betrekking tot e-mailberichten en geïnformateerde stukken.

Vraag nr. 88 van 4 april 2002 van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

Overdracht provinciewegen – Financiële middelen

Naar aanleiding van het kerntakendebat blijkt dat de provincies op termijn al hun provinciewegen wensen over te dragen hetzij naar het gewest, hetzij naar de betrokken gemeenten.

1. Is in het kader van dit debat de problematiek al aan de orde geweest van de bijkomende finan-

ciële middelen voor het beheer van die voormalige provinciewegen? Zo ja, hoe worden ze bepaald?

2. Gaat men ervan uit dat de betrokken gemeenten die overheveling niet kunnen weigeren?

Antwoord

Het kerntakendebat heeft als doel het Vlaamse binnenlandse bestuur zo optimaal mogelijk te organiseren door een duidelijke verdeling vast te leggen van bevoegdheden en taken tussen de drie overheidsniveaus die via rechtstreekse verkiezingen steunen op een politieke legitimiteit, namelijk de Vlaamse overheid, de provincies en de gemeenten.

Het kerntakendebat is officieel opgestart op 12 december 2001 met de installatievergadering van het politiek coördinatieteam. Dit is een overkoepelend orgaan waarin politieke vertegenwoordigers zitting hebben van de drie bestuursniveaus in Vlaanderen.

Opzet van het kerntakendebat is een debat te voeren tussen gelijkwaardige partners over welk bestuursniveau best welke taak op zich neemt. De drie partners moeten samen tot een vergelijk komen. In het kerntakendebat zijn twee vragen aan de orde: welke taken moet de overheid op zich nemen, en welk bestuursniveau is het best geplaatst om een taak uit te voeren.

Deze discussie moet per beleidsdomein gevoerd worden. Daartoe zijn negen politiek-thematische werkgroepen opgericht, namelijk voor de beleidsdomeinen:

- buitenlands beleid en internationale samenwerking,
- cultuur, sport en media,
- economie, werkgelegenheid en toerisme,
- landbouw,
- leefmilieu en natuurbehoud,
- mobiliteit,
- onderwijs, wetenschap, vorming en technologische innovatie,
- ruimtelijke ordening, huisvesting, monumenten en landschappen,

- welzijn en gezondheid.

De werkgroepen hebben een inventaris opgemaakt van taken die de overheid nog dient uit te voeren in de toekomst en ze zijn gestart met het debat over welke taak aan welk bestuursniveau wordt toegewezen.

Eens de werkgroepen klaar zijn met het toewijzen van taken aan niveaus, zullen zij zich buigen over hoe dit kan worden gerealiseerd. Daartoe stellen ze zich de vraag welke consequenties de taaktoewijzing heeft naar financiering en eventuele aanpassing van regelgeving. De resultaten van het debat worden in een bestuursakkoord gegoten, dat voor het eind van 2002 aan het Vlaams Parlement wordt voorgelegd.

Momenteel hebben de meeste werkgroepen de installatievergadering achter de rug en ze zijn in de meeste gevallen gestart met de bespreking van de toewijzing van taken aan bestuursniveaus. In geen enkele werkgroep is dit debat echter al afgerond of zijn al conclusies getrokken.

Welk bestuursniveau bevoegd wordt in de toekomst voor het beheer van de provinciewegen zal in een van de volgende vergaderingen van de betrokken thematische werkgroep aan bod moeten komen. Hierover, noch over de financiële consequenties ervan, kan nu al een uitspraak worden gedaan.

Naast de thematische werkgroepen is ook een werkgroep "bestuurszaken" opgericht. De opdracht van deze werkgroep is de bestuurlijke verhoudingen tussen de niveaus te optimaliseren. De werkgroep buigt zich over vier topics: interbestuurlijke samenwerking, toezicht, financiering en afstemming met het federale overheidsniveau. Ook in deze werkgroep zijn er nog geen definitieve conclusies.

Het is met andere woorden te vroeg om al een antwoord te kunnen geven op de vraag welk bestuursniveau de provinciewegen in de toekomst zal beheeren en hoe de consequenties daarvan zullen worden gedragen.

**Vraag nr. 89
van 19 april 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Beiaard Tongeren – Restauratievoorwaarden

Beschermde monumenten zoals belforten en kerken bezitten vaak erg waardevolle beiaarden. Dit instrument vraagt een geregeld onderhoud en als dat niet gebeurt, is een grondige en dure restauratie onvermijdelijk.

In Tongeren is de beiaard gerestaureerd.

Eén van de voorwaarden om de Tongerse beiaard te restaureren, was dat dit typisch Vlaamse instrument meer geregeld zou worden bespeeld. In de stadsbegroting werden daarom voor 2002 bijkomende middelen ingeschreven. In de praktijk staat men erop dat de beiaard moet worden bespeeld op ogenblikken dat er zo weinig mogelijk mensen in de buurt aanwezig zijn: volgens sommigen zou het "lawaaï" hinderlijk zijn. De meeste bewoners, voorbijgangers en toeristen appreciëren evenwel de typische klanken van dit oude Vlaamse monument.

1. Welke voorwaarden worden er gesteld aan gemeenten die subsidies krijgen om hun beiaard te restaureren, op het vlak van het gebruik van het instrument ?
2. Worden er, in het kader van het restauratiedossier, concrete stimuli gegeven om het instrument ook daadwerkelijk te bespelen ? Welke ?

Zo ja, wordt daarbij rekening gehouden met mogelijke controverses inzake het typische "lawaaï" van dit instrument ? Hoe wordt dit probleem dan benaderd ?

Antwoord

Beiaarden worden gerestaureerd vanwege hun erfgoedwaarde, maar ook om ze opnieuw en geregeld tot klinken te brengen. Voorwaarde tot een zinvolle aanwending van een restauratiepremie van het Vlaams Gewest is dus dat beiaarden geregeld moeten worden bespeeld. Deze voorwaarde behoorde wel degelijk tot de afspraken bij de opstart van het restauratiedossier van de beiaard in Tongeren en bij de beëindiging van die restauratiewerken.

Naast de geplande beiaardconcerten, vormt de vaste bespeling bijvoorbeeld op marktdagen een zeer geschikte gelegenheid om de onderhoudende, sfeerscheppende functie van de beiaard in het stadsgebeuren te laten horen en tegelijkertijd een breed publiek te bereiken. Deze vaste bespeling op marktdagen was ook in Tongeren met het stadsbestuur en de kerkfabriek Onze-Lieve-Vrouw afgesproken en geregeld. Bovendien zijn de klokken

ook te horen op vaste uurtijden bij middel van een automatisch speelwerk.

Na de vele jaren dat de beiaard onbespeelbaar en in verval was, en waarbij hij dan ook nog de reputatie had de meest valse beiaard van Vlaanderen te zijn, is door het Vlaams Gewest een zeer geslaagde restauratie doorgevoerd van zowel de beiaard als het automatisch klokkenspel. Deze in 2001 voltooide restauratie, die behoorlijk wat financiële middelen van de gemeenschap heeft gevegd, heeft een zeer welluidende en fraai klinkende beiaard opgeleverd, met zelfs een groter functioneel behoud van oude klokken dan aanvankelijk gedacht. De herstemming van de oude klokken door toepassing van moderne technieken is hier uitermate positief geëvolueerd, tot grote tevredenheid van de vaste beiaardier, de kerkfabriek en het stadsbestuur. Het kan dan ook vanuit het monumentenbeleid niet aanvaardbaar worden geacht dat, door onbegrip van enkele personen, de functionele en geregelde bespeling van de beiaard tegen de afspraken in aan een breed publiek zou worden ontzegd.

Ik heb mijn diensten opdracht gegeven het stadsbestuur te wijzen op zijn verplichtingen in verband met de geregelde bespeling van de beiaard, de inschakeling in de volkscultuur van het marktgebeuren en de goede instandhouding die wezenlijk verbonden is met de geregelde bespeling.

Vraag nr. 90
van 19 april 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Europees Parlement – Nederlands

Onlangs deden het Vlaams Komitee voor Brussel en het Verbond van Vlaamse Academics hun beklag over het feit dat het niet mogelijk is in het Nederlands te worden verwelkomd aan de balie van het Europees Parlement. Ook blijkt dat de opschriften in het gebouw niet in het Nederlands zijn aangebracht.

Ofschoon het om een Europese instelling gaat, lijkt het ons voor de hand te liggen dat het Nederlands als officiële taal van het land waar dergelijke instelling zich bevindt, daar ook systematisch zou worden gehanteerd.

Naar aanleiding van mijn actuele vraag van 20 februari 2002 over de taalregeling bij het Europees Octrooienbureau stelde de minister dat hij opkomt voor de rechten van het Nederlands (Handelingen

Plenaire Vergadering – Nr. 32 van 20 februari 2002, blz. 1 e.v.).

Heeft hij in dat verband ook de bovenvermelde situatie al gesignaleerd ?

Antwoord

Het ontvangstpersoneel van het Europees Parlement wordt aangeworven door een private firma, de groep Securis. Bepaalde personeelsleden zijn eentalig (hetzij Nederlandstalig, hetzij Franstalig), anderen zijn tweetalig. Wat de aanwerving van dit personeel betreft, kan worden vermeld dat er geen wettelijke verplichtingen zijn die taalvoorwaarden opleggen aan sollicitanten.

Inzake de opschriften aan en in het gebouw van Europees Parlement kan worden opgemerkt dat bij de ingang van het parlamentsgebouw de benaming "Europees Parlement" in alle officiële talen van de EU wordt weergegeven (*EU : Europese Unie – red.*). Verder wordt gebruikgemaakt van borden waarop universele iconografische afbeeldingen worden weergegeven.

Wel werd door de administratie Buitenlands Beleid vastgesteld dat bij de aanwijzingen voor de bezoekers aan de receptie, inderdaad soms gebruik wordt gemaakt van enkel het Engels en het Frans. Van een veralgemening van deze vaststelling, in het hele gebouw, is echter geen sprake. Niettemin zal ik hieromtrent een brief richten aan het Europees Parlement, met het verzoek om de officiële talen van de Unie maximaal op gelijke voet te hanteren in de gebouwen van deze internationale instelling.

Ik deel met andere woorden de bekommernis van de Vlaamse volksvertegenwoordiger voor de positie van het Nederlands in de Europese Unie en zal me hier, zoals in het dossier van het gemeenschaps-octrooi, intens voor blijven inzetten.

Vraag nr. 91
van 19 april 2002
van mevrouw NIKI DE GRYZE

Antwerpse Zoo – Naam

Zie :

Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme
Vraag nr. 62
van 19 april 2002
van mevrouw Niki De Gryze
Blz. 1983

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme.

Vraag nr. 92
van 19 april 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Unesco-conventies – Ratificatie

Op 24 juni 1995 vaardigde de Unesco (United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization) de zogenaamde Unidroit-conventie aangaande gestolen of onwettig uitgevoerde cultuurvoorwerpen uit. Deze conventie is complementair aan de Unesco-conventie uit 1970 over illegale trafiek, import en export van cultuurgoederen.

Het verdrag van 1995 werd in datzelfde jaar gemengd verklaard door de werkgroep Gemengde Verdragen, een adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie voor Buitenlands Beleid.

Voor de ondertekening van dit verdrag door de Belgische staat is derhalve een machtiging door de Vlaamse regering noodzakelijk. De ratificatie van de beide conventies vormt een noodzakelijke stap om de onderhandelingen over de recuperatie van uit Vlaanderen gestolen erfgoed te kunnen opstarten. De minister van Cultuur meent dat dit een prioriteit is in het licht van het feit dat het jaar 2002 door de Verenigde Naties werd uitgeroepen tot Jaar van het Cultureel Erfgoed.

Kan de minister bevestigen dat het in zijn bedoeling ligt om de beide conventies nog dit jaar voor goedkeuring aan het Vlaams Parlement voor te leggen ?

Antwoord

De indiening van het goedkeuringsdecreet aangaande de Unesco-conventie van 1970 is afhankelijk van een voorafgaande goedkeuring van een zogenaamd "topstukkendecreet", waardoor het mogelijk moet worden dat de voor Vlaanderen belangrijk geachte cultuurgoederen niet meer ongehinderd kunnen worden uitgevoerd. De indiening van dit decreet zal in de komende maanden plaatsvinden. Pas na de creatie van deze interne wetgeving zal worden overgegaan tot de definitieve bevestiging van ons internationale engagement met betrekking tot de conventie van 1970.

Wat de Unidroit-conventie betreft, moeten de verschillende betrokken regeringen eerst machtiging verlenen om dit instrument te ondertekenen. Pas naderhand kan de procedure voor de indiening van het goedkeuringsdecreet worden opgestart (*Unidroit : Internationaal Instituut voor de Eenmaking van het Privaatrecht – red.*).

In dit Internationaal Jaar van het Cultureel Erfgoed zal prioriteit worden gegeven aan de procedurele afwerking van deze verdragsdossiers. Het is evenwel niet waarschijnlijk dat beide conventies nog dit jaar voor goedkeuring aan het Vlaams Parlement zullen worden voorgelegd.

Ik deel de mening van de Vlaamse volksvertegenwoordiger dat de recuperatie van onrechtmatig vervreemd Vlaams erfgoed belangrijk is. Het is echter zo dat beide conventies geen retroactieve werking hebben. Er mag dus niet voetstoots van worden uitgegaan dat zij zonder meer kunnen worden aangewend voor de recuperatie van Vlaams erfgoed dat gestolen werd voor hun inwerkingtreding ten aanzien van ons land. Hiervoor zullen, overeenkomstig artikel 15 van de Unesco-conventie, nog bijkomende akkoorden moeten worden afgesloten.

**Vraag nr. 93
van 19 april 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

*Gesprekken met Scandinavische ambassadeurs –
Thema's*

Naar verluidt heeft de minister vorige maand een gesprek gehad met de ambassadeurs van de Scandinavische landen.

Uit zijn antwoord op de vraag om uitleg van collega Gatz op 14 maart jongstleden in de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden blijkt dat de minister met de ambassadeurs zou bespreken in welke mate ze partners kunnen zijn in een natuurlijke identiteitsbepaling, waarvan ook de taal deel uitmaakt (Handelingen – Commissievergadering – Nr. 162 van 14 maart 2002, blz. 1 e.v.).

Kan de minister meer bijzonderheden verstrekken over het verloop van deze gesprekken ?

Antwoord

1. Het gesprek dat ik op 18 maart 2002 heb gehad met enkele ambassadeurs van de Scandinavische landen, past in een gewoonte die ik sedert mijn ambtsaanvaarding heb ontwikkeld, namelijk om op geregelde tijdstippen een coherente groep ambassadeurs uit te nodigen voor een diplomatiek onderhoud.
2. Van dergelijke gesprekken maak ik gebruik om de informatie en kennis van deze gezanten over het Vlaams buitenlands beleid en de instrumenten daarvan aan te vullen, terwijl zij van hun zijde de gelegenheid hebben hun aandachtspunten inzake de betrekkingen tussen Vlaanderen en hun landen aan te kaarten.
3. Een belangrijk deel van het onderhoud was gewijd aan de Europese Unie (EU). In dit kader bracht ik twee voor mij en de Vlaamse regering belangrijke elementen onder de aandacht van de gespreksgenoten.

Deze gesprekken vullen dus de bilaterale banden aan die ik met steeds meer ambassadeurs ontwikkel.

Enerzijds stelde ik dat een beperkt EU-talenregime de principes van meertaligheid en taalkundige gelijkheid schaadt, alsook de identificatie van de burgers met de EU bemoeilijkt. Anderzijds herhaalde ik het pleidooi van de Europese regio's met wetgevende bevoegdheid om deze quasi-staten een volwaardige plaats te geven in het Europees bestuur (op wetgevend, uitvoerend en gerechtelijk vlak).

Nadere toelichting bij deze punten, ingebed in het voor de Scandinavische gasten vertrouwde uitgangspunt van goed, transparant en sociaal bestuur en inspelende op hun democratische ingesteldheid en cultuur, resulteerde in een voorzichtige openheid.

4. Deze lunch viel samen met de bekendmaking van de resultaten van het rapport-Nabholz. Ik heb van de gelegenheid gebruikgemaakt om een gedetailleerde toelichting te geven over de zienswijze van de Vlaamse regering dienaangaande.

JAAK GABRIELS

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE, BUITENLANDSE HANDEL
EN HUISVESTING

Vraag nr. 78
van 28 maart 2002
van mevrouw ANN DE MARTELAER

Honing – Promotie

Uit een recent onderzoek van Test-Aankoop blijkt dat in de meeste ingevoerde honing sporen van antibiotica zijn terug te vinden. De aanwezigheid van residu's antibiotica is niet schadelijk voor de consument, maar heeft wel invloed op de doeltreffendheid van de antibiotica in de strijd tegen een aantal ernstige besmettelijke ziekten.

Gebruik van antibiotica in honing heeft een puur economisch motief : koninginnen meer eitjes laten leggen... Anderzijds wordt honing door de consument beschouwd als een natuurproduct, dat zelfs in apotheken wordt verkocht en frequent door kinderen en andere kwetsbare groepen wordt geconsumeerd.

Volgens de Europese wetgeving (EEG-verordening 2377/90, zoals gewijzigd) is het gebruik van antibiotica in de bijenteelt niet toegestaan.

Producten van onze eigen imkers blijken wel zuiver te zijn. Vlaamse imkers kunnen evenwel geen biolabel krijgen, omdat er geen plek meer te vinden is binnen een straal van drie kilometer waar alleen maar natuurlijke vegetatie voorkomt.

Ook het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen heeft een advies gegeven (2001/11) en een actieplan uitgewerkt m.b.t. de antibioticaresiduen.

Worden er initiatieven genomen om onze Vlaamse honing, die zuiver is in tegenstelling tot ingevoerde honing maar geen biolabel kan krijgen, naar de consument beter te promoten ?

Antwoord

Tot op heden heeft het VLAM nog geen initiatieven genomen voor de promotie van honing (*VLAM : Vlaams Promotiecentrum voor Agro- en Visserijmarketing – red.*).

VLAM is een door de Vlaamse overheid erkende VZW die ter beschikking staat van de Vlaamse landbouw, tuinbouw en visserij voor de promotie van hun producten.

Representatieve organisaties uit de landbouw-, tuinbouw- en visserijsectoren kunnen lid worden van VLAM en vragen om de generieke promotie voor de producten van hun respectieve sectoren te organiseren.

Tevens geldt het principe van de autofinanciering – de sectoren moeten binnen VLAM zelf instaan voor de financiering van de promotie van de producten van hun sector via een systeem van verplichte bijdragen in sectorale promotiefondsen.

Momenteel werkt VLAM volgens dit stamien voor de volgende sectoren :

- akkerbouwproducten (aardappelen – pootgoed – zaaizaden) ;
- fruit en groenten ;
- sierteeltproducten ;
- rundvlees, kalfsvlees, schapen- en paardenvlees ;
- varkensvlees ;
- pluimveevlees, vlees van kleinvee en eieren ;
- zuivelproducten ;
- visserijproducten ;
- brood ;
- hoeve-, streek- en bioproducten.

De VLAM-werking staat uiteraard ook open voor andere sectoren – in eerste instantie dient/dienen de representatieve beroepsorganisatie(s) van een geïnteresseerde sector een aanvraag tot lidmaatschap bij VLAM in te dienen.

Vraag nr. 81
van 4 april 2002
van de heer CARL DECALUWE

Bufferzone Zuid-West-Vlaanderen – Subsidiedossiers

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 6 van 8 oktober 1998 inzake de "bufferzone" in Zuid-

West-Vlaanderen zou ik de minister volgende vragen willen stellen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 4 van 4 december 1998, blz. 661).

1. Hoeveel dossiers werden sinds de afbakening van de nieuwe "ontwikkelingszone-bufferzone" in Zuid-West-Vlaanderen ingediend en goedgekeurd ?
2. Hoeveel bedraagt de toegekende steun ?
3. Tot welke sectoren behoren de bedrijven die deze steun aangevraagd en gekregen hebben ?

In welke gemeenten zijn deze bedrijven gevestigd ?
4. Werd er een vorm van communicatie opgezet om de gemeentebesturen te informeren over de mogelijkheden van een verhoogd subsidie-equivalent voor investeringen van bedrijven op hun grondgebied ?

Antwoord

Op 20 september 2000 heeft de Europese Commissie de regionale steunkaart voor het Vlaamse gewest voor de periode van 1 januari 2000 tot 31 december 2006 goedgekeurd.

De nieuwe lijst van ontwikkelingszones en de maximale steunintensiteiten zijn gebaseerd op de beslissing van de Vlaamse regering van 7 juli 2000. In deze lijst komt de categorie "bufferzones" zoals die voorheen werd omschreven niet meer voor.

De Vlaamse volksvertegenwoordiger gelieve hierna de lijst te vinden van de gemeenten die sinds de nieuwe beslissing in een ontwikkelingszone liggen en de maximale steunintensiteitspercentages die volgens de nieuwe steunkaart nog mogen worden toegekend ; deze lijst is gesorteerd per administratief arrondissement en per gemeente.

Aangezien er geen specifieke bufferzones meer worden erkend, is het niet meer mogelijk om de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger gevraagde statistische informatie te verstrekken.

Om dezelfde reden was het niet opportuun om een specifiek communicatiekanaal op te zetten om de betrokken gemeentebesturen daarover te informeren.

Lijst van de gemeenten opgenomen in de Regionale Steunkaart Vlaanderen

Nuts V (gemeente)	Nuts III (arrondissement)	Max. % bruto subsidie- equivalent
Eeklo	Eeklo	14 %
Maldegem	Eeklo	14 %
Aalter	Gent	14 %
Knesselare	Gent	14 %
Beringen	Hasselt	14 %
Genk	Hasselt	14 %
Ham	Hasselt	14 %
Heusden-Zolder	Hasselt	14 %
Lummen	Hasselt	14 %
Opglabbeek	Hasselt	14 %
Tessenderlo	Hasselt	14 %
Zutendaal	Hasselt	14 %
Wervik	Ieper	21 %
Anzegem	Kortrijk	14 %
Avelgem	Kortrijk	14 %
Deerlijk	Kortrijk	14 %
Harelbeke	Kortrijk	14 %
Menen	Kortrijk	14 %
Waregem	Kortrijk	14 %
Wevelgem	Kortrijk	14 %
Zwevegem	Kortrijk	14 %
Dilsen-Stokkem	Maaseik	14 %
Hamond-Achel	Maaseik	14 %
Houthalen- Helchteren	Maaseik	14 %
Lommel	Maaseik	14 %
Neerpelt	Maaseik	14 %
Overpelt	Maaseik	14 %
Brakel	Oudenaarde	21 %
Kluisbergen	Oudenaarde	21 %
Maarkedal	Oudenaarde	21 %
Oudenaarde	Oudenaarde	21 %
Ronse	Oudenaarde	21 %
Wortegem-Petegem	Oudenaarde	21 %
Ingelmunster	Roeselare	14 %
Meulebeke	Tielt	14 %
Ruiselede	Tielt	14 %
Tielt	Tielt	14 %
Wielsbeke	Tielt	14 %
Maasmechelen	Tongeren	21 %
Munsterbilzen	Tongeren	14 %
Balen	Turnhout	14 %
Beerse	Turnhout	14 %
Dessel	Turnhout	14 %
Grobbendonk	Turnhout	14 %
Herentals	Turnhout	14 %
Lille	Turnhout	14 %
Meerhout	Turnhout	14 %
Mol	Turnhout	14 %
Olen	Turnhout	14 %
Turnhout	Turnhout	14 %
Worselaar	Turnhout	14 %
Westerlo	Turnhout	14 %

Vraag nr. 82
van 19 april 2002
van mevrouw SONJA BECQ

Sociale huisvesting – Stand van zaken

In ons land zijn er in verhouding tot andere Europese landen weinig sociale huurwoningen. Dat bleek uit het antwoord op schriftelijke vraag nr. 120 van collega Carl Decaluwe van 6 april 2000 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 14 van 2 juni 2000, blz. 1336).

Deze gegevens dateren echter nog van het jaar 1998. Een vraag naar geactualiseerde gegevens is dan ook noodzakelijk.

Naast de sociale huurwoningen kent ons land evenwel ook een beleid inzake sociale koopwoningen of sociale kavels die ter beschikking worden gesteld van personen met een inkomen beneden 26.380 euro voor een alleenstaande, of 39.570 euro voor een gezin van minimum twee personen (te verhogen met 2.640 euro per persoon ten laste). In het kader van het sociaal woningbeleid in onze gemeenten is het dan ook nuttig om over aanvullende gegevens aangaande sociale koopwoningen en sociale kavels te beschikken.

1. Kan de minister een recent overzicht geven van het beschikbare aantal sociale huurwoningen in de verschillende provincies, onderverdeeld per arrondissement ?
2. Welke gemeenten vallen onder en welke gemeenten boven het Vlaamse gemiddelde inzake sociale huurwoningen ?

Kan de minister aangeven welke gemeenten geen sociale huurwoningen op hun grondgebied hebben ?

Welke middelen hanteert de minister om dergelijke gemeenten er toch toe aan te zetten een minimaal aanbod aan sociale huurwoningen te realiseren ?

3. Hoeveel kandidaat-huurders staan er op de wachtlijsten ?

Worden hierbij "gecentraliseerde" wachtlijsten gehanteerd om dubbelstellingen te voorkomen ?

Graag kreeg ik een overzicht per arrondissement.

4. Hoeveel sociale kavels en sociale koopwoningen werden er via de socialehuisvestingsmaatschappijen (SHM) verkocht in de periode tussen 1990 en 1999 en tussen 1999 en vandaag, in de verschillende provincies, onderverdeeld per arrondissement en per gemeente ?
5. Welke gemeenten vallen onder en welke gemeenten boven het gemiddelde inzake verkochte sociale kavels en koopwoningen (in verhouding tot het woonpatrimonium) ?
6. Is er op gemeentelijk of arrondissementeel niveau een verband tussen het gemiddeld aantal ter beschikking gestelde sociale huurwoningen en het gemiddeld aantal verkochte sociale woningen of kavels in de voorbije jaren ?

Antwoord

1. Als **bijlage 1** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger de gevraagde gegevens (toestand op 31.12.2000). De gegevens van 2001 worden momenteel verwerkt.
2. Als **bijlage 2** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger de lijst van alle Vlaamse gemeenten met de verhouding van het aantal sociale huurwoningen ten opzichte van het patrimonium van de gemeente. Het aantal sociale huurwoningen is de toestand op 31 december 2000 (bron : statistieken VHM). De gegevens van het totaal aantal woningen in de gemeente dateren van de census van 1991 (bron : Nationaal Instituut voor de Statistiek).

Het Vlaamse gemiddelde inzake sociale huurwoningen bedraagt 5,79 %. De bijgevoegde lijst werd in dalende lijn opgesteld. De eerste gemeenten hebben dus het hoogste percentage aan sociale huurwoningen.

De volgende gemeenten hebben geen sociale huurwoningen :

Aartselaar, Begijnendijk, Bekkevoort, Bierbeek, Boutersem, De Pinte, Destelbergen, Geetbets, Glabbeek, Herne, Herstappe, Hoegaarden, Holsbeek, Horebeke, Kortenaeken, Kruishoutem, Lennik, Linkebeek, Linter, Opglabbeek, Pepingen, Ranst, Sint-Laureins, Sint-Lievens-Houtem, Zandhoven en Zoutleeuw.

Intussen staan er wel projecten op stapel in enkele van deze gemeenten : Boutersem, Holsbeek en Zoutleeuw.

Sensibilisering

Er wordt gesensibiliseerd op verschillende manieren. In de loop van het jaar 2000 hebben de Vlaamse provincies, de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM), de VVSG en VOB het Draaiboek Lokaal Woonbeleid gepubliceerd (*VVSG : Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten ; VOB : Vlaams Overleg Bewonersbelangen – red.*). In dit boek wordt duidelijk gepleit voor meer sociale huurwoningen. De nood aan (meer) sociale woningen wordt benadrukt. Daarnaast treedt de VHM nog sensibiliserend op tegenover de raden van bestuur van de SHM's. Deze bestaan voor een deel uit afgevaardigden van gemeentebesturen. Ten slotte wordt er ook nog gesensibiliseerd door informatiestands op beurzen zoals de VVSG-trefdag. Hier wordt onder andere benadrukt dat sociale woningbouw kan dienen om stads- of dorpskanekers te saneren door middel van kleinschalige, inbreidingsgerichte vervangingsbouw.

Plaatselijk woonoverleg

Men is ook op het terrein actief. Daarbij gaat de aandacht prioritair uit naar die regio's waar er weinig of geen sociale woningen voorkomen. Het is ook mijn overtuiging dat het niet kan dat zoveel gemeenten binnen dezelfde regio weinig of geen sociale huurwoningen op hun grondgebied hebben. Daarom is er op initiatief van de provinciale afdeling van Arohm, samen met de VHM en de provincie Vlaams-Brabant, een uitgebreid lokaal overleg rond sociale huisvesting opgestart. Daarbij worden in alle gemeenten waar weinig of geen sociale huurwoningen gebouwd werden, alle relevante actoren samengebracht : het gemeentebestuur, het OCMW, de plaatselijke socialehuisvestingsmaatschappijen, de provincie, de plaatselijke afdeling van Arohm en de VHM.

Deze manier van aanpakken, waarbij elke gemeente apart benaderd wordt, laat toe om op een intensieve manier aan sensibilisatie en (grond)prospectie te doen. Daarbij valt op dat er in bepaalde gemeenten geschikte locaties zijn zonder dat men zich daarvan bewust is (o.a. verlaten bedrijfsruimtes of openbare gebouwen). In de nabije toekomst zullen deze gesprekken zeker resulteren in nieuwe projecten, ook al omdat deze intensieve aanpak bij alle partijen meer engagement teweegbrengt.

Deze aanwezigheid op het terrein laat ook toe om te ondervinden waar de knelpunten liggen

m.b.t. bijkomende sociale huurwoningen in het arrondissement Leuven. De hoge grondprijzen vormen een belangrijk obstakel, en verder heeft de sociale huursector hier ook te kampen met imagoproblemen. Aan dit laatste kan worden gewerkt door de kwaliteit van toekomstige projecten. Idealiter moeten het kleinschalige, inbreidingsgericht en architecturaal aantrekkelijke projecten zijn waar zowel huurders als kopers terecht kunnen.

Naast Vlaams-Brabant wordt er ook nog actief en structureel meegewerkt aan lokaal woonoverleg in Antwerpen, Gent, Mechelen, de Westhoek, de regio Roeselare-Tielt en het Meetjesland. Ten slotte is de VHM ook nog aanwezig op ad hoc overleg in vele gemeenten.

Nieuwe initiatieven

Binnen de projectcel in het kader van de realisatie van de 15.000 sociale huurwoningen werd deze opdracht voor het aanzetten van alle gemeenten tot realisatie van een minimumaantal sociale huurwoningen uitdrukkelijk weergegeven.

Vandaag is het nog niet mogelijk daarover te rapporteren, daar deze degelijke voorbereiding echt wel nodig is. In de nabije toekomst (voor het zomerreces) kan ik echter wel concrete actiepunten verwachten.

- Als **bijlage 3** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger de gegevens per arrondissement, (toestand 31.12.2000), de gegevens voor 2001 worden momenteel verwerkt.

Deze cijfers dienen enigszins te worden genuanceerd, omdat hierin ook dubbeltellingen kunnen voorkomen. Over deze dubbeltellingen zijn momenteel geen cijfers beschikbaar. Wel wordt er gezocht naar een methode om de cijfers naar de toekomst uit te zuiveren.

- Als **bijlage 4** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger de gevraagde gegevens. De cijfers over de verkochte sociale kavels zijn enkel beschikbaar per provincie en per arrondissement, en voor de verkochte koopwoningen enkel per provincie.
- Daarover zijn geen gegevens beschikbaar.
- De gegevens van het aantal verkochte sociale koopwoningen en sociale kavels zijn niet beschikbaar per gemeente (zie supra) en de cijfers

voor de verkochte sociale koopwoningen kunnen enkel op provinciaal niveau worden gegeven. Het gevraagde verband kan dan ook niet worden gelegd.

Bijlage 1 – Sociale huurwoningen verhuurd in het sociale huurstelsel

Referentiedatum : 31.12.2000

(de indeling is gebaseerd op de ligging van de woning)

Provincie & arrondissementen	Totaal
Provincie Antwerpen	
arrondissement Antwerpen	25.274
arrondissement Mechelen	8.813
arrondissement Turnhout	6.809
Totaal provincie Antwerpen	40.896
Provincie Limburg	
arrondissement Hasselt	8.654
arrondissement Maaseik	3.925
arrondissement Tongeren	3.516
Totaal provincie Limburg	16.095
Provincie Oost-Vlaanderen	
arrondissement Aalst	3.179
arrondissement Dendermonde	4.432
arrondissement Eeklo	1.641
arrondissement Gent	13.658
arrondissement Oudenaarde	1.393
arrondissement Sint-Niklaas	5.838
Totaal provincie Oost-Vlaanderen	30.141

Provincie Vlaams-Brabant	
arrondissement Halle-Vilvoorde	7.902
arrondissement Leuven	5.923
Totaal provincie Vlaams-Brabant	13.825
Provincie West-Vlaanderen	
arrondissement Brugge	4.888
arrondissement Ieper	2.476
arrondissement Diksmuide	495
arrondissement Kortrijk	7.678
arrondissement Oostende	3.349
arrondissement Roeselare	2.140
arrondissement Tielt	1.358
arrondissement Veurne	1.201
Totaal provincie West-Vlaanderen	23.585
Totaal voor het Vlaams Gewest 31.12.200	124.542

Bijlage 2 – Aantal sociale huurwoningen t.o.v. het patrimonium van de gemeente

Aantal sociale huurwoningen : gegevens op 31.12.2000 (bron : statistieken VHM)

Aantal woningen per gemeente : gegevens van de census van 1991 (bron : NIS)

	Soc huurwoningen	Patrimonium	Verhouding	
Spiere-Helkijn	129	799	16,15	WVL
Willebroek	1.619	10.658	15,19	APEN
Zelzate	785	5.380	14,59	OVL
Boom	966	6.889	14,02	APEN
Schelle	428	3.083	13,88	APEN
Genk	3.118	22.484	13,87	LIM
Wachtebeke	318	2.648	12,01	OVL
Vilvoorde	1.772	15.029	11,79	VLBRAB
Maasmechelen	1.505	13.285	11,33	LIM
Gent	12.023	106.512	11,29	OVL
Duffel	673	6.075	11,08	APEN
Temse	1.059	9.689	10,93	OVL
Hamme	991	9.082	10,91	OVL
Sint-Amands	287	2.742	10,47	APEN
Veurne	444	4.267	10,41	WVL
Wervik	753	7.295	10,32	WVL
Baarle-Hertog	86	837	10,27	APEN
Menen	1.407	13.767	10,22	WVL
Lokeren	1.389	13.993	9,93	OVL
Herenthout	293	2.971	9,86	APEN
Dilsen	587	6.025	9,74	LIM
Mechelen	3.195	32.985	9,69	APEN
Antwerpen	21.977	226.996	9,68	APEN
Zwevegem	843	8.809	9,57	WVL
Dendermonde	1.615	17.522	9,22	OVL
Wielsbeke	280	3.141	8,91	WVL
Houthalen-Helchteren	822	9.258	8,88	LIM
Maaseik	686	7.890	8,69	LIM
Beringen	1.134	13.056	8,69	LIM
Nieuwpoort	334	3.859	8,66	WVL
Leuven	3.367	39.275	8,57	VLBRAB
Bornem	636	7.482	8,50	APEN
Wezembeek-Oppem	407	4.799	8,48	VLBRAB
Mesen	33	396	8,33	WVL
Olen	321	3.872	8,29	APEN
Kuurne	398	4.838	8,23	WVL
Waarschoot	243	2.983	8,15	OVL
Moerbeke	180	2.222	8,10	OVL
Kortesseem	211	2.665	7,92	LIM
Heusden-Zolder	815	10.343	7,88	LIM
Oostende	2.516	-31.989	7,87	WVL
Lint	191	2.470	7,73	APEN
Avelgem	266	3.463	7,68	WVL
Waregem	995	13.070	7,61	WVL
Herentals	722	9.519	7,58	APEN
Sint-Pieters-Leeuw	864	11.534	7,49	VLBRAB
Eeklo	579	7.795	7,43	OVL
Turnhout	1.176	15.929	7,38	APEN
Kortrijk	2.271	30.769	7,38	WVL

	Soc huurwoningen	Patrimonium	Verhouding	
Puurs	416	5.705	7,29	APEN
Ieper	973	13.502	7,21	WVL
Waasmunster	248	3.447	7,19	OVL
Heist-op-den-Berg	982	13.686	7,18	APEN
Wuustwezel	386	5.395	7,15	APEN
Laakdal	372	5.245	7,09	APEN
Halle	967	13.693	7,06	VLBRAB
Diest	598	8.760	6,83	VLBRAB
Kapelle-op-den-Bos	209	3.140	6,66	VLBRAB
Kruikeke	364	5.486	6,64	OVL
Tongeren	776	11.710	6,63	LIM
Niel	223	3.386	6,59	APEN
Zedelgem	492	7.489	6,57	WVL
Hulshout	194	2.962	6,55	APEN
Zwijndrecht	478	7.385	6,47	APEN
Beveren	1.037	16.172	6,41	OVL
Sint-Truiden	895	14.033	6,38	LIM
Brugge	3.011	47.303	6,37	WVL
Roeselare	1.302	20.486	6,36	WVL
Landen	355	5.689	6,24	VLBRAB
Ronse	595	9.648	6,17	OVL
As	144	2.349	6,13	LIM
Tessenderlo	327	5.392	6,06	LIM
Kinrooi	221	3.647	6,06	LIM
Tielt	436	7.202	6,05	WVL
Machelen	284	4.692	6,05	VLBRAB
Ham	189	3.183	5,94	LIM
Blankenberge	448	7.547	5,94	WVL
Bredene	288	4.860	5,93	WVL
Wevelgem	638	11.089	5,75	WVL
Zele	420	7.322	5,74	OVL
Sint-Niklaas	1.543	26.902	5,74	OVL
Wetteren	521	9.126	5,71	OVL
Gistel	213	3.733	5,71	WVL
Kasterlee	311	5.500	5,65	APEN
Lier	712	12.713	5,60	APEN
Berlare	268	4.800	5,58	OVL
Zomergem	166	2.977	5,58	OVL
Poperinge	389	7.092	5,49	WVL
Geel	623	11.623	5,36	APEN
Dentergem	141	2.652	5,32	WVL
Westerlo	388	7.319	5,30	APEN
Beerse	254	4.870	5,22	APEN
Sint-Gillis-Waas	308	5.915	5,21	OVL
Rumst	271	5.253	5,16	APEN
Ninove	664	12.876	5,16	OVL
Hoeselt	160	3.158	5,07	LIM
Zonnebeke	205	4.087	5,02	WVL
Hemiksem	194	3.874	5,01	APEN
Rijkevorsel	170	3.403	5,00	APEN
Lommel	489	9.818	4,98	LIM
Bilzen	455	9.240	4,92	LIM
Knesselare	140	2.847	4,92	OVL
Deerlijk	198	4.090	4,84	WVL
Vorselaar	123	2.547	4,83	APEN

	Soc huurwoningen	Patrimonium	Verhouding	
Diksmuide	270	5.608	4,81	WVL
Vleteren	62	1.290	4,81	WVL
Denderleeuw	306	6.406	4,78	OVL
Oostkamp	357	7.522	4,75	WVL
Tervuren	315	6.717	4,69	VLBRAB
Zuienkerke	44	950	4,63	WVL
Ternat	230	4.980	4,62	VLBRAB
Hasselt	1.175	25.569	4,60	LIM
Arendonk	177	3.901	4,54	APEN
Dilbeek	611	13.496	4,53	VLBRAB
Lochristi	273	6.083	4,49	OVL
Moorslede	168	3.824	4,39	WVL
Drogenbos	87	1.986	4,38	VLBRAB
Lendelede	84	1.919	4,38	WVL
Ardooi	150	3.428	4,38	WVL
Pittem	98	2.276	4,31	WVL
Hoeilaart	150	3.499	4,29	VLBRAB
De Panne	181	4.259	4,25	WVL
Merksplas	97	2.297	4,22	APEN
Aalst	1.264	29.971	4,22	OVL
Ravels	172	4.089	4,21	APEN
Hamont-Achel	188	4.486	4,19	LIM
Lierde	94	2.257	4,16	OVL
Ledegem	138	3.318	4,16	WVL
Harelbeke	410	9.864	4,16	WVL
Neerpelt	201	4.840	4,15	LIM
Herstelt	202	4.876	4,14	APEN
Lummen	185	4.503	4,11	LIM
Zaventem	405	9.858	4,11	VLBRAB
Mol	463	11.278	4,11	APEN
Langemark - Poelkapelle	109	2.658	4,10	WVL
Lo-Reninge	46	1.130	4,07	WVL
Leopoldsburg	202	4.975	4,06	LIM
Bree	188	4.636	4,06	LIM
Stekene	224	5.532	4,05	OVL
Beersel	336	8.321	4,04	VLBRAB
Dessel	120	2.974	4,03	APEN
Meise	242	6.000	4,03	VLBRAB
Herent	251	6.260	4,01	VLBRAB
Bertem	118	2.982	3,96	VLBRAB
Haacht	176	4.536	3,88	VLBRAB
Oudenaarde	395	10.282	3,84	OVL
Peer	161	4.366	3,69	LIM
Halen	100	2.778	3,60	LIM
Oostrozebeke	89	2.480	3,59	WVL
Kluisbergen	79	2.210	3,57	OVL
Bochelt	128	3.615	3,54	LIM
Heuvelland	104	2.943	3,53	WVL
Anzegem	165	4.714	3,50	WVL
Lille	163	4.659	3,50	APEN
Herk-de-Stad	131	3.806	3,44	LIM
Koksijde	249	7.237	3,44	WVL
Asse	359	10.454	3,43	VLBRAB
Edegem	314	9.204	3,41	APEN
Malle	138	4.130	3,34	APEN

	Soc huurwoningen	Patrimonium	Verhouding	
Hechtel-Eksel	113	3.414	3,31	LIM
Izegem	326	9.871	3,30	WVL
Essen	163	4.950	3,29	APEN
Zulte	160	4.873	3,28	OVL
Zutendaal	68	2.074	3,28	LIM
Sint-Katelijne-Waver	214	6.586	3,25	APEN
Brecht	231	7.232	3,19	APEN
De Haan	131	4.127	3,17	WVL
Evergem	333	10.502	3,17	OVL
Aarschot	304	10.189	2,98	VLBRAB
Kraainem	126	4.260	2,96	VLBRAB
Hoogstraten	154	5.224	2,95	APEN
Laarne	122	4.203	2,90	OVL
Overpelt	115	3.979	2,89	LIM
Lanaken	221	7.660	2,89	LIM
Staden	107	3.730	2,87	WVL
Alken	97	3.419	2,84	LIM
Grimbergen	345	12.350	2,79	VLBRAB
Nevele	104	3.800	2,74	OVL
Zemst	189	7.052	2,68	VLBRAB
Lede	167	6.239	2,68	OVL
Lovendegem	84	3.145	2,67	OVL
Erpe-Mere	180	6.769	2,66	OVL
Tienen	359	13.520	2,66	VLBRAB
Meeuwen-Gruitrode	96	3.637	2,64	LIM
Damme	96	3.662	2,62	WVL
Geraardsbergen,	300	11.460	2,62	OVL
Maarkedal	54	2.108	2,56	OVL
Kontich	163	6.413	2,54	APEN
Roosdaal	89	3.510	2,54	VLBRAB
Beernem	120	4.788	2,51	WVL
Meerhout	80	3.210	2,49	APEN
Hove	67	2.702	2,48	APEN
Lichtervelde	71	2.890	2,46	WVL
Ruiselede	43	1.763	2,44	WVL
Putte	136	5.605	2,43	APEN
Kortenberg	135	5.705	2,37	VLBRAB
Zwalm	61	2.587	2,36	OVL
Houthulst	74	3.155	2,35	WVL
Huldenberg	66	2.843	2,32	VLBRAB
Stabroek	135	5.824	2,32	APEN
Mortsel	239	10.494	2,28	APEN
Steenokkerzeel	84	3.689	2,28	VLBRAB
Ichtegem	104	4.626	2,25	WVL
Borgloon	78	3.480	2,24	LIM
Vosselaar	70	3.135	2,23	APEN
Aalter	128	5.786	2,21	OVL
Berlaar	78	3.547	2,20	APEN
Assenede	109	4.978	2,19	OVL
Middelkerke	130	5.996	2,17	WVL
Alveringem	38	1.763	2,16	WVL
Zottegem	187	9.011	2,08	OVL
Gingelom	54	2.620	2,06	LIM
Diepenbeek	108	5.284	2,04	LIM
Kaprijke	43	2.133	2,02	OVL

	Soc huurwoningen	Patrimonium	Verhouding	
Melle	72	3.589	2,01	OVL
Torhout	128	6.448	1,99	WVL
Lebbeke	117	5.996	1,95	OVL
Wichelen	77	3.968	1,94	OVL
Ingelmunster	71	3.661	1,94	WVL
Buggenhout	91	4.744	1,92	OVL
Zonhoven	113	5.908	1,91	LIM
Merchtem	87	4.579	1,90	VLBRAB
Kortemark	80	4.213	1,90	WVL
Affligem	76	4.057	1,87	VLBRAB
Haaltert	111	5.989	1,85	OVL
Meulebeke	72	3.950	1,82	WVL
Retie	55	3.072	1,79	APEN
Londerzeel	111	6.211	1,79	VLBRAB
Wingene	76	4.285	1,77	WVL
Gooik	49	2.776	1,77	VLBRAB
Merelbeke	131	7.445	1,76	OVL
Maldegem	131	7.709	1,70	OVL
Galmaarden	44	2.660	1,65	VLBRAB
Schoten	195	11.806	1,65	APEN
Bonheiden	75	4.555	1,65	APEN
Knokke-Heist	208	12.633	1,65	WVL
Brakel	80	4.901	1,63	OVL
Zingem	38	2.366	1,61	OVL
Nijlen	112	6.979	1,60	APEN
Oud-Turnhout	62	3.867	1,60	APEN
Jabbeke	64	4.174	1,53	WVL
Deinze	143	9.390	1,52	OVL
Overijse	108	7.622	1,42	VLBRAB
Sint-Genesius-Rode	86	6.190	1,39	VLBRAB
Nieuwerkerken	28	2.026	1,38	LIM
Tielt-Winge	44	3.341	1,32	VLBRAB
Oosterzele	56	4.312	1,30	OVL
Keerbergen	48	3.752	1,28	VLBRAB
Hooglede	38	3.072	1,24	WVL
Boechout	44	3.827	1,15	APEN
Brasschaat	142	12.620	1,13	APEN
Herzele	64	5.737	1,12	OVL
Opwijk	43	4.009	1,07	VLBRAB
Tremelo	43	4.125	1,04	VLBRAB
Voeren	14	1.473	0,95	LIM
Sint-Martens-Latem	27	2.852	0,95	OVL
Koekelare	26	2.776	0,94	WVL
Bever	6	658	0,91	VLBRAB
Nazareth	29	3.269	0,89	OVL
Gavere	32	3.821	0,84	OVL
Oud-Heverlee	22	3.222	0,68	VLBRAB
Rotselaar	31	4.577	0,68	VLBRAB
Wortegem-Petegem	13	1.970	0,66	OVL
Kampenhout	22	3.452	0,64	VLBRAB
Heers	10	2.212	0,45	LIM
Borsbeek	17	3.831	0,44	APEN
Kalmthout	22	5.418	0,41	APEN
Zoersel	21	5.738	0,37	APEN
Wijnegem	11	3.074	0,36	APEN

	Soc huurwoningen	Patrimonium	Verhouding	
Oudenburg	10	2.895	0,35	WVL
Scherpenheuvel-Zichem	26	7.799	0,33	VLBRAB
Balen	21	6.666	0,32	APEN
Wemmel	16	5.239	0,31	VLBRAB
Wellen	6	2.188	0,27	LIM
Kapellen	23	8.536	0,27	APEN
Boortmeerbeek	10	3.776	0,26	VLBRAB
Wommelgem	8	3.969	0,20	APEN
Lubbeek	8	4.217	0,19	VLBRAB
Riemst	9	5.047	0,18	LIM
Liedekerke	2	4.158	0,05	VLBRAB
Schilde	1	6.615	0,02	APEN
Aartselaar	0	4.741	0,00	APEN
Begijnendijk	0	2.963	0,00	VLBRAB
Bekkevoort	0	1.899	0,00	VLBRAB
Bierbeek	0	2.730	0,00	VLBRAB
Boutersem	0	2.250	0,00	VLBRAB
De Pinte	0	3.163	0,00	OVL
Destelbergen	0	5.936	0,00	OVL
Geetbets	0	1.978	0,00	VLBRAB
Glabbeek	0	1.704	0,00	VLBRAB
Herne	0	2.119	0,00	VLBRAB
Herstappe	0	33	0,00	LIM
Hoegaarden	0	2.156	0,00	VLBRAB
Holsbeek	0	2.637	0,00	VLBRAB
Horebeke	0	624	0,00	OVL
Kortenaken	0	2.546	0,00	VLBRAB
Kruishoutem	0	2.554	0,00	OVL
Lennik	0	2.860	0,00	VLBRAB
Linkebeek	0	1.649	0,00	VLBRAB
Linter	0	2.303	0,00	VLBRAB
Opglabbeek	0	2.493	0,00	LIM
Pepingen	0	1.274	0,00	VLBRAB
Ranst	0	5.447	0,00	APEN
Sint-Laureins	0	2.358	0,00	OVL
Sint-Lievens-Houtem	0	3.154	0,00	OVL
Zandhoven	0	3.677	0,00	APEN
Zoutleeuw	0	2.738	0,00	VLBRAB
Totaal	129.577	2.239.700	5,79	

Bijlage 3 – Aantal kandidaat-huurders sociale woningen

Referentiedatum : 31.12.2000

(de indeling is gebaseerd op de ligging van de zetel van de SHM)

Provincie Antwerpen	Gewoon KH	Mutatie	Totaal KH
arrondissement Antwerpen	12.311	1.619	13.930
arrondissement Mechelen	3.156	702	3.858
arrondissement Turnhout	4.532	198	4.730
Totaal provincie Antwerpen	19.999	2.519	22.518
Provincie Limburg			
arrondissement Hasselt	4.770	1.136	5.906
arrondissement Maaseik	2.543	104	2.647
arrondissement Tongeren	1.003	369	1.372
Totaal provincie Limburg	8.316	1.609	9.925
Provincie Oost-Vlaanderen			
arrondissement Aalst	2.515	172	2.687
arrondissement Dendermonde	2.473	149	2.622
arrondissement Eeklo	294	26	320
arrondissement Gent	5.562	423	5.985
arrondissement Oudenaarde	308	48	356
arrondissement Sint-Niklaas	2.618	421	3.039
Totaal provincie Oost-Vlaanderen	13.770	1.239	15.009
Provincie Vlaams-Brabant			
arrondissement Halle-Vilvoorde	5.569	198	5.767
arrondissement Leuven	3.629	579	4.208
Totaal provincie Vlaams-Brabant	9.198	777	9.975
Provincie West-Vlaanderen			
arrondissement Brugge	3.814	106	3.920
arrondissement Ieper	547	88	635
arrondissement Kortrijk	3.019	328	3.347
arrondissement Oostende	2.544	76	2.620
arrondissement Roeselare	825	57	882
arrondissement Tielt	115	9	124
arrondissement Veurne	791	59	850
Totaal provincie West-Vlaanderen	11.655	723	12.378
Totaal Vlaamse gewest 31.12.2000	62.938	6.867	69.805

Bijlage 4 – Verkopen sociale kavels door maatschappijen waarvan de hoofdactiviteit bestaat uit verhuring van sociale woningen verdeeld per arrondissement

	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001
Antwerpen	8	20	6	1	4	1	2	2	0	13	10	25
Arr. Antwerpen	6	19	5	0	3	0	0	0	0	0	0	0
Arr. Mechelen	0	0	0	0	0	0	2	2	0	10	7	1
Arr. Turnhout	2	1	1	1	1	1	0	0	0	3	3	24
Vlaams-Brabant	74	52	59	38	18	49	20	33	13	7	22	2
Arr. Halle-Vilvoorde	35	37	43	35	2	47	18	12	12	2	17	2
Arr. Leuven	39	15	16	3	16	2	2	21	1	5	5	0
West-Vlaanderen	147	92	82	89	117	182	121	62	63	53	49	61
Arr. Brugge	51	32	14	40	38	52	4	2	5	29	36	35
Arr. Ieper	20	7	13	21	7	13	11	15	14	10	3	11
Arr. Kortrijk	50	26	20	16	60	74	67	28	33	14	2	1
Arr. Oostende	4	12	14	2	0	23	6	0	0	0	0	0
Arr. Roeselare	22	15	21	10	6	16	33	15	6	0	8	14
Arr. Tielt	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Arr. Veurne	0	0	0	0	6	4	0	2	5	0	0	0
Oost-Vlaanderen	111	152	121	132	81	111	24	30	14	32	12	40
Arr. Aalst	22	49	35	56	11	68	17	12	0	1	2	1
Arr. Dendermonde	16	68	28	5	18	9	2	0	10	13	1	0
Arr. Eeklo	16	6	7	0	0	6	0	0	0	17	1	23
Arr. Gent	9	4	33	46	50	16	1	18	1	1	0	13
Arr. Oudenaarde	5	8	9	15	0	1	0	0	0	0	8	3
Arr. Sint-Niklaas	42	17	9	10	2	11	4	0	3	0	0	0
Limburg	56	60	51	36	41	12	5	31	32	9	44	9
Arr. Hasselt	30	15	11	4	6	1	0	21	25	0	1	3
Arr. Maaseik	25	45	40	19	33	11	5	10	7	9	38	2
Arr. Tongeren	1	0	0	13	2	0	0	0	0	0	5	4

Verkoop sociale koopwoningen onderverdeeld per provincie

	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001
Antwerpen	113	145	173	158	67	150	196	311	160	108	111	149
Vlaams-Brabant	47	92	52	49	68	85	149	117	80	60	47	83
West-Vlaanderen	75	128	191	109	70	143	242	232	94	94	147	131
Oost-Vlaanderen	132	67	131	124	69	101	202	165	154	151	186	142
Limburg	169	267	185	82	119	148	200	242	136	109	87	166

Vraag nr. 83
van 19 april 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Export Vlaanderen – Samenwerking met Brussel

Onlangs organiseerden de Waalse dienst voor buitenlandse handel AWEX en de Brusselse dienst voor buitenlandse handel (Brussels Export) samen een economische zending naar de republiek Kongo.

In dat verband had ik graag vernomen of er reeds gezamenlijke initiatieven door Export Vlaanderen en de Brusselse dienst voor buitenlandse handel genomen zijn.

Zijn er in de toekomst ook nog dergelijke gezamenlijke zendingen met het Brussels Gewest gepland ?

Is er enig overleg over het samen tot stand brengen van dergelijke economische zendingen ?

Antwoord

Export Vlaanderen organiseerde reeds in het verleden samen met Brussels Export promotieactiviteiten in het buitenland zowel op het vlak van zendingen als op het vlak van beursdeelnemingen.

Dit jaar werden onder meer gezamenlijke beursdeelnemingen georganiseerd op de vakbeurzen :

Arab Health – Dubai,
 ISM – Keulen,
 CeBit – Hannover,
 Cibus – Parma,
 Alimentaria – Barcelona.

Volgende beurzen staan nog op het programma :

Internationale Jaarbeurs van Algiers,
 International Fancy Food and Confection Show – New York,
 SIAL – Parijs.

Gezamenlijke zendingen werden reeds georganiseerd naar Maleisië en Chili en verder in het jaar staan nog volgende bestemmingen op het programma : Taiwan, Saoedi-Arabië en Koeweit, Australië en Nieuw-Zeeland.

Export Vlaanderen onderhoudt geregeld overleg met Brussels Export, de bevorderende instelling voor het Brussels Gewest, om eventuele gezamen-

lijke activiteiten te bespreken teneinde opeenvolgende zendingen in eenzelfde land te vermijden.

Vraag nr. 84
van 25 april 2002
van de heer JOHAN DE ROO

Streekcharters Meetjesland-Gent – Stand van zaken

Op 6 juli 2000 gaf de algemene vergadering van het Streekplatform Meetjesland zijn definitieve goedkeuring aan het voorstel van streekcharter voor de regio.

Totnogtoe werd het streekcharter Meetjesland niet door de Vlaamse regering ondertekend.

In het voorstel van streekcharter worden acht hefboomen genoemd, die op een structurele manier de welvaart en het welzijn van de regio kunnen verbeteren.

1. Wanneer wordt het streekcharter Meetjesland ondertekend ?

Waarom wordt daar zo lang mee gewacht ?

2. In welke hefboomprojecten wordt voorzien ?

3. Kan de minister meedelen in hoeverre het streekcharter regio Gent reeds werd uitgevoerd ?

Antwoord

1. Vooraleer het streekcharter wordt voorgelegd aan de Vlaamse regering worden de streekvisie en de strategische hefboomen zoals ze werden geformuleerd door het Streekplatform, grondig geëvalueerd en besproken op ambtelijk niveau en op politiek niveau.

De voornaamste stappen hierbij zijn :

– eind december 1999 werd de streekvisie met inbegrip van de strategische hefboomprojecten goedgekeurd door de raad van beheer van het Streekplatform en ingediend bij de administratie Economie ;

– op 13 maart 2000 werd deze streekvisie in de stuurgroep voor het subregionaal economisch beleid besproken ;

- het antwoord op deze besprekingen werd tijdens de zomer van 2000 bezorgd aan de administratie Economie ;
- door de administratie werd een ontwerp-streekcharter opgesteld dat ter legitimering diende te worden voorgelegd aan alle individuele gemeenteraden uit het werkingsgebied van het Streekplatform en aan de provincieraad van Oost-Vlaanderen ; tegen eind september 2001 hadden alle gemeenteraden een positief advies verleend en op 14 november 2001 verleende de provincieraad een gunstig advies.

Op 15 mei 2002 werd het ontwerp-streekcharter besproken op een interkabinettenwerkgroep. Na verwerking van de eventuele opmerkingen en voorgestelde aanpassingen zal het ontwerp-streekcharter worden voorgelegd aan de Vlaamse regering. Zoals dit voor de laatste streekcharters het geval was, zal de Vlaamse regering akte nemen van de streekvisie en de verschillende strategische hefboomen.

Begin juli zal ik dit charter in het Meetjesland gaan ondertekenen.

2. Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger heeft gesteld, bevat het streekcharter inderdaad acht hefboomen met telkens meerdere projecten, meer bepaald :

onder hefboom 1 m.b.t. het beleidsdomein landbouw

- de uitbouw van een onderwijs- en kenniscentrum voor de landbouw ;
- onderzoek naar de waterkwaliteit en waterkwantiteit ;
- de uitbouw van een commercialisatiestructuur voor de verkoop van hoeveproducten ;
- het verbeteren van het imago van de landbouw ;
- de realisatie van een voedingscluster als hefboom 2 ;

onder hefboom 3 m.b.t. huisvesting en woonbeleid

- het realiseren van bijkomende sociale huisvesting in de streek ;

- het verbeteren van de kwaliteit van de woningen ;

- het tot stand brengen van een intergemeentelijk woonbeleid ;

onder hefboom 4 inzake toerisme

- het ontwikkelen van toeristische attractiepunten ;
- de bestaande locaties uitbouwen tot veelzijdige attractiepunten ;
- het creëren van nieuwe attractiepunten met een Vlaamse uitstraling, zoals het Boeboekspeelbos en het Romeins kamp in Maldegem ;
- het bundelen en openstellen van de eigen cultuur ;
- het ontwikkelen van een aantrekkelijk fietsproduct ;
- het uitbreiden van de verblijfsmogelijkheden op het platteland ;

- het ontwikkelen van themagerichte dagtrips ;

- het doelgericht promoten van het toeristisch-recreatief aanbod ;

- het uitbouwen van een professioneel onthaal en management ;

onder hefboom 5 inzake welzijn

- de uitbouw van het Regionaal Welzijnsoverleg Meetjesland ;
- de realisatie van het Streekziekenhuis Meetjesland ;
- de uitbouw van het LOGO Meetjesland ;

(LOGO : lokaal gezondheidsoverleg – red.)

onder hefboom 6 m.b.t. de ruimtelijke ontwikkeling

- het bepleiten van afstemming tussen de bestuursniveaus ;
- het oplossen van dringende regionale knelpunten via ruimtelijke uitvoeringsplannen ;

- het organiseren van de multifunctionaliteit van de open ruimte via landinrichting ;
- de bescherming en verdere ontwikkeling van het landschap en de landschapselementen in het gebied ;
- de verbinding van de bosstructuren ;
- de spoedige omvorming van de N49 ;
- een consequente heraanleg van de N9 ;
- het optimaliseren van het collectief vervoer in Meetjesland ;

onder hefboom 7 m.b.t. vorming en opleiding : de oprichting van een informatie- en adviescentrum voor volwassenenvorming en opleiding ;

onder hefboom 8 het optimaliseren van de samenwerking tussen de private en publieke actoren in het Meetjesland.

Nu al zijn vanuit Economie verscheidene malen subsidies toegekend specifiek aan het hefboomproject "voedingscluster Meetjesland". Ook rond andere hefboomprojecten zijn reeds stappen gedaan : zo werd een subsidie toegekend voor het uitvoeren van een economische haalbaarheidsstudie voor het Boeboekspeelbos.

3. Tot dusver beschikt de administratie Economie nog niet over een volledige lijst met de stand van zaken van de uitvoering van de streekcharters. Het is de bedoeling dat dergelijke lijst in de loop van dit jaar wordt opgesteld.

Maar ook voor het streekcharter voor de regio Gent werden reeds verschillende inspanningen geleverd. Zo wordt met steun van de Vlaamse overheid werk gemaakt van de oprichting van het Beroepenhuis en werden subsidies toegekend voor een peterschapsproject voor de socialprofitsector, evenals voor de commercialisatie-inspanningen ten behoeve van de sierteeltsector.

Vraag nr. 85
van 25 april 2002
van mevrouw ANN DE MARTELAER

Domus Flandria – Leegstand

In het begrotingsjaar 1995-1996 werd via een urgentieprogramma de NV Domus Flandria opgericht.

Via 282 projecten zouden in de daaropvolgende jaren 6.975 sociale huurwoningen gerealiseerd zijn.

1. Kan de minister een overzicht geven per arrondissement/project van het aantal gerealiseerde huurwoningen binnen Domus Flandria, aangevuld met een overzicht van de graad van leegstand in 2001 ?
2. Wat is de oorzaak van die leegstand ?

Antwoord

1. In de bijgaande tabel wordt een overzicht gegeven van :
 - het aantal huurwoningen,
 - het aantal maanden leegstand van huurwoningen,
 en dit per arrondissement, per provincie en voor het Vlaamse gewest.
2. De oorzaken van leegstand kunnen zijn verhuizing of overlijden.

Domus Flandria

Gebied	Aantal woningen leegstand	Aantal maanden
Arrondissement Antwerpen	1.728	315
Arrondissement Mechelen	690	75
Arrondissement Turnhout	249	12
Provincie Antwerpen	2.667	402
Arrondissement Halle-Vilvoorde	89	6
Arrondissement Leuven	412	32
Provincie Vlaams-Brabant	501	38
Arrondissement Hasselt	453	1
Arrondissement Maaseik	416	45
Arrondissement Tongeren	120	0
Provincie Limburg	989	46
Arrondissement Aalst	246	14
Arrondissement Dendermonde	234	18
Arrondissement Eeklo	43	0
Arrondissement Gent	724	43
Arrondissement Oudenaarde	20	0
Arrondissement Sint-Niklaas	452	14
Provincie Oost-Vlaanderen	1.719	89
Arrondissement Brugge	280	5
Arrondissement Diksmuide	7	0
Arrondissement Ieper	85	1
Arrondissement Kortrijk	155	2
Arrondissement Oostende	380	5

Gebied	Aantal woningen leegstand	Aantal maanden
Arrondissement Roeselare	101	0
Arrondissement Tielt	0	0
Arrondissement Veurne	94	2
Provincie West-Vlaanderen	1.102	15
Vlaamse gewest	6.978	590

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

PATRICK DEWAELE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING

Vraag nr. 26
van 21 maart 2002
van de heer CARL DECALUWE

Subsidies Nationale Loterij – Verdeelsleutel

Door het Lambermontakkoord komt er verandering in de subsidiëring van de Nationale Loterij en wordt een deel van de winst van de Nationale Loterij rechtstreeks doorgestort aan de Vlaamse Gemeenschap.

1. In welke mate werden er al afspraken gemaakt voor de toekomst over de verdeelsleutel van die inkomsten per departement ?

Welke middelen worden daarbij overgeheveld naar de departementen onder de bevoegdheid van de minister ?

2. Zijn de projecten en investeringen die in aanmerking komen voor een subsidieaanvraag binnen zijn/haar bevoegdheden al omschreven of opgesomd ? Zo ja, welke zijn het ?
3. Volgens welke criteria worden de subsidievoorwaarden en de beoordelingselementen opgesteld binnen de bevoegdheden van de minister ?
4. Kan de minister een overzicht geven van de toegekende subsidies binnen zijn/haar bevoegdheden voor het jaar 2001 ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (vraagnummers : Dewael nr. 26, Stevaert nr. 250, Vogels nr. 129, Anciaux nr. 72, Vanderpoorten nr. 84, Landuyt nr. 56, Dua nr. 179,

Van Mechelen nr. 106, Van Grembergen nr. 82, Gabriëls nr. 75).

Antwoord

1, 2 en 3. Sinds 1 januari 2002 is de Vlaamse Gemeenschap bevoegd over een deel van de winst van de Nationale Loterij. De winst die door de Nationale Loterij moet worden behaald, wordt bepaald bij een koninklijk besluit, vastgesteld na overleg in de ministerraad. Op 8 maart 2002 werd het voorlopig winstverdelingsplan voor de Nationale Loterij goedgekeurd. Voor de Vlaamse Gemeenschap is er een bedrag beschikbaar van 34.053.319,99 euro.

Vooraleer er afspraken kunnen worden gemaakt over een verdeelsleutel per departement, over de projecten en investeringen die in aanmerking komen voor een subsidie en over de subsidiëringcriteria, dienen er eerst nog juridische, organisatorische en administratieve aspecten die met deze bevoegdheidsoverdracht gepaard gaan, te worden afgehandeld. Aan de secretaris-generaal van het departement Algemene Zaken en Financiën (AZF) werd inmiddels de opdracht gegeven om dit uit te werken.

Ik merk op dat de verdeling van de middelen die waren toegewezen aan de Vlaamse Gemeenschap voor de verschillende doeleinden van openbaar nut (de zogenaamde rubrieken), zoals bepaald in het koninklijk besluit van 20 februari 1992 tot bepaling van de doeleinden van openbaar nut waarvoor een deel van de winst van de Nationale Loterij wordt bestemd, tot op heden intern door de Nationale Loterij wordt opgesteld.

Tevens verwijs ik naar hetgeen werd bepaald in het aanvullend regeerakkoord. Daarin wordt gesteld dat voor het jaar 2002 de middelen zullen worden verdeeld tussen de verschillende departementen zoals de verdeling geschiedde in 2001. Het regeerakkoord stelt bovendien dat de verschillende betrokken ministers deze middelen zullen incorporeren in hun beleid. Dit betekent ofwel dat de middelen gebruikt worden voor de uitvoering van decretaal geregelde aangelegenheden (bv. subsidies aan verenigingen en instellingen), ofwel dat door de betrokken minister een regelgevend kader wordt uitgewerkt met betrekking tot een ander gebruik van deze middelen (bv. experimentele subsidies, eenmalige initiatieven, enzovoort). Arbitaire aanwending wordt vermeden.

4. De Nationale Loterij zit met een enorme achterstand inzake de behandeling van de dossiers, waardoor de cijfers zuiver ramingen zijn. Voor 2001 werden door de Nationale Loterij de volgende budgetten toegewezen per rubriek :

Rubriek	Bedrag (euro)
Gehandicaptenzorg (2.1)	6.286.656,39
Buitengewoon onderwijs (2.2)	381.031,44
Bijzondere jeugdzorg (2.3)	286.414,37
Rusthuizen (2.4)	952.530,05
Kind en Gezin (2.6)	542.014,75
Jeugd (2.7.1)	220.853,62
Toerisme (2.7.1)	379.427,19
Vlaams Sportfonds (2.7.2)	5.419.627,07
Cultuur (2.8)	5.177.723,62
Films (2.8)	325.161,04
Wetenschappelijk onderzoek (2.11)	10.699.568,76
Nationale prestige (2.13)	637.716,70
Diverse activiteiten (2.14)	1.119.177,94

Vraag nr. 28
van 4 april 2002
van de heer JOHAN SAUWENS

Telewerk – Beleid

1. In een vrije tribune in De Standaard van 26 maart 2002 wijst de minister-president erop dat "telewerk de files zal doen krimpen".

In de vermelde tekst wordt verwezen naar een recente enquête van Insites Consulting in opdracht van Alcatel.

Gaat het om een objectief wetenschappelijke studie ?

Alcatel is immers een betrokken partij als telecomleverancier.

Is het de minister-president bekend dat in het Vlaams ontwerp-Mobiliteitsplan nauwelijks wordt ingegaan op telewerken ?

Is het hem ook bekend dat in het Nederlandse Nationaal Verkeers- en Vervoersplan (NVVP) geen soelaas wordt verwacht van telewerken m.b.t. de verkeersdrukte ?

2. Recentelijk werd door professor Despontin (De Morgen van 23 maart 2002) het idee gelanceerd

om in Vlaanderen een onafhankelijke wetenschappelijke raad voor het overheidsbeleid op te richten.

Wordt dit idee meegenomen in het kader van de hervorming "beter bestuurlijk beleid" ?

Antwoord

1. De enquête van Insites Consulting waar ik naar verwees, gebeurde in opdracht van Alcatel en niet in opdracht van de Vlaamse regering. Een sluitende uitspraak over de wetenschappelijkheid is onmogelijk, daar de methodologie van het onderzoek niet is vrijgegeven. De "Management Summary" is evenwel raadpleegbaar op het internet (http://212.113.74.111/docs/Alcatel_survey_en.pdf).

Deze samenvatting toont dat de gegevens steunen op een relatief omvangrijke bevraging. De respondentengroep bestond uit 1.097 bedienden en lagere kaderleden uit bedrijven met méér dan tien werknemers, 335 kaderleden (191 general managers en 144 human resources managers) en 228 ICT-managers (*ICT: informatie- en communicatietechnologie – red.*). Ondanks deze relatief omvangrijke respons, kunnen de conclusies niet worden veralgemeend naar de hele Belgische arbeidsmarkt, omdat kleinere bedrijven niet in de steekproef zijn opgenomen.

In het kader van het Viona-programma verleende de Vlaamse regering wel haar medewerking aan het internationale colloquium op 16 en 17 april 2002 georganiseerd door HIVA omtrent de impact van ICT-toepassingen op arbeid, met speciale aandacht voor telewerk (*Viona: Vlaams Interuniversitair Onderzoeksnetwerk Arbeidsrapportering; HIVA: Hoger Instituut voor de Arbeid – red.*). Een expertenrapport terzake wordt dit najaar opgeleverd.

Het gunstige effect van telewerken op de verkeersdrukte wordt momenteel algemeen aanvaard. Uit een recente studie van Febiac (Duurzame Mobiliteit, januari 2002, blz. 13) blijkt dat indien beroepsactieven effectief kunnen en willen instappen in een systeem van flexibele werken, een vierdagenweek en gedeeltelijk telewerken/thuiswerken, een gevoelige daling van de verkeersdrukte kan worden verwacht tijdens de spitsuren (*Febiac: Belgische Federatie van de Automobiel- en Tweewielerindustrie – red.*).

Hierdoor wordt, aldus Febiac, het fileprobleem beperkt, maar is het nog niet van de baan. Andere maatregelen blijven nodig, aldus het rapport. Uit de recente campagne van Kleurrijk Vlaanderen – mobiliteit, blijkt alvast dat de bereidheid om in te stappen in systemen van telewerken groot kan worden genoemd. Drie vierde van de respondenten is ervan overtuigd dat door één of twee dagen thuis te werken de verkeersknoop minder strak wordt.

In tegenstelling tot wat in de vraag gesuggereerd wordt, ziet het ontwerp-Mobiliteitsplan Vlaanderen telewerken wel degelijk als een van de dragende maatregelen voor de oplossing van de mobiliteitsproblematiek. Zo wordt op blz. 75 telewerken in combinatie met flexibiliseren van arbeidstijden als een maatregel naar voren geschoven om de bereikbaarheid van economische knooppunten veilig te stellen. Ten aanzien van de toegankelijkheidsproblematiek wordt telewerken in combinatie met andere ICT-toepassingen gezien als een maatregel om mensen met functiebeperkingen maximaal in te schakelen in het economisch en maatschappelijk leven of toegang te bieden tot een aantal diensten, zonder dat zij hiervoor een fysieke verplaatsing moeten maken (blz. 148). Maar ook voor het bereiken van de andere doelstellingen is telewerken een belangrijke maatregel, omdat hij bijdraagt tot het beheersen van het verkeersvolume (dragende maatregel voor zowel de doelstelling naar veiligheid, leefbaarheid, als naar natuur- en milieukwaliteit).

Bovendien blijkt uit het voorstel van resolutie "betreffende aanbevelingen inzake het ontwerp van Mobiliteitsplan" vanwege de Commissie voor Mobiliteit, Openbare Werken en Energie van het Vlaams Parlement (Stuk 1040 (2001-2002) – Nr. 1) dat ook de Commissie veel verwacht van deze maatregelen. In haar aanbeveling wil zij het telewerken steunen en de lopende proefprojecten met telecentra uitbreiden tot een volwaardig netwerk op Vlaams niveau. Deze aanbeveling hangt samen met de aanbeveling uit dezelfde nota waarbij het Vlaams Parlement pleit voor voldoende tijdsdifferentiatie in het woon-werkpatroon, waardoor de pieken in de mobiliteitsvraag worden afgevlakt.

Het is tevens verkeerd te suggereren dat in het Nederlandse Nationaal Verkeers- en Vervoersplan geen soelaas wordt verwacht van telewerken m.b.t. de verkeersdruk. Naar analogie van het ontwerp-Mobiliteitsplan Vlaanderen wordt ook hier telewerken in combinatie met flexibili-

sering van werktijden als een oplossing naar voren geschoven. Dit blijkt duidelijk uit de nota "Kabinetsstandpunt NVVP, deel C", blz. 9, waarin expliciet wordt vermeldt dat "het rijk overlegt met werkgevers- en werknemersorganisatie over de mogelijkheden om zowel centraal als decentraal afspraken te maken over vervoersmanagement. Onderdeel van die afspraken zal zijn het bevorderen van flexibele werktijden en teletoeepassingen via de arbeidsvoorwaarden, met het oog op een betere spreiding van het verkeer over de hele dag".

2. Binnen het project "beter bestuurlijk beleid" wordt het model van een wetenschappelijke raad van het regeringsbeleid, zoals die in Nederland functioneert sinds 1976, nader onderzocht.

De Nederlandse Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid is een onafhankelijke raad die tot taak heeft :

- a) ten behoeve van het regeringsbeleid wetenschappelijk gefundeerde informatie te verschaffen over ontwikkelingen die op langere termijn de samenleving kunnen beïnvloeden, en daarbij tijdig te wijzen op tegenstrijdigheden en te verwachten knelpunten, probleemstellingen te formuleren ten aanzien van de grote beleidsvraagstukken en beleidsalternatieven aan te geven ;
- b) een wetenschappelijk gefundeerd kader te ontwikkelen dat de regering ten dienste staat voor het stellen van prioriteiten en het voeren van samenhangend beleid ;
- c) ten aanzien van werkzaamheden op het gebied van toekomstonderzoek en planning op lange termijn, zowel binnen als buiten de overheid, voorstellen te doen inzake het opheffen van structurele tekortkomingen, het bevorderen van bepaalde onderzoeken en het verbeteren van communicatie en coördinatie.

De oprichting van een Vlaamse Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid in het kader van "beter bestuurlijk beleid", zou ook in Vlaanderen een reeks voordelen kunnen opleveren voor het beleid :

- deze raad zou zich kunnen richten op de lange termijn, werkt dus per definitie beleidsdomeinoverschrijdend en gebruikt wetenschappelijke inzichten ter onderbouwing van zijn adviezen ;

- de raad zou een leemte kunnen opvullen die gelaten werd bij de creatie van de thematische steunpunten voor beleidsrelevant wetenschappelijk onderzoek ;
- mits een juiste positionering, zou een dergelijke raad nauw kunnen samenwerken met de studiedienst van de Vlaamse regering, die opgericht wordt bij de diensten van de minister-president.

In het kader van de verdere uitwerking van het "beter bestuurlijk beleid" wordt op dit ogenblik dan ook onderzocht welke de toegevoegde waarde kan zijn van een dergelijke Vlaamse Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid. Het onderzoek hieromtrent wordt de komende maanden verwacht.

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID
EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 58
van 9 januari 2002
van de heer ANDRE MOREAU

Gokverslaving – Preventiebudget

Problemen veroorzaakt door het gokken nemen toe, ook in Vlaanderen. Gokverslaving veroorzaakt niet alleen veel ellende en sociale drama's, maar kost daarenboven heel veel geld, én aan de gokker én aan de overheid.

Het gokken moet zoveel mogelijk worden ontmoedigd. Als ik zie hoe het er op dit ogenblik in onze samenleving aan toegaat, stel ik mij heel wat vragen. Zijn er wel voldoende beschermende maatregelen om de gokproblematiek te beperken of volledig uit te schakelen ? Is de overheid wel degelijk bereid maatregelen te treffen, wetende dat het gokken voor haar veel inkomsten oplevert ?

Ik weet ook wel dat de gokproblematiek een federale bevoegdheid is. Maar gokpreventie en het voeren van sensibiliseringsacties over gokken behoren tot de bevoegdheid van de Vlaamse overheid.

1. Welk bedrag werd op de begroting 2002 ingeschreven voor gokpreventie ? Hoeveel was het bedrag voor 2001 en 2000 ?

2. Welk bedrag werd op de begroting 2002 ingeschreven voor hulpverlenende diensten ? Hoeveel was het bedrag voor 2001 en 2000 ?
3. Hoeveel kansspelinrichtingen van respectievelijk klasse 1 (casino's), klasse 2 (speelautomatenhallen), klasse 3 (drankgelegenheden) hebben wij in Vlaanderen ?

Antwoord

1. Met de VZW Vereniging voor Alcohol- en andere Drugproblemen (VAD) werd voor de periode 1 januari 1999 tot 31 december 2001 een convenant afgesloten waarbij, naast de preventie van middelengebruik (alcohol, drugs, medicatie,...), ook de gokproblematiek behandeld werd. Voor de eerste twee jaar (1999 en 2000) werd voor de VAD een bedrag van 1.923.654 euro (77,6 miljoen fr.) op de begroting gereserveerd. Voor het derde werkingsjaar was dit 1.953.897 euro (78,82 miljoen fr.).

Ook voor de volgende vier jaar (01/01/2002 tot 31/12/2005) wordt een convenant afgesloten tussen de Vlaamse Gemeenschap en de VAD. Voor de totale werking van de VAD wordt voor het jaar 2002 een bedrag van 1.953.898 euro uitgetrokken.

Daarnaast waren er de voorbije jaren tien preventiewerkers in alle provincies actief die het Vlaams gezondheidsbeleid uitvoerden. Dit aantal wordt in 2002 verhoogd tot twintig.

2. In Vlaanderen zijn er 47 centra, waaronder ook centra voor geestelijke gezondheidszorg, die een hulpverleningsaanbod hebben betreffende alcohol- en druggebruik én de gokproblematiek. Ze bieden de verslaafden zowel ambulante als residentiële hulpverlening aan. In elke provincie kunnen de cliënten terecht in deze gespecialiseerde drughulpcentra.
- Daarnaast bestaan er in Vlaanderen ook tal van zelfhulpgroepen waarbij de cliënten terecht kunnen.
3. Voor de kansspelen die onder klasse 1 vallen, is het aantal voor België beperkt tot maximaal negen, waarvan vier voor Vlaanderen. Op dit ogenblik hebben alle casino's een vergunning.

In België kunnen er in klasse 2 maximaal 180 speelautomatenhallen worden erkend. De verdeling over de gewesten gebeurt op basis van

het inwonersaantal. De aanvragen worden momenteel behandeld door de Kansspelcommissie. Alvorens de inrichtingen hun aanvraag tot erkenning aan de Kansspelcommissie richten, dienen ze een convenant af te sluiten met de gemeente. Het aantal reeds erkende speelautomatenhallen is momenteel nog niet bekend.

In klasse 3 is er geen beperking betreffende het aantal drankgelegenheden met kansspelen. De drankgelegenheid dient echter, na gunstig advies van de burgemeester, een aanvraag in te dienen bij de Kansspelcommissie. Op dit ogenblik behandelt de Commissie een groot aantal aanvragen van drankgelegenheden. Men heeft nog geen zicht op het aantal en de spreiding van de erkenningen.

Vraag nr. 85
van 21 februari 2002
van de heer KOEN HELSEN

Luchtkwaliteit Noorderkempen – Onderzoek

Recentelijk heeft het Steunpunt Milieu en Gezondheid de Gentse Kanaalzone uitgekozen voor een grootschalig onderzoek. Omwonenden klagen immers sinds geruime tijd over stofhinder die mogelijk risico's inhoudt voor hun gezondheid.

Epidemiologisch onderzoek heeft uitgewezen dat er een verband bestaat tussen chronische blootstelling aan fijn stof en een lagere levensverwachting. Andere mogelijke gevolgen zijn allergieën, astma en een verhoogd voorkomen van hart- en vaatziekten. In het kader van het onderzoek zal onder meer worden gezocht naar de link tussen de luchtkwaliteit en het ontwikkelen van kanker.

Jammer genoeg zijn niet alleen de omwonenden van de Gentse Kanaalzone ongerust over de mogelijke gevolgen van de neerslag van de stoffen van de nijverheid. Ook in de regio Kapellen, Kalmthout, Essen en Wuustwezel bestaan er klachten van de inwoners die vrezen dat hun gezondheid wordt bedreigd door de stofhinder van de naburige chemische nijverheid.

1. Werd er reeds onderzoek uitgevoerd met betrekking tot de link tussen de luchtkwaliteit en de gezondheidsrisico's voor de inwoners van de regio Kapellen, Kalmthout, Essen en Wuustwezel ?
2. Zo ja, wanneer ?

Wat waren de resultaten ?

Werden op basis van deze onderzoeksresultaten concrete maatregelen genomen ? Welke ?

3. Zo neen, wordt er binnen afzienbare tijd een onderzoeksteam aangesteld ?
4. Worden andere maatregelen in het vooruitzicht gesteld om tegemoet te komen aan de gestelde problematiek ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan minister Vera Dua (nr. 131).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Landbouw en Leefmilieu.

(Gecoördineerd antwoord : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 15 van 28 juni 2002, blz. 1625 – red.)

Vraag nr. 102
van 21 februari 2002
van de heer JAN LOONES

Senioren – Boeken aan huis

Als coördinerend minister voor het ouderenbeleid vermeldt de minister in haar beleidsbrief dat "ernaar gestreefd wordt om de Vlaamse senior zo lang mogelijk autonoom en zelfstandig thuis te laten wonen".

Het spreekt vanzelf dat daar consequenties uit voortvloeien, onder meer als gevolg van het vaak minder mobiel zijn van de thuiswonende senior.

Zo kunnen veel ouderen die graag lezen niet zelf naar de plaatselijke bibliotheek, en moeten zij een beroep doen op derden.

Terwijl er terzake voorzieningen zijn voor ouderen die in rust- of verzorgingstehuizen verblijven, is dat niet het geval voor de thuiswonende senior of mindervalide.

Vanuit die bezorgdheid werd het voorstel geopperd om onder meer diensten zoals de maaltijdbeiding in te schakelen om ook boeken aan huis te brengen bij minder-mobiele ouderen en mindervaliden die daar belangstelling voor hebben.

Een en ander zou kunnen worden onderhandeld met de minister van Cultuur.

1. Werde de suggestie om de maaltijdbedelingsdiensten in te schakelen voor het bezorgen van boeken aan huis bij minder-mobiele senioren en mindervaliden, reeds onderzocht? Met welk resultaat?
2. Worden daarover onderhandelingen vooropgesteld met de minister bevoegd voor Cultuur?
3. Wordt er gedacht aan andere initiatieven binnen de bevoegdheden van de minister? Zo ja, welke?

N.B. Vragen over dit onderwerp werden gesteld aan de ministers Bert Anciaux (vraag nr. 54) en Mieke Vogels (nr. 102).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking.

(Gecoördineerd antwoord : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 15 van 28 juni 2002, blz. 1604 – red.)

Vraag nr. 120 van 14 maart 2002 van mevrouw PATRICIA CEYSENS

VIPA-subsidiëring – Prioriteiten

VIPA-dossiers worden in principe gehonoreerd naargelang de datum van ontvangst bij de betrokken administratie (VIPA : Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden). Evenwel kunnen prioriteitscodes bepaald worden voor ziekenhuizen en rustoorden.

Tijdens een debat in het Vlaams Parlement verklaarde de minister dat zij deze prioriteiten voor de ziekenhuizen zou vastleggen in een omzendbrief.

1. Wanneer wordt de omzendbrief bekendgemaakt met de prioriteiten voor de ziekenhuizen?
2. Welke prioriteiten stelt de minister?

3. Op basis van welke parameters bepaalt ze deze prioriteiten?

Antwoord

Naar analogie van de sector ouderenvoorzieningen, waar in 2001 voor de eerste maal prioriteitscodes werden uitgewerkt, zullen vanaf medio 2002 ook voor de ziekenhuissector dergelijke prioriteiten dienen te worden bepaald.

Op dit ogenblik buigt de administratie zich over een voorstel van prioriteitscodes met het oog op bespreking en validatie op de coördinatiecommissie van eind juni 2002. Aansluitend zullen deze codes ter goedkeuring worden voorgelegd aan mij.

Zodra de prioriteitscodes zijn goedgekeurd, zal aan de initiatiefnemers met een goedgekeurd zorgstrategisch plan een omzendbrief worden gestuurd, ongeacht of zij reeds een aanvraag tot goedkeuring van het technisch-financieel plan en aanvraag tot subsidiebelofte hebben ingediend.

Vanaf dat ogenblik zal aan elke initiatiefnemer die een zorgstrategisch plan wenst voor te leggen, een kopie van deze omzendbrief worden bezorgd.

Zodoende zal de sector maximaal en tijdig geïnformeerd worden over de verwachtingen die zij kunnen koesteren inzake VIPA-subsidiëring.

Vraag nr. 134 van 28 maart 2002 van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Erkenningen – Overdracht

Erkenningen in de welzijns- en gezondheidssector zijn een gegeerd goed, zeker in een sector waar de programmatie volzet is.

Blijkbaar worden dergelijke erkenningen overgedragen van de ene VZW naar de andere. Het is niet duidelijk of daarvoor dan een tegenprestatie door de overnemer verleend wordt. Zo ja, dan zou dit betekenen dat deze erkenningen een verhandelbaar goed zijn.

Dit kan nochtans niet de bedoeling zijn.

1. Is de minister op de hoogte van deze problematiek?

2. Hoe wordt er omgegaan met overdrachten van erkenningen ?
3. Behoort een erkenning niet steeds terug te keren naar de Vlaamse Gemeenschap, die ze dan kan verlenen aan een nieuwe aanvrager ?

Antwoord

1. Bijzondere jeugdbijstand

De aanvraag voor een erkenning wordt ingediend door de inrichtende macht, maar het is de voorziening die erkend wordt.

De overdracht van de organisatie van een voorziening van de ene naar de andere inrichtende macht heeft op zich geen gevolgen voor de erkenning van de voorziening. Voorzover de overdracht officieel genotuleerd werd door de overlatende en de overnemende VZW en de overnemende VZW als betrouwbaar geldt, wordt akte genomen van de overdracht.

Indien men echter, naar aanleiding van een wijziging van inrichtende macht, de voorwaarden van de erkenning (categorie, capaciteit, leeftijd en geslacht van de doelgroep of lokalisatie van de voorziening of een afdeling in een ander bestuurlijk arrondissement) wenst te wijzigen, moet men een aanvraag voor het wijzigen van de erkenning van de voorziening indienen. Dergelijke aanvraag wordt op dezelfde manier behandeld als een aanvraag voor een nieuwe erkenning.

Zoals uit het voorgaande blijkt, keren erkenningen bij overname door een andere inrichtende macht niet terug naar de Vlaamse Gemeenschap.

Enkel bij gedeeltelijke of volledige stopzetting van de effectieve werking van een voorziening, hetzij op initiatief van de inrichtende macht, hetzij bij beslissing van de erkennende overheid, keert de erkenning, naar het geval gedeeltelijk of volledig, terug naar de Vlaamse Gemeenschap.

Het per definitie terugkeren van de erkenning bij overname door een andere inrichtende macht terwijl de hulpverlening van de voorziening verder ongewijzigd wordt aangeboden, zou de continuïteit van de hulpverlening aantasten.

2. Algemeen welzijnsbeleid

Zowel in de sector van het maatschappelijk opbouwwerk als van het vrijwilligerswerk worden

VZW's op naam erkend en is overdracht van erkenning niet mogelijk.

Dat geldt ook voor het beleid ten aanzien van etnisch-culturele minderheden, met die aanvulling dat hier ook overheden kunnen worden erkend: gemeenten voor een integratiedienst, eventueel provincies voor een integratiecentrum.

In de sector van de armoedebestrijding zijn erkenningen niet van toepassing.

3. Ouderenzorg

De erkenningsprocedure voor rusthuizen en serviceflatgebouwen voorziet uitdrukkelijk in een overnamemogelijkheid van "een erkende inrichting".

De overnemer wordt geacht uiterlijk drie maanden vooraf een erkenningsdossier in te sturen dat naast de gebruikelijke documenten (inlichtingsformulier, personeelslijst, brandveiligheidsattest) ook een afschrift bevat van de door betrokken partijen gesloten overnameovereenkomst en een afschrift van de statuten van de nieuwe uitbater. "Indien de inrichting aan alle erkenningsnormen blijft voldoen, wordt de lopende erkenning behouden voor de nog resterende duur van de erkenning van deze inrichting". Erkenningen kunnen dus worden overgedragen.

Overnamebewegingen worden best overgelaten aan het veld: idealiter zijn het uitvloeisels van een bredere regionale zorgstrategische planning. Bovendien kan de uitbating van een ouderenvoorziening ook veranderen zonder formele overname: personen en vennootschap en kunnen zich immers inkopen in raden van beheer en de voorziening "overnemen" met behoud van de oorspronkelijke rechtspersoon. Verleende voorafgaande vergunningen daarentegen (geprogrammeerde maar nog niet gerealiseerde wooneenheden/woongelegenheden) kunnen niet overgedragen worden. In dat geval is het steeds de overheid die beslist aan welke initiatiefnemer eventueel een nieuwe voorafgaande vergunning (afhankelijk van de programmatie) kan worden verleend.

4. Thuiszorg

In de regelgeving m.b.t. de erkenning van de verenigingen en welzijnsvoorzieningen in de thuiszorg (diensten voor gezinszorg, lokale en regionale dienstencentra, dagverzorgingscentra, centra voor kortverblijf, diensten voor oppashulp en verenigingen van gebruikers en mantelzorgers) wordt niet expliciet in een overnameprocedure voorzien.

Wel kan een initiatiefnemer in uitvoering van artikel 12 van het besluit van de Vlaamse regering van 18 december 1998 een aanvraag doen tot wijziging van één of meerdere elementen van de erkenning die uitdrukkelijk in de erkenningsbeslissing zijn opgenomen, dus ook tot wijziging van de initiatiefnemer.

Indien deze aanvraag de nodige stukken tot staving van de gevraagde wijziging bevat (rechtsgeldige aanvraag, afschrift van de door de betrokken partijen gesloten overnameovereenkomst, afschrift van de statuten van de nieuwe uitbater) en de voorziening aan de erkenningsnormen blijft vol-
doen, kan ik akkoord gaan met deze aanpassing.

5. Gezondheidszorg

In de sectoren algemene ziekenhuizen, psychiatrische ziekenhuizen, psychiatrische verzorgingstehuizen, beschut wonen en rust- en verzorgingstehuizen geldt volgende regeling. Een overdracht van bedden van de ene voorziening naar een andere voorziening is slechts mogelijk indien ik akkoord ga met deze overdracht en voorzover die overdracht gebeurt conform de geldende programmatiecriteria en erkenningsnormen.

Een overdracht van bedden dient door de betrokken voorzieningen steeds te worden aangevraagd aan de Vlaamse minister bevoegd voor het gezondheidsbeleid. Ik zal nooit bedden toewijzen aan een voorziening indien deze daartoe geen aanvraag heeft ingediend.

6. Consultatiebureau voor het jonge kind

Hier moet men rekening houden met twee besluiten, met name het besluit op de consultatiebureaus van 18 december 1998 (Belgisch Staatsblad 19 maart 1999), van kracht van 1 januari 1999, en het besluit op de consultatiebureaus van 1 maart 2002, dat van kracht zal worden met terugwerking tot 1 januari 2002 en dat het vorige besluit grotendeels opheft.

Beide besluiten sluiten de overdracht van erkenningen van de ene VZW naar de andere uit, of preciezer: van het ene organiserend bestuur naar het andere, want in de sector zijn naast VZW's ook andere organiserende besturen met rechtspersoonlijkheid actief (gemeenten, OCMW's, universiteit).

In eerstgenoemd besluit is niet expliciet in een regeling voorzien wanneer een organiserend bestuur de activiteit staakt; in het tweede besluit is wel een dergelijke regeling expliciet opgenomen. (Alvorens

een overdracht te kunnen doen wordt immers ondersteld dat de activiteit wordt stopgezet door het organiserend bestuur dat de overdracht zou willen doen.)

Uit de bepalingen van artikel 20 van eerstgenoemd besluit blijkt dat de stopzetting van de activiteit van een organiserend bestuur de intrekking van de erkenning tot gevolg heeft in hoofde van dat organiserend bestuur. Een nieuwe erkenning in hoofde van een ander organiserend bestuur kan, overeenkomstig de bepalingen van artikel 12, § 1 tot 3 van ditzelfde besluit, maar worden uitgesproken nadat Kind en Gezin eerst bepaald heeft of er nog een activiteit wordt ontplooid in deze regio en zij de gegadigden in die regio heeft aangeschreven om hun kandidatuur te stellen voor de uitbating van een consultatiebureau. De beslissingsbevoegdheid ligt bij de raad van bestuur van Kind en Gezin, die de uiteindelijke erkenning uitspreekt.

Artikel 37 van het nieuwste besluit spreekt expliciet van de onmogelijkheid van een dergelijke overdracht. Indien een organiserend bestuur de activiteit staakt, moet het dit minimaal zes maanden vóór de reële stopzetting aan Kind en Gezin meedelen. Intussen neemt Kind en Gezin een beslissing over de wenselijkheid een consultatiebureau te laten voortbestaan en start zij de procedure, zoals hierboven beschreven, door de gegadigden in de regio aan te schrijven, dit alvorens de erkenning uit te spreken. Hier zijn de bepalingen van artikel 27 van dit besluit van toepassing.

Aangezien het dus duidelijk is dat voor deze sector er geen sprake kan zijn van overdracht van een erkenning tussen partijen, is het antwoord op de eerste en op de derde vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger niet meer relevant.

7. Kinderopvang

Overdracht van erkenningen is niet opgenomen in de regelgeving m.b.t. de verschillende sectoren. Een nieuwe initiatiefnemer moet een nieuwe erkenning aanvragen en krijgen. De erkenning van een vorige initiatiefnemer wordt ingetrokken of houdt op te bestaan. Een nieuwe initiatiefnemer moet eerst aan de wettelijke voorwaarden beantwoorden vooraleer hij in aanmerking kan komen voor een nieuw principieel akkoord en erkenning.

Hetzelfde geldt parallel voor de toekenning van attesten van toezicht in de zelfstandige (particuliere) sector. Bij stopzetting van een activiteit vervalt het attest van toezicht. Dergelijk attest wordt aan een nieuwe initiatiefnemer, eventueel op dezelfde

plaats, pas toegekend na de voorgeschreven procedure voor elke nieuwe aanvraag en mits het nieuwe initiatief aan de voorwaarden beantwoordt.

8. Centra voor kinderzorg- en gezinsondersteuning

Zowel in het besluit van 6 april 1995 houdende de erkenning en de subsidiëring van de centra voor kinderzorg en gezinsondersteuning (CKG), als in het besluit van 1 maart 2002 dat eerstdaags in het Staatsblad verschijnt, staat vermeld dat het organiserend bestuur voor ieder centrum een aanvraag tot erkenning moet indienen.

Voor de oprichting van een afdeling moet er voorafgaandelijk een toelating zijn van Kind en Gezin. Ook daarvoor wordt de erkenningsprocedure gevolgd; ook voor de toekenning van bijkomende plaatsen volgt Kind en Gezin deze procedure.

Indien er plaatsen vrijkomen binnen het door het besluit bepaalde contingent van 1.450 plaatsen, hetzij door sluiting van een CKG, hetzij door vermindering van de capaciteit als gevolg van onvoldoende bezetting gedurende twee opeenvolgende jaren, dan worden die plaatsen opengesteld voor andere CKG's, die voor deze erkenning de reglementaire erkenningsprocedure moeten doorlopen. Kind en Gezin neemt een beslissing m.b.t. de erkenning.

9. Gehandicaptensector

Hoewel tal van inrichtende machten van de gesubsidieerde voorzieningen in de gehandicaptensector weliswaar een gezonde expansiedrang vertonen, ervaart het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap de toestand met betrekking tot erkenningen zeker niet zoals hij in de vraagstelling gesuggereerd wordt.

De weinige overdrachten die jaarlijks doorgevoerd worden (doorgaans niet meer dan een tiental op een totaal van ruim 450 inrichtende machten), hebben grosso modo altijd als onderliggend motief :

- a) het verhogen van de financiële leefbaarheid en het verkrijgen van meer armslag door een bundeling van personeel en kennis ;
- b) het verkrijgen van een grotere transparantie door afsplitsing van min of meer autonoom werkende entiteiten die deel uitmaken van een groter overkoepelend geheel.

Uiteraard wordt steeds omzichtig te werk gegaan bij de overdracht van erkenningen of vergunningen.

Aangezien terzake echter in de sectorale reglementering weinig of niets is vastgelegd, kan er juridisch gezien zelden ingegrepen worden, voorzover dit al aangewezen zou zijn.

Aangezien het Vlaams Fonds zelf niet als beheerder kan optreden, kan het terzake enkel sturend optreden voorzover de eerder verleende erkenning of vergunning opnieuw ter beschikking wordt gesteld of dient ingetrokken te worden. Dit is slechts zeer zelden het geval.

Vraag nr. 135 van 28 maart 2002 van mevrouw SONJA BECQ

Nieuwe OCMW-boekhouding – Implementatierapport

In oktober 2001 was de eindversie klaar van een rapport dat Stoop Consult BVBA maakte voor de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten in opdracht van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, afdeling Welzijn. Dit rapport behandelt de problemen inzake de implementatie van de nieuwe OCMW-boekhouding (NOB).

Het rapport is gebaseerd op de bevindingen van de experimenteerbesturen inzake NOB, die in 1998, 1999 en 2000 van start gingen met dit nieuwe beheers- en beleidsinstrument.

Deze besturen hebben af te rekenen met een falende software en er is nood aan een aantal minimale kwaliteitsstandaarden. Dienaangaande beweegt er echter weinig.

1. Welke aanbevelingen zijn er in het rapport terug te vinden ?
2. Wat zijn de conclusies die door de Vlaamse overheid worden getrokken uit dit rapport en de vermelde knelpunten ?
3. Welke acties heeft de Vlaamse overheid reeds ondernomen om een einde te maken aan de problemen inzake formalisering en falende software ?

Wordt hierbij onder meer gebruikgemaakt van kwaliteitslabels voor software ?

4. Kan de minister een exemplaar van het rapport bezorgen ?

Antwoord

Alvorens te antwoorden op de concrete vragen van de Vlaamse volksvertegenwoordiger wil ik het betrokken rapport even situeren.

In de loop van 2001 is aan de OCMW's die met het nieuwe OCMW-beleidsinstrumentarium (de NOB) gestart zijn in 1998, 1999 en 2000, de mogelijkheid geboden om in provinciale forums hun ervaringen met de NOB onderling uit te wisselen.

Zij zijn daarbij onder meer begeleid geworden door een consultant. Deze heeft in oktober 2001 een gecompileerd detailrapport afgeleverd van de ervaringen, aandachtspunten, tips, aanbevelingen en valkuilen zoals deze geïnventariseerd zijn in de verschillende provinciale werkgroepen. Dit rapport is eind 2001 verspreid onder de besturen die hebben deelgenomen aan de forums. Het is sedert februari 2002 integraal beschikbaar op de NGOB-website (<http://binnenland.vlaanderen.be/ngob>) (*NGOB : Nieuw Gemeente- en OCMW-beleid – red.*).

Op basis van het gedetailleerd rapport is ook een samenvatting gemaakt van bestuurlijke lessen en conclusies omtrent de NOB en haar implementatie in de OCMW's.

Op de concrete vragen van de Vlaamse volksvertegenwoordiger kan ik als volgt antwoorden.

1. Een ingrijpende en omvangrijke hervorming als de NOB biedt uiteraard de mogelijkheid tot het geven van heel wat aanbevelingen. Naast algemene conclusies omtrent het NOB-concept, komen in het rapport onderwerpen aan de orde als : ontwikkelingstraject van de NOB, verwachtingspatroon bij de betrokkenen, toezicht en externe audit, financiële informatiestromen en ICT-ondersteuning van de OCMW's, NOB-ondersteuning vanuit de Vlaamse overheid en taakstelling, resultaatssturing, prestatieplanning en -verantwoording (*ICT : informatie- en communicatietechnologie – red.*).

Het is niet mogelijk om hier op elk van deze aanbevelingen in te gaan. Ik zal mij dan ook beperken tot de twee aandachtspunten die de Vlaamse volksvertegenwoordiger in haar vraagstelling naar voren schuift : formalisering en in-

formatisering. Zij komen aan bod bij vragen 2 en 3, die ik hierna gezamenlijk beantwoord.

2 en 3. Ik neem aan dat de Vlaamse volksvertegenwoordiger met problemen inzake formalisering overdreven formalisme bedoelt. In dat verband wordt in het rapport onder meer gewezen op de ongelukkige neiging vanuit diverse hoeken (de betrokkenen in de OCMW's zelf, de externe audit, het toezicht, de academische wereld, enz.) om de nieuwe OCMW-organisatie en bijbehorende beleidsinstrumenten te benaderen vanuit een maximalistische, detaillistische, formalistische en complexe invalshoek. De rapporteur beveelt dan ook dat de Vlaamse overheid aan de OCMW's zou duidelijk maken dat de NOB in eerste instantie op een eenvoudige en beperkte wijze kan worden geïmplementeerd en dat de implementatie van het totale concept een meerjarig ontwikkelings- en leertraject is.

Ik kan die aanbeveling bijtreden en ben daarom zo vrij te verwijzen naar de volgende passage uit de omzendbrief van 18 mei 2000 betreffende de invoering van de NOB.

"Het NOB is een bijzonder ingrijpende hervorming. Van een bestuur kan niet worden verwacht dat het op de datum van inwerkingtreding reeds alle facetten van het NOB gerealiseerd heeft, doch wel de basiselementen. Het is voor de besturen niet mogelijk om vooraf hun administratieve organisatie, inclusief het opstellen van een administratief handboek, de uitbouw van een intern controlesysteem en de interne audit volledig op punt te stellen. Het organisatorische is een groeiproces van meerdere jaren en eindigt in se nooit. Veel van deze instrumenten zijn momenteel trouwens nog in ontwikkeling. Verder is de NOB-regelgeving kaderscheppend. Zij biedt aan elk bestuur veel ruimte voor eigen invulling. dat brengt mee dat de eigen dynamiek van elk bestuur dient te worden gerespecteerd."

Met betrekking tot informatisering wordt in het rapport vastgesteld dat de informatiesystemen en ICT-ondersteuning voor de NOB sterk achterblijven ten opzichte van wat vandaag verwacht mag worden van hedendaagse ICT. In het rapport wordt daarop gepleit voor een centraal gefinancierd en gecoördineerd initiatief, waarbij gedacht wordt aan een startfinanciering vanuit de Vlaamse overheid.

Ik wens in dit verband op te merken dat informatica-aangelegenheden een zaak zijn tussen de

OCMW's als geresponsabiliseerde besturen en hun leveranciers. Daarom lijkt het mij niet aangewezen om vanuit de Vlaamse overheid een centraal gefinancierd en gecoördineerd initiatief op te zetten.

4. Uiteraard. Ik bezorg een exemplaar van het rapport en de samenvattende bestuurlijke lessen als **bijlage**.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 136
van 28 maart 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

*Gehandicaptenvoorzieningen – Opnames in over-
 tal*

Het wegwerken van de lange wachtlijsten in de zorg voor mensen met een handicap is een terechte permanente bekommernis van het Vlaams Parlement. Om hieraan een (aanzet tot) oplossing te geven, werd in de werkingsdotatie 2002 aan het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap 19,8 miljoen euro ingeschreven. Het extra krediet zou worden verdeeld op basis van de richtlijnen die uitgewerkt worden/werden door de "task force wachtlijsten personen met een handicap". Aan de diverse provinciale wachtlijstwerkingen werd een nominatieve lijst opgevraagd van zorgvragers waaraan een hoge prioriteit werd toegekend op basis van de door de diensten van de minister en de taskforce opgestelde criteria.

Op deze wachtlijsten zijn de personen met een handicap die nu in overtal in diverse instellingen aanwezig zijn, niet opgenomen. Dit komt mij als bijzonder eigenaardig voor, omdat die personen – meestal in het recente verleden – een urgente zorgvraag hadden en de instellingen om ethische en menselijke motieven die mensen hebben opgenomen, zonder enige vorm van subsidie of erkenning. Vele voorzieningen krijgen al jaren een negatief antwoord op hun herhaalde aanvragen tot uitbreiding, hoewel die telkens kunnen worden verantwoord vanuit de registratie van hoogurgente zorgvragen op de centrale wachtlijsten. Op geen enkele manier wordt in de huidige planning voor deze instellingen die de wachtlijst hebben ingekort, enig perspectief geboden en in enige tegemoetkoming voorzien.

De vrees bestaat dat de minister met het nieuwe krediet alleen tegemoetkomt aan een reeks nieuwe zorgvragers, zonder aandacht te hebben voor de mensen in overtal en de voorzieningen die hun verantwoordelijkheid reeds eerder hebben genomen.

1. Hoeveel personen met handicap zijn per provincie en per instelling in overtal en maken vooralsnog niet het voorwerp uit van een erkenning ?
2. Hoe kan/zal aan deze discriminatie en anomalie een einde worden gemaakt ?
3. Welk bedrag is hiervoor nodig ? Wordt eraan gedacht om van de 19,8 miljoen euro een deel aan de groep in overtal te geven ?
4. Binnen welke termijn wordt aan de bezorgdheid van de diverse instellingen met personen in overtal tegemoetgekomen ?

Antwoord

Het opnemen van personen met een handicap in overtal kan verschillende oorzaken hebben. Sommige voorzieningen hebben er in het verleden reeds een structureel gegeven van gemaakt. Ze hebben, door soms verregaand organisatietalent en het deskundig omspringen met de personeelsformatie, de ruimte gevonden om meer personen op te vangen dan hun erkenning aangaf.

Deeltijdse opvang in dagcentra, een wijdverspreid en sterk aanbevolen opnamebeleid, geeft bijna altijd aanleiding tot overbezetting. Via de flexibiliseringsmaatregelen wordt zelfs een premie toegekend om een groter bereik te stimuleren. Dit wordt algemeen aanvaard en de sector geeft zelf aan dat de omvang ervan moeilijk exact aan te geven is.

Daarnaast zijn er de voorzieningen die hun verantwoordelijkheid opgenomen hebben ten opzichte van dringende vragen, en bepaalde personen uit dringende noodzaak in overtal opgenomen hebben zonder bijkomende personeelsformatie. Deze personen zijn bekend bij de centrale wachtlijstwerking en komen dus voor een oplossing in aanmerking.

1. Op 30 juni 2001 registreerden de wachtlijsten een overtal van 439 personen, waarvan 117 in dagcentra, 28 in semi-internaten, 22 in internaten, 100 in begeleid wonen en 53 in beschermd wonen. In de tehuizen niet-werkenden en nursing waren 81 personen in overtal en in de tehuizen werkenden 34.

2. Van de genoemde overtallers vormen deze in de tehuizen de meest cruciale groep. In de eerste fase van het wegwerken van de wachtlijsten hebben we vastgesteld dat reeds 190 personen een oplossing gevonden hadden, waarvan 77 uit de tehuizen niet-werkenden en nursing.

Dit creëert nieuwe ruimte voor andere dringende opnamen. In de tweede ronde van het wegwerken van de wachtlijsten is het dus perfect mogelijk dat de overtallers in aanmerking worden genomen voor een oplossing.

3. We gaan ervan uit dat men in het regionaal overleg voldoende zicht heeft op de mogelijkheden en prioriteiten van de voorzieningen om aan te geven welke overtallers verder als structureel mogen worden beschouwd en welke een bijkomende input van middelen vergen.

Het geheel moet blijven passen in de budgettaire ruimte van 19,8 miljoen euro ingeschreven in de begroting 2002.

4. Ik reken op de deskundigheid van het regionaal overleg om binnen de aangegeven marges een gepaste oplossing te geven aan het probleem van de overtallers.

Vraag nr. 139
van 4 april 2002
van de heer JACKY MAES

Kinderopvang – Prestatietijd

Kinderopvang als basisvoorziening en met een hoge kwaliteit is een prioriteit voor de Vlaamse regering. Om dit te kunnen realiseren, moet het statuut voor de opvangouders absoluut worden verbeterd. Dit kan ervoor zorgen dat er meer particuliere opvangplaatsen komen.

Op 30 januari 2001 hadden een aantal opvangouders een onderhoud met de minister. Toen werd het probleem aangekaart dat voor eenzelfde onkostenvergoeding een opvangouder twaalf uur per dag en per kind moet presteren. De vraag van de opvangouders was om die twaalf uur per dag en per kind te verlagen naar tien uur per dag en per kind. Tien uur is haalbaar en gezien het feit dat niet alle kinderen gelijktijdig aanwezig zijn, zal de werkdag toch nog langer duren dan die tien uur.

Bij de nieuwe ouderschalen stellen we vast dat er nog steeds gebruik wordt gemaakt van de oude

twaalf uur per dag en per kind. Van die beloofde aanpassing is dus geen sprake.

Deze maatregel kost geen geld, maar zou wel een blijk van waardering zijn voor het belangrijke werk van al die opvangouders.

Wordt het aantal te presteren uren voor een opvangouder per dag en per kind alsnog van twaalf naar tien uur gebracht en zo ja, vanaf wanneer ?

Antwoord

De prestatietijd binnen de gesubsidieerde kinderopvang is een tweeledig gegeven. Enerzijds geldt deze aan de aanbodzijde, anderzijds is er het gebruik dat ouders van het kinderopvangaanbod maken.

Een eventuele wijziging van de prestatietijd aan de aanbodzijde, met name wat de opvanggezinnen betreft, kan ik in overweging nemen wanneer – dat is ook zo aan de opvanggezinnen gezegd – een regelgeving "flexibele kinderopvang" wordt uitgetekend. Als dit vandaag nog niet is gebeurd, dan heeft dat alles met budgettaire beperkingen te maken. Het is immers niet zo dat een dergelijke maatregel geen geld zou kosten...

Wat de gebruikerszijde betreft, is het inderdaad zo dat het ouderbijdragesysteem, juist bij gebrek aan regelgeving voor de flexibele opvang, hetzelfde is als vroeger.

Of er een aanpassing komt van de definitie van een opvangprestatie per dag, hangt af van de ontwikkelingen met betrekking tot de flexibele kinderopvang, ook wat de budgettaire aspecten ervan betreft. Want deze zijn wel degelijk relevant.

Vraag nr. 140
van 4 april 2002
van mevrouw SONJA BECQ

Delinquente jongeren – Psychiatrische opvang

Naar aanleiding van diverse vragen en interpellaties met betrekking tot jeugddelinquentie werd onder meer gesproken over de minderjarigen die ten onrechte begeleid worden – niet echt "thuis horen" – in de gemeenschapsinstelling in Mol.

Ik citeer uit het verslag van de bespreking van de vragen om uitleg over minderjarige delinquentie in de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en

Gelijke Kansen van 31 januari jongstleden (Handelingen Commissievergadering – Nr. 107 van 31 januari 2002, blz. 1 e.v.) :

"We zijn daarnaast ook druk bezig met de aanpassing van de zorgprogramma's van het Vlaams Fonds. Het gaat met name over categorie 14. Een aantal jongeren met een karakterstoornis die eigenlijk in een MPI thuishoren, zitten momenteel in Mol. Via de middelen van het Vlaams Fonds zullen plaatsen worden bij gecreëerd voor die jongeren."

1. Om hoeveel jongeren met een karakterstoornis die eigenlijk in een medisch-pedagogisch instituut (MPI) thuishoren, gaat het gemiddeld ?

Is er – in vergelijking met voorgaande jaren – terzake een evolutie vast te stellen ?

2. Op welke wijze worden via de middelen van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap plaatsen voor jongeren gecreëerd, rekening houdende met het feit dat de bijkomende middelen (19,33 miljoen euro) integraal bestemd zijn voor het wegwerken van de wachtlijsten ?
3. Stonden voormelde jongeren reeds op de centrale wachtlijsten ? Zo neen, werd er dan in bijkomende middelen voorzien ?

Antwoord

1. In het verslag van de bespreking van de vragen om uitleg over minderjarige delinquentie, in de commissievergadering van 31 januari 2002, heb ik inderdaad melding gemaakt van minderjarigen in de gemeenschapsinstelling in Mol.

Daarbij moet een onderscheid worden gemaakt tussen de open en de gesloten afdeling. De betrokken instelling bevestigt mij dat op 17 april 2002, van de 102 plaatsen in Mol, vijftien plaatsen worden ingenomen door minderjarigen waarvan de stafleden aangeven dat ze een meer adequate opvang en behandeling nodig hebben in een medisch-pedagogisch instituut dat erkend en gesubsidieerd wordt door het Vlaams Fonds. Dertien van deze minderjarigen worden opgevangen in de open afdeling "De Markt", twee in de gesloten afdeling "De Hutten".

2. De bijkomende middelen voor nieuwe initiatieven in de begroting 2002 van het Vlaams Fonds worden inderdaad integraal toegewezen aan personen met een handicap, volwassenen en minderjarigen, die als hoogst urgent geregis-

treerd staan in het meest recente rapport van de centrale wachtlijstwerking.

Naast de creatie van extra capaciteit is er uiteraard ook een doorstroming en een natuurlijk verloop naar, van en tussen voorzieningen. Deze dynamiek wordt inmiddels versterkt door het effect van de maatregelen die door mijn voorganger werden genomen met betrekking tot de flexibilisering van de opvang en de begeleidende uitgroei. Door het intramurale werk van deze voorzieningen te verbreden naar ambulante begeleidingen in de context van het thuismilieu, kan ook een snellere doorstroming en rotatie binnen de gegeven capaciteit worden verwacht.

Zo is het opmerkelijk dat de ene voorziening categorie 14 een gemiddelde verblijfsduur van drie jaar laat optekenen, terwijl een andere instelling tendert naar een opvang en begeleiding gedurende het gehele schooltraject op dezelfde campus. Er kan dus binnen de bestaande capaciteit nog een inspanning worden geleverd om een hogere doorstroming te realiseren en meer kinderen en gezinnen te kunnen helpen.

In het volgende cijfermatige overzicht blijkt overigens dat het aantal personen dat op basis van een beslissing van de jeugdrechter minstens gedurende één maand werd opgevangen in een internaat erkend door het Vlaams Fonds, in stijgende lijn gaat.

Geboortjaar	1998	1999	2000
1977	7	0	0
1978	8	4	0
1979	22	12	7
1980	47	19	13
1981	74	47	24
1982	92	74	59
1983	64	69	64
1984	80	96	98
1985	63	76	82
1986	55	62	74
1987	54	59	71
1988	38	53	64
1989	32	43	56
1990	27	31	47
1991	17	31	51
1992	11	18	32
1993	7	15	20
1994	1	8	12
1995	0	2	3
1996	1	3	4
	700	722	781

3. In het antwoord op de eerste vraag geef ik aan dat het Vlaams Fonds dit jaar 19,33 miljoen euro extra zal toekennen voor oplossingen voor personen met de zwaarste en de hoogst urgente zorgvraag.

Om te bepalen welke personen tot die groep behoren, zijn in de daarvoor opgerichte task force prioriteitencriteria voorgesteld. Deze werden vervolgens toegepast op de meest recente zorgvraagregistratie gepresenteerd in het rapport centrale wachtlijsten van 30 juni 2001. Op de prioritaire nominatieve lijst blijken drie minderjarigen voor te komen waarbij is aangegeven dat ze worden opgevangen in een niet door het Fonds erkende instelling.

Tot slot bevestig ik dat voor geen enkele specifieke subdoelgroep van het Vlaams Fonds een deel van het extra krediet in de begroting 2002 vooraf werd gereserveerd. De reeds eerder aangegeven methodiek werd consistent uitgevoerd op basis van de door de sector opgegeven evaluatie van de ernst en urgentiegraad van de zorgvragen.

**Vraag nr. 142
van 19 april 2002
van mevrouw SONJA BECQ**

Rusthuizen – Juridische constructies

Naar aanleiding van de onverwachte sluiting van een aantal rusthuizen blijven er nog vragen in het kader van een toekomstgericht voorkomingsbeleid.

Er bestaan blijkbaar diverse (ingewikkelde) juridische constructies voor het beheer van rusthuizen. Zo onder meer constructies die initiatiefnemers in staat stellen om via een scheiding tussen patrimonium en uitbating de middelen vanuit het rusthuis naar het eigen patrimonium te draineren, en dus eventueel vrijuit te gaan in geval van faillissement.

1. Is er reeds onderzoek naar dergelijke constructies gebeurd ?
2. Heeft de minister weet van dergelijke constructies bij bestaande rusthuizen ?

Worden bij dergelijke constructies misbruiken vastgesteld in de zin dat middelen niet bestemd worden voor het beoogde doel (verzorging en huisvesting) ?

Om hoeveel en om welke instellingen gaat het ?

3. Worden deze instellingen specifiek gevolgd en zo ja, op welke wijze?

Antwoord

1. Er is nog geen systematisch onderzoek naar derlijke constructies gebeurd.
2. Zowel voor de voorafgaande vergunning, voor de erkenning, als voor de eventuele subsidiëring van investeringsverrichtingen wordt de zorgverlener als initiatiefnemer beschouwd. De bouwheer of de eigenaar van een onroerend goed zijn geen gesprekspartner in het toezicht op het zorgproces.

In het VIPA-decreet wordt wel gestipuleerd dat de initiatiefnemer ofwel eigenaar moet zijn, ofwel over een zakelijk of genotsrecht dient te beschikken op het onroerend goed waarvoor de aanvraag wordt gedaan, voor een periode die minstens gelijk is aan de boekhoudkundige afschrijvingsduur van de investering en die in elk geval minstens twintig jaar bedraagt (*VIPA : Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden – red.*). Ook voor de aanvraag van een voorafgaande vergunning wordt van de initiatiefnemer hetzij een eigendomsbewijs, hetzij een bewijs van een zakelijk of genotsrecht gevraagd.

De constructies waar de Vlaamse volksvertegenwoordiger op doelt (scheiding tussen patrimonium en exploitatie), zijn niet ongewoon in de sector en komen ook veelvuldig voor in de VZW-gerelateerde uitbatingen. Dit sluit ook aan bij de huidige trend om wonen en zorg te ontkoppelen en elk aspect aan de respectieve deskundigen over te laten.

Hoe dan ook, aangezien deze gegevens niet relevant waren in het gevoerde voorzieningenbeleid, zijn ze niet systematisch verzameld. Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger dan ook niet meedelen om hoeveel en om welke instellingen het gaat, noch of bij dergelijke constructies misbruiken zijn vastgesteld.

3. Het antwoord op deze vraag ligt vervat in het antwoord op vraag 2. Aangezien de instellingen niet bekend zijn, worden ze ook niet specifiek gevolgd.

Vraag nr. 144
van 19 april 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Delinquente jongeren – Psychiatrische opvang

De Vlaamse regering en de federale overheid slo-ten een samenwerkingsverband af met betrekking tot de psychiatrische opvang van delinquente jongeren.

Het Openbaar Psychiatrisch Ziekenhuis Rekem zou in het kader van dit akkoord een gesloten af-deling voor twintig delinquente jongeren met grote psychiatrische problemen krijgen voor psychiatri-sche begeleiding van deze jongeren, aldus de minis-ter in haar antwoord op mijn vraag om uitleg van 28 februari 2002 (Handelingen Commissievergade-ring – Nr. 143 van 28 februari 2002, blz. 6 e.v.).

Welke concrete afspraken werden in dit kader ge-maakt tussen de Vlaamse en de federale overheid ?

Antwoord

In het kader van de "interministeriële conferentie inzake de jeugddelinquentie", in aanwezigheid van eersteminister Guy Verhofstadt, minister van So-ciale Zaken en Pensioenen Frank Vandenbroucke, minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu Magda Aelvoet, minister van Justitie Marc Verwilghen, minister van Jeugdhulp en Ge-zondheid Nicole Maréchal, minister van Jeugd en Gezin, Monumentenzorg en Landschappen, Ge-zondheid en Sociale Zaken Hans Niessen, minister van Sociale Aangelegenheden en Gezondheid Thierry Detienne en ikzelf, werd verworven dat er onder andere voor de uitstroom uit de gemeen-schapsinstellingen door de federale overheid in 40 plaatsen psychiatrische zorg voor minderjarige de-linquenten bijkomend wordt voorzien voor België.

De concrete uitwerking ervan wordt momenteel nog verder besproken in interkabinettenwerkgroe-pen tussen de betrokken ministers.

Vraag nr. 148
van 19 april 2002
van mevrouw SONJA BECQ

Bijzondere jeugdbijstand en gehandicaptenzorg – Flexibiliteit

Geregeld worden voorzieningen voor jongeren met een handicap geconfronteerd met vragen voor be-

geleiding van jongeren uit de bijzondere jeugdbij-stand. Op zich is dit geen probleem en dit gebeurt ook in de praktijk. Probleem is echter dat dit ook financiële repercussies heeft voor de betrokken in-stelling, en dit is niet houdbaar als het geregeld ge-beurt.

Reeds herhaaldelijk werd gesteld dat flexibilisering in de bijzondere jeugdbijstand en de gehandicap-tensector nodig is. Er zijn de experimenten integra-le jeugdzorg. Er werd reeds vroeger beloofd deze drempel weg te werken, wat zou kunnen via een dubbele erkenning van de voorzieningen.

Tot op heden is dit echter niet gebeurd.

1. Erkent de minister dit probleem ?
2. Zijn dergelijke situaties bij de administratie be-kend en beschikt zij hieromtrent over cijferge-gevens?

Hoeveel jongeren uit de bijzondere jeugdbij-stand werden in instellingen voor personen met een handicap opgenomen en hoeveel werden er geweigerd ?

3. Waarom werd deze dubbele erkenning nog niet uitgevoerd ?

Of is er een andere wijze, die snel en efficiënt de gestelde nood kan beantwoorden ?

Antwoord

1. De dubbele erkenning van voorzieningen voor gehandicapten heeft bestaan tot 31 december 1990. Deze werkwijze bestond erin dat naast de erkenning voor de doelgroep gehandicapten, er ook een erkenning en subsidie voor de doel-groep bijzondere jeugdbijstand werd toegekend door de dienst Bijzondere Jeugdbijstand.

Deze regeling is indertijd afgeschaft op grond van de jarenlange en herhaaldelijke opmerkin-gen van het Rekenhof, waarbij gesteld werd dat wanneer deze minderjarigen behoren tot de doelgroep gehandicapten, ze dan ook via deze subsidieregeling moeten worden ondersteund. In 1991 werd de subsidie voor ongeveer 500 minderjarigen overgedragen van de dienst Bij-zondere Jeugdbijstand naar het toenmalige Fonds voor Medische, Sociale en Pedagogische Zorg voor Gehandicapten (zgn. Fonds 81).

Met deze keuze bevestigde het toenmalig Vlaams beleid de strikte afbakening van de doelgroep -21-jarige gehandicapten enerzijds en niet-gehandicapten anderzijds. In het kader van de uitvoering van de decretale opdrachten van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap is het niet de overheid zélf, maar zijn het de door de overheid ingerichte provinciale evaluatiecommissies (PEC) die beslissen over de inschrijfbaarheid bij het Vlaams Fonds. Deze PEC's staan frequent voor de moeilijke opdracht om te oordelen of problematisch gedrag, leerstoornissen, relationele problemen bij kinderen en jongeren voortkomen uit de handicap zoals bedoeld in het decreet VFSIPH, dan wel of de hulpvraag veeleer moet worden geëvalueerd in de context van een problematische opvoedingssituatie, waarbij complexe factoren bij het kind, maar ook in de gehele context, een rol spelen.

Ik erken het probleem dat een louter stoornisgebonden aanpak en de beschotting tussen de verschillende doelgroepgebonden hulpverleningsstelsels, die volledig afgescheiden van elkaar functioneren, de organisatie van een flexibele hulp op maat bemoeilijken.

2. Uit statistische gegevens blijkt dat over de drie laatste jaren gemiddeld 1.087 minderjarige personen per jaar, op basis van een beslissing van de jeugdrechter of een comité voor bijzondere jeugdzorg, gedurende minstens één maand hebben verbleven in een internaat of een observatiecentrum dat erkend is door het Vlaams Fonds. Over het aantal geweigerde personen zijn bij het Vlaams Fonds geen gegevens bekend.
3. De "dubbele erkenning en subsidiëring" was een subsidietechnische modaliteit in het kader van de hulpverlening aan kinderen en jongeren en de subsidieregels van de jaren 1970 en 1980. Deze modaliteit onverkort restaureren in de context van de sinds toen bestaande erkennings- en subsidieregels, is niet de aangegeven methode van werken.

Samen met de betrokken sectoren werk ik aan een integrale vernieuwing van de jeugdhulp in Vlaanderen. Een nieuwe modaliteit waarover een brede consensus bestaat, is dat de geïndiceerde hulp (ongeacht doelgroep VFSIPH of FBJ) wordt omschreven en toegewezen in termen van ondersteuningsmodules en -programma's die op maat kunnen worden samengesteld (*FBJ : Fonds voor Bijzondere Jeugdbijstand* –

red.). De Vlaamse overheid zal deze modules subsidiëren en toezicht houden op de kwaliteit van de hulpverlening die wordt geboden door een organisatie die daarvoor beschikt over een vergunning en erkenning. De flexibiliteit van de geboden hulp in de gevallen waar voorheen de dubbele erkenning kon worden toegepast, wordt daardoor veralgemeend naar alle sectoren die betrokken zijn bij de integrale jeugdhulp.

In het Vlaams Fonds wordt achter de schermen hard gewerkt om de nieuwe modulaire constructie van het zorgsysteem voor te bereiden. De studiedienst werkt daarvoor samen met een uitgebreide projectgroep, waaraan de pedagogische diensten van de voorzieningen volop meewerken.

Een eerste resultaat van deze voorbereidingen zal mij tegen het zomerreces gepresenteerd worden. In het najaar zal een scenario voor de beslissing en implementatie van deze vernieuwing worden overlegd binnen het Vlaams Fonds.

Vraag nr. 154
van 19 april 2002
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Rustoorden en serviceflats – Weigering of intrekking erkenning

De sluitingsprocedure voor rustoorden (ROB) en serviceflats zoals opgenomen in het besluit van de Vlaamse regering van 10 juli 1985 bepaalt in artikel 10 en volgende dat de minister eerst de voorziening in kennis stelt van het voornemen tot weigering of intrekking van de erkenning.

Verondersteld mag worden dat dergelijke voornemens met voldoende aantoonbare en objectieve elementen – aangebracht door de inspectiediensten die eveneens zicht hebben op de financiële toestand van de voorziening – worden ondersteund.

Daarna is er een beroepsmogelijkheid bij de beroepscommissie, waar de betrokken voorziening kan worden gehoord. Deze dient de minister een advies te geven.

1. Hoeveel serviceflats en ROB's kregen een voornemen van weigering van de erkenning voor de jaren 1999, 2000 en 2001 ?

2. In hoeveel gevallen ging het om een weigering van een verlenging van de voorlopige erkenning in deze drie jaren ?
3. Hoeveel keer gaf de commissie een negatief advies en hoeveel keer een positief advies in de jaren 1999, 2000 en 2001 ?
4. Wat was de uiteindelijke beslissing van de minister in de respectieve gevallen (m.a.w. volgde zij het advies van de commissie) ?
5. Hoeveel van deze instellingen waarvoor de beslissing van de minister uiteindelijk negatief was, functioneren nu nog ?

Antwoord

1. 1999 : 0
2000 : 0
2001 : 2
 2. 1999 : 0
2000 : 0
2001 : tweemaal een voornemen tot weigering van de verlenging van de erkenning van een rusthuis
 3. 1999 : 0
2000 : 0
2001 : 1 negatief advies en 1 genuanceerd advies
- Opmerking bij vraag 3 : in 2000 werden door de commissie drie adviezen gegeven inzake het voornemen tot weigering van (de verlenging van) de voorafgaande vergunning, waarvan twee negatief en één genuanceerd.
4. 2001 :
 - inzake de negatieve advisering van het beroepschrift volgde ik dit advies niet en besliste ik om een verlenging van de erkenning toe te staan, nadat de voorziening zich in de tussenperiode volledig aan de regelgeving had aangepast ;
 - in het geval van het genuanceerd advies werd een verlenging van de erkenning van rechtswege verkregen.
 5. 2001 : er was geen negatieve beslissing van mij.

Van deze twee instellingen functioneert er momenteel nog één.

MARLEEN VANDERPOORTEN

VLAAMS MINISTER
VAN ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 69
van 21 februari 2002
van de heer JOHAN DE ROO

Administratieve vereenvoudiging – Stand van zaken

De Vlaamse regering wenst, zo blijkt uit het regeerakkoord, de administratieve lasten voor burgers en ondernemingen te verminderen.

Welke maatregelen inzake administratieve vereenvoudiging werden reeds genomen met betrekking tot de bevoegdheden van de minister ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (vraagnummers : Dewael nr. 23, Stevaert nr. 208, Vogels nr. 99, Anciaux nr. 53, Vanderpoorten nr. 69, Landuyt nr. 46, Dua nr. 142, Van Mechelen nr. 87, Van Grembergen nr. 66, Gabriels nr. 60).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering.

(Gecoördineerd antwoord : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 15 van 28 juni 2001, blz. 1546 – red.)

Vraag nr. 81
van 21 maart 2002
van de heer JOS DE MEYER

Mandaatvergoedingen – Onderscheid SO/HO

Personeelsleden van het secundair onderwijs (SO) die een mandaat van algemeen directeur of coördinerend directeur uitoefenen, zien hun mandaatvergoeding verrekend in hun eindejaarstoelage en vakantiegeld en eventueel ook in de vaststelling van hun wachtgeld als ze gebruikmaken van een terbeschikkingstelling voorafgaand aan het rustpensioen (antwoord op schriftelijke vraag nr. 57 van 5 februari 2002 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 15 van 28 juni 2002, blz. 1607.

Dat is echter niet zo voor de personeelsleden van het hoger onderwijs (HO) die een mandaat uitoefenen van algemeen directeur, bibliothecaris of departementshoofd (Handelingen Commissievergadering – Nr. 131 van 21 februari 2002, blz. 11 e.v.).

1. Wat zijn de redenen voor dit verschil in behandeling van personeelsleden naargelang ze een mandaat uitoefenen in het secundair onderwijs of in het hoger onderwijs ?
2. Noch de wetgeving inzake vakantiegeld, noch deze inzake eindejaarstoelage, noch deze inzake de terbeschikkingstelling voorafgaand aan het rustpensioen maken een onderscheid tussen personeelsleden werkzaam in het secundair onderwijs en personeelsleden werkzaam in het hoger onderwijs.

In hoeverre is dat verschil in behandeling dan gestoeld op wettelijke gronden ?

Antwoord

1. Men kan aanspraak maken op een wachtgeld inzake terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheden voorafgaand aan het rustpensioen (TBS 55 of 58+) voor opdrachten waarvoor men vastbenoemd is.

Vermits er bij de creatie van de hogeschoolmandaten op grond van het hogescholendecreet van 13 juli 1994 helemaal nog geen sprake was van pensioenrechten voor deze mandaten, hebben wij altijd het standpunt ingenomen ze ook niet in aanmerking te nemen bij de vaststelling van het wachtgeld inzake TBS 55 of 58+.

Zoals bekend, bereidt de Administratie der Pensioenen momenteel een ontwerp van KB voor waarin de mandaten van algemeen directeur, departementshoofd en bibliothecaris bij de hogescholen wel in aanmerking zouden worden genomen voor het staatspensioen. Ze zouden met name gelijkgesteld worden met een vaste benoeming.

Wanneer dit ontwerp van KB definitief wordt, zal het standpunt met betrekking tot TBS 55 of 58+ herbekeken moeten worden.

2. In tegenstelling tot de andere onderwijsniveaus worden de mandaten bij de hogescholen die uitbetaald worden in de vorm van een mandaatvergoeding, zoals de naam het zegt, beschouwd als een vergoeding en niet als een bijwedge. Op

de mandaatvergoedingen worden momenteel geen sociale afhoudingen verricht, waardoor ze ook niet in aanmerking komen voor vakantiegeld of eindejaarstoelage. Deze vergoedingen zijn vergelijkbaar met de toelagen die worden verleend in het kader van het verlofstelsel TAO (tijdelijke andere opdracht) in de andere onderwijsniveaus.

Ten slotte moet worden opgemerkt dat de regelgeving in het hogescholenonderwijs en in het hoger onderwijs in het algemeen veel meer georiënteerd is op de autonomie van de instellingen dan in de andere onderwijsniveaus. Men heeft ervoor geopteerd de hogescholenenveloppes niet extra te belasten met wachtgeld dat zou worden toegekend op basis van bovendien zeer variabele bedragen als mandaatvergoedingen. De decreetgever heeft enkel een bovengrens van 20 % bij het organieke salaris vastgesteld (de paragrafen 2 van de artikel 136 en 158 van voormeld decreet).

Op deze wijze beschikken de hogescholen over meer ruimte om een soepel en flexibel personeelsbeleid te kunnen voeren.

Vraag nr. 82 van 21 maart 2002 van de heer ANDRE MOREAU

Ondersteunend schoolpersoneel – Regelingen BO en SO

Recentelijk werden aan de minister – in het kader van de actie "Help, de directies van het katholiek onderwijs verzuipen" – 150.000 handtekeningen van ouders overhandigd. Daarmee willen zij de eisen van de directies uit het Vlaams katholiek basisonderwijs kracht bijzetten.

Met deze actie wil men de scheefgetrokken financiële situatie tussen de schoolnetten aanklagen. In de tekst staat onder meer : "... Scholen uit het katholiek onderwijs ontvangen voor kinderen minder werkingsgeld dan in het officieel onderwijs". Men spreekt hier over een discriminatie. Naar mijn bescheiden mening wordt er aan deze financiële scheeftrekking gesleuteld en zal zo spoedig mogelijk een positief antwoord mogen worden verwacht.

Ook binnen het eigen katholieke schoolnet wordt de discriminatie aangeklaagd. Ter illustratie wordt volgend concreet voorbeeld gegeven. Een lagere school (basisonderwijs) van 300 leerlingen krijgt 9,5 uur per week om alle administratieve taken

rond te krijgen. Voor een secundaire school van 300 leerlingen daarentegen worden vier voltijdse administratieve medewerkers toegekend.

Is dit laatste inderdaad correct ?

Zo ja, tegen wanneer wordt deze scheefftrekking (discriminatie) uiterlijk weggevoerd ?

Antwoord

1. Basisonderwijs (BO)

Een lagere school van 300 leerlingen krijgt niet 9,5 uur per week, maar wel 13 uur 15 minuten per week om de administratieve taken uit te voeren. Een kleuterschool van 300 leerlingen krijgt 9 uur 30 minuten per week voor de administratie. Een basisschool (kleuter en lager) krijgt voor 300 leerlingen 9 uur 30 minuten per week voor administratie.

De laatste jaren zijn er echter al heel wat inspanningen gebeurd om de scholen de nodige middelen te geven om ze in staat te stellen meer administratieve krachten in dienst te nemen.

Zo wordt gespreid over de periode 1998-2006 een bedrag van 99,2 miljoen euro extra werkingsmiddelen toegekend aan het basisonderwijs. Deze middelen mogen worden aangewend voor de indienstneming van administratief en/of beleidsondersteunend personeel.

Daarnaast wordt er ook voor administratief personeel "op zich" een belangrijke inspanning geleverd. In CAO VI wordt vanaf het schooljaar 2002-2003 andermaal een bedrag toegevoegd aan de werkingsmiddelen van 19,83 miljoen euro voor de indienstneming van administratief personeel (*CAO : collectieve arbeidsovereenkomst – red.*).

Daarenboven zijn, in uitvoering van CAO VI, alle gesubsidieerde contractuelen tewerkgesteld in het onderwijs op basis van de conventie 8285, meestal administratieve ondersteuning basisonderwijs, met ingang van 1 januari 2002 omgezet naar contracten van onbepaalde duur en ten laste genomen van de begroting van Onderwijs.

2. Secundair onderwijs (SO)

De vaststelling van de ondersteunende personeelsformatie in het voltijds gewoon secundair onderwijs is opgenomen in het ontwerp van onderwijsde-

creet XIV, dat binnen afzienbare tijd bij het Vlaams Parlement zal worden ingediend.

Vanaf het huidige schooljaar is alleszins de regeling van kracht dat aan de scholengemeenschappen (of rechtstreeks aan de school indien niet behorende tot een scholengemeenschap) een puntenenveloppe wordt toegekend waaruit dient te worden geput om betrekkingen van administratief medewerker en opvoeder te organiseren. De puntenenveloppe wordt berekend op basis van het globaal aantal uren-leraar (dat op zijn beurt in het teken staat van het concreet opleidingsaanbod) en op basis van het globaal aantal leerlingen van de scholengemeenschap.

Het is de bevoegdheid van de scholengemeenschap om afspraken te maken over de verdeling van de beschikbare punten over haar scholen. Hieraan voorafgaand is echter tot en met het schooljaar 2004-2005 een overgangsmaatregel van kracht die erin bestaat dat elke school in vergelijking met het vorige schooljaar gearandeerd een aantal betrekkingen krijgt toegewezen. Op deze wijze zullen al te grote fluctuaties bij de omschakeling van het principe waarbij de betrekkingen door de overheid rechtstreeks aan de scholen worden toegekend naar het principe van de toekenning via de scholengemeenschap, worden vermeden. Vóór de verdeling aan de scholen kan de scholengemeenschap ten slotte ook een beperkte voorafname van punten doen, bestemd om haar eigen ondersteunende werking ten aanzien van de scholen mogelijk te maken.

Het aantal punten determineert het aantal organiseerbare betrekkingen. Rekening houdende met het bekwaamheidsniveau en de overeenstemmende weddeschaal van het personeelslid dat ermee wordt belast, staan tegenover het ambt van opvoeder of administratief medewerker een aantal punten die uit de voor de instelling uiteindelijk beschikbare puntenkorf dienen te worden geput. Concreet stijgt het aantal aan te wenden punten bij een hoger bekwaamheidsbewijs en dito verloning.

Een en ander betekent dat voornoemd systeem – zeker wanneer op kruissnelheid de bevoegdheid inzake de puntenverdeling door de scholengemeenschap maximaal zal zijn – niet meer toelaat om in algemene zin aan de omvang van de schoolpopulatie een aantal betrekkingen in de categorie van het ondersteunend personeel te koppelen.

Bij de voormalige regelgeving van 15 april 1977, die volledig is opgeheven, was dit daarentegen wel het geval. Aangezien van besparingen op het on-

dersteunend personeel niet langer sprake is, kan in het kader van onderhavige vraag en louter indicatief nog wel naar de normen van 1977 worden verwezen. Deze hielden in dat een school met 300 regelmatige leerlingen inderdaad op vier betrekkingen uit de toenmalige categorieën administratief personeel en opvoedend hulppersoneel kon terugvallen.

Vraag nr. 85
van 28 maart 2002
van de heer JOS DE MEYER

Loopbaanonderbreking onderwijspersoneel – Instapdata

Personeelsleden van het onderwijs kunnen volledige of gedeeltelijke loopbaanonderbreking nemen. Totnogtoe zijn hiervoor twee instapdata vastgesteld, namelijk 1 september en 1 oktober. Voor iemand die in dat stelsel stapt op vijftig jaar, is er een groot verschil indien hij verjaart in de eerste negen maanden, dan wel in de laatste drie maanden van het jaar. Wie na 1 oktober verjaart, kan een jaar wachten om loopbaanonderbreking te nemen.

Is het niet logisch dat, in het kader van de harmonisering van de diverse verlofstelsels voor personeelsleden van het onderwijs, voor volledige of gedeeltelijke loopbaanonderbreking bijkomende instapdata worden ingesteld ?

Werden daartoe reeds stappen gedaan ? Aan welke instapdata wordt daarbij gedacht ?

Welke timing wordt vooropgesteld voor het van kracht worden van de nieuwe regeling en de harmonisering van de verlofstelsels ?

Antwoord

Personeelsleden uit het onderwijs die de leeftijd van 50 jaar bereikt hebben, kunnen gedeeltelijke loopbaanonderbreking nemen tot uiterlijk 31 augustus van het schooljaar waarin ze de leeftijd van 60 jaar hebben bereikt. Momenteel zijn er inderdaad slechts twee mogelijke instapdata om loopbaanonderbreking te nemen, namelijk 1 september of 1 oktober. Dit heeft tot gevolg dat personeelsleden die na 1 oktober verjaren, een jaar langer moeten wachten tot ze loopbaanonderbreking kunnen nemen.

Naar aanleiding van de afschaffing van de vervangingsplicht bij loopbaanonderbreking (artikel 72

tot 75 van de programmawet van 30 december 2001) moet het besluit van de Vlaamse regering van 16 december 1997 betreffende de onderbreking van de beroepsloopbaan van de personeelsleden van het onderwijs en de psycho-medisch-sociale centra aangepast worden. Tegelijk zullen een aantal aanslepende knelpunten, onder meer betreffende het beperkte aantal instapdata, aangepakt worden. Momenteel zijn hierover al een aantal voorstellen gedaan, maar voor de aanpassing van het besluit moet worden gewacht op de federale reglementering terzake.

Met betrekking tot zijn vraag over de verlofstelsels kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger het volgende meedelen. De regelgeving inzake verlofstelsels voor het onderwijspersoneel is zeer omvangrijk. De bedoeling is om te komen tot een harmonisering en vereenvoudiging ervan. Deze harmonisering verliep tot nu toe druppelsgewijze: telkens wanneer de gelegenheid zich voordeed, werd aan de afslanking van de regelgeving inzake verloven gewerkt. Zo is in het voorontwerp van onderwijsdecreet XIV bepaald dat de opsplitsing tussen het verlof wegens opdracht en de terbeschikkingstelling wegens bijzondere opdracht niet meer zal worden gemaakt. In de plaats daarvan komt een tweedeling in een verlof wegens opdracht en een verlof wegens bijzondere opdracht.

Het is duidelijk dat dergelijke maatregelen als vereenvoudiging van de verlofstelsels te beperkt zijn.

Het gehele domein van de verlofstelsels dient te worden gesaneerd en samen te komen in een beperkte centrale codex. De studie hiervan en het formuleren van voorstellen zijn gepland voor juli 2002 tot juli 2003.

Wat het hoger onderwijs in het bijzonder betreft, is de nieuwe regelgeving met betrekking tot de loopbaanonderbreking voor de personeelsleden van de hogescholen en de Hogere Zeevaartschool nog niet gefinaliseerd. De Raad van State heeft zijn advies gegeven. De problematiek van de instapdata werd besproken op een overleg tussen mijn kabinet en administratie en het kabinet van mijn federale collega van Tewerkstelling en Arbeid en de RVA (*Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening – red.*). Momenteel onderzoeken mijn kabinet en administratie de opmerkingen van de Raad van State bij het ontwerp van besluit. Het is mijn bedoeling zo vlug mogelijk de opmerkingen van de Raad van State te verwerken, indien nodig in het ontwerp, samen met de resultaten van het vermelde overleg.

Momenteel werk ik verder aan de globale hervorming van de verlofstelsels betreffende het hogescholenonderwijs, en ik heb mij ertoe geëngageerd om opnieuw constructieve gesprekken hierover op te starten met alle onderwijspartners.

Ik zal samen met hen en met mijn administratie de reeds bestaande ontwerp teksten bespreken en eventueel bijsturen. Er zal hierbij gestreefd worden naar een maximale afstemming met de situatie in het universitair onderwijs.

Vraag nr. 89
van 4 april 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Verpleegkunde – Specialisaties en opleidingskosten

Gediplomeerde verpleegkundigen die reeds enkele jaren beroepsactiviteit achter de rug hebben, kunnen de opleiding tot gegradueerde verpleegkundige volgen.

Deze studenten krijgen – naargelang hun voorgeschiedenis – vrijstellingen voor bepaalde vakken, zeker wanneer ze reeds specialisatieopleidingen volgden.

Toch zijn er nog problemen.

- Door het tekort aan verpleegkundigen geeft men verpleegkundigen die hogere kwalificaties willen verwerven niet altijd de kans.
 - Voor de opleidingskosten van brugstudenten bestaat geen duidelijke regeling.
 - De vrijstelling van vakken die gegeven wordt, is erg verschillend naargelang de hogeschool.
1. Klopt deze informatie ? Zo ja, werden reeds initiatieven genomen om dit te verhelpen ?
 2. Wat zijn de resultaten van de adviezen van de werkgroep Vlhora (Vlaamse Hogescholenraad), de administratie Onderwijs, de hogescholen, ... betreffende de vrijstellingen en de opleidingskosten van deze studenten ?

Antwoord

Het departement Onderwijs en Vorming is niet bevoegd inzake het bieden van tewerkstellingsfaciliteiten aan beroepsactieve verpleegkundigen om een hogere kwalificatie te behalen. Deze bevoegd-

heid berust bij de beroepswereld. In dit verband wil ik echter opmerken dat de beroepswereld wel degelijk inspanningen terzake levert. Ik verwijs daarbij naar het Vesofa-project, waarbij jaarlijks 600 beroepsactieven in de verpleging/verzorging vanwege de werkgever faciliteiten krijgen om een opleiding verpleegkunde te volgen (*Vesofa : Vereniging van de Sociale Fondsen – red.*).

Het convenant afgesloten tussen de federale minister bevoegd voor Volksgezondheid en de drie gemeenschapsministers bevoegd voor Onderwijs valideert de beroepservaring van de gebrevetteerde en gediplomeerde verpleegkundigen met het oog op het behalen van het diploma van gegradueerde verpleger/verpleegster via een verkorte studieroute, de zogenaamde brugopleiding. Dit biedt aan de betrokkenen de mogelijkheid om op een soepele wijze aan de voorwaarden te voldoen om door te groeien naar bijzondere beroepstitels en beroepsbekwaamheden.

De studenten van de brugopleiding worden beschouwd als regelmatige hogeschoolstudenten. Dit betekent dat zij, indien zij voldoen aan de algemene vigerende voorwaarden terzake, financierbaar zijn en net zoals de andere studenten ook studietoelagen kunnen genieten in de vorm van studietoelagen en sociale voorzieningen.

Wat de problematiek betreft van de opleidingskosten verbonden aan de opleiding verpleegkunde, verwijs ik onder meer naar het antwoord dat ik verstrekte op de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger van 6 juli 2001. De overheid komt in de regel niet rechtstreeks tegemoet inzake de opleidingskosten in hoofde van de studenten. Het ten voordele van particuliere opleidingen afwijken van deze algemene regel, zou ingaan tegen het gelijkheidsbeginsel ten opzichte van alle hogeschoolstudenten. Ik acht dit niet wenselijk.

Het concrete opleidingsprogramma van de studenten van de brugopleiding kan sterk verschillen van student tot student. Dit is op zich geen ongunstige vaststelling. De profielen van de studenten zijn heel gevarieerd, zowel inzake achtergrond als inzake de opleidingsfinaliteit die zij beogen. De hogescholen proberen zo doelmatig mogelijk op die verschillende situaties in te spelen. De werkgroep van de Vlhora vergadert geregeld met het oog op het maken van onderlinge afspraken inzake het concept en de concrete invulling van de brugopleiding. De werkgroep stelt evenwel vast dat enkel algemene afspraken mogelijk zijn, zoals bijvoorbeeld over het aandeel van praktijk- en stagemomenten en over de na te streven basiscompetenties. Het

vaststellen van voor elke student vergelijkbare, zo niet identieke opleidingsprogramma's zou hoe dan ook een hypotheek leggen op de mogelijkheid voor de hogescholen om het opleidingsprogramma zo goed mogelijk te laten aansluiten bij de individuele achtergrond en opleidingsdesiderata van elke student. De werkgroep pleit er daarom voor om die autonomie te kunnen behouden.

Ik bereid momenteel, binnen het kader van het stimuleren van het afstandleren en het digitaal leren, de mogelijkheid voor om de daartoe geschikte opleidingsonderdelen van de brugopleiding ook via ICT aan te bieden (*ICT : informatie en communicatietechnologie – red.*). Ik stel daartoe financiële middelen ter beschikking in de vorm van een startfinanciering. De hogescholen hebben gunstig op dit initiatief gereageerd. Zij bereiden momenteel de concrete implementatie voor.

RENAAT LANDUYT

VLAAMS MINISTER
VAN WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag nr. 55
van 21 maart 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

VRT Stille Waters – Buitenlandse zenders

Naar aanleiding van de serie "Stille Waters" die gedurende een aantal maanden op de VRT werd vertoond, is de belangstelling voor het dagjestoerisme in de streek van Klein-Brabant (provincie Antwerpen) enorm toegenomen.

Dat zou zeker nog meer het geval zijn, mocht de serie worden uitgezonden in een aantal buurlanden.

Worden er vanuit Toerisme initiatieven genomen om de serie te promoten bij buitenlandse zenders ?

N.B. Een vraag over dit onderwerp werd gesteld aan de ministers Van Mechelen (nr. 101) en Landuyt (nr.55).

Antwoord

De serie "Stille Waters" werd ook in Nederland – waar men TV1 uiteraard kan ontvangen – vrij goed gevolgd, wat zijn effect niet heeft gemist. Dat kon worden opgemaakt uit het aantal spontane

aanvragen over die streek bij het kantoor van Toerisme Vlaanderen in Den Haag.

In het tv-programma "Vlaanderen Vakantieland", ondersteund door Toerisme Vlaanderen (en vertegenwoordigd in de redactieraad), werd trouwens een speciale reportage gewijd aan de "streek van Stille Waters". Ook in Nederland kan dit programma rekenen op een serieuze kijkdichtheid.

Verder is het uiteraard de taak van de VRT om de serie te promoten/verkopen aan buitenlandse zenders.

Ik beaam in ieder geval dat dergelijke series een serieuze toeristische meerwaarde bieden.

(*Antwoord Dirk Van Mechelen : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 16 van 12 juli 2002, blz. 1844 – red.*)

Vraag nr. 60
van 19 april 2002
van de heer BOUDEWIJN LALOO

Autosnelwegen naar de kust – Vermelding badplaatsen

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie

Vraag nr. 266
van 19 april 2002
van de heer Boudewijn Laloo
Blz. 1920

Antwoord

1. Het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, departement Leefmilieu en Infrastructuur, administratie Wegen en Verkeer West-Vlaanderen, met zetel in 8000 Brugge, Markt 1, stuurde mij een aanvraag tot het verkrijgen van subsidies in het kader van het besluit van de Vlaamse regering houdende de vaststelling van de nadere regels betreffende de subsidieverlening voor projecten in het kader van het Kustactieplan, voor het plaatsen van een specifieke wegsignalisatie naar alle badplaatsen van de kust.

De bedoeling van dit dossier is te komen tot een uniforme bewegwijzering voor de verschillende badplaatsen.

De bewegwijzering naar onze kust is momenteel gericht op functionele verplaatsingen en geregeld volgens de principes van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV).

Zij moet de weggebruiker voorzien van oriëntatie, verwijzing, identificatie en informatie. Om dat zo doelmatig mogelijk te doen en te vermijden dat ze overladen wordt, moet dit systematisch gebeuren. Er wordt uitgegaan van het feit dat reizen en zich verplaatsen een boeiende en complexe aangelegenheid is, een activiteit die behalve rationele componenten ook belevingscomponenten bevat die mee uitmaken of een verplaatsing efficiënt en aangenaam verloopt.

In deze complexiteit blijft de bewegwijzering een wezenlijk bestanddeel. Zij brengt de weggebruiker tot op zijn bestemming, en dit via de openbare ruimtes : straten, pleinen, wegen en landschappen op de verschillende ruimtelijke schaalniveaus : regio, stad, dorp, buurt en wijk.

De bewegwijzering vanaf de E40 is geënt op het principe van de kamstructuur. Voor de Westkust verloopt deze rechtstreeks vanaf de afrit via primaire wegen van categorie II, voor de Oostkust onrechtstreeks via de N31 die als primaire weg I gecategoriseerd werd.

De meeste badplaatsen aan de Oostkust zijn met de huidige (blauwe) bewegwijzering voldoende aangegeven vanaf de E40. Er rijzen echter een aantal problemen :

- Blankenberge is thans niet aangegeven vanaf de E40. De vermelding is weggenomen om de bewegwijzering conform de wegencategorisering van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen te maken ;
- de badplaats Wenduine (De Haan) is beter bereikbaar via de N31 – N9 – N307 dan via de afrit Jabbeke. Dit is thans evenwel niet aangegeven ter hoogte van de afrit Brugge ;
- enkel gemeenten worden vermeld, niet de toeristische badplaatsen.

Verschillende gemeentebesturen lieten ondertussen hun ongenoegen blijken over het feit dat dat hun gemeente of delen van hun gemeente (meer bepaald de toeristische badplaatsen) niet vermeld zijn. Ik kon dit onder andere ook vaststellen uit de werkbezoeken die ik bracht in het kader van het Kustactieplan 2000-2004.

Vanuit de administratie Wegen en Verkeer werd voor deze problematiek een oplossing uitgewerkt. Deze administratie zal deze bewegwijzering tevens ontwerpen en realiseren.

De oplossing die men beoogt, past binnen de visie van de doelstellingen van het Kustactieplan en vormt een verdere uitwerking van eerder geplaatste toeristische bewegwijzering naar de badplaatsen aan de Westkust. Het basisprincipe van die bewegwijzering is dat zij een aanvulling vormt op de normale bewegwijzering en geplaatst wordt waar de gewenste route naar de badplaats afwijkt van de aangegeven route naar de hoofdgemeente.

Om tot een globale visie te komen, rees de vraag of het niet wenselijk is de weg naar de kust in zijn geheel te voorzien van deze toeristische bewegwijzering, aangevuld met het sinds kort gebruikte kustlogo. Op deze manier kan er in een eenvormige vermelding van de badplaatsen worden voorzien.

Doordat het hier de hele kust betreft en de degelijke promotie ervan, past dit project volledig in het kader van het Kustactieplan.

De kust is veruit de belangrijkste toeristische regio in Vlaanderen. Bijna de helft van de toeristische omzet in Vlaanderen wordt hier gerealiseerd. Het toerisme bepaalt dan ook de werkgelegenheid en de economische structuur van deze regio.

Een uniforme bewegwijzering kan bijdragen tot een reële meerwaarde voor onze kust en haar toeristische producten. Bovendien zal zij de kwaliteit en het imago van de kust als vakantiebestemming aanzienlijk verbeteren.

Concreet voorziet het project in de plaatsing van vier nieuwe borden op de E40 aan de complexen in Brugge en Jabbeke. Bovenaan deze borden wordt het logo "de kust" in kleur weergegeven.

Op de vier nieuwe borden zullen volgende namen vermeld worden :

bord 1 afslag 31 : Duinbergen, Heist, Zeebrugge-strand, Blankenberge en Wenduine ;

bord 2 verder volgen E40 (ter hoogte N31) : De Haan, Bredene, Oostende, Middelkerke, Nieuwpoort, Koksijde, De Panne ;

bord 3 verder volgen E40 (ter hoogte A10) : Middelkerke, Nieuwpoort, Koksijde, De Panne ;

Bord 4 : afslag De Haan (N377) en recht door A10 Bredene, Oostende.

Daarnaast zullen twaalf bestaande toeristische wegwijzers naar de badplaatsen aan de Westkust uitgerust worden met een bovenbord met het logo "de kust", teneinde de uniformiteit van de toeristische bewegwijzering te beklemtonen.

2. Voor deze vraag verwijs ik naar het antwoord van minister Stevaert.
3. Voor deze vraag verwijs ik naar het antwoord van minister Stevaert.

VERA DUA

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN LANDBOUW

Vraag nr. 147
van 28 februari 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Gewestoverschrijdende milieueffecten – Informatieregelingen

Met betrekking tot projecten met gewestoverschrijdende effecten is tussen het Vlaams Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest op 4 juli 1994 een samenwerkingsakkoord afgesloten. Conform dit samenwerkingsakkoord hebben de gewesten zich ertoe verbonden mekaar te informeren over MER-plichtige projecten die grensoverschrijdende effecten zouden kunnen hebben (MER: milieueffectrapport). Volgens dit samenwerkingsakkoord kunnen belanghebbende inwoners van het aangrenzende gewest deelnemen aan het openbaar onderzoek en hun eventuele bezwaren kenbaar maken.

In dit kader werd vanuit het Waals Gewest gemeld dat er op verschillende plaatsen stortplaatsen zouden komen. Verder was er sprake van een verbrandingsoven in Moeskroen en een motorcrosscircuit in Hélécine. De uitbreiding van Bierset werd eveneens aangekondigd, althans in de pers.

1. Hoe worden belanghebbende Vlamingen op de hoogte gebracht van de meldingen van het Waals Gewest aan het Vlaams Gewest ?

2. Hoe worden Vlamingen – in het algemeen en naar aanleiding van de vermelde dossiers – concreet betrokken bij het MER dat door het Waals Gewest wordt opgesteld ?

Antwoord

Zoals eerder aan de Vlaamse volksvertegenwoordiger meegedeeld, bestaat tussen de gewesten geen zogenaamd stappenschema dat uitgaande van de wederzijdse regelgevingen de praktische organisatie tussen de betrokken partijen regelt. Een dergelijk stappenschema, zoals dat wel bestaat met Nederland, bevat eveneens de betrokkenheid tijdens het opstellen van het MER.

In de gegeven situatie moet dus worden uitgegaan van de respectieve gewestelijke regelgevingen en het vermelde samenwerkingsakkoord.

Tijdens het opstellen van MER's vanuit het Waals Gewest wordt het Vlaams Gewest niet betrokken. Met betrekking tot de aangekondigde uitbreiding van Bierset is bij de cel MER, als aanspreekpunt van mijn administratie voor grensoverschrijdende MER's, nog geen MER bekend.

Het samenwerkingsakkoord geeft aan dat belanghebbende inwoners van het gewest waar effecten zich kunnen voordoen, op dezelfde wijze aan het openbaar onderzoek moeten kunnen deelnemen als de inwoners van het gewest waar het project gepland is. Hoe dit gebeurt is zaak van de respectieve gewestelijke regelgevingen. Verder wordt ook het beïnvloede gewest (in de praktijk veelal de gemeente) de mogelijkheid gelaten om een openbaar onderzoek te organiseren op zijn grondgebied.

Bij de gemeente Moeskroen werd informatie opgevraagd met betrekking tot deze aangelegenheid. Deze informatie zal aan de Vlaamse volksvertegenwoordiger met een aanvullend antwoord worden verstrekt.

Voor het motorcrossterrein in Hélécine werd de stad Tienen op de hoogte gebracht van het (tweede) openbaar onderzoek, dat liep van 23 februari 2000 tot en met 24 maart 2000. De stad publiceerde een "Bericht aan de bevolking" in een landelijk dagblad en in de plaatselijke pers.

Het samenwerkingsakkoord genereert daarnaast een tweede spoor, waarbij ook de gewesten elkaar wederzijds over projecten die onder de toepassing van het akkoord vallen, informeren, en dit met het oog op de opvolging van het samenwerkingsakkoord.

JAAK GABRIELS

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE, BUITENLANDSE HANDEL
EN HUISVESTING

Vraag nr. 76
van 28 maart 2002
van mevrouw ANN DE MARTELAER

Sociale huisvesting – Huurwoningen arrondissement Leuven

Een belangrijke doelstelling binnen het huisvestingsbeleid 1999-2004 is de realisatie van 15.000 bijkomende sociale huurwoningen.

De regio Vlaams-Brabant, en nog specifiek het arrondissement Leuven, doet het niet goed op het vlak van sociale huisvesting ten opzichte van de rest van Vlaanderen. Er worden minder projecten voor specifieke doelgroepen in de steigers gezet en op het vlak van sociale huisvesting wordt er weinig initiatief genomen (Vlaamse Regionale Indicatoren 2000).

Volgende huisvestingsmaatschappijen zijn er actief : Samenwerkende Maatschappij voor Goedkope Woningen : Aarschot ; CV Providentia : Boortmeerbeek ; CV Diest-Uitbreiding : Diest-Scherpenheuvel-Zichem-Kortenaken-Bekkevoort ; CV Volks-

woningbouw Herent : Herent-Tremelo-Haacht-Begijnendijk ; CV De Goede Haard Heverlee : Leuven-Lubbeek-Tielt-Winge-Oud-Heverlee-Rotselaar-Keerbergen ; CV Dijledal : Leuven-Bierbeek-Oud-Heverlee-Holsbeek-Boutersem ; CV Sociale Woningen van Landen : Landen-Zoutleeuw ; CV Elk Zijn Huis Tervuren : Huldenberg-Tervuren-Kortenberg-Bertem ; CV Huisvesting Tienen : Tienen.

1. Hoeveel bedraagt het totale aantal beschikbare sociale huurwoningen in 2000, opgedeeld per gemeente uit het arrondissement Leuven ?
2. Hoeveel bedraagt het aantal bijkomend geplande sociale huurwoningen per gemeente uit het arrondissement Leuven van 2001 tot op heden ?

Antwoord

1. In onderstaande tabel zijn enkel die sociale huurwoningen opgenomen welke behoren tot het patrimonium van de door de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) erkende sociale-huisvestingsmaatschappijen (SHM).

Er werd dus geen rekening gehouden met woningen die door andere initiatiefnemers zoals gemeenten, OCMW's en intercommunales werden gerealiseerd.

Gemeente	Eengezinswoningen	Appartementen	Totaal
Aarschot	261	28	289
Bertem	81	35	116
Boortmeerbeek	10	0	10
Diest	364	232	596
Haacht	176	0	176
Herent	131	117	248
Huldenberg	6	57	63
Keerbergen	48	0	48
Kortenberg	56	78	134
Landen	146	0	146
Leuven	755	2.288	3.043
Lubbeek	8	0	8
Oud-Heverlee	22	0	22
Rotselaar	31	0	31
Scherpenheuvel-Zichem	26	0	26
Tervuren	123	185	308
Tielt-Winge	44	0	44
Tienen	102	255	357
Tremelo	11	32	43
Totaal	2.401	3.307	5.708

In de volgende gemeenten van het arrondissement beschikten de socialehuisvestingsmaatschappijen op 31 december 2000 nog niet over sociale huurwoningen : Begijnendijk-Bekkevoort-Bierbeek-Boutersem-Geetbets-Glabeeck-Hoegaarden-Holsbeek-Kortenaken-Linter-Zoutleeuw.

Intussen staan er wel projecten op stapel in enkele van deze gemeenten : Boutersem, Holsbeek en Zoutleeuw.

2. Hiervoor werd er gekeken naar alle projecten die bijkomende woningen zullen opleveren, er werd geen rekening gehouden met renovatie- of onderhoudsprojecten.

Projecten die reeds vastgelegd werden tussen 1 januari 2001 en 11 april 2002 :

SHM	Ligging	Gemeente	Aard	Aantal woningen
Samenwerkende Mij. Goedkope Woningen Aarschot	Maalderstraat Nieuwstraat	Aarschot	Vervangingsbouw	2
Samenwerkende Mij. Goedkope Woningen Aarschot	Maalderstraat Nieuwstraat	Aarschot	Vervangingsbouw	4
Elk Zijn Huis Tervuren	Wijk Opakker	Bertem	Nieuwbouw	21
Hevelhof Kessel-lo	Eyckeveld	Boutersem	Nieuwbouw	18
De Goede Haard Heverlee	St.-Antoniuswijk	Rotselaar	Nieuwbouw	25
De Goede Haard Heverlee	Heverlee, Matadi	Leuven	Vervangingsbouw	4

Projecten waarvoor op basis van voorontwerp een SBR-subsidie werd toegekend (cfr. supra) :

SHM	Ligging	Gemeente	Aard	Aantal woningen
Sociale Woningen Landen	BPA De Mot Fase 1	Landen	Nieuwbouw	56

(SBR : subsidie bouw en renovatie – red.)

Vraag nr. 77
van 28 maart 2002
van mevrouw ANN DE MARTELAER

Sociale huisvesting – Daklozen

Artikel 7, § 5 van het sociaal huurbesluit bepaalt : "Een OCMW kan ten behoeve van daklozen aan het beslissingsorgaan van een socialehuisvestingsmaatschappij een afwijking vragen, zoals bepaald in § 1. Het beslissingsorgaan kan alleen, binnen een termijn van 10 werkdagen, op gemotiveerde wijze weigeren op dit verzoek tot afwijking in te gaan. Indien het beslissingsorgaan van de socialehuisvestingsmaatschappij wenst in te gaan op de vraag tot afwijking, moet de in § 1 bepaalde procedure gevolgd worden".

Dit wil zeggen dat men aan de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) een gemotiveerde afwijking vraagt gebaseerd op bijzondere omstandigheden van sociale aard, en dit vergezeld van het advies van de opdrachthouder.

De VHM moet uiterlijk acht dagen na ontvangst van het volledige dossier beslissen en haar beslissing kenbaar maken. Zo niet wordt het voorstel tot afwijking verondersteld te zijn aanvaard. Een socialehuisvestingsmaatschappij die ten behoeve van een dakloze een afwijking vraagt, kan de kandidaat-huurder een bijkomende voorwaarde opleggen. Zo'n bijkomende voorwaarde kan bijvoorbeeld bestaan uit de begeleiding door het OCMW.

De socialehuisvestingsmaatschappij kan enkel weigeren in te gaan op het verzoek tot afwijking mits ze haar beslissing neemt binnen tien werkdagen en ze voldoende motiveert.

Bij een negatief of laattijdig antwoord kan de kandidaat-huurder zelf een gemotiveerde afwijking vragen aan de VHM.

Het systeem zou eind 2001 door de Vlaamse regering geëvalueerd worden.

Als dakloze wordt beschouwd : de particulier die op basis van bewijzen van de VHM wordt beschouwd als thuisloos, of de particulier die bewijst dat hij in de periode van zes maanden die voorafging aan de inschrijving, cumulatief voldeed aan de volgende voorwaarden :

- geen houder was, geheel noch gedeeltelijk, van een zakelijk recht op een woning ;

niet beschikte over een recht van bewoning, behalve indien dat recht betrekking had op een tijdelijke opvang om psychische, medische of sociale redenen ;

- niet heeft ingewoond bij verwanten of familieleden tot en met de tweede graad (art.1, 25°).

1. Wat is het aantal in het jaar 2001 toegestane afwijkingen voor daklozen per huisvestingsmaatschappij en per gezinstype : alleenstaande mannen, alleenstaande vrouwen, alleenstaande mannen of vrouwen met kinderen, koppels of gezinnen, koppels of gezinnen met kinderen ?
2. Hoeveel bedraagt het aantal gevraagde afwijkingen voor daklozen in 2001 per OCMW ?
3. Hoeveel bedraagt het aantal weigeringen voor afwijkingen voor daklozen in 2001 per huisvestingsmaatschappij en met opgave van de reden ?
4. Wat is het aantal en de aard van de eventuele bijkomende voorwaarden die werden opgelegd in 2001 ?
5. Hoeveel bedraagt het aantal aanvragen tot afwijking in 2001 waarbij de kandidaat-huurder, bij een negatief of laattijdig antwoord, zelf een afwijking vroeg aan de VHM ?
6. Bevatten de interne toewijzingsreglementen zoals goedgekeurd door de afdeling Woonbeleid, bepalingen met betrekking tot het toewijzingsbeleid dat de socialehuisvestingsmaatschappij voert in verband met verzoeken tot afwijking op grond van dakloosheid, en wat is de strekking hiervan ?

Zijn er goedgekeurde interne toewijzingsreglementen die de mogelijkheid om voor daklozen een afwijking op de voorrangregels toe te staan voor heel het patrimonium, rigoureuus uitsluiten ?

7. Heeft de Vlaamse regering of de minister eind 2001 het systeem geëvalueerd en zo ja, aan de hand van welke indicatoren en beleidsdoelstellingen, en tot welke bevindingen is men gekomen ? Zo neen, tegen wanneer neemt men zich voor een evaluatie te houden, en welke elementen zullen worden onderzocht ?
8. Kan de minister meedelen of het systeem van afwijkingen op grond van dakloosheid de toegankelijkheid van de sociale huur voor daklozen in vergelijking met vroeger gunstig, negatief, of neutraal beïnvloed heeft, en beschikt de minister terzake over cijfergegevens die een vergelijking met voorgaande jaren mogelijk maakt ?

Antwoord

1. In 2001 werd door de VHM één aanvraag tot afwijking ten gunste van een dakloze goedgekeurd, ingediend door De Goede Woning in Antwerpen, in casu aan een alleenstaande man, en dit met toepassing van artikel 7, § 5 van het BVR van 20 oktober 2000 tot reglementering van het sociaal huurstelsel (aanvraag tot afwijking via het OCMW) (*BVR : besluit van de Vlaamse regering – red.*).

Dit betekent echter niet dat er geen andere afwijkingen ten behoeve van daklozen werden toegestaan. Een kandidaat-huurder die beantwoordt aan de definitie van dakloze maar geen gebruikmaakt van de specifieke procedure van artikel 7, § 5 van het sociaal huurbesluit, kan op geen enkele manier in de statistieken worden teruggevonden.

Het is ook mogelijk dat aan een dakloze een sociale huurwoning wordt toegewezen los van een vraag tot afwijking. Hierover kunnen op dit moment echter geen gegevens worden verstrekt.

2. Er zijn op dit moment bij de VHM nog geen gegevens beschikbaar over het aantal gevraagde afwijkingen voor daklozen in 2001 per OCMW. Indien de socialehuisvestingsmaatschappij een vraag van het OCMW tot afwijking ten behoeve van een dakloze op gemotiveerde wijze heeft geweigerd, wordt er immers geen voorstel van de VHM voorgelegd.

Er bestaan hierover dan ook geen gegevens.

- In 2002 werd door de VHM één aanvraag tot afwijking ten gunste van een dakloze (toepassing van artikel 7, § 5 van het BVR van 20.10.2000 tot reglementering van het sociaal huurstelsel – aanvraag tot afwijking via OCMW) afgewezen, omdat er op dat moment geen woning beschikbaar was (betrokken SHM : Gentse Maatschappij voor Huisvesting).

In de betekening van de beslissing aan de socialehuisvestingsmaatschappij werd meegedeeld dat een nieuwe aanvraag kon worden ingediend zodra er een woning vrijkomt.

- Bij de goedkeuring van de aanvraag tot afwijking ten gunste van de dakloze werden door de VHM geen bijkomende voorwaarden opgelegd.
- In 2001 werd slechts één aanvraag tot afwijking door de kandidaat-huurder (dakloze) zelf aan de VHM voorgelegd.

De vraag werd door een hulporganisatie aan de socialehuisvestingsmaatschappij bezorgd, die de aanvraag aan de VHM heeft doorgestuurd (geen toepassing van artikel 7, § 5 van het BVR van 20.10.2000 tot reglementering van het sociaal huurherstel – aanvraag tot afwijking via OCMW).

- In de interne toewijzingsreglementen zijn geen specifieke bepalingen opgenomen over het toewijzingsbeleid van de betrokken socialehuisvestingsmaatschappij in verband met verzoeken tot afwijking op grond van dakloosheid.

In een intern toewijzingsreglement kan geen afbreuk worden gedaan aan de bepalingen van het sociaal huurbesluit. Het is dan ook niet toegelaten dat in een intern toewijzingsreglement de mogelijkheid tot het vragen van een afwijking wordt uitgesloten.

- In 2002 zal een uniform sociaal huurstelsel worden uitgewerkt voor alle verhuurders van sociale huurwoningen.

Er zal bij de uitwerking van de toewijzingsregels ook rekening worden gehouden met de evaluatie van de bestaande prioriteiten en de praktijk van de vragen tot afwijking in het algemeen.

- Het BVR van 20 oktober 2000 tot reglementering van het sociaal huurstelsel is in werking getreden op 1 januari 2001. In dat jaar kon dus

voor het eerst artikel 7, § 5 (nieuwe bepaling) worden toegepast. Er zijn dus geen cijfergegevens beschikbaar van voorgaande jaren.

De VHM vraagt jaarlijks allerlei relevante cijfergegevens op bij de socialehuisvestingsmaatschappijen. Op de "statistische inlichtingen" die over het jaar 2001 gaan en die momenteel aan de VHM worden bezorgd, werd een vraag ingelast over de toewijzingen aan daklozen. Die gegevens worden in de loop van 2002 verwerkt.

Vraag nr. 79
van 28 maart 2002
van mevrouw ANN DE MARTELAER

Sociale huisvesting – Verhoogde inkomensgrenzen

Op basis van het besluit van de Vlaamse regering van 20 oktober 2000 kunnen huisvestingsmaatschappijen met een gemiddelde inkomenscoëfficiënt lager dan 1 op 1 december in het daaropvolgende kalenderjaar, vanaf de goedkeuring van het intern toewijzingsreglement, personen inschrijven met een hoger inkomen (22.310,42 euro voor een alleenstaande, 23.549,88 euro voor een alleenstaande gehandicapte en 29.747,22 euro vermeerderd met 129,47 euro per persoon ten laste).

Met deze verhoging van de inkomensgrenzen beoogt men de realisatie van een sociale mix en de verhoging van de (huur)inkomsten voor de socialehuisvestingsmaatschappijen (SHM).

- Welke SHM's kregen voor het jaar 2001 de toelating voor het inschrijven van personen met een hoger inkomen ?
- Welke SHM's kregen voor het jaar 2002 de toelating voor het inschrijven van personen met een hoger inkomen ?
- Aan hoeveel personen/gezinnen met dit hoger inkomen werd hetzij in 2001, hetzij in 2002 een sociale woning toegekend ?
- Wat is de financiële weerslag van deze maatregel op de SHM's, in procentuele verhoging uitgedrukt ?
- Werd deze maatregel uit het sociaal huurbesluit, met name de verhoging van de inkomensgrenzen, door de minister geëvalueerd ?

Zo ja wat zijn de conclusies ?

Zo neen, wordt een evaluatie in het vooruitzicht gesteld ?

Bij het vaststellen van de inkomensgrenzen zal een evaluatie worden gemaakt van het selectief optrekken van de inkomensgrenzen.

Antwoord

1. In 2001 werd, na goedkeuring van een leefbaarheidsplan, aan de volgende socialehuisvestingsmaatschappijen de toelating gegeven om kandidaat-huurders in te schrijven met een hoger inkomen :
 - Onze Woning CV (Antwerpen)
 - CV Huisvesting (Antwerpen)
 - De Goede Woning CV (Antwerpen)
 - Izegemse Bouwmaatschappij CV (Izegem)
 - Inter-Vilvoordse (Vilvoorde)
 - Limburgs Tehuis (Hasselt)
 - CV Dewaco – Werkerswelzijn (Aalst)
 - CV Volkswelzijn (Dendermonde)
 - Gewestelijke Mij. Bouwen van Sociale Woningen te Boom en Terhagen (Boom)
 - CV Beter Wonen (Hoboken)
 - CV De Goede Werkmanswoning (Gent)
 - Het Lindenhof CV (Blankenberge)
 - CV Dendermondse Volkswoningen (Dendermonde)
 - CVBA Sociaal Wonen (Deurne).
2. In 2002 werd totnogtoe aan de CV Mijn Huis (Harelbeke) de toelating gegeven om kandidaat-huurders in te schrijven met een hoger inkomen.
3. Er werd in casu in 2001 en 2002 aan 60 personen/gezinnen een sociale woning toegewezen.
4. De financiële weerslag van deze maatregel op de SHM's, in procentuele verhoging, is verwaarloosbaar klein.
5. In de loop van 2002 zal een uniform sociaal huurbesluit voor alle verhuurders van sociale huurwoningen worden opgemaakt.

Vraag nr. 80 van 28 maart 2002 van mevrouw SONJA BECQ

Sociale huisvesting – Invaliditeitsattesten

Artikel 1, § 2, 9° van het besluit van de Vlaamse regering (BVR) van 12 oktober 1988 tot bepaling van de attesten die in aanmerking worden genomen om een ernstige handicap vast te stellen, bepaalt dat voor de invaliden volgens de ziekteverzekering, een attest van het ziekenfonds – dat de periode vermeldt waarin de betrokken persoon een invaliditeitsuitkering heeft ontvangen – als geldig kan worden beschouwd.

Wanneer deze personen echter de pensioenleeftijd bereiken, ontvangen zij niet langer een invaliditeitsuitkering (van het ziekenfonds), doch een uitkering van het pensioenfonds.

De ziekenfondsen maken op dat ogenblik een eenmalig attest op met de vermelding van de graad van ongeschiktheid van ten minste 66 %. Dit attest geldt als bewijs van handicap om na de pensioenleeftijd verder fiscale en andere faciliteiten te kunnen genieten.

Sommige socialehuisvestingsmaatschappijen aanvaarden deze invaliditeitsattesten na de pensioenleeftijd niet meer als bewijs van handicap en vragen aan betrokkenen:

- ofwel om een medische vaststelling te laten uitvoeren bij het Ministerie van Sociale Zaken, dienst Tegemoetkomingen aan Gehandicapten;
- ofwel om zich door de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij te laten uitnodigen voor een geneeskundig onderzoek bij de Administratieve Gezondheidsdienst van het Ministerie van Volksgezondheid.

Het lijkt vreemd dat bij het bereiken van de pensioenleeftijd plots zou worden getwijfeld aan de geldigheid van de door ziekenfondsen afgeleverde invaliditeitsattesten. Pensionering betekent toch niet het wegvallen van een ongeschiktheid. Bovendien worden de attesten door de andere overheidsdiensten, onder andere federale en Vlaamse belastingdiensten, verder aanvaard.

Werden er reeds initiatieven genomen om een vereenvoudiging van bewijsvoering mogelijk te maken, zodat deze personen, die het door hun ziekte veelal al moeilijk hebben, niet geconfronteerd worden met nodeloze onderzoeken ?

Zo niet, mogen deze op korte termijn worden verwacht ?

Antwoord

In het BVR van 20 oktober 2000 tot reglementering van het sociaal huurstelsel wordt bepaald dat een persoon als ernstig gehandicapt kan worden erkend onder de voorwaarden die de minister, op voorstel van de Vlaamse minister bevoegd voor de bijstand aan personen, gesteld heeft. Het BVR van 12 oktober 1988 legt de voorwaarden vast om als ernstig gehandicapt beschouwd te worden in het kader van de sociale huisvesting.

Ik zal de nodige stappen ondernemen om het BVR van 12 oktober 1988 zodanig te laten wijzigen dat, voor de toepassing van de sociale huurreglementering, het attest van het ziekenfonds voor gehandicapten uit de ziekteverzekering geldig blijft wanneer zij worden gepensioneerd.

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 81, 6)

Nihil.

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (Reglement artikel 81, 4)

Nihil.

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
P. DEWAEL, minister-president van de Vlaamse regering				
26	21.03.2002	C. Decaluwe	<i>Subsidies Nationale Loterij – Verdeelsleutel</i>	2076
27	28.03.2002	J. Sauwens	<i>Subsidies Nationale Loterij – Verdeelsleutel</i>	1915
28	04.04.2002	J. Sauwens	<i>Telewerk – Beleid</i>	2077
30	19.04.2002	S. Becq	<i>Financieringsfonds – Werking</i>	1915
S. STEVAERT, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie				
258	04.04.2002	J. De Roo	<i>Ontsluiting kusthavens – Maatschappelijke impactstudie</i>	1916
261	19.04.2002	J. Stassen	<i>Scheldedijk Hamme – Werken</i>	1917
262	19.04.2002	D. Holemans	<i>Schipdonkkanaal – Verbredingsplannen</i>	1918
263	19.04.2002	D. Holemans	<i>De Lijn Gent – Gratisacties</i>	1918
264	19.04.2002	J. Malcorps	<i>Vademecum "Fietsvoorzieningen" – Opzet</i>	1919
265	19.04.2002	J. Verfaillie	<i>Kemmelbeek Zuidschote – Wateroverlast (2)</i>	1920
266	19.04.2002	B. Laloo	<i>Autosnelwegen naar de kust – Vermelding badplaatsen</i>	1920
267	19.04.2002	J. Malcorps	<i>Verkeersveiligheidsinvesteringen – Realisaties 2001</i>	1922
268	19.04.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse Rand – Eentalige verkeersborden</i>	1924
269	19.04.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>N116 Nijlen – Heraanleg fietspaden</i>	1924
271	25.04.2002	J. Malcorps	<i>De Lijn Antwerpen – Buslijn 33</i>	1924
272	25.04.2002	F. De Cock	<i>Kruispunten Geel-Herentals – Heraanleg</i>	1925
273	25.04.2002	J. Stassen	<i>N70 Melsele – Heraanleg</i>	1926
276	03.05.2002	F. Vermeiren	<i>Wegenwerken – Omgeleid vrachtverkeer</i>	1926
277	03.05.2002	C. Van Eyken	<i>Gewestelijk Expresnet – Tariefintegratie</i>	1927
278	03.05.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>De Lijn – Taalgebruik</i>	1927
279	03.05.2002	J. Verfaillie	<i>Heraanleg Dijk Adinkerke – Stand van zaken</i>	1928
280	03.05.2002	J. Verfaillie	<i>Heraanleg centrum Gistel – Stand van zaken</i>	1928
281	03.05.2002	J. Verfaillie	<i>Bedrijventerreinen – Openbaar vervoer</i>	1929
M. VOGELS, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen				
58	09.01.2002	A. Moreau	<i>Gokverslaving – Preventiebudget</i>	2079
85	21.02.2002	K. Helsen	<i>Luchtkwaliteit Noorderkempen – Onderzoek</i>	2080

102	21.02.2002	J. Loones	<i>Senioren – Boeken aan huis</i>	2080
120	14.03.2002	P. Ceysens	<i>VIPA-subsidiëring – Prioriteiten</i>	2081
132	28.03.2002	P. Ceysens	<i>Genotsmiddelenpreventie – Leesboekjes voor kinderen</i>	1930
134	28.03.2002	P. Ceysens	<i>Erkenningen – Overdracht</i>	2081
135	28.03.2002	S. Becq	<i>Nieuwe OCMW-boekhouding – Implementatierapport</i>	2084
136	28.03.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Gehandicaptenvoorzieningen – Opnames in overtal</i>	2086
137	28.03.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Interculturele bemiddelaars – Onderzoeksresultaten</i>	1931
138	04.04.2002	C. Van Eyken	<i>Meningitis C-vaccinaties – Franstalige faciliteitenscholen</i>	1933
139	04.04.2002	J. Maes	<i>Kinderopvang – Prestatietijd</i>	2087
140	04.04.2002	S. Becq	<i>Delinquente jongeren – Psychiatrische opvang</i>	2087
141	04.04.2002	F. Strackx	<i>Legionella – Controle hotels en restaurants</i>	1934
142	19.04.2002	S. Becq	<i>Rusthuizen – Juridische constructies</i>	2089
143	19.04.2002	P. Ceysens	<i>Adoptiecentrum Het Fluisterend Zand – Erkenning</i>	1935
144	19.04.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Delinquente jongeren – Psychiatrische opvang</i>	2090
145	19.04.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>OPZ Rekem – Forensische afdeling</i>	1936
146	19.04.2002	S. Becq	<i>Expertisecentra voor gehandicapten – Ondersteuning</i>	1937
148	19.04.2002	S. Becq	<i>Bijzondere jeugdbijstand en gehandicaptenzorg – Flexibiliteit</i>	2090
149	19.04.2002	S. Becq	<i>Particuliere opvanginitiatieven – Financiële steun</i>	1938
150	19.04.2002	S. Becq	<i>Vlaams Patiëntenforum – Evaluatie</i>	1940
151	19.04.2002	S. Becq	<i>Interlandelijke adoptie – Stand van zaken</i>	1944
153	19.04.2002	P. Ceysens	<i>Buitenschoolse kinderopvang – Financiële middelen</i>	1945
154	19.04.2002	P. Ceysens	<i>Rustoorden en serviceflats – Weigering of intrekking erkenning</i>	2091
155	25.04.2002	J. Malcorps	<i>Astma – Preventiebeleid</i>	1946
157	25.04.2002	S. Becq	<i>Kleinere CAW's – Steun</i>	1952
160	03.05.2002	C. De Schepper	<i>Shaken Infant Syndrome – Onderzoek</i>	1953
161	03.05.2002	S. Becq	<i>Vlaams Fonds – Bijzondere subsidies aan voorzieningen</i>	1954

B. ANCIAUX, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking

△ 67	21.03.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Brussel – Overleg met VGC-college</i>	1955
73	28.03.2002	M. Van den Eynde	<i>Jeugdruimtebeleid – Restkrediet</i>	1958
74	28.03.2002	S. Becq	<i>Muziekacademie Dilbeek – Bloso-gronden</i>	1960
75	28.03.2002	M. Van den Eynde	<i>Politieke jongerenbewegingen – Subsidiëring</i>	1962
76	04.04.2002	J. Sauwens	<i>Vlaamse Wielerschool – Subsidiëring</i>	1964
77	19.04.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse projecten voor Brussel – Brukselbinnenstebuiten</i>	1964
78	19.04.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse projecten voor Brussel – Ourar Amazigh</i>	1965
79	19.04.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse projecten voor Brussel – De Vaartkapoen</i>	1965

80	19.04.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse projecten voor Brussel – Kleurrijk Brussel</i>	1966
81	19.04.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse projecten voor Brussel – Casarural</i>	1966
82	19.04.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse projecten voor Brussel – Nousautres</i>	1966
83	19.04.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse projecten voor Brussel – Mobiele Fanfarrappers</i>	1967
84	19.04.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse projecten voor Brussel – Wereldcafé</i>	1967
85	19.04.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse projecten voor Brussel – Vlaanderen-Marokko 2001</i>	1968
86	19.04.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse projecten voor Brussel – Afro-Vlaamse ontmoetingen</i>	1968
87	19.04.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse projecten voor Brussel – Kerstconcert Koekelberg</i>	1969
88	19.04.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse projecten voor Brussel – Guldensporenmeeting</i>	1969
89	19.04.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse projecten voor Brussel – PleinOPENair</i>	1970
90	19.04.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>WK Atletiek 2005 – Subsidiëring</i>	1970
91	19.04.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Brussel-brochure – Herdruk</i>	1971
92	25.04.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Groene corridor Vlaams-Brabant – Coördinatie</i>	1972

M. VANDERPOORTEN, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming

69	21.02.2002	J. De Roo	<i>Administratieve vereenvoudiging – Stand van zaken</i>	2092
81	21.03.2002	J. De Meyer	<i>Mandaatvergoedingen – Onderscheid SO/HO</i>	2092
82	21.03.2002	A. Moreau	<i>Ondersteunend schoolpersoneel – Regelingen BO en SO</i>	2093
85	28.03.2002	J. De Meyer	<i>Loopbaanonderbreking onderwijspersoneel – Instapdata</i>	2095
86	28.03.2002	J. De Meyer	<i>Tijdelijke andere opdracht – Hogescholenonderwijs</i>	1972
87	28.03.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Basisschool Moeskroen – Subsidiëring in inspectie</i>	1973
88	04.04.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Verpleegkunde – Specialisaties en werkgelegenheid</i>	1974
89	04.04.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Verpleegkunde – Specialisaties en opleidingskosten</i>	2096
98	30.05.2002	B. De Smet	<i>Pesten op school – Aanpak</i>	1977

R. LANDUYT, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme

55	21.03.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>VRT Stille Waters – Buitenlandse zenders</i>	2097
56	21.03.2002	C. Decaluwe	<i>Subsidies Nationale Loterij – Verdeelsleutel</i>	1979
58	28.03.2002	J. Sauwens	<i>Transmissie- en schorsingsbeleid – Evolutie en gewestelijke verschillen</i> .	1979
59	04.04.2002	J. Sauwens	<i>Vlaamse CAO's – Decretaal kader (2)</i>	1982
60	19.04.2002	B. Laloo	<i>Autosnelwegen naar de kust – Vermelding badplaatsen</i>	2097
61	19.04.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Taalgebruik in het bedrijfsleven – Brochure</i>	1983
△ 62	19.04.2002	N. De Gryze	<i>Antwerpse Zoo – Naam</i>	1983
63	25.04.2002	D. Ramoudt	<i>Kust – Mobiliteit – Kustbaan</i>	1984
64	03.05.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Socialprofitsector – Diversiteit</i>	1985
68	03.05.2002	J. Sauwens	<i>VDAB – Werkzoekenden en werkaanbiedingen van buiten Vlaanderen</i> .	1989

V. DUA, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw

147	28.02.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Gewestoverschrijdende milieueffecten – Informatieregelingen</i>	2099
168	21.03.2002	J. Loones	<i>Kustbossen – Afbakeningsprocessen</i>	1990
169	21.03.2002	J. De Meyer	<i>Landbouwoverdrachten binnen België – Wederkerigheid</i>	1991
170	21.03.2002	M. Van den Eynde	<i>Crematoria – Vlaremnormen</i>	1993
173	21.03.2002	J. Loones	<i>Pesticidendecreet – Gevolgen voor de gemeenten</i>	1996
174	21.03.2002	C. Decaluwe	<i>Vlaams Ecologisch Netwerk – West-Vlaanderen</i>	1998
176	21.03.2002	A. Moreau	<i>Motorcrosscircuit Hélécine – Stand van zaken</i>	1999
177	21.03.2002	J. De Roo	<i>Grondwater – Oost-Vlaanderen</i>	2000
179	21.03.2002	C. Decaluwe	<i>Subsidies Nationale Loterij – Verdeelsleutel</i>	2002
181	28.03.2002	M. Van den Eynde	<i>Bosgroepen – Stand van zaken</i>	2002
182	28.03.2002	J. Maes	<i>VMW – Personeelsformatie</i>	2004
183	28.03.2002	C. Decaluwe	<i>Heulebeek Moorsele – Overstromingsrisico</i>	2005
184	28.03.2002	H. Lauwers	<i>Vlarem II – Stallen in woongebied</i>	2006
185	28.03.2002	A. Moreau	<i>Grondbank – Stand van zaken</i>	2007
186	28.03.2002	A. De Martelaer	<i>Integraal waterbeheer – Begijnenbeek Diest</i>	2008
187	28.03.2002	M. Van den Eynde	<i>Paling – PCB-vervuiling</i>	2010
188	28.03.2002	M. Van den Eynde	<i>Indoorkartings – Afzuiginstallatie</i>	2011
189	28.03.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Infrastructuurwerken Lauw (Tongeren) – Schadedossiers</i>	2013
190	28.03.2002	C. Decaluwe	<i>Sokkelwater – Groenteverwerkende industrie</i>	2014
191	28.03.2002	A. Moreau	<i>VLIF – Evaluatie – Glastuinbouw</i>	2015
192	28.03.2002	A. Moreau	<i>Mestactieplan – Samenvoeging van vergunningen</i>	2016
193	28.03.2002	M. Van den Eynde	<i>NV Prayon Rupel (Ruisbroek) – Diisopropylether</i>	2017
196	04.04.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Luchthaven Bierset – Geluidshinder</i>	2018
197	04.04.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Waterbeheersing Lauw (Tongeren) – Wachtbekken</i>	2020
198	19.04.2002	J. Verfaillie	<i>Kemmelbeek Zuidschote – Wateroverlast (2)</i>	2020
201	19.04.2002	I. Vertriest	<i>Bosgebied Burkel (Maldegem) – Sanering</i>	2020
203	25.04.2002	G. Gardeyn-Debever	<i>Gemeentelijke milieuraden – Samenstelling</i>	2022
209	03.05.2002	E. Matthijs	<i>Vlaams Ecologisch Netwerk – Afbakening</i>	2023

D. VAN MECHELEN, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening

△ 112	19.04.2002	S. Becq	<i>Financieringsfonds – Werking</i>	2024
113	19.04.2002	P. Huybrechts	<i>Transportzone Meer – Uitbreiding</i>	2031
114	19.04.2002	J. De Roo	<i>Academie voor Wetenschappen en Kunsten – Huisvesting</i>	2033
115	25.04.2002	J. De Roo	<i>Streekplatform Meetjesland – Regionale knelpunten</i>	2033
116	25.04.2002	J. Loones	<i>Onroerende voorheffing – Vrijstelling – Prins Laurent (2)</i>	2035

117	25.04.2002	E. Matthijs	<i>Zonevreemde woningen – Zelfstandige activiteiten</i>	2036
118	03.05.2002	S. Becq	<i>Bedrijventerreinen Vlaams-Brabant – Stand van zaken</i>	2037
119	03.05.2002	J. De Roo	<i>Bouwmisdrijven – Verjaringstermijn</i>	2039
120	03.05.2002	J. Verfaillie	<i>Verbindingsweg A18 Veurne-A19 Ieper – Stand van zaken</i>	2039
121	03.05.2002	J. Verfaillie	<i>Windturbineprojecten – West-Vlaanderen</i>	2040
122	03.05.2002	B. Tobback	<i>Woonwagenterreinen – Medewerking lokale besturen</i>	2042
123	16.05.2002	J. De Roo	<i>Zonevreemde woningen – Administratieve bestanden</i>	2044

P. VAN GREMBERGEN, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid

74	21.03.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Brussel – Overleg met VGC-college</i>	2045
75	21.03.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Wezembeek-Oppem – Taalregister</i>	2045
76	21.03.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Wezembeek-Oppem – Kiezerslijsten</i>	2046
77	21.03.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Wemmel – Toegangskaarten containerpark</i>	2046
78	21.03.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Faciliteitengemeenten – Subsidiëring Franstalige verenigingen</i>	2047
79	21.03.2002	J. Roegiers	<i>Ethisch beleggen – Voorbeeldfunctie lokale besturen</i>	2048
80	21.03.2002	J. De Roo	<i>Academie voor Wetenschappen en Kunsten – Huisvesting</i>	2048
81	21.03.2002	M. Van Hecke	<i>Vlaams Personeelsstatuut – Afdelingshoofd met andere opdracht</i>	2050
83	28.03.2002	P. Ceysens	<i>Vlaams Administratief Centrum Leuven – Architectuurwedstrijd</i>	2051
84	28.03.2002	P. Ceysens	<i>Faillissement van rusthuizen – Bevoegdheid burgemeester</i>	2052
85	28.03.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Federaal Aankoopbureau – Samenwerking</i>	2054
86	28.03.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Carrefour – Logo Vlaams-Brabant</i>	2054
87	28.03.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Elektronische gemeentelijke documenten – Inzageregeling</i>	2055
88	04.04.2002	C. Van Eyken	<i>Overdracht provinciewegen – Financiële middelen</i>	2055
89	19.04.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Beiaard Tongeren – Restauratievoorwaarden</i>	2056
90	19.04.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Europees Parlement – Nederlands</i>	2057
91	19.04.2002	N. De Gryze	<i>Antwerpse Zoo – Naam</i>	2058
92	19.04.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Unesco-conventies – Ratificatie</i>	2058
93	19.04.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Gesprekken met Scandinavische ambassadeurs – Thema's</i>	2059

J. GABRIELS, Vlaams minister van Economie, Buitenlandse Handel en Huisvesting

76	28.03.2002	A. De Martelaer	<i>Sociale huisvesting – Huurwoningen arrondissement Leuven</i>	2100
77	28.03.2002	A. De Martelaer	<i>Sociale huisvesting – Daklozen</i>	2100
78	28.03.2002	A. De Martelaer	<i>Honing – Promotie</i>	2060
79	28.03.2002	A. De Martelaer	<i>Sociale huisvesting – Verhoogde inkomensgrenzen</i>	2103
80	28.03.2002	S. Becq	<i>Sociale huisvesting – Invaliditeitsattesten</i>	2104

81	04.04.2002	C. Decaluwe	<i>Bufferzone Zuid-West-Vlaanderen – Subsidiedossiers</i>	2060
82	19.04.2002	S. Becq	<i>Sociale huisvesting – Stand van zaken</i>	2062
83	19.04.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Export Vlaanderen – Samenwerking met Brussel</i>	2073
84	25.04.2002	J. De Roo	<i>Streekcharters Meetjesland-Gent – Stand van zaken</i>	2073
85	25.04.2002	A. De Martelaer	<i>Domus Flandria – Leegstand</i>	2075